prog. 31/89

2-1

Εὐχὴ ἑτέρα.

Venetijs apud Franciſcum Ram-
pazetum. Anno Dñi.
M D LIIII.

Ἐνετίῃσι παρὰ Χρυσοφόρου
τοῦ Ζανέτου.

ἡ τῶν τετραδίων, κατὰ τὴν τάξιν ἀκολουθία.

ABCDEFGHIKLMNO
PQRSTVXYZ&. a b c d
e f g h i k l m n o p q r ſ t u x y z
&. aa bb cc dd.

Ἅπαντά εἰσι τετράδια.

ἰαννουαρίῳ, κθ. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ. Νομικὸν φάσκα, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ. Χριστιανῶν πάσχα, μαρτίῳ, κϛ. Τῆς ἀναλήψεως, μαΐῳ, δ. Τῆς πεντηκοστῆς, μαΐῳ, ιδ. Τῶν ἁγίων πάντων, μαΐῳ, κα. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡμέραι, λη. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα πέμπτη:~

BIBLIOTECA ROMA VITTORIO

Κρεοφαγία, ἡμέραι, νά. Τὸ τριώδιον ἄρχεται, ἰανουαρίῳ, λ. ἦχος ά. ἑωθινὸν, ά. Ἡ ἀποκρέα, φευρουαρίῳ, ιγ. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ s, τῆς πέμπτης ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, β. Χριστιανῶν πάσχα, ἀπριλλίῳ, ἑ. Τῆς ἀναλήψεως, μαΐῳ, ιθ. Τῆς πεντηκοστῆς, μαΐῳ, κθ. Τῶν ἁγίων πάντων ἰουνίῳ, έ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡμέραι. κγ. καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα πέμπτη:~

αφό. Ἔτους, ζ ο ά. ἰνδικτιῶνος ιγ. ἡλίου κύκλοι, κβ. σελήνης κύκλοι, έ. θεμέλιον σελήνης, κγ.

Ἡ παραμονὴ τοῦ χριστοῦ γεννῶν, ἡμέρα σαββάτῳ. Κρεοφαγία, ἡμέραι, λs. Τὸ τριώδιον ἄρχεται, ἰανουαρίῳ, ιέ. ἦχος πλ. δ΄. ἑωθινὸν, ιά. Ἡ ἀποκρέα,

ἡλίου κύκλοι. κ. σελήνης κύκλοι, ε. θεμέλιον σελήνης, δ. βίσεκτος.

Ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγέννων, ἡμέρα, τῇ τετάρτῃ. Κρεοφαγία ἡμέραι ξ. Τὸ τριώδιον ἄρχεται φευρουαρίου, η. ἦχος πλ. α', ἑωθινὸν, ε. Ἡ ἀποκρέα, φευρουαρίου, κβ. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ πέμπτῃ. τῆς τετάρτης, ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, ε. Χριστιανῶν πάσχα, ἀπριλλίω, ιη. Τῆς ἀναλήψεως, μαΐω κζ'. Τῆς πεντηκοστῆς, ἰουνίω, ς. Τῶν ἁγίων πάντων, ἰουνίω, ιγ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡμέραι, ιε. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, γ ⁊

α, φ ξ θ'. Ἔτους, ζοζ'. ἰνδικτιῶνος, ιβ, ἡλίου κύκλοι, κα. σελήνης κύκλοι, θ. θεμέλιον σελήνης, ιβ.

Ἡ παραμονὴ τῶν χριστουγέννων, ἡμέρα, ς,

ποστόλων, ἡμέραι, ιθ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα σαββάτῳ.

α,φ ξ ζ'. Ἔτους, ζ ο ε. ἰνδικτιῶνος, ι. ἡλίου κύκλοι, ι θ. σελήνης κύκλοι, ζ θεμέλιον σελήνης, κ.

Ἡ παραμονὴ τῶν Χριστοῦ γεννῶν, ἡμέρα τρίτη. Κρεοφαγία, ἡμέραι, μ, Τὸ τριώδιον ἄρχεται, φευρουαρίῳ, ιθ. ἦχος πλ, ά. ἑωθινὸν, ιά. Ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, β, Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, τρίτῃ. Νομικὸν φάσκα, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, έ. Χριστιανῶν πάσχα, μαρτίῳ, λ, Τῆς ἀναλήψεως, μαΐῳ, ή. Τῆς πεντηκοστῆς, μαΐῳ, ιή. Τῶν ἁγίων πάντων, μαΐῳ, κε. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡμέραι, λ δ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, κυριακῇ.

α,φ ξ ή. Ἔτους, ζ ο ϛ. ἰνδικτιῶνος, ιά. ἡ-

ἀναλήψεως, μαΐῳ, λα'. Τῆς πεντηκο-
στῆς, ἰουνίῳ, ι'. Τῶν ἁγίων πάντων,
ἰουνίῳ, ιζ'. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀπο-
στόλων ἡμέραι, ια'. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν,
ἡμέρα, ς.

α, φ ξ ς'. Ἔτους, ζ ο δ', ἰνδικτιῶνος θ. ἡ-
λίου κύκλοι, ιη. σελήνης κύκλοι, ς. θε-
μέλιον σελήνης, θ.

Ἡ παραμονὴ τῶν χυ γεννῶν, ἡμέρα, β.
Κρεοφαγία, ἡμέραι, νε. Τὸ τριώδιον
ἄρχεται, φευρουαρίῳ, γ ἦχος, α'. ἑω-
θινὸν, α'. Ἡ ἀποκρέα, φευρουαρίῳ, ιζ.
Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ δευτέρᾳ,
τῆς πέμπτης ἑβδομάδος. Νομικὸν
φάσκα, τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων. Χρι-
στιανῶν πάσχα, ἀπριλλίῳ, ιδ. Τῆς
ἀναλήψεως, μαΐῳ, κγ. Τῆς πεντη-
κοστῆς, ἰουνίῳ, β. Τῶν ἁγίων παν-
των, ἰουνίῳ, θ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀ-

σαββάτῳ τοῦ λαζάρου. Νομικὸν φάσκα, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ. έ. Χριστιανῶν πάσχα, ἀπριλλίῳ, β. Τῆς ἀναλήψεως, μαΐῳ, ιά. Τῆς πεντηκοστῆς, μαΐῳ, κά. Τῶν ἁγίων πάντων μαΐῳ, κή. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, λά. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, πέμπτη.

αφξέ. Ἔτους, ζογ. ἰνδικτιῶνος, ή. ἡλίου κύκλοι, ιζ. σελήνης κύκλοι, έ. θεμέλιον σελήνης, κή.

Ἡ παραμονὴ τῶν χριστοῦ γεννῶν, ἡμέρα, κυριακῆ. Κρεοφαγία ἡμέραι, ξγ. Τὸ τριώδιον ἄρχεται φευρουαρίῳ, ιά. ἦχος πλ, ά. ἑωθινὸν, έ. Ἡ ἀποκρέα, φευρουαρίῳ, κή. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ κυριακῇ, τῆς, γ. ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, δ. Χριστιανῶν πάσχα, ἀπριλλίῳ, κβ. Τῆς

ἄρχεται, ἰανουαρίῳ, λα. ἦχος, δ. ἑωθινὸν, δ, ἡ ἀποκρέα, φευρουαρίῳ, ιδ. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ, ε, τῆς, ε. ἑβδομάδος. νομικὸν φάσκα, τῷ ἁγίῳ, καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ. Χριστιανῶν πάσχα, ἀπριλλίῳ, ια. Τῆς ἀναλήψεως, μαΐῳ, κ. Τῆς πεντηκοστῆς, μαΐῳ, λ. Τῶν ἁγίων πάντων, ἰουνίῳ, ς. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡμέραι, κβ, Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, γ.

αφξδ. ἔτος. ζ ο β. ἰνδικτιῶνος ζ. ἡλίου κύκλει, ις. σελήνης κύκλει, δ. θεμέλιον σελήνης, ιζ. Βίσεκτος.

Ἡ παραμονὴ τῶν χριστοῦ γεννῶν, ἡμέρα, παρασκευῆ. Κρεοφαγίας ἡμέραι, μδ. Τὸ τριώδιον ἄρχεται, ἰανουαρίῳ, κγ. ἦχος, α. ἑωθινὸν, α. ἡ ἀποκρέα φευρουαρίῳ, ς. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ

σελήνης, κ ε.

Ἡ παραμονὴ τῶν χυ γεννῶν, ἡμέρα δ΄. Κρεοφαγία, ἡμέραι, λθ, Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίω, ι η. ἦχος, α. ἑωθινὸν, α΄. Ἡ ἀποκρέα φεβρουαρίω, α. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, δ΄. Νομικὸν φάσκα, τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων. Χριστιανῶν πάσχα, μαρτίω, κθ΄. Τῆς ἀναλήψεως, μαΐω, ζ. Τῆς πεντηκοστῆς, μαΐω, ιζ΄. Τῶν ἁγίων πάντων, μαΐω, κδ΄. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, λ ε. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα δευτέρα.

α,φ ξ γ. ἔτους, ζ ο α. ἰνδικτιῶνος ι ς΄, ἡλίου κύκλοι, ι ε. σελήνης κύκλοι, γ. θεμέλιον σελήνης, ς΄.

Ἡ παραμονὴ τῶν χυ γεννῶν, ἡμέρα, ε Κρεοφαγία, ἡμέραι, ν β. Τὸ τριώδιον

μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, σάββάτῳ.

α, φ ξ α. ἔτους, ζ ξ θ. ἰνδικτιῶνος, δ. ἡλίου κύκλοι, ι γ. σελήνης κύκλοι, α. θεμέλιον σελήνης, ι δ.

Ἡ περιμονὴ τῶν χυ γεννῶν, ἡμέρα, γ. Κρεοφαγία ἡμέραι, μ ζ. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίω, κ ς. ἦχος, α. ἑωθινὸν, α. Ἡ ἀποκρέα, φευρουαρίω, θ. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῇ, γ. τῆς ς, ἑβδομάδ. νομικὸν φάσκα, τῇ ἁγία καὶ μεγάλη, πετράδα. Χριστιανῶν πάσχα, ἀπριλλίω, ς. Τῆς ἀναλήψεως, μαΐω, ι ε. Τῆς πεντηκοστῆς, μαΐω, κ ε. Τῶν ἁγίων πάντων, ἰουνίω, α. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡμέραι, κ ζ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα κυριακῆ.

α, φ ξ β. ἔτους, ζ ο. ἰνδικτιῶνος ε. ἡλίου κύκλοι, ι δ. σελήνης κύκλοι, β. θεμέλιον

σῆς, μαΐῳ, ι δ. Τῶν ἁγίων πάντων, μαΐῳ, κ α. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡμέραι, λ η. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα, πέμπτη.

α, φ ξ. Ἔτους, ζ ξ α. ἰνδικτιῶνος ε. ἡλίου κύκλος, β. σελήνης κύκλος, ι θ. θεμέλιον σελήνης, β. βίσεξτος.

Ἡ παραμονὴ τῶν χυ γεννῶν, ἡμέρα κυριακῆ. Κρεοφαγία, ἡμέραι, ν ς. Τὸ τριώδιον ἄρχεται, φευρουαρίῳ, δ. ἦχος πλ, α. ἑωθινὸν, α. Ἡ ἀπόκρεω φευρουαρίῳ, ι η. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ δευτέρᾳ, τῆς πέμπτης ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα, τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ. Χριστιανῶν πάσχα, ἀπριλίῳ, ι δ. Τῆς ἀναλήψεως, μαΐῳ, κ γ. Τῆς πεντηκοστῆς, ἰουνίῳ, β. Τῶν ἁγίων πάντων, ἰουνίῳ, θ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡμέραι, ι θ. Καὶ ἡ

μνήμη

τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης, γ. Χριστιανῶν πάσχα, ἀπριλλίου, ι. Τῆς ἀναλήψεως, μαΐου, ιθ. Τῆς πεντηκοστῆς, μαΐου, κθ. Τῶν ἁγίων πάντων, ἰουνίου, ε. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡμέραι, κγ. καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, τετάρτη.

α, φ, ν, θ. Ἔτος, ζ ξ ζ. ἰνδικτιῶνος β. ἡλίου κύκλοι, ια. σελήνης κύκλοι, ιη. θεμέλιον σελήνης, κα.

Ἡ παραμονὴ τῆς χῦ γεννήσεως, ἡμέρα, σαββάτω. Κρεοφαγία, ἡμέραι, λς. Τὸ τριώδιον ἄρχεται, ἰανουαρίου, ιε. ἦχος πλ. δ΄. ἑωθινὸν, ια. Ἡ ἀποκρέα, ἰανουαρίου, κθ. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ. Νομικὸν φάσκα, τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ. Χριστιανῶν πάσχα, μαρτίου, κς. τῆς ἀναλήψεως, μαΐου, δ. τῆς πεντηκο-

λ. ἑωθινὸν, λ. Ἡ ἀπόκρεια φευρουαρίου, κ α. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ πέμπτῃ τῆς τετάρτης ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ. Χριστιανῶν πάσχα, ἀπριλλίου, ι η. Τῆς ἀναλήψεως, μαΐου, κ ζ. Τῆς πεντηκοστῆς, ἰουνίου, ς. Τῶν ἁγίων πάντων, ἰουνίου, ι γ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡμέραι, ι ε. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, γ.

α φ ν η. Ἔτους, ζ ξ ς. ἰνδικτιῶνος α. ἡλίου κύκλοι, ι. σελήνης κύκλοι, ι ζ. θεμέλιον σελήνης, ι.

Ἡ παραμονὴ τῶν χριστοῦ γεννῶν, ἡμέρα, ς. Κρεοφακία, ἡμέραι, ν α. Τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίου, λ. ἦχος, α. ἑωθινὸν, α. Ἡ ἀπόκρεα, φευρουαρίου, ι γ. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ, ς, τῆς, ε, ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα,

Ἡ παραμονὴ τῶ χυ γεννῶν, ἡμέρα, γ. Κρεοφαγία ἡμέραι, μζ. Τὸ τριώδιον ἄρχεται, ἰανουαρίω, κς. ἦχος ά. ἑωθινὸν, ά. Ἡ ἀποκρέα, φευρουαρίω, θ. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ δ, τῆς ς, ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα, τῇ κυριακῇ, τῶν βαΐων. Χριστιανῶν πάσχα, ἀπριλλίω, έ. Τῆς ἀναλήψεως, μαΐω, ιδ. Τῆς πεντηκοστῆς, μαΐω, κδ. Τῶν ἁγίων πάντων, μαΐω, λά. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡμέραι, κή. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα δευτέρα.

αφνζ'. ἔτους, ζξέ. ἰνδικτιῶνος, ιέ. ἡλίου κύκλοι, θ. σελήνης κύκλοι, ις. θεμέλιον σελήνης, κθ.

Ἡ παραμονὴ τῶ χυ γεννῶν, ἡμέρα, γ. Κρεοφαγία ἡμέραι, νθ. Τὸ τριώδιον ἄρχεται, φευρουαρίω, ζ. ἦχος,

α,φ ν ε. ἔτους, ζ ξ γ'. ἰνδικτιῶνος ι γ. ἡλίου κύκλοι, ι ζ. σελήνης κύκλοι, ι δ. θεμέλιον σελήνης, ζ.

Ἡ παραμονὴ τῶν χριστοῦ γεννῶν, ἡμέρᾳ, β'. Κρεοφαγία ἡμέραι, ν ε. Τὸ τριώδιον ἄρχεται φευρουαρίῳ, γ'. ἦχος, πλ, α'. ἑωθινὸν, ε. Ἡ ἀπόκρεω, φευρουαρίῳ, ι ζ. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ, β. τῆς ε', ἑβδομάδος. Νομικὸν φάσκα, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, γ'. Χριστιανῶν πάσχα, ἀπριλλίῳ, ι δ. Τῆς ἀναλήψεως, μαΐῳ, κ γ. Τῆς πεντηκοστῆς, ἰουνίῳ, β. Τῶν ἁγίων πάντων, ἰουνίῳ, θ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἡμέραι, ι θ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρᾳ σαββάτῳ.

α,φ ν ς. ἔτους, ζ ξ δ'. ἰνδικτιῶνος δ, ἡλίου κύκλοι, ι η. σελήνης κύκλοι, ι ε. θεμέλιον σελήνης, ι η. Βίσεκτος.

τῶν ἰουνίω, ε. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, κϛ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, λ.

ᾳ, φ, ν λ'. Ἔτους, ζ ξ ϛ'. ἰνδικτιῶνος, ιβ. ἡλίου κύκλοι, ιϛ. σελήνης κύκλοι, ιγ. θεμέλιον σελήνης, κϛ. κύριον πάσχα.

Ἡ παραμονὴ τῶν χριστοῦ γεννῶν, ἡμέρα, κυριακῇ. Κρεοφαγία, ἡμέραι. λε. τὸ τριώδιον ἄρχεται ἰαννουαρίῳ, ι λ. ἦχος, α. ἑωθινόν, α. Ἡ ἀποκρέα ἰαννουαρίῳ, κη. Τοῦ εὐαγγελισμοῦ, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ, κυριακῇ τοῦ πάσχα. Νομικὸν φάσκα, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τετράδι. Χριστιανῶν πάσχα, μαρτίῳ, κε. Τῆς ἀναλήψεως, μαΐῳ, γ. Τῆς πεντηκοστῆς, μαΐῳ, ιγ. Τῶν ἁγίων πάντων, μαΐῳ, κ. Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμέραι, λθ. Καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα, ς β.

ΑΡΧΗ ΣΥΝ ΘΩ ΑΓΙΩ,
παςχάλιον ἐτῶν, ι ζ, ἀρχόμενον ἀπὸ
τὸ τοῦ χῦ ἡμῶν ἰησοῦ χῦ ἔτος,
χιλιοςῷ, πεντακοσιοςῷ,
πεντηκοςῷ τετάρτῳ.
ποιηθὲν παρὰ Βασιλείου
Βαλέριδος.

Ἡ παραμονὴ τῶν χῦ γεννῶν, ἡμέρα,
παρασκευῇ. Κρεοφαγία ἡμέραι, ν α.
τὸ τριόδιον ἄρχεται, ἰαννουαρίῳ, λ.
ἦχος, πλ, δ. ἑωθινὸν, ι α. Ἡ ἀποκρέα,
φευρουαρίῳ, ι γ. τοῦ εὐαγγελισμοῦ,
τῇ, ς, τῆς πέμπτης ἑβδομάδος. Νο-
μικὸν φάσκα, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ,
πέμπτῃ. Χριςιανῶν πάσχα, ἀπριλλίῳ,
ι. τῆς ἀναλήψεως, μαΐῳ, ι θ. τῆς πεν
τηκοςῆς, μαΐῳ, κ θ. τῶν ἁγίων πάν-

καὶ ἱερομάρτυσιν ἱεροῖς. προφήταις μακαρίοις τε. ὅσιοι καὶ δίκαιοι αἱ στεῤῥῶς, ἀθλήσασαι γυναῖκες. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον ποιήσασθε:- θεοτοκίον.

ιλάγασθε παρθένε τὸν ἀγαθόν. ἐκδυσώπει υἱόν σου καὶ κν̄, διαπαντὸς. τὴν κεκακωμένην ταῖς προσβολαῖς. τοῦ ψυχοφθόρου δράκοντος, καὶ ἐξασθενήσασάν μου ψυχήν. ἰάσασθαι καὶ σῶσαι, καὶ πάσαις ἀγαθῦναι, ταῖς φωσφόροις ἀναβάσεσι:-

κα ζολιωδαίνοντα πάθη. ἀπαύστως ῥύ-
χλοῦντας, ἵνα χαίρων κραυγάζω.
λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶ-
νας:~ ᾠδὴ θ'. ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Θεῖαι ἐξουσίαι καὶ χερουβίμ. σεραφὶμ
κυριότητες ἄγγελοι, θρόνοι ἀρχαί. πᾶ-
σαι καὶ δυνάμεις πανευκλεεῖς. καὶ
ἅμα οἱ ἀρχάγγελοι δέησιν ποιεῖτε πρὸς
τὸν θεόν. καλῶς ἡμᾶς βιῶσαι, τυχεῖν τε
σωτηρίας, καὶ τῶν δεινῶν ἀπολυτρώσασθαι:-

Σὺν πᾶσι τοῖς προφήταις ὡς προφήτην.
χρηματίσας ὑπέρτατε πρόδρομε, τῶν
ἀγαθῶν. πάντων καταξίωσον καὶ ἡ-
μᾶς. τοὺς κακωθέντας πάθεσι. καὶ ταῖς
ἐπηρείαις τοῦ πονηροῦ. ἀεὶ συνεχομέ-
νους. καὶ βίου ταῖς ἀπάταις. ὅπως
ὑμᾶς πίστει γεραίρομεν:-

Θεία ἀποστόλων πανευκλεής. δωδεκὰς
σὺν τοῖς μάρτυσιν ἅπασι, ἱεράρχαις,

Δότε ἡμῖν βοήθειαν, πέτρε, παῦλε, ἰάκωβε. καὶ βαρθολομαῖε, καὶ θωμᾶ, καὶ φίλιππε. ἀνδρέα μάρκε σὺν τῷ λουκᾷ· καὶ ἰωάννη φίλε χριστοῦ. σίμων καὶ ἰοῦδα παμμάκαρ. καὶ μέγιστε ματθία ἐπηρείαις τοῦ πλάνου. καταπεπονημένοις, καὶ ἐξηπορημένοις:-

Ἡλιακῶν λαμπρότερος, χρηματίσας. ἐλλάμψεων. στέφανε ὁ πρῶτος ἀθλητῶν γενόμενος. σὺν τούτοις ἱκέτευε καταξιωθῆναι πάντας ἡμᾶς καὶ τῆς ἁμαρτίας, ἐκφυγεῖν πάντα ζόφον, βοῶντας τῷ δεσπότῃ, ἱερεῖς εὐλογεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:-

Θεοτοκίον.

Γχυνηλαστεῖν με πάναγνε, τοὺς ὁσίως βιώσαντας. διὰ πολιτείας ἐνάρετου ποίησον. ἐχθροὺς καταράζουσι, τοὺς ἀφειδῶς με θλίβοντας, καὶ τοὺς τῆς σαρκὸς

ταύτην οἰκτειρῶν. τῶν ἱεραμαρτύρων ἱεραρχῶν τε καὶ τῶν ὁσίων σὺν ταῖς μετανοίαις μὴ καταισχύντες με ἡνίκα μέλλω τῷ σῷ θρόνῳ παρίστασθαι. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ω ς θρόνος πυρίμορφος, τὸν βασιλέα φέρεις τῆς κτίσεως. ὃν ἐκδυσώπει παρθένε, σὺν μακαρίαις, καὶ ἱεραῖς γυναιξὶ, τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀξιῶσαι με, ὑμνολογοῦντα πιστῶς τὴν προστασίαν σου.

ἄλλο, μ. ὁ ἐπταπλασίως κάμινον.

Ω χερουβὶμ πυρίμορφα, σεραφὶμ πολυόμματα, θρόνοι ἐξουσίαι, καὶ ἀρχαὶ καὶ ἄγγελοι. καὶ πάντες ἀρχάγγελοι. καὶ κυριότητες ἱεραὶ, σὺν τῷ μακαρίῳ δυσωπεῖτε προδρόμῳ. προφήτους ἀποστόλους, ἱεράρχας ὁσίοις. καὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις ἡμᾶς ἐλεηθῆναι.

πάθῶν ἀμαυρώσεως. καὶ πειρατηρίων,
πολυτρόπων λυτρώσασθαι ἡμᾶς. θ'.
Υμνοῦμέν σε οἱ πιστοί, θεοχαρίτωτε δέ-
σποινα, τὸν ὑπερύμνητον γὰρ θεὸν ἀπε-
κύησας. ὃν δυσώπει ἄχραντε. πόλιν
καὶ λαόν σου, ἐν εἰρήνῃ διασώζεσθαι.

ᾠδὴ ζ'. θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὸς φῶτα δεύτερα, τοῦ πρώτου ὄν-
τες ἅγιοι ἄγγελοι, ἐν μεθέξει ἀΰλῳ καὶ
πανολβίῳ καταφαιδρύνεσθε. ὅθεν
κραυγάζω τὸν νοῦν μου φώτισον. ἐσκο-
τισμένον ἀεὶ βιωτικοῖς πάθεσιν.
Χορὸς ὁ μακάριος, τῶν ἀποστόλων καθι-
κετεύει σε. σὺν τῷ θείῳ προδρόμῳ,
τῶν ἀθλοφόρων καὶ ἱερῶν προφητῶν,
ἱεραρχῶν τε ὁσίων φιλάνθρωπε. πάρι-
δε πάντων ἡμῶν τὰ πλημμελήματα,
εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.
Ψυχῆς μου μετάβαλε, χριστὲ τὸν πόνον ἐ

γαλύνας τὸν ὕπνον ταῖς προσευχαῖς σου
τήρησόν με, ὁ εἰδώς μου τὰ ἀμέτρητα
πταίσματα ~ Θεοτοκίον.
Πανάγια παρθένε, λόγον τὸν πανάγιον
ἀποκυήσασα, τῆς ψυχῆς μου πάθη, ἀ-
θυμίαν καὶ λύπην ἀπέλασον, καὶ δυνά-
μωσόν μου τὸν λογισμὸν τὰ θεῖα πράτ-
τειν. ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάσω σε ~
ᾠδὴ ς. ἱλάσθητί μοι.
Ρυσθῆναί με τῆς ἐκεῖ, ἀπειλουμένης κολά-
σεως, δεήθητε χερουβίμ, θρόνοι κυριότη-
τες, ἄγγελοι ἀρχάγγελοι, ἀρχαὶ καὶ δυνά-
μεις, τὸν δεσπότην πάσης κτίσεως ~
Σὺν ἀποστόλων χοροῖς, καὶ τῶν μαρτύρων
στρατεύμασι. πρόδρομε κῆρυξ χριστοῦ. εὑ-
ρεῖν ἡμᾶς ἔλεος. ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως. ἐν-
δυσώπει τὸν φιλάνθρωπον θεὸν ἡμῶν ~
Τῶν ἀθλησάντων στερρῶς. γυναικῶν θέ-
κλα ἐξάρχουσα. ἱκέτευε σὺν αὐταῖς.

τῷ φόβῳ σου πάντας ἡμᾶς σῶσαι, καὶ τῆς κολάσεως ῥύσασθαι, ζωῆς αἰωνιζούσης, καὶ φωτὸς ἀξιῶσαι, καὶ σὺν τούτοις καλῶς θεραπεύσασιν.

ᾠδὴ, ε. Ἵνα τί με.

Νοεραί σε δυνάμεις νῦν καθικετεύουσιν εὔσπλαγχνε κύριε, ἐξουσίαι θρόνοι, σεραφὶμ κυριότητες ἄγγελοι, σὺν τοῖς ἀρχαγγέλοις, καὶ ταῖς ἀρχαῖς ἵλεων ἴσω, τῷ λαῷ σου καὶ σῶσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Ξενοτρόπως βιώσαντες, πρόσδεξό με μακάριε, ξένον με ποίησον, πάσης πονηρίας, ἰησοῦν δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, σὺν προφήταις θείοις, καὶ ἀποστόλοις ἱεράρχαις, καὶ μαρτύρων ἁγίοις στρατεύμασιν.

Ὁσίους σοὺς ἱεράρχας, καὶ ἱερομάρτυρας λαμπρύνας κύριε, καὶ στεπτῶν γυναίων, ἀθλησάντων τὸν θεῖον κατάλογον, με-

σίαις τῶν ἱερῶν, πάντων σου ἀγγέλων,
μετὰ μαρτύρων καὶ ἀποστόλων σου,
οἰκτείρησόν με σῶσον, καὶ τῆς σῆς βα-
σιλείας. κληρονόμον με δεῖξον ὡς εὔ-
σπλαγχνος·

Κῆρυξ χριστοῦ, πρόδρομε τὸν ἐσβεσμένον μου·
τῆς καρδίας, λύχνον νῦν ἐπάναψον·
λύχνος ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἤδη χρηματί-
σας. καὶ σὺν προφήταις ἱκέτευε, καὶ
πᾶσι τοῖς ἁγίοις, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ,
τὴν ζωὴν μετελθεῖν με τὴν πρόσκαιρον·

Λάμψον μοι φῶς τῆς μετανοίας φιλάν-
θρωπε, μεσιτείαις, τῶν ἐν ὁσιότητι, θε-
ραπευσάντων σε ἰησοῦ, ἱερῶν γυναικῶν, ἱε-
ραρχῶν καὶ μαρτύρων σου, κηρύκων
ἀποστόλων, καὶ ἱερομαρτύρων, καὶ τυχεῖν
σωτηρίας ἀξίωσον· Θεοτοκίον.

Μόνη θεόν, σωματωθέντα κυήσασα, πα-
νάγια, τοῦτον καθικέτευε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ

ἱκετεύσατε.

Ζωὴν φιλάρετόν με ἀεὶ, πρόσδεξαί με Χρι-
στὸν δυσωπεῖ. προφήτας καὶ μαρτύ-
ρων χορείας, ἀποστόλων ἱερῶν, ἱεραρ-
χῶν ὁσίων τε, καὶ ἱερομαρτύρων, τε-
λειωθέντων διὰ αἵματος.

Ὡς ἠξιώθητε τρυφῆς, καὶ δόξης ἀδιαδό-
χου, αἳ ἀθλήσασαι γυναικῶν ἀνδρεί-
ως, καὶ ἀσκήσασαι φαιδρῶς, καὶ τὸν
ἐχθρὸν νικήσασαι. ταύτης ἡμᾶς γενέ-
σθαι, ἐν μετοχῇ ἱκετεύσατε.

Θεοχαρίτωτε ἁγνὴ, μετὰ τῶν ἄνω ταγμά-
των μετὰ πάντων τῶν σοφῶν ἀποστό-
λων, καὶ μαρτύρων ἱερῶν, καὶ προφη-
τῶν ἱκέτευε, ὅπως τελείαν λύσιν, ἁμαρ-
τημάτων ληψώμεθα.

ᾠδὴ δ'. Σύ μου Χριστέ.

Σὲ Χριστὲ, [illegible] μὴ παρίδῃς με δέομαι, ἁμαρ-
τίαις πολλαῖς συνεχόμενον, ἀλλ' ἱκε-

σύλλογος, μαρτύρων τὰ στρατεύματα, τὸν τῶν ὅλων δεσπότην, ἐκδυσωπεῖτε σωθῆναί με, πταίσμασι πολλοῖς συνεχόμενον.

Γ υναῖκες θεῖαι αἱ καλῶς ἀθλήσασαι, καὶ ἐξασκήσασαι, ἱεραρχῶν δῆμος, ὅσιοι καὶ δίκαιοι, σεπτοὶ ἱερομάρτυρες. ἀγαθῶν αἰωνίων, ἐπιτυχεῖν ἱκετεύσατε. τοὺς πίστει σοῦ ἡμᾶς μακαρίζοντας.

Δ εδουλωμένον ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν νοῦν μου δέσποινα, καὶ ἀγαθὴ μόνη, ὅλον ἐλευθέρωσον, καὶ δοῦλον γνησιώτατον. ἀγαθῶν ἐργασίας. τῆς σοῦ υἱοῦ με ἀνάδειξον. ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ὠδὴ γ΄. ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Ε κ τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ. ὦ σεραφὶμ ῥύσασθαί με. ἐξουσίαι χερουβὶμ ἱκετεύω, κυριότητες ἀρχαὶ, καὶ θρόνοι καὶ ἀρχάγγελοι πᾶσι, τὸν λυτρωτὴν

ἱκετεύ-

ἡ αἰδέσιμος. τοῦ προδρόμου, λ. φαυστῖνος ὁ ἔνδοξος. λα. παντίμου τῆς ζώνης θεοτόκου ἡ κατάθεσις.

ΚΑΝΩΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΣ εἰς τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἱκετήριος.

ᾠδὴ, α΄. ἦχος πλ, δ΄. ἁρματηλάτην φαραὼ, κατὰ ἀλφάβητον.

Α΄ναρχε λόγε ἱεραῖς δέσποτα. τῶν χερουβὶμ σεραφίμ. ἐξουσιῶν θρόνων, θείων δυνάμεων, ἀγγέλων ἀρχαγγέλων τε. θρόνων κυριοτήτων, τὰ σὰ ἐλέη τὰ πλούσια. δώρησαι ἡμῖν ὡς φιλάνθρωπος.

Β οήθησόν με τοῦ κυρίου πρόδρομε. χριστὸν θεόμηνος. τῶν προφητῶν δῆμος, ἀποστόλων

ια εὔπλους ὁ μάρτυς ἀξίως ἐπαινέσθω, ιβ
ἀνίκητος φώτιος καὶ ἡ μετάθεσις. ιγ
ἡ τοῦ μαξίμου τοῦ λάμψαντος, ἐν τῇ
γηναικεία ὁμολογία τοῦ ποιητοῦ καὶ θεοῦ.
ιδ τούτοις συναινείσθωσαν μιχαίας
ἔνδοξος. ιε καὶ ἡ σεβάσμιος κοίμησις.
τῆς θεοτόκου. ιϛ καὶ διομήδης ὁ πολυ
βόητος. ιζ μύρων ὁ θεῖος. ιη φλῶρος
λαῦρος τε. ιθ καὶ στρατηλάτης ἀν-
δρείας ὁ ἔνδοξος. κ τῆς ψυχῆς τε τὸ
τέκνον. σαμουὴλ ὁ ἱερὰ τα τος— κα
βάσσα σὺν τέκνοις τιμάσθω ἡ θεόφρων,
κβ στερρὸς ἀγαθόνικος. κγ λοῦπος ὁ
ἔνδοξος. κδ τίτος ὁ θεῖος ἀπόστολος.
κε βαρθολομαίου, τοῦ σημνοτάτου ἡ ἀνα
κόμισις. ὅ,τε καρτερόψυχος. κϛ ἀ-
δριανὸς σὺν αὐτοῖς. καὶ ναταλία ἡ
πάνσεμνος. κζ ποιμὴν ὁ θεῖος. κη
καὶ ὁ αἰθίοψ μωσῆς. κθ ἀποτομὴ τῆ

καὶ τὸν ἑρμόλαον. κζ΄ τὸν παντελεήμονα. κη΄ καλλίνικον, κθ΄ μάρτυρα σιλουανόν. λ΄ σίλαν. λα΄ καὶ εὐδόκιμον. τὸν ὄντως δόκιμον.

μηνὶ αὐγούστῳ. στιχηρὰ τῶν ἁγίων.
ἦχος πλ. δ΄. ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

α΄ Σὺν Σολομώντι ὑμνείσθω ἐλεάζαρ. ἑπτὰ μακκαβαῖοί τε, β΄ καὶ πρωτομάρτυρος. ἡ ἐκ σιῶν ἀνακόμισις. γ΄ δαλμάτος, φαῦστος καὶ ἰσαάκιος. δ΄ καὶ ὁ πολύαθλος ἀνακομιζόμενος τῆς εὐδοκίας νεκρός. ε΄ καὶ ὁ γενναῖος εὐσίγνιος, ς΄ καὶ τοῦ χριστοῦ μου θεανθρώπου ἡ μεταμόρφωσις. ζ΄ εἰς ὧν ὑμνείσθω καὶ δομέτιος. σὺν τοῖς κλεινοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, η΄ καὶ ὁ αἰμιλιανός. θ΄ καὶ ματθίας, ι΄ καὶ λαυρέντιος.

ια΄

ἁγνῆς θεομήτορος. γ καὶ τὸν θεῖον ὑάκιν-
θον. δ ἀνδρέαν κρήτης, ε ἀθανάσιον
τὸν ἐν τῷ ἄθῳ ς καὶ τὸν σισώην τε, ζ
κυριακὴν ὑμνῶ, η καὶ στερρὸν προκό-
πιον. μεθ' ὧν αὐτῷ. θ πάγκρατιον πάνσοφον μό-
θον. ι νικοπολίτας τε ια
δεῦτε ὑμνῳδίᾳ ἅπαντες ἀνευφημή-
σωμεν νῦν τὴν τῶν ὀρθῶν δικάστριαν.
ιβ πρόκλον καὶ ἱλάριον. ιγ σαββαΐτην
τε στέφανον, ιδ ἰοῦστον. ιε καὶ ἰουλίτ-
ταν σὺν αὐτῇ, μετὰ κυρίκου, ις ἀθηνο-
γένην τε. καὶ μαθητὰς αὐτοῦ, ιζ καὶ
μαρίναν μάρτυρα. καὶ σὺν αὐτοῖς. ιη
αἰμιλιανὸν αὐτῷ. ιθ δίον, ἠλίαν τε
κ κα [illegible] μνεῖς [illegible] τὸν φρόνιμον. διὰ χριστὸν δὲ
σαλόν, συμεὼν τὸν ἔνδοξον. κβ καὶ
χῦ μαθήτριαν. τὴν μαρίαν τὴν πάν-
σεμνον. κγ φωκᾶ λείψανον τὴν ἀνα-
κόμισιν, κδ χριστίναν. κε ἄνναν, κς

μος. κ, καὶ ἰούδας ὁ μύστης τοῦ κυρίου.
κα, μάρτυς ἰουλιανός τε. κβ, καὶ σὺμ
αὐτοῖς ὁ εὐσέβιος.
κγ,
Δ' ἀγριππῖνα πολύαθλος. κδ, καὶ προ-
δρόμου ἡ γέννησις. κε, καὶ ἡ φεβρω-
νία ἀνευφημείσθωσαν. κς, γῆς θεσ-
σαλῶν δαβὶδ καύχημα. κζ, σαμ-
ψὼν ἱερότατος. κη ἰωάννου τῶν ὁ-
σίων. καὶ τοῦ κύρου ἡ εὕρεσις. κθ.
πέτρος παῦλος τε. οἱ φωτίσαντες
πᾶσαν, οἰκουμένην. λ καὶ τῶν δώ-
δεκα προκρίτων. μυστῶν κυρίου ἡ
σύναξις.

Μὴν ἰούλιος. στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος πλ. δ'. ὢ τοῦ παραδόξου θαύ.
α Θείους ἀναργύρους ἄσμασι. τοὺς ἀεὶ ῥώ-
μης ὑμνῶ. β, καὶ ἐσθῆτος κατάθεσιν.

Μὴν ἰούνιος. στιχηρὰ προσόμοια,
ἦχος δ'. ὡς γενναῖον.

α Ἰουστῖνον ὑμνήσωμεν, β ἱερὸν νικηφό-
ροντε. γ καὶ λουκιλιανόντε μεγαλο-
μάρτυρα, δ σὺν μητροφάνει, ε
εὐστάθιον, ς ποιμένα πανάριστον, ζ
καὶ δωρόθεον στερρόν. καὶ θεόδοτον
ἔνδοξον. η καὶ θεόδωρον, τὸν στερρὸν
στρατηλάτην. θ σὺν κυρίλλῳ, ι
ἀντωνίνῳ ἀθλοφόρῳ, ια βαρθολο-
μαῖον βαρνάβαν τε- ιβ
κ πανευκλείσθω ὀνούφριος. ιγ ἡ σεμνὴ
ἀκυλίνα τε. ιδ μεθ' ὧν ἐλισσαῖος προ-
φητικώτατος. ιε ἀμὼς, ις καὶ
τύχων ἐπίσκοπος. ιζ σαβὲλ παρ-
θενόψυχος. μανουὴλ καὶ ἰσμαήλ. ιη
καὶ λεόντιος ἔνδοξος. ιθ καὶ ὁ ζώσι-

ὑδρικόν. ζ καὶ ἀκάκιον, η καὶ τὸν ἀ-
πόστολον ἰωάννην, θ χρυσοφόρον τε. ι
ἠδ' αὖ ζηλωτὴν τε σίμωνα. ια
Μ ώνιον τὸν ἔνδοξον τιμῶ. ιβ κύπρου ἐ-
πιφανίον, ιγ καὶ γλυκερίαν τὴν μάρ
τυρα. ιδ κ(αὶ) τὸν ἰσίδωρον, ιε σὺν τῷ
παχωμίῳ, ις ἀλέξανδρον πάνσε-
πτον, ιζ ἀνδρόνικον χριστοῦ τὸν ἀπόστολον,
ιη τὴν εὐφρασίαν τε, ιθ καὶ πατρί
κιον τὸν ἔνδοξον. κ τὸν θεῖον ἰατρὸν
θαλέλαιον. κα
Α' μα κωνσταντίνῳ σὺν ᾠδαῖς, κ(αὶ) ἑλένην στέ-
φομεν, κβ σὺν βασιλίσκῳ συνά-
δων τε. κγ μιχαὴλ πρόεδρον θαυμα
στοῦ τε ὄρους. κδ συμεὼν κ(αὶ) εὕρεσιν, κε
προδρόμου θείου κάρας, κς κ(αὶ) κάρπον-
τε, κζ καὶ τὸν ἑλλάδιον. κη τὴν σε-
πτὴν θεοδοσίαν τε, κθ ἰσαάκιον, λ
ἑρμείαν τε μάρτυρα.

λεν θεόδωρον, πρίσκιναν ἀνυμνήσωμεν καὶ
σὺν αὐτοῖς. κα τὸν ἱερομάρτυρα ἰαν-
νουάριον. κβ

Μ εγαλυνέσθω θεόδωρος, ὁ συνεώτης
ἐμοῦ. κγ καὶ ὁ μάρτυς γεώργιος, κδ
στρατηλάτης σάββας τε. κε μάρκος μέ-
γας ἀπόστολος. κς ὁ βασιλεύς τε ὁ ἀ-
μεσείας φωστήρ. κζ καὶ τοῦ κυρίου ὁ ἀδελ-
φὸς συμεών, κη ἔτι ἰάσωνί τε, ὁ κλεινὸς
ἀπόστολος καὶ σὺν αὐτοῖς. κθ μέμνων,
λ καὶ ἰάκωβος τοῦ ζεβεδαίου υἱός.

Μὴν μάϊος. στιχηρὰ προσόμοια,
ἦχος α΄ πανεύφημοι.

α Σὺν ἱερεμίᾳ σε ὑμνῶ. β δεῖξε ἀθανάσιε,
γ σὺν σοὶ στεῤῥόν τε τιμόθεον. καὶ μαύ-
ραν μάρτυρα. δ τὸν ὀλβιανόν τε, ε
εἰρήνην τὴν πανώνυμον. ς ἰὼβ καὶ-

Μὴν ἀπρίλλιος. στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος πλ. δ, ὢ τοῦ παραδόξου θαύ.

α΄ Ὁσιωτάτην αἰνέσωμεν μαρίαν, β, τί-
τον σπηλόν. γ, καὶ νικήταν τὸν ὁμόδο-
ξον, δ, καὶ τὸν ἀγαθόποδα ε καὶ
θεόδουλον σύναθλον, ς, κλαύδιόν τε,
ζ, καὶ τὸν εὐτύχιον, η, σὺν γεωρ-
γίω, θ, τὸν ἡρωδίωνα, ι, καὶ τὸν εὐ-
ψύχιον, ια, καὶ στερρὸν τερέντιον, καὶ
σὺν αὐτοῖς, ιβ, πίστει εὐφημήσωμεν
ἀντίπαν μάρτυρα· ιγ,

Τὸν τοῦ παρείου βασίλειον. ιδ, καὶ τὸν
μαρτῖνον τιμῶ. ιε, καὶ ἀρίσταρχον ὁμό-
δοξον, ις, καὶ τὸν θεῖον κρίσκεντα
χιονίαν ἀγάπην τε, ιζ, πρὸς σὲ ποι-
μένα τὸν θαυμαστὸν συμεών, ιη, τὸν γότ-
θον σάββαν, ιθ, πέρσης θεόδωρον, κ, ἄλ

ζ, ἐφραὶμ ποιμὴν τῆς χερσῶνος. η,
σὺν θείῳ θεοφυλάκτῳ. θ, μαρτύρων,
ὧν πᾶσα πληθὺς τεσσαράκοντα. ι,
ῥέπει κοδράτῳ, ια, καὶ σωφρονίῳ,
ιβ, καὶ τῷ θεοφάνει, ιγ, ἄσματα
νικηφόρῳ τε. ιδ, ὕμνοις ἀλέξανδρος
εὐφημείσθω, ιε, ὀλυμπᾶς, ιϛ, ῥο-
δίων πάπας, ιζ, ἀλέξιος. ιη, κύ-
ριλλος φίλος κυρίου. ιθ, χρύσανθός τε καὶ
δαρεία. κ, κόραι ἑπτὰ παρθένοι. κα,
ἰάκωβος ὅσιος. κβ,
ὄρπου βασίλειε, κγ, κρότει νίκων.
κδ, σκίρτα ζαχαρία χαῖρε θεοχαρί-
τωτε, κε, εὐαγγελίζου χαρὰν μεγά-
λην. κϛ, γαβριὴλ αἰνέσω. κζ, τιμῶ
ματρώναν δέ. κη, σὲ ἱλαρίωνα σέ-
βω. κθ, τὸν βαραχήσιον μέλπω. λ,
κλίμακος ἰωάννην. λα, στέφοντι
ἰάκωβον.

τούτοις. τὸν εὐκλεῆ. ιε καὶ τὸν θεῖον ὀνή-
σιμον. ις πάμφιλον μέγαν πάντων.
ιζ καὶ τήρωνα τὸν σεπτόν. ιη ῥώμης
πάππαν τε τὸν λέοντα. ιθ

Σ ὺν τοῖς ἀρχίππῳ γεραίρω. κ κατπάνας
λέοντα. κα τιμόθεον τὸν μέγαν. κβ καὶ
πρωτόριον θεῖον. κγ πολύκαρπον τὸν
σμύρνης. κδ τῆς κεφαλῆς τοῦ προδρό-
μου τὴν εὕρεσιν. κε σὺν παρασίαν, κς
πορφύριον καὶ σὺν σοί. κζ ὦ γελάσιε
πρεσβῦτα τε.

Μὴν μάρτιος. στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος δʹ. ἠθέλου.

α Υ μνοις τιμάσθω ἡ εὐδοκία. β ὁ γη-
ραιὸς νέστωρ ἅμα καὶ θεόδοτος. γ σὺν
εὐτροπίῳ. δ καὶ γερασίμου. ε κόνων.
ς δύο ἀνδρῶν. καὶ τεσσαράκοντα.

κε θεολόγος γρηγόριος. κϛ σὺν τῷ ξενοφῶντι. κζ ὄλβιος χρυσόστομος. κη ἐφραὶμ ὁ ὅσιος. κθ ἔπι, καὶ ἰγνάτιος μέγας. λ πάππας ὁ ἱππόλιτος ῥώμης, λα κύρος ἰωάννης τε ἀνείλαυστμ.

Μὴν φευρουάριος. ἔχει ἡμέρας κη.

ἦχος α. τῶν οὐρανίων.

α γ μνείσθω τρύφων ὁ μέγας. β ὑπαπαντὴ τοῦ χριστοῦ. γ συμεὼν ὁ πρέσβυς. δ καὶ ἰσίδωρος ἅμα. ε ἀγάθη. ϛ βουκόλος. σμύρνης ποιμήν. ζ καὶ παρθένιος ἔνδοξος. η ὁ στρατηλάτης θεόδωρος σὺν αὐτοῖς. θ νικηφόρος, ι χαραλάμπης τὴν ια

β λάσιον πάντων συμφώνως, εὐφημίσωμεν. ιβ καὶ μελετίου χάριν. ιγ τοῦ μαρτινιανοῦ τε. ιδ αὐξέντιος σὺν

τούτῳ συνλεμάσθω νῦν. μέγας Βασί-
λειος. β ῥώμης πάπας τε σίλβεστρος,
γ καὶ ὁ μαλαχίας, δ γόρδιος ὁ γῦδυ-
ξος, ε παῦλος θηβαῖος ὁ βλαστός, ς
θεῖος βαπτισμὸς τοῦ σῶς, ζ πρόδρο-
μος, η ὁσία δομνίκα, θ πολύευκτος,
ι νύσσης τε γρηγόριος ια
μνοῖς θεοδόσιον ὑμνῶ, τὸν κοινοβιάρ-
χην αἰνέσω, ιβ τατιανὴν τὴν σε-
μνήν, ιγ μάρτυρα στρατόνικον, ἑρμύ-
λον συναθλον, ιδ ῥαϊθοῦ τοὺς ἀβ-
βάδας τε, καὶ ὄρους γενναίους, ιε θεῖον
καλυβίτην τε, ις καὶ πέτρου ἅλυσιν,
ιζ ἅμα σὺν ἀντωνίῳ ὁσίῳ, ιη καὶ ἀθανα-
σίῳ κυρίλλῳ, ιθ καὶ σὺν μακαρίῳ, κ
τὸν εὐθύμιον κα
M νύμη ἡ μαξίμου τοῦ σεπτοῦ, κβ μάρτυς
ἀναστάσιος πέρσης, καὶ ὁ τιμόθεος, κγ
κλήμης ἀγαθάγγελος, κδ ὁσία ξένη τε,

καὶ θύρσος. ιε, καὶ στεῤῥὸς ἐλευθέριος. ιϛ, ἀγγαῖος προπάτορες πρεσ, ιζ, καὶ δανιὴλ τριάς τε παίδων, ιη, ζωὴ παύσεμος, ιθ, καὶ βονιφάτιος ὁμοῦ, κ, καὶ θεῖος ἰγνάτιος. κα ἰουλιανῆς, κβ, μνήμη καὶ ἀναστασίας. κγ, κρήτης ἀθλητῶν. κδ, δὲ καὶ τῆς εὐγενείας. κε, τῆς ἐκ παρθένου κόρης, τοῦ θεοῦ μου γεννήσεως. κϛ ὁμολογητοῦ εὐθυμίου, κζ, τοῦ ἀθλητοῦ πρώτου στεφάνου. κη, καὶ δισμυρίων τῶν μαρτύρων, κθ, πλήθους νηπίων τε, λ, καὶ ἀνυσίας τῆς σεπτῆς, λα, καὶ μελάνης σέβομεν.

Μὴν ἰανουάριος. στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος β'. ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

α Θέλων περιτέμνεται χριστὸς ἦλθε γὰρ πληρῶσαι τὸν νόμον, οὐ καταλῦσαι αὐτὸν

κζ καὶ τὸν ἐκ τοῦ σπέρματος ἰακώβου, κη στέφανον τὸν νέον. κθ εἰρηνάρχον πα-
ράνομον ὁμοῦ. λ καὶ τὸν ἀνδρέαν τὸν κάλλιστον τοῦ χριστοῦ ἀπόστολον.

Μὴν δεκέμβριος. ἔχει ἡμέρας λα.
ἦχος πλ. β'. αἱ ἀγγελικαί.

α Ἄσμασι ναοὺμ. β ἀββακοὺμ, γ καὶ σοφονίαν. δ ἰουλιανὴν, καὶ βαρβάραν δεξιοῦμαι. ε τὸν σάββαν τε τὸν μέγαν. ς καὶ τὸν θεῖον νικόλαον, ζ ἅμα ἀμβροσίῳ. η παταπίον, θ καὶ τὴν σεπτὴν σύλληψιν ἄννης, ι μηνᾶν τ' ἔνδοξον. τὸν καλλικέλαδον φημί, καὶ τὴν συνωδίαν αὐτοῦ.
ια στύλου δανιήλ. ιβ γεραιρέσθω τε σπυρίδων, ιγ σύναθλος τετρὰς ἡ μετὰ τοῦ εὐστρατίου. ιδ σὺν τούτοις δὲ

Βίκτορα. καὶ εἰρηνᾶον βικέντιον. ιβ
σίον ἐλεήμονα. ιγ καὶ ἰωάννην σὺν τού-
τω. τὸν ὄντως χρυσόστομον. κοινῶς πάν-
τες στόματι ἀνυμνήσωμεν. ιδ μαθη-
τὴν ἄριστον. τοῦ χριστοῦ φίλιππον. ιε σα-
μωνᾶν γουρίαν ἄβιβον. μεθ' ὧν τὸν σύνδο-
ξον. ις εὐαγγελιστὴν καὶ ἀπόστολον.
ματθαῖον τὸν θεόφρονα. ιζ τὸν θαυμα-
τουργόν τε γρηγόριον. ιη πλάτωνα
γενναῖον. ιθ καὶ θεῖον ῥωμανὸν, καὶ
αὐδιοῦ, κ δεκαπολίτην γρηγόριον τὸν
πανηγορότατον. κα
Π αρθένω εἰσελθοῦσιν, τῇ εἰς ναὸν τοῦ κυρίου,
κβ κικιλίαν μάρτυρα. κγ τὸν ἀμ-
φιλόχιον ὕμνοις στέψωμεν, ὀφθαλμὸν
γρηγόριον, τῆς τῶν ἀκραγαντίνων. κδ
τὴν σοφὴν αἰκατερίναν τε. κε τὸν γερο-
ναιότατον, ἐν τοῖς ἀθλοφόροις μερ-
κούριον. κς ἀλύπιον τὸν σύνδοξον.

κζ καὶ

ρίας τε σοφῆς. σὺν τούτοις. κϛ . τὸν δημήτριον, κζ . καὶ νέστορα. κυρίαν καὶ δαλίδα τὰς συμμάρτυρας. κη . τὸν ἑρμογένην καὶ τὴν πάνσεπτον. κθ . ἀναστασίαν τὴν μάρτυρα. λ . ζηνόβιον ζηνοβίαν. λα . καὶ ἐπίμαχον.

Μὴν νοέμβριος ἔχων ἡμέρας λ, ἡ ἡμέρα ὡρῶν ι, ἡ νὺξ ὡρῶν ιδ.

α β Δῶρα εὐφημήσωμεν, σὺν ἀναργύρων δυάδι. β . τοὺς περὶ ἀκίνδυνον, καὶ τοὺς σὺν ἀκεψιμᾷ γενναιόφρονας. τὰς σεπτὰς πράξεις τε. δ . ἰωαννικίου. ε . καὶ σήμερον γαλακτίωνα. καὶ τὸν τῆς πίστεως, ϛ . ὁμολογητὴν παῦλον ἔνδοξον. ζ . τὸν κράτιστον ἱέρωνα. η . καὶ τὸν μιχαὴλ τὸν ἀρχάγγελον. θ . μεθ' ὧν τὴν ὁσίαν ματρώναν, ι . καὶ ὀρέστην ἀθλητὴν, ια . μηνᾶν τὸν μέγαν καὶ

γ διονύσιον τὸν μέγαν, δ ἱερόθεον ὁμοῦ.
ε μαλμέλχθαν ς καὶ θωμᾶν τὸν χρυσο-
πτέρολον. ζ τὸν βάκχον σὺν αὐτῷ δὲ
καὶ τὸν σέργιον. η τὴν πελαγίαν τῇ
ἔνδοξον. θ τὸν τοῦ ἀλφαίου ἰακώβον. ι
εὐλάμπιον εὐλαμπίαν τε τὴν παν-
σεπτον. ια.
σίαν ζῶα ἀΐδια δοξάσωμεν, φιλονί-
λαν τῆς ὁσίαν. ιβ πρόβον τάραχον σὺ
ν ἀνδρόνικον τ γυναῖον, ιγ καρ-
πάπυλον ὁμοῦ, σὺν τούτοις ιδ καὶ τοῖς
περὶ τὸν ναζάριον. ἀνείλθαι σὺν αὐ-
τοῖς, ιε καὶ ὁ θεόπνευστος λουκιανός. ις
ὁ λογγῖνος τε. ιζ σὺν ὠσηὲ, ιη λουκᾶς
ἔνδοξος ὁ βέλτιστος. ιθ ἰωὴλ, κ καὶ ὁ
ἀρτέμιος. κα.
ἔτι σὺ σεπτὸν ἱλαρίωνα. κβ σὺ ἀβέρ-
κιος. κγ καὶ μέγαν ἀδελφόθεον ὁμοῦ.
κδ καὶ ἀρέθαν συνάθλους κε ... νοτα-

ἀξίως τιμάσθωσαν. ιε σοῦ νικήτα τοῦ
στερροῦ. ις εὐφημία ἔνδοξος. ιζ ἐλ-
πὶς πίστις τε, καὶ ἀγάπη σὺν θεία, ιθ
δορυμέδοντι τροφίμω, κ καὶ παγγε-
νὴς ὁ εὐστάθιος.
κα
Γ ἰωνᾶ συνδοξάζεται, κβ ὁ φωκᾶς ὁ ἀοί-
διμος. κγ καὶ τοῦ προδρόμου θείου τιμία σύλ-
ληψις, κδ καὶ ἡ καλλίνικος πρωτά-
θλος, κε μεθ᾽ ὧν εὐφροσύνη τε, καὶ ὁ
εὐαγγελιστὴς, κς ἰωάννης ἀπόστολος.
κζ καὶ ἐπίχαρις, κη καὶ καλλίστρατος
ἅμα, κθ καὶ χαρίτων. λ σὺν αὐτοῖς κυ-
ριακόν τε, λα ὁ ἀρμενίας γρηγόριος.

μὴν ὀκτώβριος. στιχηρὰ προσόμοια·
ἦχος πλ. δ΄. τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

α Ὕμνοις ἀνανίαν τιμήσωμεν. β ἰουστῖναν
τὴν παρθένον, καὶ σεπτὸν κυπριανόν.

[illegible]
ὅλου τοῦ μηνολογίου τίμημα χρυσοφό-
ρου πατρικίου καὶ ἀνθυπάτου τοῦ μ[illegible]
[illegible].

Μὴν σεπτέμβριος. στίχοι, ἦχος δ′.
ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

α′ Συμεὼν ἀνυμνείσθω μοι. ὁ τοῦ στύλος τὸ
γνώρισμα. β′ καὶ σὺν τούτῳ μάμας ὁ
πολυβόητος. γ′ καὶ ὁ θαυμάσιος ἄνθι-
μος. δ′ βαβύλας ὁ ἔνδοξος. ε′ ζαχα-
ρίας ὁ κλεινός. ς′ μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος.
ζ′ σώζων ἔνδοξος. η′ τοῦ θεοῦ μου ἡ μήτηρ, θ′
σὺν γονεῦσι, ι′ μηνοδώρα νυμφοδώ-
ρα. εἶτα μητροδώρα αἱ μάρτυρες. ια′
Θεοδώρας ἡ ἄσκησις. ιβ′ αὐτονόμου ἡ ἄ-
θλησις, ιγ′ καὶ τῆς ἀναστάσεως τὰ ἐγ-
καίνια, ιδ′ εἶτα τοῦ σταυροῦ ἡ ἀνύψωσις.

νάτου ἐν τῇ ψυχῇ περιφέρωμεν, πάντες οἱ δαίμονες καθ᾽ ἡμῶν ὁπλίζονται. ἀλλ᾽ ὥσπερ κεροκεροῦντες, ὡς τεῖχος ἡμᾶς εὑρήσουσι, διὰ τὸ εἶναι τὸν ἡμῶν μεθ᾽ ἡμῶν. ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα. τιμὴ καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

αὐτὸ πάλιν ἰσχυρὸς πανοπλιζόμενος ἵνα ἡμᾶς ἐν ταῖς ἁγίαις ἡμέραις παλαίσῃ καὶ εὕρῃ καὶ εἴπῃ ἐνίκησα τοὺς τοῦ στρατιώτας κάλλος δείξας γυναικῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ἀκοῆς ἐκρέμασα αὐτούς. κενοδοξία καὶ γαστριμαργία βοθρίσας ἐσφαξάμην αὐτῶν τῆς κόμης τῶν ἀρετῶν καὶ σκελίσας ταῖς ἐπιθυμίαις, καὶ γαργαλίσας τῇ οἰνοποσίᾳ. ὠθίσας ἔρριψα εἰς βόθρον πορνείας. μὴ οὖν χαροποιήσωμεν τοὺς ἀκαθάρτους δαίμονας. διότι ὁ ἡμέτερος θεὸς, πάντων ἐστὶ σωτὴρ καὶ δαιμόνων ὀλετήρ. ἐπεὶ τοίνυν καὶ ἡμεῖς σώματι συμπεπλέγμεθα, καὶ θανάτῳ ὑπόδικοι ἐσμὲν, ἀγωνισώμεθα γενναίως ἵνα τοὺς ἀκαθάρτους νικήσωμεν δαίμονας. ἐὰν γὰρ τὸν φόβον ἔχωμεν ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ τὴν μνήμην τοῦ θα-

ἀνάγνωσιν ἀκενόδοξον. γονυκλισίαν ἀνυπερήφανον. δέησιν διηνεκῆ, βίον καθαρὸν, λόγον ἀληθῆ. ξενοδοχείαν ἀγόγγυστον. ὑπομονὴν εὐχάριστον. ἐλεημοσύνην ἀνεξέταστον. τὴν ὀξυχολίαν ἀποστρακίσωμεν. τῆς ὀργῆς διωξόμεθα. τὴν ἀκηδίαν ἀπελάσωμεν. τὸν θυμὸν ἀποκτείνωμεν. τὴν λύπην μαραίνομεν. τὴν φιλαργυρίαν ξηράνωμεν, μὴ φοβηθῶμεν τὸν κοινὸν θάνατον, τὸν τῆς φύσεως τῶν ἀνθρώπων θεσμόν. ἀλλὰ τὸν ὄλεθρον τὸν τῶν ἀνθρώπων. θάνατος γὰρ κυρίως, οὐχὶ ὁ χωρίζων τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, ἀλλ' ὁ χωρίζων ψυχὴν ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ὁ θεὸς ζωή ἐστιν. ὁ δὲ τῆς ζωῆς χωριζόμενος, τέθνηκε τὴν πρόσθεν παρρησίαν. ὃς τὴν ζωὴν ἀποβαλὼν, καὶ ἐπειδὴ θάνατος ὁ διάβολος, ὁ τοῦ θανάτου πατὴρ, ἴστασαι ὡς

διὰ ζωῆς τοῦ προβάτου τὸν λύκον δυνάμεθα καλύψαι, οὔτε κονίασις τῶν ἔργων τὸν ἔνδον ἀποκρύψαι λογισμόν. οὐκ ἔστι γὰρ κτίσις ἀφανὴς τῷ κρίνοντι. ἀλλὰ πάντα τὰ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. οὐκοῦν πρὸς τὰς τοῦ θεοῦ ἐντολὰς σαρκικοῖς ἀντιταξόμεθα πάθεσι. ταπεινώσωμεν λογισμοὺς κενοδόξους. ἐπανασῶμεν τοῦ διαβόλου πρὸς μάχην. ὀμματώσωμεν εἰς νῆψιν τὴν διάνοιαν. καὶ μισῶμεν λογισμοὺς ἁμαρτίας. κτισώμεθα πρὸς εὐχὴν κρέμβασον. νοῦν νήφοντα. διάνοιαν διεγηγερμένην, συνείδησιν ἀθόλωτον, ἐγκράτειαν ἀτέλευτον. νηστείαν ἀνυπόκριτον. ἀγάπην ἀπροσωπόληπτον. ἁγνείαν ἀνόθευτον. σωφροσύνην ἀμίαντον. ταπείνωσιν ἀνύπουλον. ψαλμῳδίαν ἄπαυστον.

ἐντολὰς μὴ φυλάξαντες, ὑπὸ δαιμό-
νων τε προσκόπτονται, καὶ ἐν γεέννῃ πυ-
ρὸς καταδικάζονται. οἱ τῆς ἐκκλη-
σίας καὶ τῆς κοινωνίας, ἑαυτοὺς μακρύ-
νοντες, ἐχθροὶ τοῦ θεοῦ γίνονται καὶ δαι-
μόνων φίλοι. αἰσχυνέσθω πᾶσα αἵρε-
σις τῶν ἀθέων αἱρετικῶν. καλυπτέσθω
τὸ γένος τῶν ἀπίστων. ἀποκλειέσθω ἡ
συναγωγὴ τῶν ἰουδαίων. ἐμφραττέ-
σθω τὰ ἀκάθαρτα στόματα τῶν ἀρνη-
σοθέων, ἑβραίων, ὅπερ ὁ δοκιμάζων τὰς
καρδίας καὶ τοὺς νεφροὺς ἐτάζων, καὶ
τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δί-
στομον, διϊκνούμενος μέχρι μερισμοῦ σαρ-
κὸς καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυε-
λῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐν-
νοιῶν κάθηται δικάζων. τότε δὴ τό-
τε, οὐκ ὀλίγους τινὰς ἐκ πολλῶν ἀλλὰ
πάντας ἐκκαλυπτομένους ὄψει ὅτε

θῶσασθαι τὰ μέλλοντα. οἱ γὰρ μὴ ζη-
τοῦντες ἃ πρὶν ἀπώλεσαν, καὶ τὰ σωζό-
μενα οὐκ ἐκτήσαντο. οἱ μὴ ψηφίζοντες
τὴν φυρασίαν τῆς ἐνθήκης, ἐπὶ τὰ κε-
φάλαια ζημιοῦνται. οἱ μὴ κοπιῶντες
νουνεχῶς καὶ νήφοντες ἐν εὐχαῖς, αἰχ-
μαλωτίζονται ὑπὸ αἰσχρῶν λογισ-
μῶν. οἱ δὲ αἰχμαλωτισθέντες, δου-
λεύουσι τῇ κακῇ συνηθείᾳ ἄκοντες
καὶ μὴ βουλόμενοι. οἱ μὴ ἀγρυπνοῦντες
νηφόντως, ἐν τῇ ψαλμῳδίᾳ κλέπτον-
ται. οἱ μὴ γρηγοροῦντες ἐν τῇ ἀκροά-
σει τῶν θείων γραφῶν, ἀλλ᾽ ὕπνῳ τῆς
ῥαθυμίας ἑαυτοὺς ἐκδόντες, μετὰ τῶν
πέντε μωρῶν παρθένων ἀποκλεισθή-
σονται. οἱ τὰ ὅπλα τῆς νηστείας ῥί-
πτοντες, ὑπὸ τῆς γαστριμαργίας σκε-
λίζονται, καὶ ὑπὸ τῆς πορνομοιχοῦς
αἰωροῦνται ἁμαρτίας, οἱ τὰς τοῦ θυ-

διὰ τοὺς πονηροὺς αὐτῶν λογισμοὺς, καὶ τὰς βεβήλους αὐτῶν ἐννοίας. οἱ γὰρ λέγοντες σήμερον ἁμαρτήσομεν, καὶ αὔριον μετανοήσομεν. οἱ τοιοῦτοι, ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς λογισμοῖς αὐτῶν. καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία, καὶ τὴν σήμερον ἀπώλεσαν τὸ σῶμα φθείραντες καὶ μιάναντες, καὶ τὴν ψυχὴν μολύναντες, καὶ τὸν νοῦν ζοφώσαντες, καὶ τὴν διάνοιαν θολώσαντες, καὶ τὴν συνείδησιν βορβορώσαντες, τὴν δὲ αὔριον ἐκλεσμπήσαν. οἱ γὰρ μὴ κλαίοντες διὰ τὸ πτῶμα τῆς πορνείας, καὶ πενθοῦντες διὰ τὸν βόρβορον τῆς μοιχείας, καὶ μὴ θρηνοῦντες διὰ τὸ πέταυρον τῆς ἀρσενοκοιτίας, καὶ ὀλολύζοντες διὰ τὴν μαλακίαν, οὐ δύνανται ὁλοψύχως μετανοῆσαι περὶ τὰ ἀπελθόντα ἁμαρτήματα. οὔτε διορ-

οἱ ὑπερχαίροντες τῶν πλούσων ἑδρῶν, ἑαυτοὺς πλωματίζουσιν. οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἀλλότρια, τὰ ἴδια προδιδοῦσι καὶ ἀπόλονται. οἱ κενόδοξοι καὶ ὑπερήφανοι καὶ ἀνθρωπάρεσκοι, μετὰ τοῦ διαβόλου καταδικάζονται. οἱ ὑποκριταὶ μετὰ τοῦ σατανᾶ τιμωροῦνται. οἱ τὸ σῶμα παρὰ τὸ δέον τρέφοντες, λιμοκτονοῦσι τὴν ψυχήν. οἱ ἐν γνώσει καὶ ἄνευ ἀνάγκης ἁμαρτάνοντες, καὶ μὴ μετανοοῦντες, μετὰ ἀπίστων κολάζονται. οἱ λέγοντες ἐν νεότητι ἁμαρτήσωμεν καὶ ἐν γήρα μετανοήσωμεν, ὑπὸ δαιμόνων ἐμπαίζονται καὶ χλευάζονται, καὶ ὡς ἑκουσίως ἁμαρτάνοντες, τῆς μετανοίας οὐκ ἀξιοῦνται. ἀλλ᾽ ἐν νεότητι ὑπὸ τῆς τοῦ θανάτου θερίζονται, ὡς ἀμμών ὁ τοῦ ἰσραὴλ βασιλεύς. ὁ καὶ τὸν θεὸν παροργίσας

οἶνος, θυμὸς δρακόντων. καὶ ἡ πόσις ἰὸς ἀσπίδος, ἀνίατος. οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὁρῶσι τὴν τοῦ θεοῦ δόξαν. οἱ δὲ ῥερυπωμένοι τὸν νοῦν, ἐνοπτρίζονται τὸν διάβολον. οἱ τὰ φαῦλα προσξαίνοντες καὶ τὰ ἄτοπα ἐννοοῦντες, καὶ τὰ κακὰ λογιζόμενοι εἰς τὸν πλησίον κωλύουσιν αὐτοὺς τῆς θείας κοινωνίας. οἱ τὸ πρόσωπον φυκείοις ὑγραίνοντες καὶ ψιμμυθίῳ τὰς παρειὰς τρίβοντες καὶ λευκαίνοντες, καὶ δι' ἐσόπτρων καὶ κατόπτρων στολιζόμενοι πρὸς τὸ ζωγρῆσαι καὶ σαγηνεῦσαι ψυχὰς εἰς ἀκολασίαν καὶ ἐπιθυμίαν ἀτόπους καὶ δρῶντες σατανικῶς, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως θεοσεβεῖς οὐχ εὑρίσκονται. ἀλλ' ὡς καταφρονηταὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ κολάζονται. οἱ προσαγαζόμενοι κάλλος ἀλλότριον, τῆς καλλονῆς τοῦ παραδείσου στερίσκονται.

προσώπου ὡς ὁ ἥλιος ἐν ἡμέρᾳ κρίσε-
ως, ἐν τῇ τῶν οὐρανῶν βασιλείᾳ. ὁ δὲ ἀ-
γαπῶν τὴν ἀλήθειαν, φίλος θεοῦ εὑρίσκε-
ται. ὁ δὲ ψεύδη ἐνδελεχίζων, φίλος δαι-
μόνων γίνεται. ὁ μισῶν τὸν δόλον λυτροῦ-
ται τῆς ἀρᾶς. ὁ ὑπομένων τοὺς πει-
ρασμοὺς ὡς ὁμολογητὴς στεφανοῦται
ἐνώπιον τοῦ βήματος τοῦ χριστοῦ. ὁ γογγύ-
ζων καὶ δυσανασχετῶν ἐν ταῖς συμπιπτού-
σαις συμφοραῖς, καὶ ταῖς συμβαινού-
σαις θλίψεσιν ἀκηδιῶν τε καὶ βλασφη-
μῶν, οὗτος πεπλάνηται, καὶ φρένας κα-
φὰς ἔχει. ὁ πρᾶος καὶ ἐπιεικὴς καὶ τα-
πεινόφρων, ὑπὸ θεοῦ ἐπαινεῖται. μα-
καρίζεται ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἐγ-
κωμιάζεται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. ὁ
δὲ πικρὸς καὶ ὀξύθυμος καὶ ὀξύχολος,
κεκατήραται ἀπὸ θεοῦ. τούτου ἡ βρῶ-
σις, βότρυς πικρίας δαιμόνων. ὁ δὲ

τοῖς μεθύουσι. μακάριος δὲ ὁ ἐνταῦ-
θα ἑαυτὸν ταλανίζων διὰ τὸν θεὸν καὶ
ἐξουθενῶν καὶ κατακρίνων. ὁ τοιοῦτος
ὑπὸ θεοῦ ὑψίστου ὑψοῦται. καὶ ὑπὸ
ἀγγέλων ἐπαινεῖται. καὶ ἐν τῇ κρίσει
δὲ ὀδυνωμένων οὐχ ἵσταται. μακάριος
ἄνθρωπος ὁ καρτερῶν ἐν προσευχαῖς.
καὶ ὑπομένων ἐν νηστείαις καὶ χαίρων
ἐν ἀγρυπνίαις, καὶ αὐτοπαλαίων καὶ ἀπο-
σοβῶν τὸν ὕπνον, κάμπτων τε τὰ γόνα-
τα εἰς δοξολογίαν θεοῦ. κρούων τὸ στῆθος.
τύπτων τὸ πρόσωπον. ὑψῶν τὰς χεῖ-
ρας εἰς τὸν ἀέρα, αἴρων τὸ ὄμμα εἰς οὐ-
ρανὸν πρὸς κν̄ ἐνορῶν τὸν ἐπὶ θρόνου δό-
ξης καθήμενον, καὶ καρδίας ἐτάζοντα
καὶ νεφροὺς ἐμβατεύοντα. ὁ γὰρ τοιοῦ-
τος, ἀπολαύει τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν.
υἱὸς καὶ ἀδελφὸς καὶ φίλος καὶ κληρο-
νόμος θεοῦ γίνεται. τούτου λάμψει τὸ

τοῦ κόσμου συντυχίαις. οὐαὶ τοῖς ἀγαπῶσι τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας. οὐαὶ τοῖς καταλείπουσι τὸ φῶς τῆς ἀληθείας. οὐαὶ τοῖς περιπατοῦσιν ἐν νυκτὶ τῆς ἁμαρτίας. οὐαὶ τοῖς καταλιμπάνουσι τὴν ἡμέραν τῆς θεογνωσίας. οὐαὶ τοῖς ἐμπεπλησμένοις τῇ κακῇ συνηθείᾳ τοῦ γέλωτος. οὐαὶ τοῖς καλλωπιζομένοις πρὸς τὸ περᾶσαι ψυχὰς εἰς συνουσίαν καὶ λαγνείαν ἀκολασίας ἀκαθάρτου. ἀληθῶς ἄγκιστρόν ἐστι τοῦ διαβόλου ὁ καλλωπισμός. τοῖς δὲ μὴ ποθοῦσι καὶ ζητοῦσι καὶ θέλουσι σωθῆναι, μισητόν ἐστιν. οὐαὶ τοῖς διαβάλλουσιν εἰς τῷ ἑνί. οὐαὶ παρήκοσι τοῖς καὶ συμβαλλομάχοις καὶ ταραχοποιοῖς. οὐαὶ τοῖς ὀμνύουσι διὰ φιλονικίαν. οὐαὶ τοῖς ἐπιόρκοις. οὐαὶ τοῖς γαστριμάργοις, ὧν θεὸς ἡ κοιλία. οὐαὶ

τοῖς

δόντες εἰς πέταυρον τῆς γεέννης ἑαυ-
τοὺς ποντίσαντες. πῶς ἀπηλλοτριώθη-
σαν τοῦ φωτὸς ἀρετῶν, ἀγαπήσαντες τὸ
σκότος τῆς ἁμαρτίας, διὰ τὸ βαδίσαι
αὐτοὺς τῇ πλατείᾳ καὶ εὐρυχώρῳ ὁδῷ
τῆς τριβαλῆς κακίας. πῶς ἐπελάθον-
το τῆς τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν
ἰησοῦ χριστοῦ ἐπιδημίας καὶ τῶν πολλῶν καὶ
ἀνεξιχνιάστων αὐτοῦ εὐεργεσιῶν. κα-
θαρισθέντες μὲν διὰ ὕδατος τοῦ θείου
βαπτίσματος, καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ
στολισθέντες τῷ μύρῳ τῆς ἀγαλλιάσεως.
διὰ δὲ μικρὰν ἡδονὴν, μισητὴν καὶ συγ-
χυτὴν, ἀθετήσαντες τὰς τοιαύτας
καὶ τηλικαύτας δωρεὰς ἐδουλώθη-
σαν πνεύματι πορνείας καὶ μοιχείας
οὐαὶ τοῖς καταλείψασι τὴν υἱοθεσίαν
καὶ ἀκολουθήσασι ταῖς τοῦ κόσμου
ἡδοναῖς. οὐαὶ τοῖς ἑπομένοις ταῖς

τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. πῶς ἀναι-
σχύντως, καὶ ἀνερυθριάστως. τῇ κραι-
πάλῃ καὶ τῇ μέθῃ τῆς ἀσωτίας τὴν
ὀλοθίκην τῆς κοιλίας. τὸν ἀσκὸν τῆς
γαστρός. τῇ αὐταρκείᾳ καὶ ἐγκρατείᾳ
μὴ στοιχήσαντες. ἀλλὰ τὸν πλοῦτον
αὐτῶν, αὐτὴν ἐμπιστεύσαντες τρυφη-
λῶς εἰς τὰς ἡδονὰς ὡς χοῖροι τῷ βορ-
βόρῳ ἐγκυλινδούμενοι τὰς ἡμέρας καὶ
τὰ ἔτη αὐτῶν ἐδαπανήσαν. μετεωρι-
ζόμενοι ἐν λογισμοῖς ῥυπαροῖς καὶ
φαύλοις ἐννοίαις καὶ ἀργολογίαις, καὶ
θυμελικοῖς ἄσμασι. πῶς ἠλλοιώθησαν
τὴν καρδίαν αὐτῶν τῇ πωρώσει, εἰς
νοῦν μὴ λαβόντες τὴν σύνταξιν τοῦ
χριστοῦ, καὶ τὴν ἀπόταξιν τοῦ διαβό-
λου. πῶς ἐξετράπησαν τῆς εὐθείας
ὁδοῦ, ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνοίας βαδί-
ζοντες, καὶ τῷ ὕπνῳ τῆς ῥαθυμίας ἐκ

ἡ ἀσέλγεια. κατεστιγμένα τὰ πρόσωπα τὰ τῶν δυναστῶν. πενιχροὶ οἱ δυνάσται. πτωχοὶ οἱ βασιλεῖς. ἰδιῶται οἱ σοφοί. μωροὶ καὶ ἄλεκτοι οἱ ῥήτορες. ἄφρονες οἱ πλούσιοι. ἀνήκοα τὰ κολακεύματα τῶν πλαστογράφων. φανερὰ αἱ καμπύλαι τῶν ῥᾳδιούργων. πηλαυγεῖς αἱ προχίαι τῶν πλεονέκτων. βρωμώδης φιλαργύρων ἡ ὀσμή. φανερὰ τῶν ὑποκριτῶν ἡ ὑπουλότης. λινόπλοκοι οἱ ἐπίθετοι. πάντα γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα ἐνώπιον αὐτῶν. ὅπως τοῖς ἁμαρτωλοῖς βέβηλοι καὶ ἐναγεῖς καὶ ἀκάθαρτοί εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. πῶς μεμίανται αὐτῶν αἱ ψυχαί. πῶς βρωμῶσιν αὐτῶν τὰ σώματα ἐκ τῆς λαγνείας καὶ ἀκολασίας. πῶς ἐμόλυναν τὰ σώματα καὶ ἐμίαναν τὴν ψυχὴν μὴ φυλάξαντες τὴν στολὴν

ποθὲς τὸ αἰτεῖν ῥανίδα ὕδατος καὶ
μὴ λαμβάνειν. πικρὸν τὸ ἐν πυρὶ εἶναι
καὶ βοᾶν καὶ μὴ βοηθεῖσθαι. ἀπαράβα-
τος ὁ φάρυγξ καὶ ἀμέτρητον τὸ χάος.
ἄφυκτος ὁ ἐγκλεισθεὶς ἀναπόδραστος
ὁ κατεχόμενος. ἀνυπέρβατον τὸ τεῖ-
χος τῆς φυλακῆς. ἄσπλαγχνοι οἱ τη-
ρηταί. σκοτεινὸν τὸ δεσμωτήριον. ἄ-
λυτα τὰ δεσμά. ἀνάσπαστοι αἱ ἁλύ-
σεις. ἄγριοι καὶ ἀτίθασσοι οἱ ὑπηρέται
τῆς φλογὸς ἐκείνης. βαρεῖαι αἱ κασί-
δες αἱ τιμωρητικαὶ ἐκεῖναι. στερροὶ οἱ
ὄνυχες καὶ ἄθραυστοι. σκληρὰ τὰ βό-
νδρα. θολώδεις καὶ καχλάζουσαι αἱ
πίσσαι. δυσῶδες τὸ θέατρον. ἀνθρα-
κώδεις αἱ κλίναι ἐκεῖναι. ἄσβεστος ἡ
πυρά. κνισώδης καὶ βρωμώδης ὁ σκώ-
ληξ. ἀσυγχώρητον τὸ κριτήριον ἀπρο-
σωπόληπτος ὁ δικαστὴς ἀπροφάσιστος

συμλυασμοὶ τοῦ νοὸς ἐλέγχονται, καὶ αἱ συγκαταθέσεις τῶν πονηρῶν λογισμῶν ζυγοστατοῦνται, καὶ παλαυτεύεται ἡ διάνοια. οὐαὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὅτι μισοῦνται ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀγγέλων, καὶ βδελύσσονται ὑπὸ τῶν ἁγίων μαρτύρων. οὐαὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅτι ἐκβάλλονται ἐκ τοῦ νυμφῶνος. οὐαὶ τὴν τότε μεταμέλειαν. οὐαὶ τὴν τότε θλίψιν. οὐαὶ τῇ τότε ἀνάγκῃ. οὐαὶ τῇ τότε κατηφείᾳ, δεινὸν τὸ χωρισθῆναι ἀπὸ τῶν ἁγίων. ἀργαλεώτερον τὸ χωρισθῆναι ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ἄτιμον τὸ δεθῆναι χεῖρας καὶ πόδας καὶ εἰς τὸ πῦρ βληθῆναι. θλιβερὸν τὸ ἐκπεμφθῆναι εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον. γνοφερὸν τὸ τρύζειν τοὺς ὀδόντας καὶ τήκεσθαι. βαρὺ τὸ ἀπαύστως κολάζεσθαι. πονηρὸν τὸ φλογίζεσθαι τὴν γλῶσσαν. ἀσυμ-

οἱ δίκαιοι διαπαντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ. οἱ ἁμαρτωλοὶ διαπαντὸς ἵστανται κατὰ πρόσωπον τοῦ διαβόλου. οἱ δίκαιοι μυοῦνται ἀγγέλοις, οἱ ἁμαρτωλοὶ μυοῦνται δαιμονίοις. οἱ δίκαιοι ἱκεσίαν προσφέρουσιν. οἱ ἁμαρτωλοὶ θρῆνον ἄπαυστον. οἱ δίκαιοι ἄνω, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ κάτω. οἱ δίκαιοι ἐν οὐρανῷ, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν τῇ ἀβύσσῳ, οἱ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς θάνατον ἀπωλείας. οἱ δίκαιοι ἐν χειρὶ θεοῦ. οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν τόπῳ διαβόλου. οἱ δίκαιοι μετὰ τοῦ θεοῦ. οἱ ἁμαρτωλοὶ μετὰ τοῦ σατανᾶ. οὐαὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὅτι ἀφορίζονται ἀπὸ τῶν δικαίων, οὐαὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὅτι γυμνοῦνται αἱ πράξεις αὐτῶν, καὶ αἱ βουλαὶ τῶν καρδιῶν φανεροῦνται. οὐαὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅτι

πωλείας. οἱ δίκαιοι σπόρος ἐκλεκτός· οἱ ἁμαρτωλοὶ ζιζάνια πυρός. οἱ δίκαιοι ἅλας θεῖον. οἱ ἁμαρτωλοὶ βρῶμος καὶ δυσωδία. οἱ δίκαιοι, ναοὶ θεοῦ ἀμίαντοι. οἱ ἁμαρτωλοί, ναοὶ δαιμόνων μεμιασμένοι. οἱ δίκαιοι ἐν τῷ νυμφῶνι. οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς χάος ἀπέραντον. οἱ δίκαιοι ἐν φωτοφανείαις. οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν ζόφῳ θυέλλης. οἱ δίκαιοι μετὰ ἀγγέλων. οἱ ἁμαρτωλοὶ μετὰ δαιμόνων. οἱ δίκαιοι σὺν ἀγγέλοις χορεύουσιν. οἱ ἁμαρτωλοὶ μετὰ δαιμόνων θρηνοῦσιν. οἱ δίκαιοι μέσον τοῦ φωτός. οἱ ἁμαρτωλοὶ μέσον τοῦ σκότους. οἱ δίκαιοι ὑπὸ τοῦ παρακλήτου παρακαλοῦνται. οἱ ἁμαρτωλοὶ σὺν τοῖς δαίμοσι τιμωροῦνται. οἱ δίκαιοι παρίστανται τῷ θρόνῳ τῷ δεσποτικῷ. οἱ ἁμαρτωλοὶ παρίστανται τῷ ζόφῳ τῷ τιμωρητικῷ.

τῆς βελίας. οἱ δίκαιοι εἰς ἀνάπαυσιν, οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς κατάκρισιν. οἱ δίκαιοι δροσίζονται. οἱ ἁμαρτωλοὶ φλογίζονται, οἱ δίκαιοι εὐφραίνονται, οἱ ἁμαρτωλοὶ τῇ λύπῃ ξηραίνονται, οἱ δίκαιοι μεγαλύνονται, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ τήκονται. οἱ δίκαιοι ὑψοῦνται, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ταπεινοῦνται, οἱ δίκαιοι θάλπονται, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ μελαίνονται. οἱ δίκαιοι τῶν ἀγαθῶν κερδύνωνται, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ κλονίζονται. τοὺς δικαίους θρέψει θεία θεοῦ. τοὺς ἁμαρτωλοὺς λυπήσει θεία πυρός. οἱ δίκαιοι σκεῦος ἐκλογῆς, οἱ ἁμαρτωλοὶ σκεῦος γεέννης. οἱ δίκαιοι χρυσὸς πεπυρωμένος καὶ ἄργυρος δόκιμος, καὶ λίθοι τίμιοι. οἱ ἁμαρτωλοὶ ξύλα καλάμη χόρτος πυρὸς ὑπέκκαυμα. οἱ δίκαιοι σῖτος βασιλείας. οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἄχυρα ἀ-

του, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ταλανίζονται. οἱ δίκαιοι ἐν μοναῖς ἁγίων, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν ἐξορίᾳ αἰωνίᾳ. οἱ δίκαιοι ἀκούουσι τὸ δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ἀκούουσι τὸ πορεύεσθαι ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. οἱ δίκαιοι εἰς παράδεισον, οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. οἱ δίκαιοι τρυφῶσιν, οἱ ἁμαρτωλοὶ τρύχονται. οἱ δίκαιοι χορεύουσιν, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ δεσμοῦνται. οἱ δίκαιοι ᾄδουσιν, οἱ ἁμαρτωλοὶ θρηνοῦσιν. οἱ δίκαιοι τὸ ζισάριον, οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ ζισάθλιον. οἱ δίκαιοι τὸ ᾆσμα, οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ χάσμα. οἱ δίκαιοι εἰς κόλπους ἀβραάμ, οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς βράσμα

κόσμου ἐνταῦθα χρηστὰ εἶναι, καὶ χαρμονῆς πλήρη, χολῆς, καὶ ἰοῦ πικροῦ, πικρότερα εὑρεθήσονται. οὐαὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὅταν οἱ δίκαιοι ἐκδεξιῶν ἵστανται, κἀκεῖνοι θλίβονται. ὅταν οἱ ἁμαρτωλοὶ πενθῶσι καὶ οἱ δίκαιοι χαίρουσιν. ὅταν οἱ δίκαιοι ἑορτάζουσι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ὀδύρονται. ὅταν οἱ δίκαιοι ἐν γαλήνῃ, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν χειμῶνι καὶ συμφορᾷ. οὐαὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὅταν οἱ δίκαιοι δοξάζονται. κἀκεῖνοι καταδικάζονται. οὐαὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅταν οἱ δίκαιοι ὑπερεγγύνωνται παντὸς ἀγαθοῦ, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ὑστερούμενοι στενάζουσιν. οὐαὶ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὅταν οἱ δίκαιοι δοξάζονται κἀκεῖνοι ὀνειδίζονται. οἱ δίκαιοι ἐν ἁγιασμῷ, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν ἐμπρησμῷ. οἱ δίκαιοι ἐγκωμιάζον-

ἀπαγόμενοι κολασθῆναι πικρῶς εἰς ἀτελευτήτους αἰῶνας. οἴμοι οἴμοι. οἷος ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου ἐστὶν ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων ὁ καλούμενος τάρταρος. ὃν καὶ αὐτὸς ὁ διάβολος φρίττει. οὐαὶ οὐαί. οἵα ἐστὶν ἡ γέεννα τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καίοντος καὶ μὴ φωτίζοντος. οἴμοι οἴμοι. οἷος ἐστὶν ὁ ἀκοίμητος καὶ ἰοβόλος σκώληξ. οὐαὶ οὐαί. οἷον δεινόν ἐστι τὸ σκότος ἐκεῖνο τὸ ἐξώτερον καὶ ἀεὶ μένον. οἴμοι οἴμοι. οἷοι εἰσὶν οἱ ἄγγελοι ἐκεῖνοι οἱ ἐπὶ τῶν κολάσεων ἄσπλαγχνοι, καὶ ἀνελεήμονες. ὀνειδίζουσι γὰρ καὶ ἐπιπλήττουσι δεινῶς. τότε οἱ κολαζόμενοι κράζουσιν ἐκτενῶς καὶ ὁ σώζων οὐκ ἔστιν. κεκράξονται γὰρ πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰσακούσονται αὐτοῦ. τότε γνώσονται ὅτι μάταια αὐτοῖς ἀπώλει πάντα τὰ τοῦ βίου, καὶ ἐδό

τὸ φοβερὸν, ἅμα αἰσχύνη αὐτοὺς λήψεται ἐνώπιον τοῦ δικαίου κριτοῦ μὴ ἔχοντας λόγον ἀπολογίας. ἅμα ἐν τροπῇ λήψεται αὐτοὺς ἀφοριζομένους ἐξ εὐωνύμων τοῦ βασιλέως. οἷον σκότος ὑποπέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὅταν λαλήσῃ πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξῃ αὐτοὺς, ὅταν εἴπῃ πρὸς αὐτοὺς πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. οἴμοι, οἴμοι, ἅμα θλῖψιν. καὶ ὀδύνην καὶ στενοχωρίαν καὶ φόβον καὶ τρόμον δέξεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν. ὅταν γένηται κραυγὴ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων. λεγόντων ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην. καὶ οὐαὶ οἷον μέλος ἀλαλάξουσι θρηνοῦντες. ἢ πενθοῦντες ἢ ὀλολύζοντες κοπτόμενοι.

κριτῇ. ποταποὺς δεῖ ἡμᾶς εἶναι ἐν τῇ
ὥρᾳ ἐκείνῃ. ἐὰν δὲ εὕρωμεν χάριν ἐνώ-
πιον τοῦ θεοῦ, ἵνα χαρᾷ δέχηται ἡμᾶς
ἀφοριζομένους ἐκδεξιῶν τοῦ βασιλέως.
ποταποὺς δεῖ εἶναι ἡμᾶς εἰς τὴν χαρὰν
ἐκείνην ἀνεκλάλητον ὅταν εἴπῃ ὁ βασι-
λεὺς τῶν βασιλευόντων, τοῖς ἐκδεξιῶν αὐ-
τοῦ μετὰ ἱλαρότητος, δεῦτε οἱ εὐλογη-
μένοι τοῦ πρς´ μου κληρονομήσατε τὴν ἡ-
τοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ κα-
ταβολῆς κόσμου. τότε κατακληρονομή-
σομεν ἐκεῖνα τὰ ἀγαθά. ἃ ὀφθαλμὸς
οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρ-
δίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη. ἃ ἡτοίμα-
σεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. τότε λοι-
πὸν ἀμέριμνοι ἐσμὲν μηκέτι πτοούμενοι
μὴ δὲ μίαν πτόησιν. ἀναλογισώμεθα δὲ
ταῦτα. καὶ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν ἀτελεύτη-
τον κόλασιν. ὅταν εἰσάγωνται εἰς τὸ βῆμα

καὶ, καὶ ἁπαλαί. ποῦ αἱ ψυλαὶ οἰ-
κοδομαὶ, καὶ τὸ ὕψος τῶν στοῶν. ποῦ οἱ
ἐν ἀφοβίᾳ ζήσαντες. τότε ἰδόντες,
θαυμάσουσι καὶ φρίξουσι. καὶ κατα-
πλαγέντες, ὀλολύξουσι ταραχθέντες
σαλευθῶσι. τρόμος αὐτοὺς ἐπιλάβοι καὶ
ὠδῖνες ὥστε τεκούσης ἐν πνεύματι
βιαίῳ συντριβήσονται ἀφανιζόμενοι.
ποῦ τότε ἡ σοφία τῶν σοφῶν. ποῦ τῶν ῥη-
τόρων ἡ εὐγλωττία. καὶ τὰ μάταια αὐ-
τῶν πανουργεύματα οὐαὶ ἐταράχθησαν.
ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ
σοφία αὐτῶν κατεπόθη. ποῦ σοφὸς ποῦ
γραμματεύς. ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶ-
νος τούτου. ὦ ἀδελφοί. ἀναλογίσασθε
ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ἡμᾶς διδόντας
λόγον καθ' ἐν ὧν ἐπράξαμεν εἴτε μεγά-
λων εἴτε μικρῶν. μέχρι γὰρ τοῦ ἀργοῦ λό-
γου, ἀπολογίαν δώσομεν τῷ δικαίῳ

μετὰ τυμπάνων καὶ κιθάρας τὸν οἶνον πίνοντες. ποῦ τότε ἡ καταφρόνησις τῶν ἐν ἀφοβίᾳ ζώντων. ποῦ ἡ φιλαργυρία καὶ ἡ φιλοχρηματία καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν ἀσπλαγχνία. ποῦ τότε ἡ ἀπάνθρωπος ὑπερηφανία ἡ πάντα βδελυσσομένη, καὶ ἑαυτὴν λογιζομένη εἶναί τι. ποῦ τότε ἡ κενὴ καὶ ματαία τῶν ἀνθρώπων δόξα. ποῦ ἡ λαγνεία καὶ ἡ ἀκολασία. ποῦ ἡ δυναστεία καὶ ἡ τυραννίς. ποῦ τότε βασιλεύς. ποῦ ἄρχων. ποῦ ἡγούμενος. ποῦ οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν. ποῦ οἱ γαυριῶντες ἐπὶ πλήθει πλούτου, καὶ πτωχοὺς μὴ ἐλεοῦντες. καὶ τοῦ θεοῦ καταφρονοῦντες. ποῦ τὰ θέατρα καὶ τὰ κυνήγια. ποῦ τότε οἱ μετεωριζόμενοι καὶ μετεωρίζοντες καὶ ἀμερίμνως βιοῦντες. ποῦ τὰ μαλακὰ ἐνδύματα, καὶ αἱ στρωμναὶ αἱ μαλα-

ὁ εἰσακούων. ἀπολύρονται, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ ῥυόμενος. ἀνακαλοῦνται καὶ κόπτονται, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ σπλαγχνιζόμενος. τότε ποῦ ἡ καύχησις τοῦ κόσμου τούτου. ποῦ ἡ κενοδοξία. ποῦ ἡ τρυφή. ποῦ ἡ ἀπόλαυσις. ποῦ ἡ σπατάλη. ποῦ ἡ φαντασία. ποῦ ἡ ἀνάπαυσις. ποῦ ὁ κόσμος. ποῦ τὰ χρήματα. ποῦ ἡ εὐγένεια. ποῦ τότε ἡ τερπνότης. ποῦ ἡ αὐθαδεία τῆς σαρκός. ποῦ τὸ κάλλος τῶν γυναικῶν τὸ ψευδὲς καὶ ἀνωφελές. ποῦ τότε ἡ παρρησία ἡ ἀναιδὴς καὶ ἀναίσχυντος. ποῦ τότε ὁ καλλωπισμὸς τῶν ἱματίων. ποῦ ἡ ἡδονὴ τῆς ἁμαρτίας ἡ ἀκάθαρτος καὶ συγκαυτή. ποῦ οἱ τὴν βδελυρὰν τῶν ἀρρένων κοίτην ἡδονὴν ἡγούμενοι. ποῦ οἱ τὰ μῦρα καὶ τὰ ἐλείμματα ἀλειφόμενοι καὶ καπνιζόμενοι. ποῦ οἱ

μετὰ

σὴν ὁ ἰὼβ εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ ζοφεράν. εἰς γῆν σκότους αἰωνίου οὐκ ἐπίφεγγος, οὐδὲ ζωὴ βροτῶν. ἀλλ᾽ ὀδύνη αἰώνιος καὶ λύπη ἀτελεύτητος. ἐκεῖ κλαυθμὸς ἄπαυστος, καὶ βρυγμὸς ὀδόντων ἀσίγητος καὶ στεναγμοὶ ἀκοίμητοι ἐκεῖ οὐαὶ οὐαὶ διαπαντός. ἐκεῖ οἴμοι οἴμοι. κράζουσι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν. βοῶσι, καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ὁ ῥυόμενος. οὐκ ἔστι διηγήσασθαι τὴν ἀνάγκην ἐκείνην. οὐκ ἔστιν εἰπεῖν διὰ γλώττης τὰς ὀδύνας τῶν ἐκεῖσε κατακειμένων καὶ ἀποκεκλεισμένων ψυχῶν. ἀδύνατον παντὶ στόμα ἀνθρώπου φανερῶσαι τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον ἐκεῖνον, οὐκ εἰσὶ χείλη ἀνθρώπου ἰσχύοντα εἰπεῖν τὴν περίστασιν καὶ τὸν κλαυθμὸν αὐτῶν. στενάζουσι διηνεκῶς καὶ ἀπαύστως, ἀλλ᾽ οὐδεὶς ὁ ἐλεῶν. κράζουσιν ἐκ βάθους, ἀλλ᾽ οὐδεὶς

χαρᾷ. ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἐν ἀμελείᾳ καὶ ἀσωτίᾳ ζήσασα, ἀκούει τὴν δεινοτάτην ἐκείνην φωνὴν, ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου. τότε αὐτὴν καταλαμβάνουσιν ἡμέραι ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ ἀνάγκης καὶ στενοχωρίας. ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου. τότε ἀφέντες αὐτὴν οἱ ἅγιοι τοῦ θεοῦ ἄγγελοι, παραλαμβάνουσιν αὐτὴν οἱ αἰθίοπες ἐκεῖνοι δαίμονες, καὶ τύπτοντες αὐτὴν ἀνηλεῶς, κατάγουσιν εἰς τὴν γῆν. καὶ διχάσαντες αὐτὴν, ῥίπτουσιν αὐτὴν δεδεμένην δεσμοῖς ἀλύτοις, εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ ζοφεράν. εἰς τὰ κατώτερα μέρη ἐν τοῖς καταχθονίοις καὶ δεσμωτηρίοις καὶ φυλακαῖς τοῦ ἅδου. ἔνθα συγκλείουσιν ἀποκεκλεισμέναι αἱ ψυχαὶ τῶν ἁμαρτωλῶν, τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων, καθὼς φα-

λόγων καὶ ἔργων καὶ λογισμῶν καὶ ἐννοιῶν, κατανοεῖ ἡ ψυχὴ μέσον ἱσταμένη ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ ἕως οὗ ἐκ τῶν πράξεων καὶ τῶν ἔργων καὶ λόγων αὐτῆς ἡ κατακριθεῖσα δεσμεύθη ἢ δικαιωθεῖσα ἐλευθερώθη. τῶν ἰδίων γὰρ ἁμαρτημάτων ἕκαστος ταῖς σειραῖς σφίγγεται. καὶ ἐὰν ἡ ἀξία εὐσεβῶς ζήσασα, καὶ θεαρέστως βιώσασα, παραλαμβάνουσιν αὐτὴν ἄγγελοι, καὶ λοιπὸν ἀμέριμνος οὖσα, πορεύεται ἔχουσα συνοδοιπόρους τὰς ἁγίας δυνάμεις. κατὰ τὸ γεγραμμένον, ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί. τότε πληροῦται τὸ εἰρημένον ἀπέδρα ὀδύνη λύπη καὶ στεναγμός. τότε ἀπαλλαγεῖσα τῶν πονηρῶν καὶ σαπρῶν καὶ φοβερῶν πνευμάτων ἐκείνων, πορεύεται εἰς ἐκείνην τὴν ἀνεκλάλητον

πορνείας καὶ μοιχείας καὶ μαλακίας· φόνου τε καὶ φαρμακείας, καὶ τῶν λοιπῶν θεοστυγῶν καὶ μιαρῶν πράξεων, ὧν ἐν τῇ παρούσῃ ὥρᾳ οὐκ ἔστι λεπτομερῶς διηγήσασθαι, ἀλλ᾽ ἐν ἑτέρῳ καιρῷ παραδιδέσθω. καὶ ἁπλῶς οὕτω καθεξῆς ἕκαστον πάθος ψυχῆς καὶ πᾶν ἁμάρτημα, ἰδίους τελώνας ἔχει καὶ φορολόγους. ψυχὴ οὖν ταῦτα καὶ μείζονα καὶ πλείονα τούτων θεωροῦσα, ὁποῖον φόβον καὶ τρόμον καὶ κλόνον δοκεῖ ἔχειν ἕως ὅτου ἡ ἀπόφασις ἔλθῃ καὶ ἡ ἐλευθερία αὐτῆς γένηται, ἐκείνη οὖν ἡ ὥρα ἐπώδυνος καὶ ἐπικίνδυνος καὶ πολυστένακτος, καὶ ἀπαραμύθητος, ἕως ἂν ἴδῃ τί τὸ ἀποβησόμενον. αἱ γὰρ θεῖαι δυνάμεις, ἵστανται κατὰ πρόσωπον τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων. καὶ αὗται καλὰς ὑποφέρουσι πράξεις διὰ τῆς

ἄσματα πνευματικά. ἀναγνώσεις τῶν γραφῶν. καὶ ὅσα διὰ στόματος καὶ γλώσσης ἀγαθὰ τῷ θεῷ προσπέμψαμεν. δεύτερον τελώνιον, ὅρασις ὀμμάτων, καὶ ὅσα δι᾽ ἀπρεποῦς θέας καὶ περιέργου καὶ ἀχαλινώτου ὁράσεως, καὶ νευμάτων δολίων. τρίτον τελώνιον, τῆς ἀκοῆς, καὶ ὅσα διὰ τῆς τοιαύτης αἰσθήσεως, τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα δέχονται. τέταρτον τελώνιον, ἡ ὄσφρησις. ὀσμῆς τε εὐώδους ἀλειμμάτων, καὶ ἡδονικῆς ὀσφρήσεως, ἅπερ γυναιξὶ θυμελικαῖς καὶ ἑταιρίσι πρέπουσι. πέμπτον τελώνιον, ὅσα δι᾽ ἁφῆς χειρῶν πονηρὰ καὶ χαλεπὰ ἐπράχθησαν. καὶ τὰ λοιπὰ τῆς κακίας τελώνια, φθόνου τε καὶ ζήλου, κενοδοξίας τε καὶ ὑπερηφανίας. πικρίας καὶ ὀργῆς, ὀξυχολίας τε καὶ θυμοῦ.

χὴ ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀγγέλων διὰ τοῦ ἀέρος παρέρχομένη καὶ ὑψουμένη εὑρίσκει τὰ τελώνια φυλάττοντα τὴν ἄνοδον, καὶ κρατοῦντα καὶ διακωλύοντα τὰς ἀναβαινούσας ψυχάς. ἕκαστον γὰρ τελώνιον, τὰς οἰκείας ἁμαρτίας προσφέρει αὐτῶν. τὸ μὲν τῆς καταλαλιᾶς, ὅσα διὰ στόματος καὶ γλώττης αὐτῆς ψεύδους, καὶ ὅρκου καὶ ἐπιορκίας. ἀργολογίας τε καὶ φλυαρίας καὶ ματαιολογίας καὶ γαστριμαργίας παραχρήσεις. ἀσωτοποσίας τε οἴνου καὶ ἀμέτρους γέλωτας καὶ ἀπρεπεῖς. καὶ φιλημάτων ἀσέμνων καὶ ἀπρεπῶν, καὶ ᾀσμάτων πορνικῶν. οἱ δὲ ἅγιοι ἄγγελοι, οἱ τὴν ψυχὴν ὁδηγοῦντες, προσφέρουσι καὶ αὐτοί, ὅσα διὰ στόματος καὶ γλώσσης ἐλαλήσαμεν ἀγαθά. προσευχὰς εὐχαριστίας ψαλμοὺς ᾠδὰς ὕμνους καὶ

τῆτος. ὁ ἔχων τοῦ θανάτου τὸ κράτος,
καὶ τρόπῳ τινὶ δίκην κατέχων τὴν ψυ-
χήν. ὑποφέρων καὶ ψηφίζων πάντα
τὰ ἐν ἐμοὶ πεπραγμένα, ἐν ἔργῳ καὶ
λόγῳ. τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ ἀνο-
μήματα καὶ ἁμαρτήματα. ἀπὸ τῆς νεό-
τητος ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ τέλους ἧς κα-
τελήφθην. ἐξ ὧν συνῶν λοιπὸν ὁποῖον
φόβον καὶ τρόμον δοκεῖς τὴν ψυχὴν
ἔχειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, θεωροῦσαν
τοὺς φοβεροὺς καὶ ἀγρίους καὶ ἀπηνεῖς καὶ
ἀνηλεεῖς καὶ ἀπηθάσους δαίμονας, ὡς
αἰθίοπας ζοφόδεις παρισταμένους,
ὧς καὶ αὐτὴ ἡ ἰδέα μόνη, χαλεπωτέ-
ρα ὑπάρχει πάσης κολάσεως. οὓς τι-
νας ὁρῶσα ἡ ψυχὴ, θορυβεῖται θροεῖ-
ται, δειλιάται ταράσσεται καὶ συ-
στέλλεται πρὸς, τοὺς τοῦ θεοῦ ἀγγέλους
προσφεύγουσα. κατέχεται οὖν ἡ ψυ-

κόπων καὶ μόχθων καὶ ἀγωνιζόμενος. μὴ εἰς νοῦν λαμβάνων ἢ λογιζόμενος οἷον φόβον καὶ τρόμον καὶ ἀγῶνα καὶ ἀνάγκην ἔχει ἰδεῖν ἡ ψυχὴ, ὅτε τοῦ σώματος χωρίζεται. παραγίνονται γὰρ ἐφ' ἡμᾶς στρατιαὶ καὶ δυνάμεις οὐράνιαι, καὶ τῶν ἐναντίων δυνάμεων, οἱ τοῦ σκότους ἄρχοντες. οἱ κοσμοκράτορες τῆς πονηρίας. οἱ τελωνάρχαι καὶ λογοθέται καὶ πρακτοψηφισταὶ τοῦ ἀέρος. καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ ἀνθρωποκτόνος διάβολος. ὁ ἐν κακίᾳ δυνάστης, οὗ ἡ γλῶσσα ὥσπερ ξυρὸν ἠκονημένον. περὶ οὗ φησὶν ὁ προφήτης. τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. καὶ ἐνεδρεύει ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ ὁ δράκων ὁ μέγας ὁ ἀποστάτης. ὁ ᾅδης ὁ πλατύνων στόμα αὐτοῦ, ὁ ἄρχων τῆς ἐξουσίας τοῦ σκό-

σέ μοι ὅτι τὸν ναὸν τοῦ σώματος ἔφθειρας. καὶ τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα ἐλύπησα. ὦ θεὲ ἀληθινά σου τὰ ἔργα, καὶ δικαία ἡ κρίσις σου, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου καὶ ἀνεξιχνίαστα τὰ κρίματά σου. διὰ πρόσκαιρον ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, ἀθάνατα βασανίζομαι. διὰ ἡδονὴν σαρκὸς, τῷ πυρὶ παραδίδομαι. δικαία ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ. ἐκαλούμην καὶ οὐχ ὑπήκουον. ἐδιδασκόμην καὶ οὐ προσεῖχον. διεμαρτύραντό μοι, ἐγὼ δὲ κατεγέλων, ἀναγινώσκων καὶ ὑπογινώσκων, οὐκ ὑπήκουον. ἀλλ' ἐν ἀμελείᾳ καὶ ῥαθυμίᾳ καὶ ἀκηδίᾳ, καὶ ἐν πότοις καὶ παραχαῖς καὶ ζάλαις τρυφῶν καὶ σπαταλῶν, καὶ σκιρτῶν ἀγαλλόμενος καὶ εὐφραινόμενος, ἐδαπάνησά μου τὰ ἔτη καὶ τοὺς μῆνας καὶ τὰς ἡμέρας, εἰς τὰ πρόσκαιρα καὶ φθαρτὰ καὶ γήινα.

δεῖ τοῦ ὁ δικαστὴς ἐκεῖνος οὔτε μαρτύ-
ρων οὔτε ἀποδείξεων οὔτε ἐλέγχων, ἀλλ'
ὅσα ἐπράξαμεν καὶ ἐλαλήσαμεν καὶ ἐ-
βουλευσάμεθα, φέρει εἰς μέσον πρὸ τῶν
ὀφθαλμῶν τῶν πλημμεληκότων. τότε
οὐδεὶς ὁ παριστάμενος, καὶ ἐξαρπάζων
τῆς τιμωρίας. οὐ πατὴρ οὐχ υἱός. οὐχὶ θυ-
γάτηρ. οὐκ ἄλλος τίς τῶν συγγενῶν. οὐ
γείτων οὐ φίλος οὐ συνήγορος. οὐ χρη-
μάτων δόσις. οὐ πλούτου περιουσία οὐ
δυναστείας ὄγκος. ἀλλὰ ταῦτα πάν-
τα ὥσπερ κόνις εἰς ἀποδὸν ἐξήλατου,
καὶ μόνος κρινόμενος ἀπὸ τῶν αὐτῶν
πεπραγμένων, τὴν ἐλεύθερον οὖσαν ἢ τὴν
καταδικάζουσαν ὑπομένει ψῆφον.
οἴμοι οἴμοι τῆς συνειδήσεως ἐλεγχού-
σης με, καὶ τῆς γραφῆς βοώσης καὶ δι-
δασκούσης με ὦ ψυχὴ τῶν μιασμάτων.
καὶ παρὰ σοὶ ἐβδελυγμένων ἔργων.

ὅτι οὐ μετέχει φωτός. φοβοῦμαι τὸν σκώ-
ληκα τὸν ἰοβόλον, ὅτι ἀτελεύτητός ἐ-
στι. φοβοῦμαι τοὺς ἀγγέλους τοὺς ἐπὶ τῆς
κρίσεως, ὅτι ἀνελεήμονές εἰσι. φοβοῦ-
μαι γινώσκων τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὸ φο-
βερὸν καὶ ἀδέκαστον δικαστήριον. τὸ βῆ-
μα τὸ φρικῶδες, τὸν δικαστὴν τὸν ἀδέ-
καστον. φοβοῦμαι τὸν ποταμὸν τοῦ πυ-
ρὸς τὸν πρὸ τοῦ βήματος ἐκείνου συρό-
μενον, καὶ σφοδρότατα καχλάζοντα
τῇ φλογί. τὰς ἠκονημένας ῥομφαίας.
φοβοῦμαι τὰς ἀποτόμους τιμωρίας.
φοβοῦμαι τὴν κόλασιν τὴν οὐκ ἔχου-
σαν τέλος. πτοοῦμαι τὸν ζόφον τὸν ἀ-
φεγγῆ. φοβοῦμαι τὸ σκότος τὸ ἐξώτε-
ρον. φοβοῦμαι τὰ δεσμὰ τὰ ἄλυτα.
τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων. τὸν κλαυθμὸν
τὸν ἀπαραμύθητον. πτοοῦμαι τοὺς ἀφύκ-
τους ἐλέγχους. οὐδὲν γὰρ κατηγόρων

μέχρι τῆς τελευταίας ἀναπνοῆς, ἀκατα-
κρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων μυ-
στηρίων τὸν ἁγιασμὸν, εἰς ἴασιν ψυχῆς
τε, καὶ σώματος. καὶ παράσχου μοι δά-
κρυα μετανοίας, καὶ ἐξομολογήσεως,
εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. ὅτι εὐλογημένη,
καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶ-
νας, Ἀμήν:-

Τέλος τῆς ἁγίας μεταλήψεως.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ἡμῶν κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας, λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς καὶ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας.

Φοβοῦμαι τὸν θάνατον, ὅτι πικρός μοι
ἐστί. φοβοῦμαι τὴν γέενναν, ὅτι ἀτε-
λεύτητός ἐστι. φοβοῦμαι τὸ σκότος,

Εὐχὴ ἑτέρα, εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον.

Πάναγία δέσποινα θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτισμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπὶς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγὴ, ἡ παραμυθία, τὸ ἀγαλλίαμά μου, εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἠξίωσάς με τὸν ἀνάξιον, κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράντου σώματος, καὶ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ υἱοῦ σου. ἀλλ᾽ ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς, φώτισόν μου τοὺς νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας. ἡ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν τεθανατωμένον τῇ ἁμαρτίᾳ. ἡ τοῦ ἐλεήμονος θεοῦ φιλεύσπλαγχνος μήτηρ ἐλέησόν με. καὶ δὸς, κατάνυξιν καὶ συντριβὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, καὶ ταπείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασί μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν μου. καὶ ἀξίωσόν με,

Πρὸς πίστει σου, ἄχραντε ἁγνὴ μήτηρ.
Ὧν τὰς λιτὰς εὐσπλαγχνε δέξαι χριστὲ
Καὶ φωτὸς παῖδας, τοὺς σοὺς ἐργάσαι
λάτριν. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἁγιασμὸς
καὶ μόνος. Ἡ μόνη ἀγαθὲ, τῶν ψυχῶν
καὶ λαμπρότης. Καὶ σοὶ πρεπόντως
ὡς θεῷ καὶ δεσπότῃ. Δόξαν ἅπαντες
πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Τὸ σῶμα σου τὸ ἅγιον, κύριε ἰησοῦ χριστὲ ὁ
θεὸς ἡμῶν, γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.
καὶ τὸ αἷμα σου τὸ τίμιον, εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν. γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία
αὕτη, εἰς χαρὰν, ὑγίειαν, καὶ εὐφροσύ-
νην. καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ
ἐλεύσει σου, ἀξίωσόν με τὸν ἁμαρτωλὸν,
στῆναι ἐκ δεξιῶν τῆς σῆς δόξης. πρεσ-
βείαις τῆς παναχράντου σου μητρὸς,
καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

σύνθεσις. Εἰς πάντας ἁρμοὺς εἰς νε-
φροὺς εἰς καρδίαν. Φλέξον δ᾽ἀκάν-
θας τῶν ὅλων μου πταισμάτων. Ψυχὴν
κάθαρον, ἁγίασον τὰς φρένας. Τὰς
ἰγνύας στήριξον, ὀστέοις ἅμα. Αἰσθήσεων
φώτισον, ἁπλῆν πεντάδα. Ὅλον με
τῷ σῷ. συγκαθήλωσον φόβῳ. Ἀεὶ
σκέπε φρούρει τε, καὶ φύλαξέ με. Ἐκ
παντὸς ἔργου καὶ λόγου ψυχοφθόρου.
Ἅγνιζε καὶ κάθαιρε, καὶ ῥύθμιζέ με.
Κάλλυνε συνέτιζε, καὶ φώτιζέ με.
Δεῖξόν με σὸν σκήνωμα πνεύματος μό-
νου. Καὶ μηκέτι σκήνωμα τῆς ἁμαρ-
τίας. Ἵν᾽ ὡς σὸν οἶκον εἰσόδῳ κοινω-
νίας. Ὡς πῦρ με φεύγῃ πᾶς κακοῦρ-
γος, πᾶν πάθος. Πρέσβεις φέρω σοι,
πάντας ἁγιασμένους. Τὰς ταξιαρ-
χίας τε τῶν ἀσωμάτων. Τὸν πρό-
δρομόν σου, τοὺς σοφοὺς ἀποστόλους.

καὶ ὕδη τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου μυστηρίων. δέομαι οὖν σου ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου, καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων σου σκιᾷ. καὶ δώρησαί μοι, ἐν καθαρᾷ συνειδότι μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. σὺ γὰρ εἶ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Τοῦ μεταφραστοῦ, διὰ στίχων.

Ὁ δοὺς τροφήν μοι, σάρκα σὴν ἑκουσίως.
Ὁ πῦρ ὑπάρχων, καὶ φλέγων ἀναξίους.
Μὴ δὴ καταφλέξῃς με, μὴ πλαστουργέ μου. Μᾶλλον δίελθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις.

ψιν τῆς θείας σοῦ χάριτος, καὶ τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν. ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος, τῆς σῆς χάριτος μνημονεύω διαπαντός, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ σοὶ τῷ ἡμετέρῳ δεσπότῃ, καὶ εὐεργέτῃ, καὶ οὕτω τοῦ τῇδε βίου ἀπάρας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν ἀΐδιον καταντήσω ἀνάπαυσιν. ἔνθα ὁ τῶν ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων, τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. σὺ γὰρ εἶ τὸ ὄντως ἐφετόν, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων σε χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα χριστὲ ὁ θεός, βασιλεῦ τῶν αἰώνων, καὶ δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, εὐχαριστῶ σοι ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς,

Εὐχαριστῶ σοι κύριε ὁ θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώ-
σω με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν
με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κα-
τηξίωσας. εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνά-
ξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου, καὶ
ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. ἀλ-
λὰ δέσποτα φιλάνθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡ-
μῶν ἀποθανὼν καὶ ἀναστάς, καὶ χαρισά-
μενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα, καὶ ζωο-
ποιά σου μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ
ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν. δὸς γενέσθαι ταῦτα κἀμοὶ εἰς
ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος. εἰς ἀποτρο-
πὴν παντὸς ἐναντίου. εἰς φωτισμὸν
τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου. εἰς εἰρή-
νην τῶν ψυχικῶν μου δυνάμεων. εἰς πίστιν
ἀκαταίσχυντον. εἰς ἀγάπην ἀνυπό-
κριτον. εἰς πλησμονὴν σοφίας. εἰς πε-
ριποίησιν τῶν ἐντολῶν σου. εἰς προσθή-

Εἶτα τὴν εὐχήν.

Δ ἑσποτὰ φιλάνθρωπε κύριε ἰησοῦ χριστὲ ὁ θεός μου. μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ᾽ εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμὸν, καὶ ψυχῆς τε, καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀῤῥαβῶνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας.

Ε᾽ μοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ, ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ, τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν τοῦ δείπνου σου τοῦ.

Ε᾽ παὺ δὲ τύχης τῆς καλῆς μετουσίας.

Τ ῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων.

Υ μνοῦμεν εὐθὺς, εὐχαριστοῦμεν μέγα,

Κ αὶ τάδε θερμῶς, ἐκ ψυχῆς θεῷ λέγε.

Δ όξα σοι ὁ θεός. Δόξα σοι ὁ θεός. Δόξα σοι ὁ θεός.

Εἶτα τὴν εὐχαριστήριον ταύτην εὐχήν.

Καὶ πάλιν τοὺς στίχους τούτους.

Θεουργὸν αἷμα, φρίξον ἄνθρωπε βλέπων.
Ἄνθραξ γάρ ἐστι τοὺς ἀναξίους φλέγων.
Θεοῦ τὸ σῶμα, καὶ θεοῖ με καὶ τρέφει.
Θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Εἶτα τὰ τροπάρια.

Ἔθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι. ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ ἀΰλῳ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον. ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθὲ παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος. ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτών με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων. καθάρισον κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

ἑκούσια. τὰ ἐν λόγῳ τὰ ἐν ἔργῳ. τὰ
ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ, καὶ ἀξίωσόν με
ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράν-
των σου μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν, καὶ ζωὴν αἰώνιον:-

Ἀποσχόμενος δὲ μεταλαβεῖν, λέγει
καθ᾽ ἑαυτὸν, τοὺς παρόντας στίχους, τοῦ
μεταφραστοῦ.

Ἰδοὺ βαδίζω πρὸς θείαν κοινωνίαν.
Πλαστουργὲ μὴ φλέξῃς με τῇ μετουσίᾳ.
Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον
Ἀλλ᾽ οὖν κάθαρον ἐκ πάσης μεκηλίδος.

Εἶτα πάλιν λέγει.

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον
υἱὲ θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε, οὐ μὴ γὰρ
τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω. οὐ
φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ ἰούδας.
ἀλλ᾽ ὡς ὁ λῃστὴς ὁμολογῶ σοι, μνήσθητί
μου κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:-

κρατήσαντα, τὴν λύσιν τῶν ἁμαρτημά-
των ἐκομίσατο. ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινὸς ὅλον
σου τὸ σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ κα-
ταφλεχθείην, ἀλλὰ δέξαι με ὥσπερ
ἐκείνας, καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς
αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς
ἁμαρτίας ἐγκλήματα. πρεσβείαις τῆς
ἀσπόρως τεκούσης σε, καὶ τῶν ἐπουρα-
νίων δυνάμεων. ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ χρυσοστόμου.

Πιστεύω κύριε καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀλη-
θῶς, ὁ χς ὁ υἱὸς τοῦ θῦ τοῦ ζῶντος, ὁ
ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, ἁμαρτωλοὺς σῶ-
σαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. ἔτι πιστεύω,
ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι, τὸ ἄχραντον σῶμα
σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι, τὸ τίμιον αἷμα
σου. δέομαι οὖν σου ἐλέησόν με, καὶ συγ-
χώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου. τὰ

νυκτερινῶν φαντασιῶν, τῶν σκοτεινῶν
καὶ πονηρῶν πνευμάτων, ὅτι σοῦ ἐστιν
ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δό-
ξα, καὶ ἡ τιμή, καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν
τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ σου πνεύμα-
τι. νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ἐν αὐτῇ τοῦ δαμασκηνοῦ.

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστη-
κα, καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφί-
σταμαι. ἀλλὰ σὺ χριστὲ ὁ θεός, ὁ τελώ-
νην δικαιώσας, καὶ χαναναίαν ἐλεήσας,
καὶ λῃστῇ παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἄνοι-
ξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρω-
πίας σου. καὶ δέξαι με προσερχόμενον,
ἁπτόμενόν σου, ὡς τὴν πόρνην καὶ τὴν
αἱμόρροουν. ἡ μὲν γὰρ τοῦ κρασπέδου
σου ἁψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλα-
βεν. ἡ δὲ τοὺς σοὺς ἀχράντους πόδας

νεότητός μου, καὶ μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἥμαρτον. εἴτε ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις ἢ ἔργοις, ἢ ἐν θυμήμασιν, ἢ διανοήμασι, ἢ ἐπιτηδεύμασι, καὶ πάσαις μου ταῖς αἰσθήσεσι. καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἀσπόρως κυησάσης σε παναχράντου, καὶ ἀειπαρθένου μαρίας τῆς μητρός σου, τῆς μόνης ἀκαταισχύντου ἐλπίδος, καὶ προστασίας καὶ σωτηρίας μου, καταξίωσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν, τῶν ἀχράντων, καὶ ἀθανάτων, καὶ ζωοποιῶν, καὶ φρικτῶν μυστηρίων σου. εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. εἰς ἁγιασμὸν, καὶ φωτισμὸν, καὶ ῥώμην, καὶ ἴασιν, καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἐξάλειψιν, καὶ παντελεῖ ἀφανισμὸν, τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν, καὶ ἐνθυμήσεων, καὶ προλήψεων, καὶ

φιλανθρωπίας ὡς πέφυκας. εἰσέρχῃ καὶ φωτίζεις τὸν ἐσκοτισμένον μου λογισμόν. πιστεύω ὡς τοῦτο ποιήσεις, οὐ γὰρ πόρνην προσελθοῦσάν σοι μετὰ δακρύων ἀπέφυγες, οὐδὲ τελώνην ἀπεβάλου μετανοήσαντα, οὐδὲ λῃστὴν ἐπιγνόντα τὴν βασιλείαν σου ἀπεδίωξας, οὐδὲ διώκτην μετανοήσαντα κατέλιπες ὃ ἦν, ἀλλὰ τοὺς ἀπὸ τῆς μετανοίας σοι προσαχθέντας ἅπαντας, ἐν τῷ χορῷ τῶν σῶν φίλων κατέταξας, ὁ μόνος ὑπάρχων εὐλογημένος πάντοτε. νῦν καὶ εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας, ἀμήν.

τοῦ αὐτοῦ.

Κύριε ἰῦ χε̄ ὁ θς̄ μου, ἄνες, ἄφες, ἱλάσθητι, καὶ συγχώρησόν μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀχρείῳ, καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου, τὰ πταίσματα. καὶ πλημμελήματα, καὶ παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἐκ

καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς παναχράντου σου
μητρός, τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν καὶ
ἁγίων δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν ἁ-
γίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάν-
των, ἀκατακρίτως ἀξίωσον δέξα-
σθαί με τὸ ἅγιον καὶ ἄχραντόν σου σῶ-
μα, καὶ τὸ τίμιον αἷμα, εἰς ἴασιν ψυχῆς
τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἐξάλειψιν τῶν
πονηρῶν μου λογισμῶν. ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ
βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα,
τοῦ πατρός, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος. νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων, ἀμήν. **τοῦ αὐτοῦ.**

Οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς δέσποτα κύριε, ἵνα εἰσ-
έλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην τῆς ψυχῆς μου.
ἀλλ' ἐπειδὴ βούλει σὺ ὡς φιλάνθρωπος οἰ-
κεῖν ἐν ἐμοί, θαῤῥῶν προσέρχομαι. κε-
λεύεις, ἀναπετάσω τὰς πύλας ἃς σὺ
μόνος ἐδημιούργησας, καὶ εἰσέρχῃ μετὰ

ἥμερον ποιεῖν με, ταῦτά με τῷ ὄντι χρηστέ μου. καὶ θαῤῥῶν ταῖς σαῖς πλουσίαις, πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίαις, χαίροντα καὶ τρέμοντά με. τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω χόρτος ὢν καὶ ξένον θαῦμα, δροσιζόμενος ἀκαύστως. ὥσπερ οὖν ἡ βάτος πάλαι, ἡ ἀφλέκτως καιομένη. Νῦν οὖν εὐχαρίστῳ γνώμῃ, εὐχαρίστῳ δὲ καρδίᾳ, εὐχαρίστοις μελεσί μου, τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σαρκός μου, προσκυνῶ καὶ μεγαλύνω, καὶ δοξάζω σε θεέ μου. ὡς εὐλογημένον ὄντα, νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ χρυσοστόμου.

Ὁ θεὸς, ἄνες, ἄφες, συγχώρησόν μοι τὰ πλημμελήματά μου, ὅσα σοι ἥμαρτον, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε κατὰ διάνοιαν. ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως. ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, πάντα μοι συγχώρησον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

διὰ τοῦτό σοι προσπίπτω, καὶ θερμῶς
ἀναβοῶ σοι. ὡς τὸν ἄσωτον ἐδέξω, καὶ
τὴν πόρνην προσελθοῦσαν, οὕτω δέ-
ξαι με τὸν πόρνον, καὶ τὸν ἄσωτον οἰκ-
τίρμον, ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ. νῦν
γὰρ προστρεχόμενός σοι, οἶδα σῶτερ ὅ-
τι ἄλλως, ὡς ἐγὼ οὐκ ἔπταισέ σοι. οὐδὲ
ἔπραξε τὰς πράξεις, ἃς ἐγὼ κατειργα-
σάμην. ἀλλὰ τοῦτο πάλιν οἶδα, ὡς οὐ
μέγεθος πταισμάτων. οὐχ ἁμαρτημά-
των πλῆθος, ὑπερβαίνει τοῦ θεοῦ μου,
τὴν πολλὴν μακροθυμίαν. ἀλλ' ἐλαίῳ
συμπαθείας, τοὺς θερμῶς μετανοοῦν-
τας, καὶ καθαίρεις καὶ λαμπρύνεις, καὶ
φωτὸς ποιεῖς μετόχους. κοινωνοὺς θεό-
τητός σου, ἐργαζόμενος ἀφθόνως. καὶ
τὸ ξένον καὶ ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώπων δια-
νοίας, ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις, ὥσ-
περ φίλοις σου γνησίοις. ταῦτα σω-

ὄντως μένει, ἐν αὐτῷ δ᾽ ἐγὼ τυγχάνω. ἀληθὴς ὁ λόγος πάντως, τοῦ δεσπότου καὶ θεοῦ μου. τῶν γὰρ θείων ὁ μετέχων, καὶ θεοποιῶν χαρίτων, οὐ μὲν οὖν οὐκ ἔστι μόνος, ἀλλὰ μετὰ σοῦ χριστέ μου, τοῦ φωτὸς τοῦ τρισηλίου, ἵνα γοῦν μὴ μόνος μένω, δίχα σοῦ τοῦ ζωοδότου, τῆς πνοῆς μου τῆς ζωῆς μου τοῦ ἀγαλλιάματός μου, τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας, διὰ τοῦτο σοι προσῆλθον ὡς ὁρᾷς μετὰ δακρύων, καὶ ψυχῆς συντετριμμένης. λύτρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἱκετεύων τοῦ λαβεῖν με. καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόχων, καὶ ἀμέμπτων μυστηρίων, μεταχεῖν ἀκατακρίτως ἵνα μένεις καθὼς εἶπας. μετ᾽ ἐμοῦ τοῦ τρισαθλίου. ἵνα μὴ χωρὶς εὑρόν με τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάνος, ἀφαρπάσῃ με δολίως, καὶ πλανήσας ἀπαγάγῃ. τῶν θεοποιῶν σου λόγων.

ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν οἶδας, καὶ τὴν προ-
θυμίαν βλέπεις, καὶ τοὺς στεναγμοὺς ἀ-
κούεις. οὐ λανθάνει σε θεέ μου, ποιη-
τά μου λυτρωτά μου, οὐδὲ στεναγ-
μὸς δακρύων, οὐδὲ σταλαγμοῦ τι μέ-
ρος. τὸ μὴ ἀκατέργαστόν μου, ἔγνωσαν
οἱ ὀφθαλμοί σου. ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σου
καὶ τὰ μήπω πεπραγμένα, γεγραμμέ-
να σοι τυγχάνει. ἴδε τὴν ταπείνωσίν
μου, ἴδε μου τὸν κόπον ὅσος, καὶ τὰς
ἁμαρτίας πάσας, ἆρόν μοι θεὲ τῶν ὅ-
λων. ἵνα καθαρᾷ καρδίᾳ, πεφοβημένῃ
διανοίᾳ, καὶ ψυχῇ συντετριμμένῃ,
τῶν ἀχράντων σου μετάσχω καὶ πανά-
γνων μυστηρίων, οἷς ζωοῦται καὶ θεοῦται
πᾶς ὁ πίνων τε καὶ τρώγων, ἐξ εἰλι-
κρινοῦς καρδίας. σὺ γὰρ εἶπας δέ-
σποτά μου, πᾶς ὁ τρώγων μου τὴν σάρ-
κα, πίνων δέ μου καὶ τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μὲν

μου, μὴ τοὺς λόγους μὴ τοὺς τρόπους, μὴ δὲ τὴν ἀναισχυντίαν, δὸς μοι παῤῥησίᾳ λέγειν, ἃ βεβούλευμαι κύριέ μου. μᾶλλον δὲ καὶ δίδαξόν με, τί με δεῖ ποιεῖν καὶ λέγειν. ἥμαρτον ὑπὲρ τὴν πόρνην, ἣ μαθοῦσα ποῦ κατάγεις, μύρον ἐξωνησαμένη, ἦλθε τολμηρῶς ἀλεῖψαι σοῦ τοὺς πόδας τοῦ θεοῦ μου, τοῦ δεσπότου καὶ Χριστοῦ μου. ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπώσω προσελθοῦσαν ἐκ καρδίας, μὴ δὲ ἐμὲ βδελύξῃ λόγε. σοὺς δὲ παράσχε μοι πόδας, καὶ κρατῆσαι καὶ φιλῆσαι, καὶ ῥείθροις τῶν δακρύων, ὡς πολυτιμήτῳ μύρῳ, τούτους τολμηρῶς ἀλεῖψαι. πλῦνόν με τοῖς δάκρυσί μου, κάθαρον αὐτοῖς με λόγε. ἄφες καὶ τὰ πταίσματά μου, καὶ συγγνώμην παράσχε μοι. οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος, οἶδας καὶ τὰ τραύματά μου. καὶ τοὺς μώλωπας ὁρᾷς μου.

σμὸν ψυχῆς καὶ σώματος. εἰς ἀποτροπὴν πάσης φαντασίας, καὶ πονηρᾶς πράξεως, καὶ ἐνεργείας διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσί μου ἐνεργουμένης εἰς παῤῥησίαν καὶ ἀγάπην τὴν πρὸς σέ. εἰς διόρθωσιν βίου, καὶ ἀσφάλειαν εἰς αὔξησιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος. εἰς πλήρωσιν ἐντολῶν. εἰς πνς ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου. εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου μὴ εἰς κρίμα. ἢ εἰς κατάκριμα.

Εὐχὴ ἑτέρα, ἐκ τῶν θείων ἐρωτήσεων τῆς ἁγίας μεταλήψεως, συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου.

Ἀπὸ ῥυπαρῶν χειλέων, ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας, ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης, ἐκ ψυχῆς ἐῤῥυπωμένης, δέξαι δέησιν χε μου, καὶ μὴ παρωσάμενός μου,

σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ
πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Οἶδα κύριε, ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω
τοῦ ἀχράντου σου σώματος, καὶ τοῦ τιμίου
σου αἵματος, καὶ ἔνοχός εἰμι, καὶ κρί-
μα ἐμαυτῷ ἐσθίω, καὶ πίνω. μὴ δια-
κρίνων τὸ σῶμα καὶ αἷμα σοῦ τοῦ χριστοῦ καὶ
θεοῦ μου. ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου θαρ-
ρῶν, προσέρχομαί σοι τῷ εἰπόντι, ὁ
τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου
τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.
σπλαγχνίσθητι οὖν κύριε, καὶ μὴ παρα-
δειγματίσῃς με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ
ποίησόν με μετ᾽ ἐμοῦ κατὰ τὸ ἔλεός
σου. καὶ γενέσθω μοι τὰ ἅγια ταῦτα εἰς
ἴασιν καὶ κάθαρσιν, καὶ φωτισμόν, καὶ
φυλακτήριον, καὶ σωτηρίαν, καὶ ἁγια-

παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Τοῦ δαμασκηνοῦ.

Δέσποτα κύριε ἰησοῦ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ μό-
νος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι
ἁμαρτίας. ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
πάριδέ μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀ-
γνοίᾳ πλημμελήματα. καὶ ἀξίωσόν με ἀκα-
τακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων καὶ
ἐνδόξων καὶ ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν σου
μυστηρίων, μὴ εἰς βάρος, μὴ εἰς κόλασιν.
μὴ εἰς προσθήκην ἁμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς κα-
θαρισμὸν καὶ ἁγιασμὸν καὶ ἀρραβῶνα
τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. εἰς
τεῖχος. καὶ βοήθειαν καὶ ἀνατροπὴν τῶν
ἐναντίων. εἰς ἐξάλειψιν τῶν πολλῶν
μου πλημμελημάτων. σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἐλέους
καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας, καὶ

φιλανθρωπία σου, τὰ πλήθη τῶν ἀνο
μιῶν μου, γλυκύ μοι σωτὴρ, καὶ κατὰ τοὺς
οἰκτιρμούς σου καὶ τὰ ἐλέησου, αὐτὸν
ἄφες συγχώρησόν μοι πάντα ὅσασοι
ἥμαρτον, ὅτι πολλῶν κακῶν ἡ ψυχή
μου ἐπλήσθη, καὶ οὐκ ἔστιν γὰρ ἐμοί σωτη-
ρίας ἐλπίς. ἐλέησόν με ὁ θεός κατὰ τὸ με
γα ἔλεος σου. καὶ μὴ ἀποδώσῃς μοι κα
τὰ τὰ ἔργα μου. ἀλλ' ἐπίστρεψον, ἀντι-
λαβοῦ, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν συμ
φυέντων αὐτῇ κακῶν, καὶ δεινῶν πρὸς
λήψεων, σῶσον με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.
ἵνα ὅπου ἡ ἁμαρτία ἐπλεόνασεν, ὑπερ
περισσεύσῃ ἡ χάρις σου, καὶ αἰνέσω
καὶ δοξάσω σε διαπαντὸς, πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. σὺ γὰρ εἶ θεὸς τῶν
μετανοούντων, ὁ σωτὴρ τῶν ἁμαρτανόν
των, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ, καὶ τῷ

τίς ὑποδείξεται. ἐγὼ γάρ εἰμι τὸ πέλαγος τῆς ἁμαρτίας, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος, οὐδὲ ἱκανὸς ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ τοῦ πλήθους τῶν ἁμαρτιῶν μου, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. πᾶσαι γὰρ κακοπραγίαι καὶ ἐπίνοιαι, καὶ μεθοδίαι σατανικαὶ, διαφθοραὶ, ἐνδύσεις, μαλακίαι, παιδοφθορίαι, μνησικακίαι, συμβουλίαι πρὸς ἁμαρτίαν, ἄλλα τε μυρία πάθη οὐκ ἐξέλιπον ἀπ' ἐμοῦ. ποίοις γὰρ οὐ διεφθάρην ἁμαρτήμασι, ποίοις οὐ συνεσχέθην κακοῖς. πᾶσαν ἁμαρτίαν διεπραξάμην. πᾶσαν ἀσωτίαν διεθέμην ἐν τῇ ψυχῇ μου. ἠχρείωμαι ἀλλὰ σοῦ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἀνθρώπου. τίς ἀναστήσει με τὸν ἐν τοιούτοις κακοῖς, καὶ τοσούτοις περιπεσόντα πλημμελήμασιν. ἀλλὰ σοὶ κύριε ἤλπισα ὁ θεός μου, εἰ ἔστι μοι σωτηρίας ἐλπίς. εἰ νικᾷ ἡ

πίκρανα τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα σου, καὶ ἔργῳ, καὶ λόγῳ ἢ διανοίᾳ. ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ. φανερῶς τε ἢ ἀφανῶς. ἑκουσίως τε καὶ ἀκουσίως. καὶ οἶδα ὅτι παραστήσεις τὰς ἁμαρτίας μου, ἔμπροσθέν μου τοιαύτας, οἷαι καὶ παρ᾽ ἐμοῦ γεγόνασι, καὶ συνάρεις λόγον μετ᾽ ἐμοῦ ὑπὲρ ὧν ἐν γνώσει, ἀσύγγνωστα ἔπραξα ἁμαρτήματα. ἀλλὰ κύριε, μὴ τῇ δικαίᾳ σου κρίσει. μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. ἐλέησόν με κύριε. ὅτι οὐ μόνον εἰμὶ ἀσθενής, ἀλλὰ καὶ σόν εἰμι πλάσμα. σὺ μὲν κύριε, ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὸν φόβον σου. ἐγὼ δὲ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. σοὶ τῷ μόνῳ ἥμαρτον, ἀλλὰ δέομαί σου μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε, κύ-

οἰκτιρμῶν σου, καὶ τὸ ἔλεος ἄφατον
τῆς σῆς ἀνεξικάκου ἀγαθοσύνης. καὶ
οὐκ ἔστιν ἁμαρτία, ἡ νικῶσα τὴν φιλαν-
θρωπίαν σου. διὸ πανθαύμαστε βασι-
λεῦ ἀνεξίκακε κύριε, θαυμάστωσον καὶ
ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ τὰ ἐλέη σου. δεῖ-
ξον τὴν τῆς χρηστότητός σου δύναμιν,
καὶ ἐμφάνισον τὴν ἰσχὺν τῆς εὐσπλάγ-
χνου ῥοπῆς σου, καὶ ἐπιστρέφοντα δέ-
ξαι με τὸν ἁμαρτωλόν. δέξαι με, ὡς
ἐδέξω τὸν ἄσωτον. τὸν λῃστήν. τὴν πόρ-
νην. δέξαι με τὸν ὑπερβαλλόντως, καὶ
λόγῳ, καὶ ἔργῳ, καὶ ἐπιθυμίᾳ ἀτόπῳ,
καὶ ἐνθυμήσει ἀλόγῳ ἡμαρτηκότα σοι.
καὶ ὡς τοὺς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν
ἐδέξω μηδὲν ἄξιον ἐργασαμένους, οὕτω
δέξαι κἀμὲ τὸν ἁμαρτωλόν. πολλὰ
ἐπλημμέλησα καὶ ἠσέλγησα. καὶ ἐλύ-
πησα τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, καὶ παρε-

θύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου αἱ ἀνομίαι μου. τί γὰρ οὐκ ἔπραξα κακόν. ποῖον κακὸν οὐ διετυπωσάμην ἐν τῇ ψυχῇ μου. ἤδη δὲ καὶ ἐν τοῖς ἔργοις διεπραξάμην, πορνείαν. μοιχείαν. ὑπερηφανίαν. ἀλαζονείαν. λοιδορίαν. βλασφημίαν. ἀργολογίαν. βρασμῶν γέλωτας. μέθην. γαστριμαργίαν. ἀλληφαγίαν. μῖσος. φθόνον. φιλαργυρίαν. φιλοχρηματίαν. πλεονεξίαν. φιλαυτίαν. φιλοδοξίαν. ἁρπαγὴν. ἀδικίαν. αἰσχροκέρδειαν. ζηλοτυπίαν, καταλαλιάν. παρανομίαν, πᾶσαν μου αἴσθησιν, καὶ πᾶν μέλος ἐμίανα. ἔφθειρα, ἠχρείωσα, ἐργαστήριον γενόμενος, καθόλου τοῦ διαβόλου. καὶ οἶδα κε, ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ἀλλ' ἀνείκαστον τὸ πλῆθος τῶν

τὴν σὴν δοξολογῶ καὶ αἰνυμνῶ, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Ψ'Σ ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ σου, καὶ ἀπροσωπολήπτου παρεστηκὼς βήματος χριστὲ ὁ θεὸς, καὶ δίκας ὑπέχων, καὶ λόγον ποιούμενος τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων κακῶν, οὕτω σήμερον, πρὸ τοῦ φθάσαι τὴν ἡμέραν τῆς κατακρίσεώς μου, ἐνθεῖ τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, παριστάμενος ἐνώπιόν σου, καὶ τῶν φοβερῶν καὶ ἁγίων ἀγγέλων σου, κατακαμπτόμενος ὑπὸ τοῦ ἰδίου συνειδότος, προσφέρω τὰς πονηράς μου καὶ ἀθέσμους πράξεις, θριαμβεύων αὐτὰς καὶ δημοσιεύων. ἴδε κύριε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. ἴδε ὅτι ἐπλη-

ματα διασκέδασον. ὁ τῇ τριημέρῳ
σου καὶ ζωηφόρῳ ἀναστάσει τὸν πεπτω
κότα προπάτορα ἀναστήσας. ἀνάστη-
σόν με τῇ ἁμαρτίᾳ κατολισθήσαντα, τρό
πους μοι μετανοίας ὑποτιθέμενος. ὁ
τῇ ἐνδόξῳ σου ἀναλήψει, τῆς σαρκὸς
θεώσας τὸ πρόσλημμα, καὶ τοῦτο τῇ
δεξιᾷ καθέδρᾳ τιμήσας τοῦ πρς̃. ἀ-
ξίωσόν με διὰ τῆς τῶν ἁγίων σου μυστη-
ρίων μεταλήψεως τῆς δεξιᾶς, μερίδος
τῶν σωζομένων τυχεῖν. ὁ τῇ ἐπιδημίᾳ
τοῦ παρακλήτου πνεύματος, σκεύη τί-
μια τοὺς ἱεροὺς σου μαθητὰς ἐργασάμε
νος, δοχεῖον κἀμὲ τῆς αὐτοῦ ἀνάδειξον
ἐπελεύσεως. ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι
κρῖναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
εὐδόκησον κἀμὲ προϋπαντῆσαί σοι ἐν
νεφέλαις, τῷ κριτῇ καὶ πλάστῃ μου, σὺν
πᾶσι τοῖς ἁγίοις σου. ἵνα ἀπελεύ-

καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων, ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα συμεὼν τοῦ μεταφραστοῦ.

Ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος κύριος. ὁ δι' οἴκτον φιλανθρωπίας ἀνεκδιήγητον τὸ ἡμέτερον ὅλον προσλαβόμενος φύραμα, ἐκ τῶν ἁγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τῆς ὑπερφυῶς κυησάσης σε, πνεύματος θείου ἐπελεύσει, καὶ εὐδοκίᾳ πατρὸς ἀΐδιε χε̄ ἰησοῦ, σοφία θῦ, καὶ εἰρήνη καὶ δύναμις, ὁ τῷ προσλήμματί σου τὰ ζωοποιὰ καὶ σωτήρια πάθη καταδεξάμενος, τὸν σταυρὸν. τοὺς ἥλους. τὴν λόγχην. τὸν θάνατον. νέκρωσόν μου τὰ ψυχοφθόρα πάθη τοῦ σώματος. ὁ τῇ ταφῇ σου τὰ τοῦ ᾅδου σκυλεύσας βασίλεια θάψον μου διὰ τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν, τὰ πονηρὰ διαβούλια, καὶ τὰ τῆς πονηρίας πνεύ-

τῆς σῆς βασιλείας οἰκείωσιν. οὐ γὰρ ὡς καταφρονῶν προσέρχομαί σοι χριστὲ ὁ θεός. ἀλλ' ὡς θαρρῶν τῇ ἀφάτῳ σου ἀγαθότητι. καὶ ἵνα μὴ ἐπὶ πολὺ ἀφιστάμενος τῆς κοινωνίας σου, θηριάλωτος ὑπὸ τοῦ νοητοῦ λύκου γένωμαι. διὰ δέομαί σου ὡς μόνος ὢν ἅγιος δέσποτα, ἁγίασόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα. τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν. τοὺς νεφροὺς καὶ τὰ σπλάγχνα. καὶ ὅλον με ἀνακαίνισον, καὶ ῥίζωσον τὸν φόβον σου ἐν τοῖς μέλεσί μου, καὶ τὸν ἁγιασμόν σου, ἀνεξάλειπτον ἀπ' ἐμοῦ ποίησον. καὶ γενοῦ μοι βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ, κυβερνῶν ἐν εἰρήνῃ τὴν ζωήν μου, καταξιῶν με καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως μετὰ τῶν ἁγίων σου. εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου μητρός. τῶν ἀΰλων σου λειτουργῶν καὶ ἀχράντων δυνάμεων

περχομένω, καὶ ἀπτομένω σου. καὶ ὡς
οὐκ ἐβδελύξω τὸ ῥυπαρὸν ἐκείνης στό-
μα καὶ ἐναγὲς καταφιλοῦντα, μὴ δὲ
ἐμοῦ βδελύξῃ τὸ ῥυπαρώτερον ἐκείνης
στόμα καὶ ἐναγέστερον. μὴ δὲ τὰ ἔμμυ-
σα καὶ ἀκάθαρτά μου χείλη καὶ βέ-
βηλα, καὶ τὴν ἀκαθαρτοτέραν μου γλῶσ-
σαν. ἀλλὰ γενέσθω μοι ὁ ἄνθραξ τοῦ πα-
ναγίου σου σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου
αἵματος, εἰς ἁγιασμὸν, καὶ φωτισμὸν
καὶ ῥῶσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ
τοῦ σώματος, εἰς κουφισμὸν τοῦ βάρους
τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων, εἰς
φυλακτήριον πάσης διαβολικῆς ἐνερ-
γείας. εἰς ἀποτροπὴν καὶ ἐμπόδιον
τῆς φαύλης μου καὶ πονηρᾶς συνη-
θείας. εἰς ἀπονέκρωσιν τῶν παθῶν.
εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου. εἰς
προσθήκην τῆς θείας σου χάριτος, καὶ

τι ὅλη ἔρημος καὶ καταπεσοῦσα· διὸ καὶ
οὐκ ἔχεις παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον τοῦ κλῖ-
ναι τὴν κεφαλήν. ἀλλ' ὡς ἐξ ὕψους δι'
ἡμᾶς ἐταπείνωσας σεαυτὸν, συμμε-
τρίασον καὶ νῦν τῇ ταπεινώσει μου.
καὶ ὡς κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ καὶ
φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, οὕτω
κατάδεξαι καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀ-
λόγου μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἐσπιλω-
μένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν. καὶ ὡς οὐκ
ἀπηξίωσας εἰσελθεῖν καὶ συνδειπνῆ-
σαι ἁμαρτωλοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ σίμωνος
τοῦ λεπροῦ, οὕτω κατάδεξαι εἰσελ-
θεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς ταπεινῆς μου
ψυχῆς τοῦ λεπροῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ.
καὶ ὡς οὐκ ἀπώσω τὴν ὁμοίαν μοι πόρ-
νην καὶ ἁμαρτωλὸν προσερχομένην
καὶ ἁπτομένην σου, οὕτω σπλαγχνί-
σθητι καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ προ-

ψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν μυστη-
ρίων σου μὴ δὲ ἀσθενὴς γένοιμι, ψυχῇ
τε καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν με-
ταλαμβάνειν, ἀλλὰ δός μοι μέχρι τελευ-
ταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑ-
ποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμά-
των σου, εἰς πνεύματος ἁγίου κοινωνί-
αν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς εὐ-
πρόσδεκτον ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φο-
βεροῦ βήματός σου. ὅπως ἂν κἀγὼ σὺν
πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, μέτοχος γένω-
μαι τῶν ἀκηράτων σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοί-
μασας τοῖς ἀγαπῶσί σε κύριε. ἐν οἷς δε-
δοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας,
ἀμήν. Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ ἐν ἁγίοις
πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου.

Κύριε ὁ θεός μου, οἶδα ὅτι οὐκ εἰμὶ ἄ-
ξιος, οὐδὲ ἱκανός, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέ-
γην εἰσέλθῃς τοῦ οἴκου τῆς ψυχῆς. διό-

ὡς τὴν πόρνην. ὡς τὸν λῃστήν. ὡς τὸν τελώνην, καὶ ὡς τὸν ἄσωτον. Ἆρον μου τὸν βαρὺ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν, ὁ τὴν ἁμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου, καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος. ὁ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους, πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων. ὁ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. δίδαξόν με, ἐπιτελεῖν ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ σου. ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου, τῶν ἁγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἑνωθῶ τῷ ἁγίῳ σώματί σου, καὶ αἵματι. καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοὶ κατοικοῦντα καὶ μένοντα, σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ σου πνεύματι. ναὶ κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεός μου. καὶ μή εἰς κρίμα μοι γένοιτο ἡ μετάληψις

τοὺς δύο μίας μου, τὴν ἐμὴν παντελῶς ἀναμελῶν ἐπιστροφήν. σὺ γὰρ εἶπας φιλάνθρωπε διὰ τοῦ προφήτου σου, ὅτι οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν. οὐ γὰρ βούλει δέσποτα τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀχράντων χειρῶν, οὐδὲ εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις πάντας σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. διὸ κἀγὼ εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ αὐτῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἐμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλώσας, καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποίημα καὶ πλάσμα σὸν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἐμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος. τῇ δὲ σῇ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ θαρρήσας, προσέρχομαι. δέξαι οὖν κἀμὲ φιλάνθρωπε κε,

ὡς τὴν

δῖος ὑός καὶ συνάναρχος. ὁ δι᾽ ὑπερβολὴν ἀγαθότητος ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σάρκας φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς, τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ σου αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας φύσιν ἡμῶν, αὐτὸς ἀθάνατε βασιλεῦ, πρόσδεξαι κἀμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. ἥμαρτον γὰρ κύριε, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι, εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου. παρώργησα γάρ σου τὴν ἀγαθότητα τὰς σὰς ἐντολὰς παραβὰς, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προστάγμασιν. ἀλλὰ σὺ κύριε ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι

Τῇ δὲ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ μ´, λέγε τὸ, Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί. Εἶτα τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ε. Εἶτα τὸ κύριε ἐλέησον μ´. μετανοίας ὅσας βούλει. καὶ οὕτως τοὺς παρόντας στίχους.

Μέλλων φαγεῖν ἄνθρωπε σῶμα δεσπότου,
Φόβῳ πρόσελθε μὴ φλεγῇς, πῦρ τυγχάνει
Θεῖον δὲ πίνων αἷμα πρὸς μέθυσίαν,
Πρῶτον καταλλάγηθι τοῖς σὲ λυποῦσιν.
Ἔπειτα θαρρῶν μυστικὴν βρῶσιν φάγε.

Ἕτεροι στίχοι.

Πρὸ τῆς μεταλαβεῖν τῆς φρικώδους θυσίας,
Τοῦ ζωοποιοῦ σώματος τοῦ δεσπότου,
Τῷ δὲ πρόσευξαι τῷ τρόπῳ μετὰ τρόμου.

Εὐχὴ τοῦ μεγάλου βασιλείου.

Δέσποτα κύριε ἰησοῦ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργὸς, ὁ τοῦ ἀνάρχου πατρὸς συναΐ-

θρόνου τεχθείς. καὶ τὴν καρδίαν μου
καθάρισον. ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἀ-
χράντου σώματός σου καὶ αἵματος. μὴ με
ἐξουδενώσῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ
ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. δόξα

Εἰς τὴν μετάληψιν τῶν ἁγιασμάτων
σου. πῶς ἀναιδευθῶ ὁ ἀνάξιος. ἐὰν
γὰρ τολμήσω σοι προσελθεῖν σὺν τοῖς
ἀξίοις, ὁ χιτών με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ
δείπνου. καὶ κατάκρισιν προξενήσω
τῇ πολυαμαρτήτῳ μου ψυχῇ. καθάρι-
σον κύριε τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ
σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος. καὶ νῦν.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν θεοτόκε πται-
σμάτων. πρὸς σὲ κατέφυγον ἁγνὴ σω-
τηρίας δεόμενος. ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθε-
νοῦσάν μου ψυχὴν καὶ πρέσβευε τῷ υἱῷ σου
καὶ θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν,
ὧν ἔπραξα δεινῶν μόνη εὐλογημένη.

στάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης. τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι. ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα κῡ ἐπικαλέσομαι. τὰς εὐχάς μου τῷ κῳ̄ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. τίμιος ἐναντίον κῡ, ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. ὦ κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός. ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. διέῤῥηξας τοὺς δεσμούς μου. σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλέσομαι. τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου, ἐν μέσῳ σου ἱερουσαλήμ.

Δόξα, καὶ νῦν. ἀλληλούϊα, μετανοίας γ'. καὶ τὰ παρόντα τροπάρια. ἦχος πλαγίου δευτέρου.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε κε̄, ὁ ἐκ παρ-

οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ, οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν κύριον ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ἰακώβ. ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς ἐν πολέμῳ. ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα. ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα. ἐγὼ δ' εἶπα ἐν τῇ ἐκ-

θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗταί με παρεκάλεσαν. ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με. ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν. τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος κυρίου, ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. ἀθῷος χερσί, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ νῦν.

Τῆς διαπλαγχνίας τὴν πύλην.

Τὸ κύριε ἐλέησον μ. καὶ ἡ εὐχὴ τῶν ἀπο δείπνων. ἤγουν.

Βασιλεῦ. ἀμόλυντε. ἄφθαρτε, ἄχραντε.

Τῇ ἐπαύριον δὲ μετὰ τὴν τῶν ὡρῶν συνήθη ἀκολουθίαν, ὁ μεταλαβεῖν μέλλων, ποιεῖ στίχον. εἶτα Βασιλεῦ οὐράνιε. τρισάγιον. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν. κύριε ἐλέησον, ιβ΄. δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ τοὺς παρόντας ψαλμούς.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με. τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν, ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης. ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ, ἐν μέσῳ σκιᾶς

πνεύματι, βλύβρ γέτω πολυέλεε.

Ως πῦρ γενηθήτω μοι, καὶ ὡσεὶ φῶς τὸ σῶμά σου, καὶ τὸ αἷμα σωτήρ μου τὸ τίμιον ταῦτα. φλέγων ἁμαρτίας, τὴν ὕλην δὲ ἐμπιπρῶν. πάθων τὰς ἀκάνθας. καὶ ὅλον φωτίζων με προσκυνεῖν σου τὴν θεότητα.

Θεοτοκίον.

Θεὸς σεσωμάτωται, ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων σου. ὅθεν πᾶσα ὑμνεῖσε, γενεὰ δέσποινα. νόων τὰ πλήθη δοξάζει ὡς δι' ἃ σοῦ, σαφῶς κατιδόντα, τὸν πάντων δεσπόζοντα, οὐσιωθέντα τὸ ἀνθρώπινόν.

Καὶ δὴ θεὸς, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. προσάγιον. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν. προσπάρειον. τῆς ἡμέρας, εἰ ἐστιν ἑορτὴ τῶν χρυσουγρόνου, ἢ ἀλληλούϊα. εἰ δὲ τὰ ταῦτα ἦχος πλάγιος δεύτερος.

ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

ἐν ἐμοί μεῖνον σῶτερ, κἀγὼ ὡς ἔφης
ἐν σοί. ἰδοὺ γὰρ θαῤῥῶν τῷ ἐλέει
σου, τρώγω σου τὸ σῶμα, καὶ πίνω
σου τὸ αἷμα.

Ῥίγνω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ
ὥσπερ κηρὸς καὶ ὥσπερ χόρτος, ὢ φρικτοῦ
μυστηρίου. ὢ εὐσπλαγχνίας θεοῦ. πῶς
θείου σώματος, ὁ πηλὸς μετέχω, καὶ
ἄφθαρτος ποιοῦμαι.

Ὠδὴ, θ΄. αὐτοδέχου γῆ ἵστορος.

Χρηστὸς ὅτι, γεύσασθε καὶ ἴδετε ὁ κύριος.
διὰ ἡμᾶς γὰρ πάλαι γενόμενος, ἅπαξ
ἑαυτόν τε προσάξας ὡς προσφοράν,
τῷ πατρὶ τῷ ἰδίῳ ἀεὶ σφαγιάζεται, ἁ-
γιάζων τοὺς μετέχοντας.

Ψυχῇ σὺν τῷ σώματι ἁγιασθείην δέ-
σποτα. φωτισθείην, σωθείην, γενοίμην
οἶκος σου, τῇ τῶν μυστηρίων μεθέξει τῶν
ἱερῶν. ἔνοικόν σε ἔχων, σὺν πατρὶ καὶ

πῶν, καὶ πάσης θλίψεως. τρόμῳ ὁ πόθῳ προσιόντα νῦν, μετ' εὐλαβείας φιλάνθρωπε, σοῦ τοῖς ἀθανάτοις καὶ θείοις μυστηρίοις. ὁ ψάλλειν ὅτι, εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Θκῖον.

Σωτῆρα χριστὸν, ἡ τεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν θεοχαρίτωτε. ἐκδυσωπῶ σε νῦν ὁ δοῦλος σου, τὸν καθαρὸν ὁ ἀκάθαρτος. μέλλοντά με νῦν τοῖς ἀχράντοις μυστηρίοις προσέρχεσθαι, καθᾶρον ὅλον μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος.

ᾨδὴ η΄. τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῶν οὐρανίων καὶ φρικτῶν, καὶ ἁγίων σου χριστὲ, νῦν μυστηρίων, καὶ τοῦ θείου σου δείπνου, καὶ μυστικοῦ. κοινωνὸν γενέσθαι, κἀμὲ καταξίωσον τὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου.

Ὑπὸ τὴν σὴν καταφυγὴν εὐσπλαγχνίαν ἀγαθὲ, κραυγάζω σοι φόβῳ.

μυστηρίων σου. Θεοτόκιον.

Ο Θεοῦ θεὸς λόγος ὁ ἅγιος, ὅλον με ἁγίασον προσερχόμενον νῦν, τοῖς θείοις μυστηρίοις σου, τῆς ἁγίας μρς σου δεήσεσι.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον χριστὲ λαβεῖν μὴ ὑπερίδῃς με. τὸ σῶμά τὸ σὸν, καὶ θεῖον σου νῦν αἵματος, τῶν ἀχράντων δέσποτα καὶ φρικτῶν μυστηρίων σου, μετασχεῖν ὁ ἄθλιος. μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο. γένοιτο δέ μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ ἀθάνατον.

ᾠδὴ ζ΄. εἰκόνος χρυσῆς.

Πηγὴ ἀγαθῶν, ἡ μετάληψις χριστὲ τῶν ἀθανάτων σου νῦν μυστηρίων. γενηθήτω μοι, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀπάθεια. καὶ πρὸς ἀρετῆς θειοτέρας, προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν. πρόξενον μόνε ἀγαθὲ, ὅπως δοξάζω σε.

Ρυσθείην παθῶν, καὶ ἐχθρῶν καὶ ἀνάγ-

τελεῖ δούλῳ σου. καὶ σὺ ἐμοὶ μεῖνον ὡς
ὑπέσχου. ἰδοὺ γὰρ τὸ σῶμα τρώγω σου
τὸ θεῖον, καὶ πίνω τὸ αἷμά σου:-

Λόγχη θεοῦ, καὶ θεὲ, ὁ ἄνθραξ γένοιτο τοῦ
σοῦ σώματος εἰς φωτισμὸν. τοῦ ἐσκοτι-
σμένου ἐμοὶ, καὶ καθαρμὸς τῆς βεβηλω-
θείσης ψυχῆς τὸ αἷμά σου:- θκί ομ.

Μαρία μῆτερ θεοῦ, τῆς εὐωδίας τὸ τίμιον
σκήνωμα. ταῖς σαῖς εὐχαῖς, σκεῦος
ἐκλογῆς με ἀπέργασαι ὅπως. τῶν ἁ-
γιασμάτων μετάσχω τοῦ τόκου σου:-

Ὠδὴ ς'. ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νοῦν ψυχὴν, καὶ καρδίαν ἁγίασον,
σῶτερ καὶ τὸ σῶμά μου. καὶ καταξίω-
σον, ἀκατακρίτως δέσποτα, τοῖς φρικ-
τοῖς μυστηρίοις προσέρχεσθαι:-

Ξενωθείην παθῶν, καὶ τῆς χάριτος κτῴμην
σου προσθήκην, ζωῆς τε ἀσφάλειαν.
διὰ τῆς μεταλήψεως, τῶν ἁγίων χριστὲ

κόσμου καὶ τὸ σῶμα ζωὴν διδόντος, καὶ
μὲ ἀξίωσον νῦν τὸν ἀνάξιον, μετὰ φόβου
γεύσασθαι τούτου γὰρ ζήσομαι.

Ωδὴ, δ'. ἐλήλυθας, ἐκ παρθένου.

Ἠθέλησας, δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς πολυέλεε.
τυθῆναι ὡς πρόβατον, διὰ βροτῶν ἁ-
μαρτήματα. ὅθεν ἱκετεύω σε. καὶ τὰ
ἐμὰ ἐξαλεῖψαι πλημμελήματα.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύμα-
τα κε, ὁ ὅλων ἁγιασμός. καὶ καταξίω-
σόν με δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω τοῦ
μυστικοῦ θείου δείπνου ὁ ταλαίπωρος.

Ἱ. Ἱλέωσαι καὶ ἐμοί. τὸν ἐκ σπλάγχνων
σου δέσποινα. καὶ τήρει με ἄρρυπον.
τὸν σὸν ἱκέτην καὶ ἄμεμπτον. ὅπως
εἰσδεχόμενος. τὸν νοητὸν μαργαρί-
την, ἁγιάζομαι.

Ωδὴ, ε'. ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Καθὼς προέφης χε. γενέσθω δὴ τῷ δού-

τὸν προάγοντα σώζεσθαι.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστιν δίκαιος πλήν σου κύριε.

Δακρύων μοι παράσχου χριστὲ ῥανίδας, τὸν ῥύπον τῆς καρδίας μου καθαιρούσας. ὥστε με ἐν συνειδήσει κεκαθαρμένος πίστει προσέρχομαι καὶ φόβῳ δέσποτα· ἐν τῇ μεταλήψει τῶν θείων δώρων σου.

Εἰς ἄφεσιν γένοιτό μοι τῶν πταισμάτων, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα καὶ θεῖον αἷμα. εἰς πνεύματος ἁγίου τε κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον ζωὴν φιλάνθρωπε. καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτρίωσιν.

Θεοτοκίον.

Τῆς τοῦ ἄρτου τράπεζα πανάγια, τοῦ ἄνωθεν δι' ἔλεον καταβάντος. καὶ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

μεταλήψεως. μετὰ τὸν στίχον, λέγομεν τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε. τρισάγιον. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν, κύριε ἐλέησον ιβ΄. δεῦτε προσκυνήσωμεν. γ. τὸν πεντηκοστόν. καὶ εὐθὺς τὸν κανόνα. ἦχος, β΄. δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Ἄρτος ζωῆς, αἰωνιζούσης γενέσθω μοι, τὸ σῶμά σου τὸ ἅγιον εὔσπλαγχνε κύριε, καὶ τὸ τίμιον αἷμα. καὶ ἰόσων πολυτρόπων ἀλεξητήριον.

Βεβηλωθεὶς, ἔργοις ἀτόποις ὁ δείλαιος, τοῦ σοῦ ἀχράντου σώματος, καὶ θείου αἵματος ἀνάξιος ὑπάρχω χριστὲ τῆς μετουσίας, ἧς με ἀξίωσον.

Τῇ ἀγαθῇ, εὐλογημένη θεόνυμφε. τὸν στάχυν ἡ βλαστήσασα, τὸν ἀγεώργητον, καὶ σωτήριον κόσμῳ ἀξίωσόν με

ᾨδὴ θʹ. ὁ εἱρμός.

Κυρίως θεοτόκον, σὲ ὑμνολογοῦμεν. οἱ διὰ
σοῦ σεσωσμένοι παρθένε ἁγνή. σὺν ἀ-
σωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ῥοίω μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιή-
σῃς. ἡ τὸ πάντως ἐκ προσώπου πᾶν
δάκρυον, ἀφῃρηκότα παρθένε, χριστὸν
κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον παρ-
θένε ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρω-
μα. τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφα-
νίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφεύ-
γόντων γενοῦ παρθένε καὶ τεῖχος ἀκρά-
δαντον. καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ
ἀγαλλίαμα.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον παρ-
θένε. τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα,
τοὺς εὐσεβῶς θεοτόκον σε καταγγέλλοντας.

Ἀκολου-

σίας θεογεννήτρια. τῶν πίστει προστρεχόντων τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ θεραπεύειν ἀξίωσον. ἡ τὸν σωτῆρα χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα:- Ὠδὴ η'. Ὁ εἱρμός.

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν. ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:-

Τῆς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους. μὴ παρίδῃς παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:-

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές. ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε παρθένε, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:-

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς, ἰατρεύεις, καὶ παθῶν τὰς ὀδύνας παρθένε. ἵνα σε δοξάζω ἁγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας:- θ'.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους παρθένε. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, πα-
τε πάτησαν ψάλλοντες. ὁ τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν, θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν. ὡς ἠθέλησας σῶτερ
οἰκονομήσασθαι. ἐν μήτρα τῆς παρθέ-
νου κατώκησας τῷ κόσμῳ. ἣν προστάτιν
ἀνέδειξας. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους. ὃν ἐγέννησας μῆτερ,
ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισ-
μάτων ψυχῆς τε μολυσμάτων. τοὺς ἐν
πίστει κραυγάζοντας, ὁ τῶν πατέρων
ἡμῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρ-
σίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσ-
φαλείας. καὶ θύραν μετανοίας τοῖς κραυ
γάζουσιν ἔδειξας. ὁ τῶν πατέρων ἡ-
μῶν θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀῤῥω

ψυχῶν σε παντελῆ σωτῆρα. καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι κόρη. καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον:-

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀλγεινῶν κατάκειμαι. καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου. ἀλλ᾽ ἡ θεὸν καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου. καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον:-

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεῖα θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον. ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον. ἐκτενῶς βοῶμέν σοι, θεοτόκε δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα:-

ᾠδὴ ζ. ὁ εἱρμός.

Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς

ᾨδὴ ϛ'. ὁ εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κύριον. καὶ αὐτῷ
ἀναγγελῶ μου τὰς πράξεις· ὅτι κακῶν
ἡ ζωή μου ἐπλήσθη. καὶ ἡ ψυχή μου τῷ
ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς ἰωνᾶς.
ἐκ φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε:-

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσας, ἑ-
αυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ. τὴν τῇ
φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν κατασχε-
θεῖσαν παρθένε, δυσώπησον, τὸν κύριόν
σου καὶ υἱόν. τῆς ἐχθρῶν κακουργίας
με ῥύσασθαι:-

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι. καὶ φρου-
ρὰν ἀσφαλεστάτην παρθένε. τῶν πει-
ρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον. καὶ ἐπη-
ρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν. καὶ δέο-
μαι διαπαντὸς ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου
ῥυσθῆναί με:-

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα· καὶ

Φώτισον ἡμᾶς τοῖς προστάγμασί σου κε. καὶ
τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν
εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε :-

Ἔμπλησον ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρ-
δίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦ-
σα χαράν. τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσα-
σα τὸν αἴτιον:-

Λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων θκε ἁγνή.
ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν. καὶ τὴν
εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν:-

Δόξα. Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμά-
των μου θεόνυμφε. τῷ φωτισμῷ τῆς
σῆς λαμπρότητος. ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ
θεῖον καὶ προαιώνιον:- καὶ νῦν.

Ἴασαι ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀ-
σθένειαν. ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα,
καὶ τὴν ὑγείαν τῇ πρεσβείᾳ σου πα-
ράσχου μοι:-

γινώσκω, θησαυρὸν παναμώμητε τὸν ἀ-
δαπάνητον:- ᾠδὴ, δ΄. ὁ εἱρμός.

Ε ἰσακήκοα κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα :-

Τ ῶν παθῶν μου τὸν τάραχον. ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα κύ, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων θεονύμφευτε:-

Ε ὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον. ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα. καὶ σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε:-

Α πολαύοντες πάναγνε. τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον. ἀναμέλποντες ἐφύμνιον. οἱ γινώσκοντές σε θεομήτορα.

Ε πὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀρρωστίας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάνθρωπος βοήθησον, θεοτόκε μόνη ἀειπάρθενε:-

μόνη φιλάνθρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην ζωῆς ἐμῆς τίθημι. σὲ θεογεννῆτορ παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου. τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα μόνη πανύμνητε.

Ἱκετεύω παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου. σὺ γὰρ θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν χριστὸν ἐκύησας μόνη πανύμνητε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον. τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον. πᾶσιν ἀνάβλυσον. πάντα γὰρ δύνασαι ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν χριστὸν κυήσασα θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀῤῥωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ παρθένε σύ μοι βοήθησον. τῶν ἰαμάτων γὰρ ἀνελλιπῆ σε

τοῦ λόγου καὶ παρθένε, τὴν λύχον ἄγαν καὶ δεινὴν με διάσωσον·

Παθῶν με παράττουσι προσβολαί. πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν. εἰρήνευσον κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ σου πανάμωμε·

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ θεόν. δυσωπῶ παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν. σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων, ἀνατείνω καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν·

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ. ἀξίωσον μόνη θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια·

Ὠδὴ γ'. Ὁ εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ κύριε. καὶ τῆς ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ. τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα.

παντόθεν πολεμούμενος, καὶ παρα-
μυθίαν οὐκ ἔχων πλὴν σοῦ, δέσποινα
τοῦ κόσμου. ἐλπὶς καὶ προστασία τῶν πι-
στῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ
συμφέρον ποίησον:-

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον. ψαλλό-
μενος ἐν πάσῃ θλίψει τῆς ψυχῆς
καὶ περιστάσει. ποίημα θεοστηρίκτου
μοναχοῦ.

ᾠδὴ, α΄. ἦχος, πλ δ΄. ὁ εἱρμός.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν
αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ
ἰσραηλίτης ἀνεβόα, τῷ λυτρωτῇ καὶ
θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν:-

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς
σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ μῆ-

τῶν σωτὴρ μου Ἰησοῦ καὶ τῆς τροφῆς. τοῦ παραδείσου ἀξίωσον, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος. Ἰησοῦ μακρόθυμε, ἀσκητῶν ἐντρύφημα καὶ καλλώπισμα. Ἰησοῦ σῶσόν με. Ἰησοῦ σωτὴρ μου. Ἰησοῦ μου ὑπεράγαθε. χειρὸς διαρπάσον, σωτὴρ Ἰησοῦ με τοῦ διώκοντος. καὶ τούτων τῶν παγίδων νῦν, σωτὴρ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον. λάκκου κατωτάτου σωτὴρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγών. καὶ δεξιοῖς συναρίθμησον, Ἰησοῦ προβάτοις με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μὴ καταπιστεύσῃς με ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, παναγία δέσποινα. ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου. θλῖψις γὰρ ἔχει με. φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα. σκέπην οὐ κέκτημαι. οὐ δὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος.

πυρὸς τοῦ μέλλοντος:

Στιχηρὰ κατανυκτικὰ εἰς τὸν ἰῦ ἡμῶν ἰὺ χὺ. ἦχος πλ. β΄. ὅλην ἀπ.

Ι ησοῦ γλυκύτατε. ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία. ἰησοῦ ἡ κάθαρσις. τοῦ νοός μου δέσποτα πολυέλεε. ἰησοῦ σῶσόν με. ἰησοῦ σωτήρ μου. ἰῦ μου παντοδύναμε, μή καταλείπῃς με. σῶτερ ἰῦ με ἐλέησον καὶ λύτρωσαι κολάσεως πάσης. ἰῦ καὶ ἀξίωσον. τῆς τῶν σωζομένων μερίδος ἰῦ μου καὶ χορῶ. τῶν ἐκλεκτῶν σου με σύνταξον. ἰῦ φιλάνθρωπε.

Ι ησοῦ γλυκύτατε. τῶν ἀποστόλων ἡ δόξα. ἰῦ μου καύχημα. τῶν μαρτύρων δέσποτα παντοδύναμε. ἰησοῦ σῶσόν με. ἰῦ σωτήρ μου ἰῦ μου ὡραιότατε, τὸν σοὶ προστρέχοντα. σῶτερ ἰησοῦ με ἐλέησον. πρεσβείαις τῆς τεκούσης σου. πάντων ἰῦ, τῶν ἁγίων σου, προφητῶν τε πάν-

καὶ τὸν λῃστὴν ὑπερβέβηκα, ἰησοῦ μου ἐν
ἔργοις αἰσχίστοις καὶ ἀτόποις ἰησοῦ. ἀλλὰ
σὺ ἰησοῦ μου, προφθάσας με διάσωσον.
Τοὺς ἐξ ἀδὰμ ἰησοῦ μου. ἁμαρτήσαντας
πάντας. πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ ἰησοῦ.
καὶ μετὰ νόμον ὁ ἄθλιος. ἰησοῦ μου καὶ
χάριν. νενίκηκα τοῖς πάθεσιν οἰκτρῶς.
ἀλλὰ σὺ ἰησοῦ μου. τοῖς κρίμασί σου
σῶσόν με.
Μὴ χωρισθῶ ἰησοῦ μου. τῆς ἀφράστου σου δό-
ξης. μὴ τύχω τῆς μερίδος ἰησοῦ, τῆς εὐω-
νύμου γλυκύτατε. ἰησοῦ ἀλλὰ σύ με τοῖς
δεξιοῖς προβάτοις σου χριστὲ ἰησοῦ μου συν-
τάξας, ἀνάπαυσον ὡς εὔσπλαγχνος.
Θ. Τὸν ἰησοῦν θεοτόκε. ὃν ἐβάστασας μόνη ἀ-
πειράνδρε παρθένε μαριάμ. τοῦτον
ἀγνὴ ἐξιλέωσαι. ὡς υἱόν σου καὶ κτί-
στην ῥυσθῆναι τοὺς προστρέχοντας εἰς
σέ. πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ τοῦ

χὴν μου ἰησοῦ μου :-

Καθυποκύψας ἰῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδο-
ναῖς ἄλογος ὤφθην. καὶ τοῖς κτήνεσιν
ὄντων, ὦ ἰῦ μου οἰκτρῶς. ὁ τάλας σε-
ἀφωμοίωμαι. ὅθεν ἰῦ με τῆς ἀλογίας
ῥῦσαι:-

Περιπεσὼν ὦ ἰησοῦ ψυχοφθόροις ἐν λῃ-
σταῖς ἐπεγυμνώθην. τὴν στολὴν ἰῦ μου,
τὴν θεοΰφαντον νῦν καὶ κεῖμαι μώλω-
ψι κατάστικτος. ἔλαιον χρισέ μου ἐπί-
χεε καὶ οἶνον:- θεοτοκίον.

Τὸν ἰησοῦν μου καὶ θεόν. ἡ βαστάσασα χῦ
ἀνερμηνεύτως. θεοτόκε μαρία, τοῦτον δυ-
σώπει ἀεί. κινδύνων σώζεσθαι τοὺς δού-
λους σου. καὶ τοὺς ὑμνητάς σου ἀπειραν-
δρε παρθένε:-

ᾠδὴ θ. τὸν ἐκ θῦ θεὸν λόγον.

Τὸν μακαριστὴν ἰησοῦν μου. τὸν τελώνην
τὴν πόρνην. τὸν ἄσωτον οἰκτίρμον ἰῦ.

τῶν ἀναισθήτων μενουσῶν, ψυχὴν μου φρτίσον χριστέ. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεός. εὐλογητὸς εἶ:- Θεοτοκίον.

Χριστὸν ἰησοῦν. ἡ γεννήσασα φρικτῶς ὑπὲρ φύσιν. αὐτὸν δυσώπει πανάμωμε. τὰ παρὰ φύσιν μου πταίσματα πάντα συγχωρῆσαι μοι κόρη. ἵνα κράζω σωζόμενος. εὐλογημένη εἶ θεὸν σαρκὶ κυήσασα:-

Ὠδὴ η΄. ὁ εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός. τῶν ἑβραίων τοῖς ποσὶ συγκαταβάντα. καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα θεόν. ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:-

Σὲ ἰησοῦ μου δυσωπῶ. ὡς τὴν πόρνην ἰησοῦ μου ἐλυτρώσω τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων. οὕτω κἀμὲ ἰησοῦ χριστέ μου λύτρωσαι καὶ κάθαρον, τὴν ἐρρυπωμένην ψυ-

Ε ἐκχύνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ δηρᾶ λαμπρυνομένης. οἱ τρεῖς σου παῖδες κατεφρόνησαν. ἀθεωτάτου προστάγματος. μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:

Χ εἶσε ἰησοῦ, οὐδεὶς ἥμαρτεν ἐν γῇ ἐκ τοῦ αἰῶνος. ὦ ἰησοῦ μου ὥσπερ ἥμαρτον, ἐγὼ ὁ τάλας καὶ ἄσωτος. ὅθεν ἰησοῦ μου βοῶσοι μεταδεδοῦντα με οἰκτιρον. Εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Χ εἶσε ἰησοῦ ἐκ τοῦ τάφου σου βοῶσοι καθήλωσόν με. ὦ ἰησοῦ μου καὶ κυβέρνησον, νῦν πρὸς λιμένα τὸν εὔδιον. ὅπως ἰησοῦ μου οἰκτίρμον. μελῳδῶσοι σωζόμενος. Εὐλογητὸς εἶ ὁ θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Χ εἶσε ἰησοῦ, μυριάκις ὑπεσχέθην σοι ὁ τάλας. ὦ ἰησοῦ μου τὴν μετάνοιαν. ἀλλ' ἐψευσάμην ὁ ἄθλιος. ὅθεν ἰησοῦ μου βοῶσοι.

Ἰησοῦ μου οὐ γέγονεν ἕτερος. ἄσωτος
οὐδεὶς ὡς ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος. ὦ ἰησοῦ φι-
λάνθρωπε. ἀλλὰ σὺ ἰησοῦ με διάσωσον.

Ἰησοῦ μου καὶ πόρνην καὶ ἄσωτον. καὶ
τὸν μανασσῆν καὶ τελώνην νενίκηκα.
ὦ ἰησοῦ μου πάθεσι. καὶ λῃστὴν ἰησοῦ
κινδυνεύτας τε. Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τὸν χριστόν μου κυήσασα. ἄχραντε
παρθένε ἡ μόνη ἀμόλυντε. μεμολυσμέ-
νον ὄντα με, πρεσβείαις σου ἰσσώπω νῦν
κάθαρον. Κοντάκιον, ἦχος α´.

Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Σωτήρ μου ἰησοῦ, ὁ τὸν ἄσωτον σώσας.
σωτήρ μου ἰησοῦ ὁ δεξάμενος πόρνην.
κἀμὲ νῦν ἐλέησον. ἰησοῦ πολυέλεε.
σῶσόν με οἰκτίρμον. ὦ ἰησοῦ εὐεργέτα. ὥσ-
περ εὔσπλαγχνε. τὸν μανασσῆν ἰησοῦ
μου. ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ ζ´. ὁ εἱρμός.

Εἰκόνος

γάζω. σὺ ἰησοῦ μου, βοηθείας μοι χεῖ-
ρα. καταπέμψας ἑκάστω σοι κράζον-
τα. σῶσον ἰησοῦ μου χριστὲ με τὸν ἄθλιον·

Β ἐβηλωμένον νοῦν. ἰησοῦ περιφέρων ἀνα-
βοῶ σοι. καθαρόν με τοῦ ῥύπου τὸν εἰς
βάθη κακίας, ἐξ ἀγνείας κατολισθή-
σαντα. σωτὴρ ἰησοῦ μου καὶ σῶσόν με
δέομαι· Θεοτοκίον.

Τὸν ἰησοῦν. ἡ γεννήσασα κόρη θεογεν-
νήτορ. τοῦτον ἐκδυσώπει σωθῆναι πάν-
τας. τοὺς ὀρθοδόξους μοναστὰς καὶ μι-
γάδας. καὶ γυναῖκας ῥυσθῆναι κραυ-
γάζοντας. πλὴν σοῦ προστασίαν, βε-
βαίαν οὐκ ἔγνωμεν·

Ὠδὴ, ς. ἐν ἀβύσσῳ.

Ἰησοῦ μου χριστὲ πολυέλεε. ἐξομολογού-
μενον δέξαι με δέσποτα. ὦ ἰησοῦ
καὶ σῶσόν με. καὶ φθορᾶς ἰησοῦ με
ἐξάρπασον·

τῆ τῷ σκέπη σου. ἰησοῦ μακρόθυμε καὶ βασιλείας τῆς σῆς με ἀξίωσον:-

Ο ὐχ ἥμαρτεν. ἰησοῦ μου οὐδεὶς ὥσπερ ἥμαρτον. ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος. ἀλλὰ πρὸς σὲ νῦν δεόμενος ἰῦ μου σῶσόν με. καὶ τὴν ζωὴν ἰησοῦ μου κληροδότησον:-

Π ανύμνητε. ἰησοῦν ἡ γεννήσασα κύριον. αὐτὸν καθικέτευε. τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως. πάντας σοὺς ὑμνοῦντας σε. καὶ θεοτόκον κυρίως ὀνομάζοντας:-

αἶνοι ε. ὁ φωτισμός.

Σ ὺ φωτισμός. ἰησοῦ μου νοός μου σὺ σωτηρία. τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου σωτήρ. σὺ ἰησοῦ μου τῆς κολάσεως ῥῦσαι. καὶ γεέννης ἐμὲ κραυγάζοντα. σῶσον ἰησοῦ με, χριστέ μου τὸν ἄθλιον:-

Ο λοχρῶς. ἰησοῦ μου πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας. καταβεβλημένος ἤδη κραυ-

γεέννης με δέσποτα λύτρωσαι. ἰησοῦ
γλυκύτατε πολυέλεε.

Τὸν χρόνον ἰησοῦ μου ὃν δέδωκάς μοι,
εἰς πάθη ἐδαπάνησα ἰησοῦ μου. διὸ
με ἰησοῦ μου μὴ ἀπορρίψης. ἀλλ' ἀνακάλε-
σαι δέομαι δέσποτα. ἰησοῦ γλυκύτα-
τε καὶ διάσωσον. Θεοτοκίον.

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν ἰησοῦν μου. ἱκέτευε
ῥυσθῆναι με τῆς γεέννης. ἡ μόνη προ-
στασία τῶν θλιβομένων. θεοχαρίτωτε καὶ
καταξίωσον. τῆς ζωῆς πανάμωμε
τῆς ἀγήρω με.

ᾨδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ παρθένου.

Θεράπευσον ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τὰ
τραύματα. ἰησοῦ μου καὶ τῆς χειρὸς
με ἐξάρπασον. ἰησοῦ μου εὔσπλαγχνε.
τοῦ ψυχοφθόρου βελίαρ καὶ διάσωσον.

Ἡμάρτηκα, ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὔσπλαγ
χνε. ἰησοῦ μου σῶσόν με. τὸν προσφυγόν-

ἰ ησοῦν γεννήσασα θεόν. δέσποινα δυσώπησον. ὑπὲρ ἀχρείων οἰκετῶν πταισάντων. ὅπως τῆς κολάσεως. ταῖς πρεσβείαις σου λυτρωθῶμεν ἀμόλυντοι οἱ μεμολυσμένοι. δόξης αἰδίου ἀπολαύσαντες.

ᾠδὴ ϛʹ. ὁ εἱρ. ὅς.

Ε ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας. ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου κύριε.

Ε ἰσάκουσον φιλάνθρωπε ἰησοῦ μου. τοῦ δούλου σου βοῶντος ἐν κατανύξει. καὶ ῥῦσαι ἰησοῦ με τῆς καταδίκης. καὶ τῆς κολάσεως μόνε μακρόθυμε. ἰησοῦ γλυκύτατε μόνε πολυέλεε.

Υ πόδεξαι τὸν δοῦλόν σου ἰησοῦ μου. προσπίπτοντα σὺν δάκρυσιν ἰησοῦ μου. καὶ σῶσον ἰησοῦ με μετανοοῦντα. καὶ τῆς

ΚΑΝῺΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟ'Σ

Εἰς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν. ᾠδὴ α΄, ἦχος β΄. ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ἰησοῦ γλυκύτατε χριστὲ, ἰησοῦ μακρόθυμε. τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα. ἰησοῦ καὶ γλύκανον τὴν καρδίαν μου πολυέλεε δέομαι. ἰησοῦ σωτήρ μου ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενος:-

Ἰησοῦ γλυκύτατε χριστὲ ἰησοῦ διάνοιξον. τῆς μετανοίας μοι πύλας φιλάνθρωπε. ἰησοῦ καὶ δέξαι με. σοὶ προσπίπτοντα καὶ θερμῶς ἐξαιτούμενον. ἰησοῦ σωτήρ μου. τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν:-

Ἰησοῦ γλυκύτατε χριστὲ, ἰησοῦ ἐξάρπασον. ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ δολίου βελίαρ με. ἰησοῦ καὶ ποίησον δεξιὸν παραστάτην τῆς δόξης σου. ἰησοῦ σωτήρ μου μοίρας εὐωνύμου λυτρωσάμενος:-

σει σοι. χαῖρε κατάρας λυτήριον. πε-
σόντων ἀνόρθωσις. χαῖρε μόνη ἐκλεκ-
τὴ, τῷ θεῷ χρηματίσασα. χαῖρε ἔμ-
ψυχε τοῦ ἡλίου νεφέλη. ὑποδέχου.
τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ. εἰσοικισθῆ-
ναι θελήσαντα:-

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος δ΄.

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν ἡ θεοτόκος.
ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ ἀρχάγγελος,
τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα. ὅθεν
πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέ-
λαβέ σε τὸν προαιώνιον θεόν. διὸ καὶ
ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμεν σοι. ὁ ἐξ
αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως θς, εἰρήνην
τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:-

Τέλος τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου.

Κ ἐκρυμμένον μυστήριον, καὶ ἀγγέλοις ἀγνώριστον, γαβριὴλ πιστεύεται ὁ ἀρχάγγελος. καὶ ὦδε σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστεράν, καὶ τοῦ γένους ἀνάπλασιν. καὶ βοήσει σοι παναγία τὸ χαῖρε. ἑτοιμάζου, διὰ λόγου θεὸν λόγον, σοῦ ταῖς λαγόσιν εἰς δέξασθαι:-

Θ εοτοφόρον παλάτιον, ἡτοιμάσθη σοι δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄχραντος τῆς θεόπαιδος. δεῦρο πρὸς τοῦτο κατάβηθι. οἴκτειρον τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθέν, καὶ δουλεία κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρώην ἀπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτήριον, προσαναμένον κατάβασιν:-

Γ αβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος. ἀλλὰ σὲ πανάμωμητε. ἐμφανῶς ἐλεύσεται, καὶ βοή-

τὸ καύχημα. τῶν ἀθλητῶν στεφάνωμα.
χαῖρε ἁπάντων τῶν δικαίων θεῖον
ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν πιστῶν τὸ
διάσωσμα:-

Θ εἶδαι ὁ θεὸς, τῆς κληρονομίας σου, τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν πάσας παραβλέπων
νῦν. εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσαν σε
τὴν αὐτὴν γῆς ἀσπόρως σε γυοφορήσα-
σαν. διὰ μέγα ἔλεος θελήσαντα, μορφω
θῆναι χριστὲ τὸ ἀλλότριον:-

Ἐξαποστειλάριον πρὸς τό,
γυναῖκες ἀκουτί.

Σ κιρτήσατε χορεύσατε, μετ' εὐφροσύνης
ᾄσατε. ὁ γαβριὴλ τῇ παρθένῳ, χα-
ρὰν κομίζων ἐπέστη, εἰς ναζαρὲτ νῦν
τὴν πόλιν. χαρᾶς τὰ εὐαγγέλια, χαῖ-
ρε ἁγνὴ καὶ ἄμωμε, τοῦ κόσμου ἡ προ
στασία, χαῖρε οὐράνιε θρόνε:-

Εἰς τοὺς αἴνους, ἦχος δ΄. πρὸς τό,

τῆς ἀϊδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ
βαρβαρικῆς ἁλώσεως, καὶ πάσης ἄλ-
λης πληγῆς. διὰ πλῆθος κόρη πα-
ραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἁμαρ-
τάνουσιν.

Ω φθῆς φωτισμὸς, ἡμῶν καὶ βεβαίω-
σις. ὅθεν βοῶμέν σοι, χαῖρε ἄστρον ἄ-
δυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν μέγαν ἥ-
λιον. χαῖρε ἐδὲμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλει-
σμένην ἁγνή. χαῖρε στύλε πύρινε εἰσά-
γουσα εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Σ τῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν
καὶ ἐκβοήσωμεν. χαῖρε κόσμου δέσποι-
να, χαῖρε μαρία κυρία πάντων ἡμῶν.
χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος ἐν γυναιξὶ καὶ
καλή. χαῖρε σκεῦος, μῦρον τὸ ἀκένω-
τον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰς δεξαμένους.

Ηε περιστερὰ, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα.
χαῖρε ἀειπάρθενε. ὁσίων πάντων χαῖρε

σκότει παραπλανῶσιν, φῶς κατοπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον κόρη. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται. ζωὴν γὰρ τὴν ἀνυπόστατον ἐκύησας. εὔλαλοι οἱ ἄλαλοι, πρώην χρηματίζοντες. λεπροὶ ἀποκαθαίρονται. νόσοι διώκονται. πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἥττηνται παρθένε βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν. χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελῳδούντων ἁγνή, τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ, θ'. ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω.

Ἵνα σοι πιστοὶ, τὸ χαῖρε κραυγάζομεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς. μέτοχοι γινόμενοι

μένους ἡμᾶς. καὶ σωτήριόν, πάσης ἐχθρῶν ἁλώσεως, τὴν σὴν πόλιν θκε̃

Ωδὴ ή. πᾶιδες εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Νενύϊ τὸν λόγον ὑπεδέξω. τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας. γάλακτι διέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα. τὴν οἰκουμένην ἅπασαν. ἁγνὴ ὧ ψάλλομεν, τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου, παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα. μέσον πυρὸς ἱστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἁγία παρθένε. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρώην ἀπάτῃ γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου. καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν

φραίνοντα, τῇ πίστει σε δοξαζόντων.
Σωτῆρα τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε θεόνυμφε. ἡ ῥάβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον ἡ ἐξανθήσασα, χαῖρε δέσποινα, δι᾽ ἧν χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ρητορεύουσα οὐ σθένει γλῶσσα δέσποινα ὑμνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα τὸν βασιλέα χριστόν. ὃν ἱκέτευε πάσης βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Ὑφημνεῖ σε μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι. χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ δακτύλῳ ἐγγέγραπται πατρὸς ὁ λόγος ἁγνή· ὃν ἱκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου καταγράψαι θεοτόκε.

Ἱκετεύομεν οἱ δοῦλοί σου, καὶ κλίνομεν γόνυ καρδίας ἡμῶν, κλῖνον τὸ οὖς σου ἁγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι βυθιζο-

τὸν τεῖχος. χαῖρε δι᾽ ἧς ἐγείρονται τρό-
παια. χαῖρε δι᾽ ἧς ἐχθροὶ καταπίπτου-
σι. χαῖρε χρωτὸς, τοῦ ἐμοῦ θεραπεία.
χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία:-

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὦ πανύμνητε μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων ἁγίων ἁγιώτατον λόγον. δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς σοὶ βοῶντας:- Ἀλληλούϊα.

καὶ πάλιν, τὸ, Ἄγγελος πρωτοστάτης. καὶ τὸ κοντάκιον.
τῇ ὑπερμάχῳ. ᾠδὴ ἑβδόμη.
Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν.

Ἀνυμνοῦμέν σε βοῶντες, χαῖρε ὄχημα ἡλίου τοῦ νοητοῦ. ἄμπελος ἀληθινὴ, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον ἡ γεωργήσασα. οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐ-

Χάριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρ-
χαίων, ὁ πάντων χρεολύτης ἀνθρώ-
πων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς
ἀποδήμους τῆς χάριτος αὐτοῦ. καὶ
σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ
πάντων οὕτως· Ἀλληλοῦϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν
σε πάντες, ὡς ἔμψυχον ναὸν θεοτόκε·
ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκήσας γαστρί, ὁ συνέχων
πάντα τῇ χειρὶ κύριος, ἡγίασεν, ἐδό-
ξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι πάντας, χαῖ-
ρε σκηνὴ τοῦ θεοῦ καὶ λόγου, χαῖρε
ἁγία, ἁγίων μείζων. χαῖρε κιβωτὲ
χρυσωθεῖσα τῷ πνεύματι. χαῖρε θη-
σαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε. χαῖρε
τίμιον διάδημα, βασιλέων εὐσεβῶν.
καύχημα σεβάσμιον, ἱερέων εὐλα-
βῶν, χαῖρε τῆς ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος
πύργος, χαῖρε τῆς βασιλείας, τὸ ἀπόρθη

Φωτοδόχον λαμπάδα τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὁρῶμεν τὴν ἁγίαν παρθένον. τὸ γὰρ ἄϋλον ἅπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας. αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα κραυγῇ, δὲ τιμωμένη ταῦτα. χαῖρε ἀκτὶς νοητοῦ ἡλίου. χαῖρε βολὶς τοῦ ἀδύτου φέγγους. χαῖρε ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα. χαῖρε ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα. χαῖρε ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν, χαῖρε ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀναβλύζεις ποταμόν. χαῖρε τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον, χαῖρε τῆς ἁμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον. χαῖρε λουτὴρ ἐκπλύνων συνείδησιν, χαῖρε κρατὴρ κιρνῶν ἀγαλλίασιν. χαῖρε ὀσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας, χαῖρε ζωὴ, μυστικῆς εὐωχίας:–

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

χαῖρε ἡ πύλη τῆς σωτηρίας. χαῖρε ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως. χαῖρε χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος. χαῖρε σὺ γὰρ ἀνεγέννησας, τοὺς συλληφθέντας αἰσχρῶς, χαῖρε σὺ γὰρ ἐνουθέτησας, τοὺς συλληφθέντας τὸν νοῦν, χαῖρε ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα, χαῖρε ἡ τὸν σπορέα τῆς ἁγνείας τεκοῦσα. χαῖρε παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως, χαῖρε πιστοὺς κυρίῳ ἁρμόζουσα χαῖρε καλὴ κουροτρόφε παρθένε, χαῖρε ψυχῶν νυμφοστόλε ἁγίων.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὕμνος ἅπας ἡττᾶται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου. ἰσαρίθμους ψαλμοὺς ᾠδὰς ἂν προσφέρωμέν σοι βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον ὧν δέδωκας ἡμῖν τοῖς σοὶ βοῶσιν. ἀλληλούϊα.

Φωτο

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε. φλογμὸν πο-
λυθείας ἡ λύσασα. ὅθεν βοῶμέν σοι.
χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος. ὃν γεδεὼν
παρθένε προεθεάσατο.

Ἰδοὺ σοι χαῖρε κραυγάζομεν. λιμὴν ἡ-
μῖν γενοῦ θαλαττεύουσι καὶ ὁρμητήριον.
ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν
σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαῖρε αἰτία χαρίτωσον. ἡμῶν τὸν λογι-
σμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι. χαῖρε ἡ ἄ-
φλεκτος βάτος νεφέλη ὁλόφωτε. ἡ τοὺς
πιστοὺς, ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Τὸν εἱρμὸν. τῇ ὑπερμάχῳ. καὶ οἴκους.

Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων, θεοτόκε παρθένε. καὶ
πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων.
ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατασκευα-
στής σε ποιητὴς ἥγιασε. οἰκήσας ἐν τῇ
μήτρᾳ σου καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν
διδάξας, χαῖρε ἡ στήλη τῆς παρθενίας,

ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν κύριον. οὗ ὁ γλυ-
κασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει σὲ μετέχον-
τας καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.
ωννύμενοι ᾠδῇ σου, πιστῶς ἀναβοώ-
Γ μενοί σοι. χαῖρε πόλις τοῦ παμβασι-
λέως. δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα. πε-
ρὶ ἧς λελάληνται σαφῶς. ὄρος ἀλα-
τόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.
Ε ὐρύχωρον σκήνωμα, τοῦ λόγου χαῖρε
ἄχραντε, κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρί-
την. προαγαγοῦσα χαῖρε πανθαύ-
μαστε. πάντων πρὸς θεὸν καταλλαγή,
τῶν μακαριζόντων σε θεοτόκε ἑκάστοτε.

ᾠδὴ ς. τὴν θείαν ταύτην,
καὶ πάντιμον.

Π αστὰς τοῦ λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς
τῶν πάντων θεώσεως. χαῖρε πανάχραν-
τε. τῶν προφητῶν περιήχημα. χαῖρε
τῶν ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

βροτοὶ ἐθεώθημεν ⁜

Σ ἐ τὴν πλέξασάν σοι τῷ κόσμῳ ἀχειρόπλο-
κον στέφανον. ἀνυμνολογοῦμεν χαῖρέ
σοι παρθένε κραυγάζοντες. τὸ φυλακτή-
ριον πάντων καὶ χαράκωμα. καὶ κρα-
ταίωμα, καὶ ἱερὸν καταφύγιον:-

Ὠδὴ πέμπτη. ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὅ λον ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε πανάμω-
με. ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας. σώ-
σασα κόσμον. χαῖρε θεόνυμφε. ἄκουσ-
μα καὶ λάλημα φρικτόν. χαῖρε ἐνδιαί-
τημα τοῦ δεσπότου τῆς κτίσεως:-

Ἰ σχὺν καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε ἄ-
χραντε τόπε ἁγιάσματος τῆς δόξης. νέ-
κρωσις ἅδου νυμφὼν ὁλόφωτε. χαῖρε
τῶν ἀγγέλων χαρμονή. χαῖρε ἡ βοήθεια,
τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Π υρίμορφον ὄχημα τοῦ λόγου χαῖρε δέ-
σποινα. ἔμψυχε παράδεισε τὸ ξύλον.

Ε ν φωναῖς ἀσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν πανύμνητε. χαῖρε πῖον ὄρος καὶ τετυρωμένον ἐν πνεύματι. χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε, μάννα φέρουσα. τὸ γλυκαῖνον τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια:-

Ι λαστήριον τοῦ κόσμου. χαῖρε ἄχραντε δέσποινα. χαῖρε κλῖμαξ γῆθεν. πάντας ἀνυψώσασα χάριτι. χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, εἰς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε:-

Ο ὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον ἐν τῇ σῇ νηδύϊ. ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα. χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα. ἐκ τῶν αἱμάτων σου τῷ βασιλεῖ τῶν δυνάμεων:-

Ν ομοθέτην ἡ τεκοῦσα. ἀληθῶς χαῖρε δέσποινα. τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα, ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἄρρητον. ἀπειρόγαμε δι' ἧς

χνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα. χαῖρε ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί, χαῖρε ὅτι ἐμαράνθησαν, οἱ τῶν μύθων ποιηταί. χαῖρε τῶν ἀθηναίων τὰς πλοκὰς διασπῶσα, χαῖρε τῶν ἁλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα. χαῖρε βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα, χαῖρε πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα. χαῖρε ὁλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι, χαῖρε λιμὴν τοῦ βίου πλωτήρων:-

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τῶν ὅλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε. καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς θς, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος. ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας ὡς θς ἀκούει·

Ἀλληλούϊα. τὸ κοντάκιον τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ. ᾠδὴ, δ. ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος.

ἀγαγοῦσα· χαῖρε ἡ παρθενίαν καὶ λογ-
χείαν ζευγνῦσα. χαῖρε δι' ἧς ἐλύθη παρά-
βασις. χαῖρε δι' ἧς ἠνοίχθη παράδει-
σος. χαῖρε ἡ κλεὶς τῆς Χριστοῦ βασιλείας,
χαῖρε ἐλπὶς ἀγαθῶν αἰωνίων·

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε

Π ᾶσα φύσις ἀγγέλων κατεπλάγη, τὸ
μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον. τὸν
ἀπρόσιτον γὰρ ὡς θεὸν, ἐθεώρει πᾶσι προ-
σιτὸν ἄνθρωπον. ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα
ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως· ἀλληλ.

Ρ Ἡτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας
ἀφώνους ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ θεοτόκε. ἀποροῦσι
γὰρ λέγειν, τὸ πῶς καὶ παρθένος μέ-
νεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας. ἡμεῖς δὲ τὸ μυ-
στήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν.
χαῖρε σοφίας θεοῦ δοχεῖον, χαῖρε προ-
νοίας αὐτοῦ ταμεῖον, χαῖρε φιλοσό-
φους ἀσόφους δεικνύουσα, χαῖρε τε-

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες. διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἑλκύσαι πρὸς ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας:-

Ἀλληλούϊα.

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος λόγος. συγκατάβασις γὰρ θεϊκή, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε. καὶ τόκος παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα. χαῖρε θεοῦ ἀχωρήτου χώρα, χαῖρε σεπτοῦ μυστηρίου θύρα. χαῖρε τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα, χαῖρε τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα. χαῖρε ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τοῦ χερουβίμ, χαῖρε οἴκημα πανάριστον, τοῦ ἐπὶ τῶν σεραφίμ. χαῖρε ἡ τἀναντία εἰς ταυτὸ

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ κτίστης ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γινομένοις, ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην ὥσπερ ἦν ἄφθορον, ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες, χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, χαῖρε τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας. χαῖρε ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα. χαῖρε τῶν ἀγγέλων βίον ἐμφαίνουσα. χαῖρε δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί. χαῖρε ξύλον εὐσκιόφυλλον, ἐξ οὗ σκέπονται πολλοί. χαῖρε κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένης, χαῖρε ἀπογεννῶσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις. χαῖρε κριτοῦ δικαίου δυσώπησις, χαῖρε πολλῶν πταιόντων συγχώρησις. χαῖρε στολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας, χαῖρε στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα:-

Σ τάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα
ἀνήροτος σαφῶς. χαῖρε ἔμψυχε τρά-
πεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα. χαῖρε ζῶν-
τος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος δέσποινα.

Α μάλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα τὸν ἄμω-
μον χαῖρε τοῖς πιστοῖς. χαῖρε ἀμνὰς
κυήσασα, θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἴροντα. κόσ-
μου παντὸς τὰ πταίσματα. χαῖρε θερ-
μὸν ἱλαστήριον.

Ο ρθρος φαεινὸς, χαῖρε ἡ μόνη, τὸν ἥλιον
φέρουσα χριστὸν, φωτὸς κατοικητήριον,
χαῖρε τὸ σκότος λύσασα. καὶ τοὺς ζοφώ-
δεις δαίμονας, ὁλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χ αῖρε πύλη μόνη ἣν ὁ λόγος. διώδευσε
μόνος ἡ μοχλοὺς καὶ πύλας ᾅδου δέσποι-
να, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα. χαῖρε
ἡ θεία εἴσοδος τῶν σωζομένων πανύ-
μνητε. Τὸ κοντάκιον. τῇ ὑπερ
μάχῳ. καὶ πάλιν ἄλλους ἐξ οἴκους.

μήτρος. ἐπεφάνη σοί. χαῖρε χαρᾶς δο-
χεῖον, δι' ἧς τοῦ προμήτορος, ἀρὰ λυθή-
σεται.
Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις. χαῖρε παρθένε θεό
νυμφε. τοῦ ᾅδου ἡ νέκρωσις, χαῖρε
πανάμωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου βα
σιλέως. χαῖρε θρόνε πύρινε τοῦ παντο
κράτορος.
Ῥόδον τὸ ἀμάραντον. χαῖρε ἡ μόνη βλα
στήσασα. τὸ μῆλον τὸ εὔοσμον. χαῖρε ἡ τέ
ξασα. τὸ ὀσφράδιον τοῦ παντὸς βασιλέως.
χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.
Ἁγνείας θησαύρισμα. χαῖρε δι' ἧς ἐκ
τοῦ πτώματος. ἡμῶν ἐξανέστημεν. χαῖ
ρε ἡ δύπνοον. κρῖνον δέσποινα πιστοὺς
εὐωδιάζον. θυμίαμα εὔοσμον, μύρον

Καταβασία. ἀνοίξω τὸ στόμα μου.
ᾠδὴ γ΄. τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε.

ζωήν. χαῖρε πύρινε στύλε ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει, χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης. χαῖρε τροφὴ τοῦ μάννα διάδοχε, χαῖρε τρυφῆς τῆς ἁγίας διάκονε. χαῖρε ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, χαῖρε ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα:·

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος, μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ. ἀλλ᾽ ἐγνώσθης τούτῳ καὶ θεὸς τέλειος. διόπερ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν κράζων:·

Ἀλληλούϊα. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ. Εἶτ᾽ οὕτως τὸ μ ν, καὶ ὁ κανὼν τῆς θεοτόκου οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη, ᾠδὴ α. ἦχος δ. ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον ἐσφραγισμένην σε πνεύματι. ὁ μέγας ἀρχάγγελος, ἁγνὴ θεό-

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα. ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν ἡρώδην ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν

Ἀλληλούϊα.

Λάμψας ἐν τῇ αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος. τὰ γὰρ εἴδωλα ταύτης σωτὴρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν. οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες νῦν, ἐβόων πρὸς τὴν θεοτόκον. χαῖρε ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων. χαῖρε κατάπτωσις τῶν δαιμόνων. χαῖρε ἡ τῆς πλάνης τὸ κράτος πατήσασα, χαῖρε ἡ τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα. χαῖρε θάλασσα ποντίσασα φαραὼ τὸν νοητὸν, χαῖρε πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν

Βοῶντες· ἀλληλούϊα.

Ἰδὸν παῖδες Χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς
παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς
ἀνθρώπους, καὶ δεσπότην νοοῦντες
αὐτὸν εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν,
ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ
βοῆσαι τῇ εὐλογημένῃ. χαῖρε ἀστέρος
ἀδύτου μήτηρ. χαῖρε αὐγὴ μυστικῆς
ἡμέρας. χαῖρε τῆς ἀπάτης τὴν κά-
μινον σβέσασα, χαῖρε τῆς τριάδος
τοὺς μύστας φωτίζουσα. χαῖρε τύραννον
ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς,
χαῖρε κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα χριστόν.
χαῖρε ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρη-
σκείας, χαῖρε ἡ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν
ἔργων. χαῖρε πυρὸς προσκύνησιν παύ-
σασα, χαῖρε φλογὸς παθῶν ἀπαλλάτ-
τουσα. χαῖρε πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης.
χαῖρε πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη·

ὑμνοῦντες εἴπομεν. χαῖρε ἀμνοῦ καὶ ποιμένος μήτηρ. χαῖρε αὐλὴ λογικῶν προβάτων. χαῖρε ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον. χαῖρε παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον. χαῖρε ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ. χαῖρε ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς. χαῖρε τῶν ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα. χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος. χαῖρε στερρὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα. χαῖρε λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα. χαῖρε δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ ᾅδης. χαῖρε δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλῃ· καὶ λύχνον κρατοῦντες αὐτὸν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταιὸν ἄνακτα. καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν αὐτῷ

χῶν ἑτοιμάζεις. χαῖρε δεκτὸν πρεσβείαις θυμίαμα. χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα. χαῖρε θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία, χαῖρε θνητῶν πρὸς θεὸν παρρησία· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζ Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων ἰωσὴφ ἐταράχθη. πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν ἄμεμπτε. μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ πνεύματος ἁγίου, ἔφη· Ἀλληλούια. Εἶθ' οὕτως, τὸ κοντάκιον Τῇ ὑπερμάχῳ. εἶτα τὸν ἄμωμον καὶ πάλιν, τὸ κοντάκιον. εἶτα τοὺς ἑτέρους ἐξ οἴκους.

Ἤκουσαν οἱ ποιμένες τῶν ἀγγέλων ὑμνούντων, τὴν ἔνσαρκον χριστοῦ παρουσίαν. καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον ἐν τῇ γαστρὶ μαρίας βοσκηθέντα, ὃν

πρὸς σύλληψιν τῇ ἀπειρογάμῳ. καὶ τὴν εὔκαρπον ταύτης νηδὺν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι, τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως:- Α' Μηλοΐα

Ἔχουσα θεοδόχον ἡ παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν ἐλισάβετ. τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης, εὐθὺς ἐπιγνοῦν τὸν ταύτης ἀσπασμὸν, ἔχαιρε, καὶ ἅλμασιν ὡς ἄσμασιν ἐβόα πρὸς τὴν θεοτόκον. χαῖρε βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα, χαῖρε καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα, χαῖρε φυτουργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον, χαῖρε φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα. χαῖρε ἄρουρα βλαστάνουσα, εὐφορίαν οἰκτιρμῶν, χαῖρε τράπεζα βαστάζουσα, εὐθηνίαν ἱλασμῶν. χαῖρε ὅτι λειμῶνα τῆς τροφῆς ἀναθάλλεις. χαῖρε ὅτι λιμένα τῶν ψυ-

χῶν

γοῦντα. ἐκ λαγόνων ἁγνῶν, υἱὸν πῶς ἐστι τεχθῆναι δυνατόν, λέξον μοι. πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτως. χαῖρε βουλῆς ἀπορρήτου μύστις, χαῖρε σιγῆς δεομένων πίστις, χαῖρε τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον, χαῖρε τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον. χαῖρε κλίμαξ ἐπουράνιε δι' ἧς κατέβη ὁ θεός, χαῖρε γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν. χαῖρε τὸ τῶν ἀγγέλων πολυθρύλητον θαῦμα, χαῖρε τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα. χαῖρε τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα, χαῖρε τὸ πῶς, μηδένα διδάξασα. χαῖρε σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν, χαῖρε πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε.

ἀνάκλησις, χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις. χαῖρε ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς, χαῖρε βάθος δυσθεώρητον, καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς. χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως καθέδρα, χαῖρε ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα. χαῖρε ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον, χαῖρε γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως. χαῖρε δι᾽ ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις, χαῖρε δι᾽ ἧς προσκυνεῖται ὁ πλάστης:-

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Β λέπουσα ἡ ἁγία ἑαυτὴν ἐν ἁγνείᾳ, φησὶ τῷ γαβριὴλ θαρσαλέως. τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται. ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις κράζων:- Ἀλληλούϊα.

Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶναι ἡ παρθένος ζητοῦσα ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουρ-

λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζων, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Λέγομεν τὸ αὐτὸ ἐκ τρίτου ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. μετὰ δὲ τὴν στιχολογίαν, ψάλλομεν. Κοντάκιον ἦχος πλ. δ΄.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια. ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια. Ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον. Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. Ἵνα κράζω σοι, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. Εἶθ' οὕτως, οἶκος ἐξ.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ θεοτόκῳ τὸ χαῖρε. καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ σωματούμενόν σε θεωρῶν κύριε, ἐξίστατο καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα. χαῖρε δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει, χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει, χαῖρε τοῦ πεσόντος ἀδὰμ ἡ

καὶ τὸν ἀδὰμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρί, τῆς ἀσπόρως συλλαβούσης αὐτόν.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος β.

Εὐαγγελίζεται ὁ γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. χαῖρε ἀνύμφευτε μήτηρ καὶ ἀπειρόγαμε. μὴ καταπλαγῇς τῇ ξένῃ μου μορφῇ. μὴ δὲ δειλιάσῃς, ἀρχάγγελός εἰμι. ὄφις ἐξηπάτησεν εὔαν ποτέ. νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξεις τὸν κύριον ἄχραντε.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸ θεὸς κύριος, ψαλλόμενον. τροπάριον. ἦχος πλ. δ.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει. ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ ἰωσὴφ, σπουδῇ ἐπέστη ὁ ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ. ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί. ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου

Στίχος. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Ὁ γαβριὴλ τῇ παρθένῳ. τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ χαῖρε, συλλήψῃ ἐν γαστρί σου, τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον, καὶ κυοφόρως ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ πατρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

στίχος. τὸ πρόσωπόν σου.

Ὁ συναΐδιος λόγος, τοῦ προανάρχου πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω. δι᾽ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. οἶκτον λαβὼν, τοῦ καθ᾽ ἡμᾶς ὀλισθήματος, καὶ τοῦ ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον. στίχος.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σε.

Ὁ ἐκ πατρὸς ἀϊδίως, καὶ ἐκ μητρὸς χρονικῶς. φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ, ὑπερούσιος λόγος. μορφὴν δούλου λαμβάνει. καὶ γίνεται σὰρξ, μὴ ἐκστὰς τῆς θεότητος.

του σήμερον. καὶ ὁ ὑιὸς τοῦ θεοῦ, ὑιὸς ἀνθρώπου γίνεται ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῶμοι τοῦ βελτίονος. ἐψεύσθη πάλαι ἀδάμ, θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν. ἄνθρωπος γίνεται θεὸς, ἵνα θεὸν τὸν ἀδὰμ ἀπεργάσηται. εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις. ὅτι ἀρχάγγελος τῇ παρθένῳ μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ χαῖρε κομίζει τῆς λύπης ἀντίθετον. ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ. ἦχος α΄. τῶν οὐρανίων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ γαβριὴλ καταπτάς. εἰς ναζαρὲτ ἐπέστη, πρὸς τὴν παρθένον μαρίαν. βοῶν αὐτῇ τὸ χαῖρε. συλλήψῃ υἱὸν, τοῦ ἀδὰμ ἀρχαιότερον. τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοώντων σοι τὸ χαῖρε ἁγνή.

ων σὺ χορσὶ τῆς
παντα χειρὶ τοὺς
τόπον νοοῦντος
ἔλαβε μορφὴν,
θρωπεῦσαι, καὶ
ῃ. χαῖρε ἀστέρος
ε αὐγὴ μυστικῆς
αὶ τῆς τὴν κά-
τῆς τριάδος
χαῖρε τύραννον
σα τῆς ἀρχῆ,
πιδείξασα χν.
προυμένη θρη-
όρου ῥυομένη τ
σκύνησιν παύ
χθῶν ἀπαλλάτ
γὲ σωφροσύνης.
ωφροσύνης

χῶν ἑτοιμάζεις. χαῖρε δεκτὸν πρεσ-
βείαις θυμίαμα. χαῖρε παντὸς τοῦ κό-
σμου ἐξίλασμα. χαῖρε θεοῦ πρὸς θνητοὺς
εὐδοκία, χαῖρε θνητῶν πρὸς θεὸν παῤ-
ῥησία:- Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζ ἄλλην ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφι-
βόλων, ὁ σώφρων ἰωσὴφ ἐταράχθη.
πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλε-
ψίγαμον ὑπονοῶν ἄμεμπτε. μαθὼν
δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ πνεύματος ἁ-
γίου, ἔφη:- Ἀλληλούϊα. εἶθ' ὅπερ,
τὸ κοντάκιον τῇ ὑπερμάχῳ. εἶτα τὸν
ἄμωμον καὶ πάλιν, τὸ κοντάκιον. εἶτα
τοὺς ἑτέρους ἐξ οἴκους.

Ἤκουσαν οἱ ποιμένες τῶν ἀγγέλων
ὑμνούντων, τὴν ἔνσαρκον χριστοῦ παρου-
σίαν. καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμέ-
να, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον
ἐν τῇ γαστρὶ μαρίας βοσκηθέντα, ὃν

πρὸς σύλληψιν τῆς ἀπειρογάμου. καὶ
τὴν εὔκαρπον ταύτης νηδὺν, ὡς ἀ-
γρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι, τοῖς θέ-
λουσι θερίζειν σωτηρίαν ἐν τῷ ψάλ-
λειν οὕτως:— Ἀλληλούϊα

Ἔχουσα θεοδόχον ἡ παρθένος τὴν μή-
τραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν ἐλισάβετ.
τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης, εὐθὺς ἐπιγνοῦν
τὸν ταύτης ἀσπασμὸν, ἔχαιρε, καὶ ἅλ-
μασιν ὡς ᾄσμασιν ἐβόα πρὸς τὴν θεο
τόκον. χαῖρε βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆ-
μα, χαῖρε καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα,
χαῖρε φυτουργὸν γεωργοῦσα φιλάν-
θρωπον, χαῖρε φυτουργὸν τῆς ζωῆς
ἡμῶν φύουσα. χαῖρε ἄρουρα βλαστάνου
σα, εὐφορίαν οἰκτιρμῶν, χαῖρε τρά-
πεζα βαστάζουσα, εὐθηνίαν ἱλασμῶν.
χαῖρε ὅτι λειμῶνα τῆς τροφῆς ἀνα-
θάλλεις. χαῖρε ὅτι λιμένα τῶν ψυ-

χῶν

γοῦντα. ἐκλαγόνων ἄγ᾽ ὧν, ἥδν πῶς ἔδει τεχθῆναι δυνατὸν, λέξον μοι. πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν σὺν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτως. χαῖρε βουλῆς ἀπορρήτου μύστις, χαῖρε σιγῆς δεομένων πίστις, χαῖρε τῶν θαυμάτων χριστοῦ τὸ προοίμιον, χαῖρε τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον. χαῖρε κλίμαξ ἐπουράνιε δι᾽ ἧς κατέβη ὁ θεὸς, χαῖρε γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν. χαῖρε τὸ τῶν ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα, χαῖρε τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα. χαῖρε τὸ φῶς ἀῤῥήτως γεννήσασα, χαῖρε τὸ πῶς, μηδένα διδάξασα. χαῖρε σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν, χαῖρε πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε.

ἀνάκλησις, χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις. χαῖρε ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς, χαῖρε βάθος δυσθεώρητον, καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς. χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως καθέδρα, χαῖρε ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα. χαῖρε ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον, χαῖρε γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως. χαῖρε δι᾽ ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις, χαῖρε δι᾽ ἧς προσκυνεῖται ὁ πλάστης:-

Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Β λέπουσα ἡ ἁγία ἑαυτὴν ἐν ἁγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως. τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται. ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις κράζων:- Ἀλληλούϊα.

Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶναι ἡ παρθένος ζητοῦσα ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουρ-

λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζων, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Λεγόμενον τὸ αὐτὸ ἐκ τρίτου ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. μετὰ δὲ τὴν στιχολογίαν, ψάλλομεν. Κοντάκιον ἦχος πλ. δ΄.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια. ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια. Ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον. Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. Ἵνα κράζω σοι, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε. Εἶθ' οὕτως, οἶκος ἐξῆς.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ θεοτόκῳ τὸ χαῖρε, καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ σωματούμενόν σε θεωρῶν κύριε, ἐξίστατο καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα. χαῖρε δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει, χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει, χαῖρε τοῦ πεσόντος ἀδὰμ ἡ

καὶ τὸν ἀδὰμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς ἀσπόρως συλλαβούσης αὐτόν.

Δόξα καὶ νῦν. ἦχος Β.

Εὐαγγελίζεται ὁ γαβριὴλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. χαῖρε ἀνύμφευτε μήτηρ καὶ ἀπειρόγαμε. μὴ καταπλαγῇς τῇ ξένῃ μου μορφῇ. μὴ δὲ δειλιάσῃς, ἀρχάγγελός εἰμι. ὄφις ἐξηπάτησεν εὔαν ποτέ. νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξεις τὸν κύριον ἄχραντε.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸ θεὸς κύριος, ψάλλομεν. τροπάριον. ἦχος πλ. δ.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει. ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ ἰωσὴφ, σπουδῇ ἐπέστη. ὁ ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ. ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί. ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρα σου

Στίχος. ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Ὁ γαβριὴλ τῇ παρθένῳ. τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ χαῖρε, συλλήψη ἐν γαστρί σου, τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον, καὶ κυοφόρως ὀφθήσῃ τὸν ἐκ πατρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντα: —

στίχος. τὸ πρόσωπόν σου.

Ὁ συναΐδιος λόγος, τῷ προανάρχῳ πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω. διὰ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. οἶκτον λαβὼν, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος, καὶ τοῦ ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον: — στίχος.

πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σε.

Ὁ ἐκ πατρὸς ἀϊδίως, καὶ ἐκ μητρὸς χρονικῶς. φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ, ὑποστάσιος λόγος. μορφὴν δούλου λαμβάνει. καὶ γίνεται σάρξ, μὴ ἐκστὰς τῆς θεότητος.

ται σήμερον. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος. ἐψεύσθη πάλαι ἀδάμ, καὶ θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν. ἄνθρωπος γίνεται θεὸς, ἵνα θεὸν τὸν ἀδὰμ ἀπεργάσηται. εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις. ὅτι ἀρχάγγελος παρθένῳ μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ χαῖρε κομίζει τῆς λύπης ἀντίθετον. ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ. ἦχος α΄.
τῶν οὐρανίων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ γαβριὴλ καταπτάς. εἰς ναζαρὲτ ἐπέστη, πρὸς παρθένον μαρίαν. βοῶν αὐτῇ τὸ χαῖρε. συλλήψῃ υἱὸν, τοῦ ἀδὰμ ἀρχαιότερον. τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοώντων σοι τὸ χαῖρε ἁγνή.

Στίχος. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Ο γαβριὴλ τῇ παρθένῳ, τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ χαῖρε, συλλήψῃ ἐν γαστρί σου, τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον, καὶ κυοφόρως ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ πατρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος:-

Στίχος. Τὸ πρόσωπόν σου.

Ο συναΐδιος λόγος, τοῦ προανάρχου πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω, δι᾽ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. οἶκτον λαβὼν, τοῦ καθ᾽ ἡμᾶς ὀλισθήματος, καὶ τοῦ ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον:-

Στίχος. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σε.

Ο ἐκ πατρὸς ἀϊδίως, καὶ ἐκ μητρὸς χρονικῶς, φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ, ὁ ὑπερούσιος λόγος. μορφὴν δούλου λαμβάνει. καὶ γίνεται σάρξ, μὴ ἐκστὰς τῆς θεότητος.

του σήμερον. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος. ἐψεύσθη πάλαι ἀδάμ, καὶ θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν. ἄνθρωπος γίνεται θεὸς, ἵνα θεὸν τὸν ἀδὰμ ἀπεργάσηται. εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις. ὅτι ἀρχάγγελος παρθένῳ μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ χαῖρε κομίζει τῆς λύπης ἀντίθετον. ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ. ἦχος α'.
τῶν οὐρανίων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ γαβριὴλ καταπτάς. εἰς ναζαρὲτ ἐπέστη, πρὸς παρθένον μαρίαν. βοῶν αὐτῇ τὸ χαῖρε. συλλήψῃ υἱόν, τοῦ ἀδὰμ ἀρχαιότερον. τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοώντων σοι τὸ χαῖρε ἁγνή.

φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον. μετ' ἐμοῦ ἔφης γὰρ, τὸν θεὸν ἔσεσθαι. ὦ σκηνῶσαι ἐν τῇ μήτρᾳ μου, καὶ πῶς γεννήσομαι, λέγε μοι χωρίον εὐρύχωρον. καὶ τόπος ἁγιάσματος, τοῦ τοῖς χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος. μή με δελεάσῃς ἀπάτῃ. οὐ γὰρ ἔγνων ἡδονήν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος. πῶς οὖν παῖδα τέξομαι:–

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις. φησὶν ὁ ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται. τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέσι ῥήμασι, παναγία ὑπεράμωμε. ἡ δὲ ἐβόησε, γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον. ὅπως ἀναγάγῃ τὸν ἄνθρωπον ὡς μόνος δυνατὸς, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως:– Δόξα καὶ νῦν. ἦχος Β'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτε-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ

ἀκάθιστον ὕμνον τῆς ὑπερευλογημέ-
νης δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀει-
παρθένου μαρίας. εἰς τὸ κύριε ἐκέκρα-
ξα, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. β΄. Ὅλην
ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοὶ κό-
ρη. γαβριὴλ ἐφέστηκε. σὲ κατασπαζόμε-
νος καὶ φθεγγόμενος. χαῖρε γῆ ἄσπορε.
χαῖρε βάτε ἄφλεκτε. χαῖρε βάθος δυ-
σθεώρητον. χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐ-
ρανοὺς ἡ μετάγουσα. καὶ κλίμαξ ἡ μετάρ-
σιος, ἣν ὁ ἰακὼβ ἐθεάσατο. χαῖρε θεία στά-
μνε τοῦ μάννα, χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς. χαῖρε
ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ κύριος.

Φαίνημαι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθο-
ρος κόρη, πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον. καὶ πῶς

Τῇ γ΄, ἑσπέρας. προκείμενον. ἦχος α΄.
Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου. σταυροθεοτοκίον.
Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι ἄχραντε. Τῇ δ΄ ἦχος γ΄.

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι θεῷ. ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:-

Ἕτερον ἦχος δ΄. Κανόνα πίστεως.
Θεοτοκίον. ἦχος δ΄. Τὸν λόγον τοῦ πατρὸς χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν,

Τῇ ε΄, ἑσπέρας. προκείμενον.
Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου. θεοτοκίον.
Οἱ τὴν σὴν προστασίαν.

Τῇ παρασκευῇ. ἦχος β΄.
Ἀπόστολοι μάρτυρες καὶ προφῆται. ὅμοιον.
Μνήσθητι κύριε ὡς ἀγαθός. θεοτοκίον.
Μῆτερ ἁγία τοῦ ἀφράστου φωτὸς ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν:-

πῃ τῶν πτερύγων τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης. φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας ἐκτενῶς καὶ βοῶντας. ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσατε ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων:-

Εὐαγγέλιον. ἦχος ὁ αὐτός.

Τῇ ἀναστραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ.

Τῇ Β, ἑσπέρας. ἦχος Β.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ κυρίου πρόδρομε. ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος. ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. ὅθεν τῇ ἀληθείᾳ ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί. τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:- Θεοτ. αν. ὁ αὐτός.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως.

σαύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας. καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον. δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου ἦχος πλ. δ.

Γαρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου. κίνησον σπλάγχνα μητρικά. τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ ἡμῶν.

Τέλος τῶν θεοτοκίων.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ἑβδομάδος.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. ἦχος δ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι. δυσωποῦμεν ἡμᾶς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς σκέ-

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε. τῶν
προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ
πλήρωμα. διόσε θεοτόκον ἐν ὀρθογνώ
σει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ δ΄ ἑσπέρας. καὶ τῇ ε΄, εἰς τὸ θεὸς
κύριος. ἦχος πλαγίου τετάρτου.

Η νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἄχραντε θεοτόκε. τοὺς
προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι
τῶν κινδύνων. ἵνα δοξάζωμεν τὸ πα-
νάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυ
χῶν ἡμῶν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.
Παρθένε ἄχραντε. Τῇ ε΄, ἑσπέρας.
καὶ τῇ παρασκευῇ εἰς τὸ θεὸς κύριος.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. καὶ τῷ σαβ
βάτῳ εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος πλ. δ΄.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου. καὶ

λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζων, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Λέγομεν τὸ αὐτὸ ἐκ τρίτου ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. μετὰ δὲ τὴν στιχολογίαν, ψάλλομεν. Κοντάκιον ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια. ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια. Ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον. Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. Ἵνα κράζω σοι, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶθ' οὕτως, οἶκος ἔξ.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ, τὸ χαῖρε καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα. χαῖρε δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει, χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει, χαῖρε τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ

του σύ[illegible]
αὐθρώ[illegible]
παλαι[illegible]
ἐψδῦα[illegible]
μήζας [illegible]
Θεός, [illegible]
βλέφρα[illegible]
σίς. ὅτ[illegible]
πατρίς[illegible]
στης [illegible]
ζῶν[illegible]

Τῶν [illegible]
τα π[illegible]
νομ [illegible]
λήψ[illegible]
πο[illegible]
τῷ[illegible]

[illegible] ἐν τῇ χειρί, [illegible]

[illegible]

[illegible] μη-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ τ[illegible]
[illegible]

[illegible]

Τ ὁ πρὶν ἄσχετον μυστικῶς λαβὼν ἐν γαστρί-
σαι. ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἰωσὴφ, συνδιῆ-
ἐπέστη ὁ ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρο-
γάμῳ. ὁ κλίνας τῇ καταβάσει οὐρα-
νοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος
ἐν σοί. ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου

Στίχος. ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Ὁ γαβριὴλ τῇ παρθένῳ, τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ χαῖρε, συλλήψη ἐν γαστρὶ σου, τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον, καὶ κυοφόρως ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ πατρὸς, πρὸ ἑωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχος. τὸ πρόσωπόν σου.

Ὁ συναΐδιος λόγος, τοῦ προανάρχου πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω. διὰ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. οἶκτον λαβὼν, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος, καὶ τοῦ ἀδὰμ τῇ πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον. Στίχος.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σε.

Ὁ ἐκ πατρὸς ἀϊδίως, καὶ ἐκ μητρὸς χρονικῶς. φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ, ὑπερούσιος λόγος. μορφὴν δούλου λαμβάνει. καὶ γίνεται σάρξ, μὴ ἐκστὰς τῆς θεότητος.

του σήμερον. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος. ἐψεύσθη πάλαι ἀδάμ, καὶ θεὸς οὐκ ἐπιθυμήσας ὃν γέγονεν. ἄνθρωπος γίνεται θεός, ἵνα θεὸν τὸν ἀδὰμ ἀπεργάσηται. εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις. ὅτι ἀρχάγγελος παρθένῳ μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ χαῖρε κομίζει τῆς λύπης ἀντίθετον. ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρά. ἦχος α΄.
Τῶν οὐρανίων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ γαβριὴλ καταπτάς. εἰς ναζαρὲτ ἐπέστη, πρὸς παρθένον μαρίαν. βοῶν αὐτῇ τὸ χαῖρε. συλλήψῃ υἱόν, τοῦ ἀδὰμ ἀρχαιότερον. τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων καὶ λυτρωτήν, τῶν βοώντων σοι τὸ χαῖρε ἁγνή.

φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον. μετ' ἐμοῦ ἔφης γὰρ, τὸν θεὸν ἔσεσθαι. Πῶς σκηνῶσαι ἐν τῇ μήτρα μου, καὶ πῶς γεννήσωμαι, λέγε μοι χωρίον εὐρύχωρον. καὶ τόπος ἁγιάσματος, τῷ τοῖς χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος. μήμε δελεάσης ἀπάτῃ. οὐ γὰρ ἔγνων ἡδονήν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος. πῶς οὖν παῖδα τέξομαι.

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις. φησὶν ὁ ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται. τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέσι ῥήμασι, παναγία ὑπέραμωμε. ἡ δὲ ἐβόησε, γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου. καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον. ὅπως ἀναγάγῃ τὸν ἄνθρωπον ὡς μόνος δυνατὸς, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως. Δόξα καὶ νῦν. ἦχος Β'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. ἀνακαλύπτε-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ἀκάθιστον ὕμνον τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου μαρίας. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι κόρη, γαβριὴλ ἐφέστηκε. σὲ κατασπαζόμενος καὶ φθεγγόμενος. χαῖρε γῆ ἄσπορε. χαῖρε βάτε ἄφλεκτε. χαῖρε βάθος δυσθεώρητον. χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα. καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἣν ὁ ἰακὼβ ἐθεάσατο. χαῖρε θεία στάμνε τοῦ μάννα, χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς. χαῖρε ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ κς.

Φαινόμενος ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος κόρη, πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον. καὶ πῶς

φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον. μετ' ἐμοῦ ἔφης γὰρ, τὸν θεὸν ἔσεσθαι. ὃ σκηνῶσαι ἐν τῇ μήτρᾳ μου, καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι χωρίον εὐρύχωρον. καὶ τόπος ἁγιάσματος, τοῦ τοῖς χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος. μή με δελεάσῃς ἀπάτῃ. οὐ γὰρ ἔγνων ἡδονὴν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος. πῶς οὖν παῖδα τέξομαι:–

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις. φησὶν ὁ ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται. τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέσι ῥήμασι, παναγία ὑπεράμωμε. ἡ δὲ ἐβόησε, γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον. ὅπως ἀναγάγῃ τὸν ἄνθρωπον ὡς μόνος δυνατὸς, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως:– Δόξα καὶ νῦν. ἦχος Β'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτε-

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕἸΣ ΤΟΝ ἀκάθιστον ὕμνον τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου μαρίας. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοὶ κόρη. γαβριὴλ ἐφέστηκε. σὲ κατασπαζόμενος καὶ φθεγγόμενος. χαῖρε γῆ ἄσπορε. χαῖρε βάτε ἄφλεκτε. χαῖρε βάθος δυσθεώρητον. χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα. καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἣν ὁ ἰακὼβ ἐθεάσατο. χαῖρε θεία στάμνε τοῦ μάννα, χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς. χαῖρε ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ κύριος.

Φαίνομαι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος κόρη, πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον. καὶ πῶς

Τῇ γ´, ἑσπέρας. προσόμοιον. ἦχος α´.
Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου. σταυροθεοτόκιον.
Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι ἄχραντε.
Τῇ δ´ ἦχος γ´.
Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι θεῷ. ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:-
Ἑτερόν ἦχος δ´. Κανόνα πίστεως.
Θεοτοκίον. ἦχος δ´. Τὸν λόγον τοῦ πατρὸς χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν,
Τῇ ε´, ἑσπέρας. προσόμοιον.
Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου. θεοτοκίον.
Οἱ τὴν σὴν προστασίαν.
Τῇ παρασκευῇ. ἦχος β´.
Ἀπόστολοι μάρτυρες καὶ προφῆται. ὅμοιον.
Μνήσθητι κύριε ὡς ἀγαθός. θεοτοκίον.
Μῆτερ ἁγία τοῦ ἀφράστου φωτὸς ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν:-

πῃ τῶν πτερύγων τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης. φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας ἐκτενῶς καὶ βοῶντας. ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων:–

Θεοτοκίον. ἦχος ὁ αὐτός.

Τῇ ἀναστραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ.

Τῇ Β΄, ἑσπέρας. ἦχος Β΄.

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων. σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ κυρίου πρόδρομε. ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος. ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. ὅθεν τῇ ἀληθείᾳ ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί. τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:– Θκ αν. ὁ αὐτός.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως.

σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον. δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος πλ. δ.

Παρθένε ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου. κίνησον σπλάγχνα μητρικά. τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ ἡμῶν.

Τέλος τῶν θεοτοκίων.

ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ἑβδομάδος.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. ἀποστίχα ἦχος δ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι. δυσωποῦμεν ἡμᾶς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς σκέ-

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε. τῶν προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα. διόστε θεοτόκον σὲ ἀληθινῶς σε δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ δ΄ ἑσπέρας. καὶ τῇ ε΄, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος πλαγίου τετάρτου.

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἄχραντε θεοτόκε. τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων. ἵνα δοξάζομεν τὸ πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Παρθένε ἄχραντε. Τῇ ε΄, ἑσπέρας. καὶ τῇ παρασκευῇ εἰς τὸ θεὸς κύριος.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. καὶ τῷ σαββάτῳ εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου. καὶ

χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρί σου χωρήσασα. χαῖρε τῶν πταιστῶν ἡ ἐλπίς. θλιβομένων ἀντίληψις. χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε:-

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου,

Γ ερθογνὲ ἄχραντε. σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου. κινοῦσα σπλάγχνα μητρικὰ, τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ ἡμῶν:-

Τῇ γ΄ ἑσπέρας, καὶ τῇ δ΄, εἰς τὸ θεὸς κύριος ἦχος πλαγίου τετάρτου.

Τ ὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου. ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρύουσα. ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις ὁ υἱός καὶ θεός μου:-

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος πλ. δ΄.

παρίδης ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου:-

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. Ὁ ἐκ παρθένου. Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. καὶ τῇ β΄, εἰς τὸ θεὸς κύριος ἦχος πλ. δ΄.

Χαῖρε δι᾽ ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη. χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν ποιητὴν σου καὶ κύριον. χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι μήτηρ θεοῦ:-

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ βασιλέως, τῆς δόξης. ἣν ὁ ὕψιστος μόνος διώδευσε. καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν. εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν:-

Τῇ β΄, ἑσπέρας καὶ τῇ γ΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος πλάγιος τετάρτου.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τῆς πίστεως. καὶ τὸ σεβάσμιον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. τὴν θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν πιστοί.

κύριος. ἦχος πλαγίου πρώτου.

Τ ὸ ξένον τῆς παρθένου μυστήριον. τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον. ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθης ἄνευ σπορᾶς. καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθης δίχα φθορᾶς. ἡ πάντων χαρὰ κέ δόξα σοι: εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Μήτηρ θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος.

Τῇ ε, ἑσπέρας. καὶ τῇ παρασκευῇ εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος πλ, α.

Τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου θεοχαρίτωτε.

εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ο ἐκ παρθένου ἀνατείλας, τῷ κόσμῳ.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. ἐν τῷ σαββάτῳ εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος πλ, β'.

Χ αῖρε πύλη κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ. χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε. ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητήν σου καὶ θεόν. πρεσβεύουσα

οἶδα γὰρ οἶδα παρθένε. ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλει:~

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Μήτηρ θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν χριστιανῶν. ῥῦσαι λαόν σου συνήθως κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς. αὐτὴ πάχθητι ἐχθροῖς καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς. ἵνα βοῶμεν σοι. χαῖρε ἀειπάρθενε:~

Τῇ γ, ἑσπέρας. καὶ τῇ δ, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος πλ. α.

Τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου θεοχαρίτωτε. τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται. καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται. διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος σε ἀεὶ ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν. καὶ θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες σε μεγαλύνομεν:~ Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ὁ ἐκ τῆς θείου ἀπαστείλας.

Τῇ δ, ἑσπέρας, καὶ τῇ ε, εἰς τὸ θεὸς κύριος:

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. καὶ τῇ β, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος πλαγίου πρώτου.

Μετὰ ἀγγέλων τὰ οὐράνια. μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια. ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, θεοτόκε βοῶμέν σοι. χαῖρε πύλη τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα. χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία. χαῖρε σεμνὴ κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα θεὸν σεσαρκωμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου ἦχος πλ. α.

Οὐκ ἐπαυθεὶς ἀναστείλας τῷ κόσμῳ χριστὲ ὁ θεός, υἱὸς φωτὸς διὰ αὐτῆς ἀναδείξας ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ β, ἑσπέρας. καὶ τῇ γ. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος πλ. α.

Τὴν ταχεῖαν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν. καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου. καὶ τὰ κύματα ἁγνὴ κατάπραϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν. καὶ τὴν πεσοῦσαν μου ψυχὴν, ἀνάστησον θεοτόκε.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων
ὑπερτέρα. Τῇ ε΄, ἑσπέρας καὶ τῇ
παρασκευῇ, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος δ΄.
Παρθένε παναμώμητε μήτηρ χριστοῦ τοῦ θεοῦ.
Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. Σὲ μεγαλύ-
νομεν θεοτόκε βοῶντες σὺ εἶ τὸ ὄρος.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. καὶ τῷ σαβ-
βάτῳ εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος δ΄.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. καὶ ἀγγέλοις
ἄγνωστον μυστήριον. διὰ σοῦ θεοτόκε τοῖς
ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
ἑνώσει σαρκούμενος. καὶ σταυρὸν ἑκουσίως
ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. δι' οὗ ἀ-
ναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν :-

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες. σὺ εἶ
ἡ βάτος ἐν ᾗ ἀφλέκτως μωσῆς κατεῖ-
δεν. ὡς φλόγα τὸ πῦρ τῆς θεότητος:-

Τῇ γ΄. ἑσπέρας, καὶ τῇ δ΄, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος δ΄.

Παρθένε πανάμωμε. μήτηρ χριστοῦ τοῦ θεοῦ. ῥομφαία διῆλθε σου τὴν παναγίαν ψυχήν. ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως τὸν υἱὸν καὶ θεόν σου, ὅνπερ δὴ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σε μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες. σὺ εἶ τὸ ὄρος ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος. καὶ πύλας τοῦ ᾅδου συνέτριψεν.

Τῇ δ΄, ἑσπέρας καὶ τῇ ε΄, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος δ΄.

Τὸν λόγον τοῦ πατρὸς, χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν. ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν θεοτόκε παρθένε. μόνη ἁγνὴ μόνη εὐλογημένη. διὸ ἀπαύστως σε ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος δ΄.

Ο τὶ πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα. ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες θεοτόκε. δωρεὰν αἰτούμεθα σοι ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ β΄, τετάρτῃ, καὶ τῇ γ΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος ἦχος δ΄.

Τ ῇ θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί. καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ. κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. δέσποινα βοήθησον, ἐφ᾽ ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς τοὺς δούλους κενούς. σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος δ΄.

Σ ὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες. σὺ εἶ ἡ βάτος ἡ ἀφλέκτως μωσῆς κατεῖδεν, ὡς φλόγα τὸ πῦρ τῆς θεότητος.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. καὶ τῷ σαββάτῳ εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος γ.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν θεοτόκε παρθένε. ἐν τῇ γαστρὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ υἱός σου καὶ θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, Προφῆται προεκήρυξαν.

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. καὶ τῇ β. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος δ.

Τῇ ἀναστραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν. καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν. ὁ ἀρχιστράτηγος γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ, χαῖρε. χαῖρε εὐλογημένη. χαῖρε δεδοξασμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ.

Ρ ἄβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν σταυρὸν
τοῦ υἱοῦ σου θεοτόκε. ἐν αὐτῷ καταβάλ-
λομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα. οἱ
πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. Καταφυγὴ καὶ
δύναμις ἡμῶν. Τῇ δ', ἑσπέρας.
καὶ τῇ ε', εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος γ'.

Π ροφῆται προεκήρυξαν. ἀπόστολοι ἐδί-
δαξαν. μάρτυρες ὡμολόγησαν. καὶ ἡ-
μεῖς πιστεύσαμεν. θεοτόκον σε κυρίως
ὑπάρχουσαν. διὸ καὶ μεγαλύνομεν τὸν
τόκον τὸν ἄφραστον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται.

Τῇ ε', ἑσπέρας, καὶ τῇ παρασκευῇ εἰς
τὸ θεὸς κύριος. ἦχος γ'.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν θεοτόκε.

καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τῆς ἁγνείας
σου. ὁ γαβριὴλ κατὰ πλαγεὶς, ἐβόα-
σοι θεοτόκε ποῖον σοι ἐγκώμιον. προσα-
γάγω ἐπάξιον. τί δὲ ὀνομάσω σου, ἀπορῶ
καὶ ἐξίσταμαι. διὸ ὡς προσετάγην
βοῶ σοι. χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη:~

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος γ.

Ε καστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ
προστρέχει. καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη κα-
ταφυγὴ, ὡς σὺ θεοτόκε, σκέπουσα τὰς
ψυχὰς ἡμῶν:- Τῇ β΄, ἑσπέρας,
καὶ τῇ γ΄, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος, γ΄.

Κ αταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν θεοτόκε ἡ
κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσ-
βείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου. ἐκ
πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη:~

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἕκαστος ὅπου
σώζεται:· Τῇ γ. ἑσπέρας, καὶ τῇ
δ΄, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος, γ.

Εἰ δὲ τύχῃ ἀλληλούϊα ἐν οἰωδήποτε ἤχῳ, λέγονται ταῦτα· ἦχος β.

Ἀπόστολοι ἅγιοι μάρτυρες καὶ προφῆται. ἱεράρχαι ὅσιοι καὶ δίκαιοι. οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες. παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν σωτῆρα. ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε. σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν:-

Μνήσθητι κύριε ὡς ἀγαθὸς τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον, συγχώρησον. οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν:-

Μήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός. ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν:-

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ β΄ εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος γ.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου.

κύριος. ἦχος Β.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. σὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες. χαῖρε ἀδιάλυτον.

Τῇ ε, ἑσπέρας, καὶ τῇ παρασκευῇ εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος Β. Υ περδεδοξασμένη ὑπάρχεις. εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. σὲ μεγαλύνομεν θκε βοῶντες. χαῖρε ῥάβ.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ σαββάτῳ εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος Β.

Π άντα ὑπὲρ ἔννοιαν. πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ θεοτόκε μυστήρια. τῇ ἁγνείας ἐσφραγισμένης. καὶ παρθενίας φυλαττομένης. μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος Β.

Μ ῆτερ ἁγία τοῦ ἀφράστου φωτός. ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος Β.

Σ ἐ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες, χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη αὐτὸν βαστάσασα κόλποις τῆς δόξης τὸν κύριον. τῇ γ´ ἑσπέρας, καὶ τῇ ε´, εἰς τὸ ἐξ κε´. ἦχος Β.

Υ προσδεδόξασμένη ὑπάρχεις θεῖε ὑμνοῦμεν· διὰ γὰρ τοῦ σταυροῦ τοῦ υἱοῦ σου, καὶ καταβλήθη ὁ ᾅδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε. νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν. τὸν παράδεισον ἐλάβομεν. τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν. ὡς κραταιὸν χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σ ἐ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες. χαῖρε ῥάβδος ἐξ ἧς ἀπορρήτως θεὸς βλαστήσας. ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ δ´, ἑσπέρας, καὶ τῇ ε´, εἰς τὸ θεὸς

ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.
Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ. Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. καὶ τῇ β, εἰς τὸ θεὸς κύριος ἦχος β´.

Ε ὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή. συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς θεοτόκε. βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα. δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμεν σοι, ὡς ποτὲ ὁ γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος:-

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου ἦχος β´.

Μ ήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός. ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις, τιμῶντες μεγαλύνομεν:- Τῇ β. ἑσπέρας. καὶ τῇ γ. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος β´.

Θ είας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ θεοτόκε ἀειπάρθενε. θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας, διὸ κατὰ χρέος

καὶ ὑπὲρ γῆς δοξολογουμένη. χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ δ΄ ἑσπέρας, καὶ τῇ ε΄, εἰς τὸ θεὸς κύριος.

συλλαβοῦσα ἀφλέκτως.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος πρῶτος.

τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν.

Τῇ ε΄ ἑσπέρας, καὶ τῇ παρασκευῇ εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος πρῶτος.

Ο τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι.

εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. Ἄχραντε θεῖ.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. καὶ σαββάτῳ εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος πρῶτος.

Τοῦ γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι παρθένε τὸ χαῖρε. σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων δεσπότης. ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος δαβίδ. ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν. βαστάσασα τὸν κτίστην σου. δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ

Τῇ β, ἑσπέρας. καὶ τῇ γ. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος α'.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς θεότητος. καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως, πηγὴν ζωῆς τὸν κύριον. κεχαριτωμένη, θεοτόκε περίζωσε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος α'.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκολὴν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. αὐτὸν θεοτόκε ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ γ, ἑσπέρας. καὶ τῇ δ. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος α'.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι ἄχραντε. καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι. τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι. κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ἄχραντε θεοτόκε. ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη.

σοῦ γὰρ εὕραμεν παράδεισον, θεοτόκε ἁγνὴ εὐλογημένη. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. δόξα σοι ὁ θς. ἐκ γ.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ψαλλόμενα ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἐν τῷ ἑσπερινῷ, καὶ εἰς τὸ θς κς ἐν τῷ ὄρθρῳ. καὶ πάλιν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου. τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. καὶ τῇ β, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος πρῶτος.

Θαῦμα θαυμάτων κεχαριτωμένη. ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται. συνέλαβες ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως. ὃν ταξιαρχίαι ἀγγέλων ὁρᾷν οὐ δεδύνηνται, αὐτὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, ἦχος α.

Ἀγαλλοῦ θεοτόκε ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη. καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη. χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

μοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλ-
λος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Ἀνάπαυσον ὁ θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κα-
τάταξον αὐτοὺς ἐν παραδείσῳ, ὅπου
χοροὶ τῶν ἁγίων κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκ
λάμπουσιν ὡς φωστῆρες, τοὺς κεκοιμη
μένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρο-
ρῶν αὐτῶν, πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα. τριαδικόν.

Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς θεότητος, εὐσε
βῶς ὑμνήσωμεν, βοῶντες, ἅγιος εἶ ὁ
πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος υἱὸς
καὶ θεῖον πνεῦμα, φώτισον ἡμᾶς, πίστει σοι
λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐ-
ξάρπασον. Καὶ νῦν. Θ'.

Χαῖρε σεμνή, ἡ θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα εἰς πάν
των σωτηρίαν, δι' ἧς τὸ γένος τῶν ἀν
θρώπων εὕρατο τὴν σωτηρίαν. διὰ

σαθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι. Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Ο ἱ τὴν ὁδὸν τῆς στενῆς βαδίσαντες τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ, οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια. Εὐλογητὸς εἶ κε.

Ε ἰκὼν εἰμί, τῆς ἀῤῥήτου δόξης σοῦ, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα δέσποτα, καὶ καθάρησον σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με. Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Ἡ πάλαι μὲν ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σοῦ θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἀποστρέψας, εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ᾽ ὁμοίωσιν

ζωῆς ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ, ὁ ἐκοσοῦ σαρκωθεὶς θεὸς καὶ αὐτός.

Ἀλληλούϊα. ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ θεός. ἐκ τρίτου

ΕΤΕΡΑ ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ψαλλόμενα μετὰ τὸν ἄμωμον τῷ σαββάτῳ. ἦχος πλ. α΄. λέγεται δὲ ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ τούτων, τὸ εὐλογητὸς εἶ κε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορὸς, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς. καὶ θύραν παραδείσου. εὕρω κἀγὼ τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι. ἀνακάλεσαί με σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Οἱ τὸν ἀμνὸν τοῦ θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω ἅγιοι, καὶ ἀΐδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς μάρτυρες αἰτή-

Λίαν πρωῒ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι. ἀλλ᾽ ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε, θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε. τὴν ἀνάστασιν δὲ, ἀποστόλοις εἴπατε.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι. πρὸς τὸ μνῆμά σου σῶτερ ἐνηχοῦντο. ἄγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἔφη λέγων, τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε. ὡς θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν πατέρα, καὶ τὸν τούτου υἱόν τε, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα. τὴν ἁγίαν τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς σεραφὶμ κράζοντες τὸ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ κύριε.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἁμαρτίας παρθένε τὸν ἀδὰμ ἐλυτρώσω. χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχου. ῥεύσαντας

καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τῆς ἁγνείας σου. ὁ γαβριὴλ κατὰ πλαγεὶς, ἐβόα σοι θεοτόκε ποῖον σοι ἐγκώμιον. προσάγω ἐπάξιον. τί δὲ ὀνομάσω σου, ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι. χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη:~

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος γ΄.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει. καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν:- Τῇ β΄, ἑσπέρας, καὶ τῇ γ΄, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος, γ΄.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν θεοτόκε ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου. ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη:~

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἕκαστος ὅπου σώζεται:- Τῇ γ΄. ἑσπέρας, καὶ τῇ δ΄, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος, γ΄.

Εἰ δὲ τύχῃ ἀλληλούϊα ἐν οἰωδήποτε ἤχῳ, λέγονται ταῦτα· ἦχος β.

Ἀπόστολοι ἅγιοι μάρτυρες καὶ προφῆται. ἱεράρχαι ὅσιοι καὶ δίκαιοι. οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες. παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν σωτῆρα. ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε. σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν:-

Μνήσθητι κύριε ὡς ἀγαθὸς τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον, συγχώρησον. οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν:-

Μήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός. ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν:-

Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας καὶ τῇ β΄. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος γ.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου.

κύριος. ἦχος β.
Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως.
Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. σὲ μεγαλύνο-
μεν θεοτόκε βοῶντες. χαῖρε ἀδύτου.
Τῇ ε, ἑσπέρας, καὶ τῇ παρασκευῇ εἰς τὸ
θεὸς κύριος. ἦχος β. Ὑπερδεδοξασμένη
ὑπάρχεις. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. Σὲ
μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες. χαῖρε ῥάβ.
Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. καὶ τῷ σαβ-
βάτῳ εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος β.
Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν. πάντα ὑπερένδο-
ξα τὰ σὰ θεοτόκε μυστήρια. τῆς ἁγνείας
ἐσφραγισμένης. καὶ παρθενίας φυλαττο-
μένης. μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, θεὸν
τεκοῦσα ἀληθινόν. αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος β.
Μήτηρ ἁγία τοῦ ἀφράστου φωτός. ἀγγελι-
κοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος β.

Σὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες, χαῖρε ἀλύτου φωτὸς νεφέλη αὐτὸν βαστάσασα κόλποις τῆς δόξης τὸν κύριον. Τῇ γ΄ ἑσπέρας. καὶ τῇ ε΄, εἰς τὸ θς κς. ἦχος β.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις θεοτόκε ὑμνοῦμέν σε. διὰ γὰρ τοῦ σταυροῦ τοῦ υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ᾅδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε. νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν. τὸν παράδεισον ἐλάβομεν. τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν. ὡς κραταιὸν χν τὸν θεὸμ ἡμῶν, καὶ μόνομ πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Σὲ μεγαλύνομεν θεοτόκε βοῶντες. χαῖρε ῥάβδος ἐξ ἧς ἀπόρως θεὸς βλαστήσας. ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῇ δ΄, ἑσπέρας, καὶ τῇ ε΄, εἰς τὸ θεὸς

ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου τὸν ἀμήτορα γὰρ οὐρανῷ. Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. καὶ τῇ β, εἰς τὸ θεὸς κύριος ἦχος β΄.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή. συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς θεοτόκε. βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα. δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου. εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος:-

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου ἦχος β΄.

Μῆτερ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός. ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις, τιμῶντες μεγαλύνομεν:- Τῇ β. ἑσπέρας. καὶ τῇ γ. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος β΄.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ θεοτόκε ἀειπάρθενε. θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας, διὸ κατὰ χρέος

καὶ ὑψηλὴ γῆς δοξολογουμένη. χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ δ΄. ἑσπέρας, καὶ τῇ ε΄, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

συλλαβοῦσα ἀφλέκτως.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος πρῶτος.

τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν.

Τῇ ε΄. ἑσπέρας, καὶ τῇ παρασκευῇ εἰς τὸ Θεὸς κύριος. ἦχος πρῶτος.

Ο τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι.

εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. Ἀχράντε θεοτόκε.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. καὶ σαββάτω εἰς τὸ Θεὸς κύριος. ἦχος πρῶτος.

Τοῦ γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι παρθένε τὸ χαῖρε. σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων δεσπότης. ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος δαβίδ. ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν. βαστάσασα τὸν κτίστην σου. δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ

Τῇ β, ἑσπέρας. καὶ τῇ γ. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος α.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς θεότητος. καὶ τεκοῦσα ἀπορρήτως, πηγὴν ζωῆς τὸν κύριον. κεχαριτωμένη, θεοτόκε περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου. ἦχος α.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ ὑπὲρ ἔννοιαν ὦ ἁγνή, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. αὐτὸν θεοτόκε ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ γ, ἑσπέρας. καὶ τῇ δ. εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος α.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι ἄχραντε. ὦ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι. τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι. κατὰ χρέος σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Ἄχραντε θεοτόκε. ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη.

σοῦ γὰρ εὕραμεν παράδεισον, θεοτόκε ἁγνὴ εὐλογημένη. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. δόξα σοι ὁ θεός. ἐκ γ.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ψαλλόμενα ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἐν τῷ ἑσπερινῷ, καὶ εἰς τὸ θεὸς κύριος ἐν τῷ ὄρθρῳ. καὶ πάλιν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου. Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. καὶ τῇ β, εἰς τὸ θεὸς κύριος. ἦχος πρῶτος.

Θαῦμα θαυμάτων κεχαριτωμένη. ἐν-θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγάλλεται. συνέλαβες ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως. ὃν ταξιαρχίαι ἀγγέλων ὁρᾶν οὐ δεδύνηνται αὐτὸν ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου, ἦχος α.

Ἄχραντε θεοτόκε ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη. καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

μοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Α᾽ νάπαυσον ὁ θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν παραδείσω, ὅπου χοροὶ τῶν ἁγίων κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες, τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν, πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα. τριαδικόν.

Τ ὁ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, βοῶντες, ἅγιος εἶ ὁ πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος υἱὸς καὶ θεῖον πνεῦμα, φώτισον ἡμᾶς, πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν. θεοτοκίον.

Χ αῖρε σεμνή, ἡ θεῷ σαρκὶ τεκοῦσα εἰς πάντων σωτηρίαν, δι᾽ ἧς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων εὕρατο τὴν σωτηρίαν. διὰ

σπαθὲ, ὀφλήματος τὴν λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι. Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ, οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια. Εὐλογητὸς εἶ κε.

Εἰκὼν εἰμὶ, τῆς ἀῤῥήτου δόξης σοῦ, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα δέσποτα, καὶ καθάρησον σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Ὁ πάλαι μὲν ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἀποστρέψας, εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ᾽ ὁμοίωσιν

ζωῆς ἔθυσε· πρὸς ταύτην δὲ, ὁ ἑκουσίως σαρκωθεὶς θεὸς καὶ αὐτός. Ἀλληλούϊα. ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ θεός.

ἐκ τρίτου

ΕΤΕΡΑ ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ψαλλόμενα μετὰ τὸν ἄμωμον τῷ σαββάτῳ. ἦχος πλ. α΄. λέγεται δὲ ἐν ἑκάστῳ τούτων, τὸ εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορὸς, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς. καὶ θύραν παραδείσου. εὕρω κἀγὼ τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι. ἀνακάλεσαί με σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Οἱ τὸν ἀμνὸν τοῦ θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω ἅγιοι, καὶ ἀΐδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς μάρτυρες αἰτή-

Λίαν πρωΐ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι. ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε, θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε. τὴν ἀνάστασιν δὲ, ἀποστόλοις εἴπατε.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι. πρὸς τὸ μνῆμά σου σῶτερ ἐνηχοῦντο. ἄγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἔφη λέγων, τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε. ὡς θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν πατέρα, καὶ τὸν τούτου υἱόν τε, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα. τὴν ἁγίαν τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς σεραφὶμ κράζοντες τὸ ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ κύριε.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἁμαρτίας παρθένε τὸν ἀδὰμ ἐλυτρώσω. χαρμονὴν δὲ τῇ εὔα, ἀντὶ λύπης παρέσχου. ἐρρύσαντες

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ἈΝΑΣΤΑΣΙ-
μα, ψαλλόμενα μετὰ τὸν ἄμωμον, ἐν
ταῖς κυριακαῖς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ. ἦ-
χος πλ. α΄. ἐν ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ τροπαρίῳ
λέγομεν τὸ, εὐλογητὸς εἶ κύριε δίδα-
ξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὁ-
ρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα. τοῦ θα-
νάτου, ὦ σωτὴρ τὴν ἰσχὺν καθελόντα,
καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ
ἐξ ἅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Τί τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν,
ὦ μαθήτριαι κιρνᾶτε. ὁ ἀστράπτων ἐν
τῷ τάφῳ, ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς
μυροφόροις. ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ
ἰάθητε. ὁ σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνή-
ματος. Εὐλογητὸς εἶ κύριε.

ταφὴν κατεδέξω τριήμερον. ἵνα ἡ-
μᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν, ἡ ζωὴ
καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν κε δόξα σοι. θ'.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου, καὶ σταύ-
ρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν
θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν
δείξας ὡς θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλα-
σας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὴν φιλαν-
θρωπίαν σου ἐλεῆμον. δέξαι τὴν τε-
κοῦσάν σε θεοτόκον. πρεσβεύουσαν ὑπὲρ
ἡμῶν, καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀ-
πεγνωσμένον. Ἡ ὑπακοή.

Αἱ μυροφόροι τοῦ ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ
μνήματι, τὸν δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νε-
κροῖς τὸν ἀθάνατον. καὶ χαρᾶς εὐαγ-
γέλια ἐκ τοῦ ἀγγέλου δεξάμεναι. τοῖς
ἀποστόλοις ἐκήρυττον, ὅτι ἀνέστη ὁ κύ-
ριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος.

Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου τὸν θάνατον. ἠνέωξας τῷ λῃστῇ τὸν παράδεισον. τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας. ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος :- Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε. σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. ἡ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος. καὶ μετὰ τόκον παρθένος :- ἡ ὑπακοή.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου χριστὲ ὁ θεὸς ὡς φιλάνθρωπος :- ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος,

καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν·
καὶ ἵστατο μαρία ἐν τῷ τάφῳ ζητοῦσα
τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. ἐσκύλευσας
τὸν ἅδην μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ·
ὑπήντησας τῇ παρθένῳ δωρούμενος
τὴν ζωὴν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν κύ
ριε δόξα σοι. θεοτοκίον.
Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου μητέ
ρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἑκουσίᾳ βουλῇ.
λάμψας ἐν τῷ σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέ-
λων τὸν ἀδάμ. λέγων τοῖς ἀγγέλοις
συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολλυμέ
νη δραχμή, ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομή-
σας θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. ἡ ὑπακοή.
Τ ῷ ἑκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ χρι
στὲ, πύλας τοῦ ἅδου συνέτριψας ὡς θεὸς,
ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι παράδεισον. καὶ
ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθο-
ρᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν. ἦχος βαρύς.

μεῖναι, καὶ ἔγειρε τοὺς τεθνεῶτας ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ:- Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη κυρίου ἡ ἀδιόδευτος. χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ. χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε. ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητήν σου καὶ θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου:-

ἡ ὑπακοή.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ μυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν ἀνάστασιν, τοῦ κυρίου συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:

ἦχος πλαγίου δευτέρου.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνῆμά σου.

τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται. Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος. καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν κατεδεξάμενος. δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἡ ὑπακοή.

Τὸ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ μυροφόροι τοῖς ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος πλαγίου πρώτου.

Τὸν συνάναρχον λόγον πατρὶ καὶ πνεύματι, τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν. ὅτι ηὐδόκησε σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπο-

ἐν τῇ γαστρὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ. ὁ υἱός σου καὶ θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἡ ὑπακοή.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν. ὁ ἀστράπτων ἄγγελος ταῖς μυροφόροις ἔλεγε. τὸν ζῶντα ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα. τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον, εἴπατε τῷ θεῷ, ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

ἦχος δ.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ κυρίου μαθήτριαι. καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀποῤῥίψασαι, τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον. ἐσκύλευται ὁ θάνατος. ἠγέρθη χριστὸς ὁ θεὸς, δωρούμενος

λαστὴ μόνης. μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῶς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἡ ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες χριστὲ ὁ θεὸς, εἶδον ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν. φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ κύριος. δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. ἦχος γ΄.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ κύριος ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο. ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐῤῥύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν θεοτόκε παρθένε.

κτίσιν σου. δόξα τῷ συνοικήσαντί σοι, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

ἡ ὑπακοή.

Ἡ τοῦ λῃστοῦ μετάνοια, τὸν παράδεισον ἐσύλησεν. ὁ δὲ θρῆνος τῶν μυροφόρων, τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστη χριστὸς ὁ θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ᾅδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος. ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον, ζωοδότα χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ θεοτόκε μυστήρια. τῆς ἁγνείας ἐσφραγισμένης καὶ παρθενίας φυ-

Ἀπολυτίκια ἀναστάσιμα τῶν ὀκτὼ ἤχων, σὺν τοῖς θεοτοκίοις, καὶ ταῖς ὑπακοαῖς αὐτῶν.

προτροπάριον. ἦχος πρῶτος.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν, φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος σωτὴρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν. διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα. δόξα τῇ ἀναστάσει σου χριστὲ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε:-

θεοτοκίον.

Τοῦ γαβριὴλ φθεγξαμένου σοὶ παρθένε τὸ χαῖρε σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων δεσπότης. ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος δαβίδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν

ἁγίων. ἦχος τέταρτος.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὰ αἵματα ἡ ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι χριστὲ ὁ θεός. τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον. εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς θεοτόκου συντήρησον μόνε φιλάνθρωπε.

ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. τροπάριον· καὶ κοντάκιον, Ζήτει σαββάτῳ τῆς ἀπόκρεω.

Τῇ κυριακῇ τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς. τροπάριον ἦχος πλ. δ.

Εὐλογητὸς εἶ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Κοντάκιον ἦχος πλ. δ.

Ὅτε καταβὰς, τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ ὕψιστος. ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε. καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον πνεῦμα.

Τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων. τροπάριον. τὸ ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῶν

καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσι σε, ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων, τιη', θεοφόρων πατέρων, τῶν ἐν νικαίᾳ. τροπάριον. ἦχος πλαγίου τετάρτου.

Υπερδεδοξασμένος εἶ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας. καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἦχος πλαγίου τετάρτου.

Των ἀποστόλων τὸ κήρυγμα. καὶ τῶν πατέρων τὰ δόγματα. τῇ ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν. ἣ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας. ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Τῷ σαββάτῳ πρὸ τῆς πεντηκοστῆς, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν

Τῇ κυριακῇ τοῦ τυφλοῦ. τροπάριον. τὸ ἀναστάσιμον, καὶ κοντάκιον.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριστὲ προσέρχομαι, ὡς ὁ τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι. σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς ὑπέρλαμπρον.

Τῇ πέμπτῃ τῆς ἀναλήψεως. τροπάριον. ἦχος δ΄.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. χαροποιήσας τοὺς μαθητάς σου τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος. βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. β΄.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἑνώσας τοῖς οὐρανοῖς, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός, οὐδαμόθεν χωριζόμενος. ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος

καὶ βοῶν

θω πρός με καὶ πινέτω, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, χριστὲ ὁ θεὸς δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἁπάντων ποιητὴς, καὶ δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες χριστὲ ὁ θεός, δεῦτε καὶ ἀρύσασθε ὕδωρ ἀθανασίας. ὅθεν σοι προσπίπτομεν, πιστῶς ἐκβοῶμεν. τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν. σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κυριακῇ τῆς σαμαρείτιδος. τροπάριον, τὸ ἀναστάσιμον. Κοντάκιον, ἦχος πλαγίου δ΄. πρὸς τὸ, πίστιν χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα.

Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι ἡ σαμαρεῖτις, ἐθεάσατο τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ. ᾧ ποτισθεῖσα δαψιλῶς, βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκληρώσατο αἰωνίως ἡ ἀοίδιμος.

Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις προστάξας. τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὔας κατέπαυσας, τῇ ἀναστάσει σου χριστὲ ὁ θεός. τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς, κηρύττειν ἐπέταξας, ὁ σωτὴρ ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος.

Τῇ κυριακῇ τοῦ παραλύτου. προπάριον, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον. ἦχος γ.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχήν μου κύριε, ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστασίᾳ. ὥσπερ καὶ τὸν παράλυτον ἤγειρας πάλαι. ἵνα κράζω σεσωσμένος, οἰκτίρμον δός μοι χριστὲ τὴν ἴασιν.

Τῇ δ', τῆς μεσοπεντηκοστῆς. προπάριον. ἦχος πλ. δ.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσαν μου τὴν ψυχήν, εὐσεβείας πότισον νάματα. ὅτι πᾶσι σωτὴρ ἐβόησας ὁ διψῶν ἐρχέ-

Τῇ κυριακῇ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ. τροπάριον. ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας χριστὲ ὁ θεός. καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων. τοῖς μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις. πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κοντάκιον. ἦχος πλάγιος δ.

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ θωμᾶς ἐξηρεύνησε χριστὲ ὁ θεός. συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες σὺν τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις ἐβόα, κύριος ὑπάρχεις καὶ θεός μου.

Τῇ κυριακῇ τῶν μυροφόρων. τροπάρ. ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον. Δόξα. ὁ εὐσχήμων ἰωσήφ. καὶ νῦν. ταῖς μυροφόροις γυναιξί.

Κοντάκιον, ἰδιόμελον, ἦχος β.

ρος, ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος Χριστὲ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως:- καὶ νῦν.

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσι, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ ὑπάρχεις, πανάμωμε δέσποινα:-

Τὸ κύριε ἐλέησον μ΄. καὶ λέγεται στίχος· προστίθεται δὲ ἡ τοιαύτη ἀκολουθία, ἐν ταῖς ὥραις. καὶ τῷ ἀποδείπνῳ. καὶ τῷ μεσονυκτικῷ, εἰς δὲ τὸ ἀπόδειπνον, λέγομεν καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην.

Εὐλογητὸς εἶ δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ. καὶ τὰ λοιπά. ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ ἑσπερινοῦ. τὸ Χς ἀνέστη γ΄. καὶ ἀπόλυσις.

τητον. τὸν σταυρόν σου χριστὲ προσκυνοῦ-
μεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦ-
μεν καὶ δοξάζομεν. σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡ-
μῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνο
μά σου ὀνομάζομεν. δεῦτε πάντες πι-
στοὶ προσκυνήσωμεν, τὴν τοῦ χυ̃ ἁγίαν
ἀνάστασιν. ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ
χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν
ἀνάστασιν αὐτοῦ. σταυρὸν γὰρ ὑπομεί-
νας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν:- ἐκ γ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ᾅδου δὲ μετὰ
ψυχῆς ὡς θεός. ἐν παραδείσῳ δὲ μετὰ
λῃστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες χριστὲ, με-
τὰ πατρὸς καὶ πνεύματος. πληρῶν
ὁ ἀπερίγραπτος:- Δόξα.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὡραιότε-

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλ-
λὰ τοῦ ἅδου καθεῖλες τὴν δύναμιν. καὶ
ἀνέστης ὡς νικητὴς χριστὲ ὁ θεός, γυναιξὶ
μυροφόροις φθεγξάμενος χαίρετε. καὶ
τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος,
ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν:-

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέ-
ρας τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης κυριακῆς
τοῦ πάσχα, μέχρι τοῦ σαββάτου τῆς
διακαινησίμου, αἱ ὧραι καὶ τὰ ἀπό-
δειπνα, οὕτω ψάλλονται. μετὰ τὸ, εὐ-
λογητόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνα-
τον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος:-

ἐκ τρίτου.

Ἀνάστασιν χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσω-
μεν ἅγιον κύριον, ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρ-

καὶ σμύρνῃ καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἦλθον μυρίσαι, κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι. τοῦτο τὸ σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον. ἐν ᾧ Χριστὸς ἐφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος:-

Τῌ ἉΓΊΑ ΚΑῚ ΜΕΓΆΛῌ κυριακῇ τοῦ πάσχα ἡ ὑπακοὴ αὐτῇ προπαρέω ἦχος. δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ μαρίαν, καὶ εὑροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα, ἤκουον ἐκ τοῦ ἀγγέλου, τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα μετὰ νεκρῶν, τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον. βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα. δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος. θανατώσας τὸν θάνατον. ὅτι ὑπάρχει θεοῦ υἱὸς, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων:-

θ̄ς μου :- Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ. τροπάριον, ἦχος β'.

Ὁ εὐσχήμων ἰωσὴφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. σινδόνι καθαρᾷ εἱλίσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας, ἀπέθετο :- Δόξα.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ᾅδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον, ζωοδότα χριστὲ ὁ θ̄ς ἡμῶν δόξα σοι :- Καὶ νῦν.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶ, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστὰς ὁ ἄγγελος ἐβόα. τὰ μῦρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρμόδια. χ̄ς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος :-

Κοντάκιον, ἦχος β'. χειρόγραφον εἰκό.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νέκρος ὁρᾶται,

ρας ἀκτῖνας. ὥσπερ συνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα, κύριε δόξα σοι:-

Δόξα καὶ νῦν. ὅτι ἡμεῖς ἔχομεν παῤῥησίαν. τροπάριον. τῆς ἐννάτης ὥρας. ἦχος πλαγίου τετάρτου.

Λέγων ὁ λῃστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ σταυρῷ κρεμάμενον ἔλεγεν. εἰ μὴ θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψεν. οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου σωτὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:-

Δόξα καὶ νῦν. ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου. Κοντάκιον. ἦχος πλαγίου τετάρτου.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν. αὐτὸν γὰρ κατεῖδε μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν, εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς καὶ

προσπέσχομεν. [illegible] ἦχος α.

Σταυρωθέντος σου χριστὲ, ἀνῃρέθη ἡ τυραννίς. ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος ἔσωσας ἡμᾶς δόξα σοι.

Δόξα καὶ νῦν. Τί σε καλέσομεν ὦ κεχαριτωμένη, προσπάσχομεν. τῆς γ. ὥρας. ἦχος πλ. β΄.

Κύριε, κατεκρίναν σε ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων. οἱ τὴν ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῷ σε προσήλωσαν. καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολήν σοι προσήνεγκαν. ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, χριστὲ ὁ θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. προσπέσχ. τῆς ς΄. ὥρας. ἦχος β΄.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς χριστὲ ὁ θεὸς, ἐπὶ σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖ-

Τὸν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ προδό-
της. κρυφίως αὐτὰς, ἐκτείνει καὶ λαμ-
βάνει. τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος, ταῖς
οἰκείαις χερσὶ τὸν αὐτὸν. καὶ ἀδιόρθω-
τος ἔμεινεν, ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος :-

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ.
τροπάριον, τὸ, Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθη.
Κοντάκιον ἰδιόμελον. ἦχος. πλ. δ΄.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάν-
τες ὑμνήσωμεν. αὐτὸν γὰρ κατεῖδε
μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν. εἰ καὶ
σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς
καὶ θεός μου :-

τροπάριον. εἰς τὴν ἀπόλυσιν. ἦχος. δ΄.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ
νόμου. τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ σταυρῷ
προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς,
τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις,
σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι :-

κρύων ὄμβρους ὀδυρμῶς σοι προσάξω, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι. πόθῳ ἀσπαζόμενος τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν ὁ δεσπότης παράσχῃς τῶν ὀφλημάτων κράζοντι σωτὴρ. ἐκ τοῦ βαρβάρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ε΄. εἰς τὸ ἀλληλούϊα. τροπάριον. ἦχος πλ. δ΄.

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε ἰούδας ὁ δυσσεβὴς, φιλαργυρίᾳ νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον. φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν, ὁ περὶ πάντων ἀγαθὸς κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἦχος, β΄. Τὰ ἄνω.

ο Ἰακὼβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσὴφ τὴν στέρη-
σιν. καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἅρματι ὡς
βασιλεὺς τιμώμενος. τῆς αἰγυπτίας
γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας,
ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς
τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέ-
φος ἄφθαρτον.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ γ. προσόμοιον,
ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται. Κοντάκιον,
ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τ Τὴν ὥραν ψυχή. τοῦ τέλους ἐννοήσα-
σα. καὶ τὴν ἐκκοπὴν τῆς συκῆς δει-
λιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον φιλο-
πόνως ἔργασαι ταλαίπωρε. γρηγοροῦ-
σα καὶ κράζουσα, μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ
νυμφῶνος χριστοῦ.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δ. προσόμ. τὸ αὐτό.
Κοντάκιον, ἦχος δ. ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ.

υ Ὑπὲρ τὴν πόρνην ἀγαθὲ ἀνομήσας, δα-

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς ἐποχούμενος Χριστὲ ὁ θεός, τῶν ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν καὶ τῶν παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω βοώντων σοι, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δευτέρᾳ ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ ἀλληλούϊα. τροπάριον. ἦχος πλ. δ.

Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός. καὶ μακάριος ὁ δοῦλος ὃν εὑρήσει γρηγοροῦντα. ἀνάξιος δὲ πάλιν ὃν εὑρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῇς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῇς. ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός, διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. ὡς ἀπαρχάς.

ταῖς γεγονὼς τύπος τῆς ἀναστάσεως, καὶ πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Τῇ κυριακῇ τῶν Βαΐων. τροπάριον, τὴν κοινὴν ἀνάστασιν, ἐκ δευτέρου, καὶ τοῦτο ἅπαξ, ἦχος Α.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν, τῇ ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι κυρίου.

Ἀπὸ γ. ᾠδῆς ἡ ὑπακοὴ ἦχος. πλ, Β΄.

Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον. μετὰ ξύλων συνέλαβον ὕστερον. οἱ ἀγνώμονες χριστὸν. ἰουδαῖοι τὸν θεόν. ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτῳ ἀεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, διαπαντὸς βοήσωμεν αὐτῷ, εὐλογημένος εἶ ἐρχόμενος, τὸν ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ, Β΄.

π

τοῦτον τὴν πανάμωμον καὶ ἁγίαν μητέρα, πρέσβειν συμπαθέστατον προσενέγκασα ὅθεν. καὶ τῶν πταισμάτων εὗρον ἀποχὴν, καὶ σὺν ἀγγέλοις ἀεὶ ἐπαγάλλεσαι:-

Τῷ σαββάτῳ τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου λαζάρου. προοιμίον. ἦχος α'.

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν λάζαρον χριστὲ ὁ θεός. ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖδες τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν. ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου:-

Κοντάκιον. ἦχος β'. τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρά, χριστὸς ἡ ἀλήθεια. τὸ φῶς, ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται. τῇ αὐτοῦ ἀγαθό-

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει. ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ ἰωσὴφ, σπουδῇ ἐπέστη. ὁ ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ. ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς. χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί. ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου. λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζων σοι, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ,
Ζήτει μαρτίου κέ.

Τῇ κυριακῇ πέμπτῃ τῶν νηστειῶν, ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν, μαρίας τῆς αἰγυπτίας. Τροπάριον. ἦχος πλαγίου τετάρτου. Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη. κοντάκιον, ἦχος δ΄.

Τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλὺν ἐκφυγοῦσα, τῆς μετανοίας τῷ φωτὶ αὐγασθεῖσα, τὴν σὴν καρδίαν ἔνδοξε προσήξας χριστῷ

τοῖς ἐν ᾅδῃ, εἰσήγαγε πάλιν εἰς τὸν παράδεισον.

Τῇ δ΄, κυριακῇ τῶν νηστειῶν, ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἰωάννου τοῦ συγγραφέως τῆς κλίμακος. προπέμπομεν. καὶ κοντάκιον. Ζήτει μηνὸς μαρτίου τετάρτῃ.

Τῇ δὲ πέμπτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ὁμοίως. ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τοῦ μεγάλου κανόνος καὶ κοντάκιον. ἦχος, πλ. β΄.

Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα τί καθεύδεις, τὸ τέλος ἐγγίζει καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν ἵνα φείσηταί σου χριστὸς, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν. Τῷ δὲ σαββάτῳ, ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον ἀκάθιστον ὕμνον. καὶ προπέμπομεν, ἦχος πλαγίου τετάρτου.

στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ.

Ψάλλεται δὲ ἐν παρ' ἐν ἑκάστῃ κυριακῇ, μέχρι τῆς πλουταίας κυριακῆς τῶν νηστειῶν. Τῇ κυριακῇ τρίτῃ τῶν νηστειῶν, τὴν ἑορτάζομεν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. τροπάριον, τὸ ἀναστάσιμον. δόξα.

Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Καὶ νῦν θεοτοκίον, τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. Κοντάκιον. ἰδιόμελον, ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπέστη παράδοξος δέσις τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ. θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἅδου τὸ νῖκος ἐνήλατο. ἐπέστης δὲ σωτήρ μου βοῶν

Ὁ ἀπερίγραπτος λόγος τοῦ πατρὸς, ἐκ σοῦ θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος. καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας. τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. ἀλλ᾽ ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Τῇ αὐτῇ ἑσπέρᾳ ψάλλομεν τὸ παρὸν προκείμενον εἰς ἦχον πλ. δ΄. ἤγουν τό.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι ταχὺ ἐπάκουσόν μου. στίχος.

Ἡ σωτηρία σου ὁ θεὸς ἀντιλάβοιτό μου. στίχ.

Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Τῇ δὲ ἑσπέρᾳ τῆς δευτέρας κυριακῆς, ὁμοίως τὸ παρὸν προκείμενον εἰς ἦχον πλ. δ΄.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου. στίχος.

Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ.

Τ τῇ κυριακῇ πρώτῃ τῶν νηστειῶν, ἡ ἑορτὴ τῆς ὀρθοδοξίας, μνείαν ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων προφητῶν, μωϋσέως καὶ ἀαρὼν, καὶ τῶν λοιπῶν. καὶ τῆς τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἀναστηλώσεως. τροπάριον, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου, δόξα. ἦχος β.

Τ Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν χριστὲ ὁ θεός. Βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου. ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι. χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν θεοτοκίον, τὸ πρῶτον τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Κοντάκιον, ἰδιόμελον ἦχος πλ. δ.

χείλη μου ἂν κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· ἐλεῆμον ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τῶν νηστειῶν, μνήμην ἐπιτελοῦμεν, τοῦ γενομένου θαύματος διὰ τῶν κολύβων, παρὰ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. ἀπολυτίκιον. ἦχος β΄.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα, ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο. πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθείς, ὡς ἄρτος ἡδὺς τῇ Τριάδι προσήνεκται. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ΄.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολύαθλε. καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

δικαιώσας, τῷ ὑψηλῷ λάμποντα. τοὺς αὐτῶν ἱκεσίας, ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ τοὺς σὲ δοξάζοντας καὶ μεγαλύνοντας, διαφύλαξον ψάλλειν καὶ ᾄδειν σοι, ἀλληλουΐα·

Εἰδέναι χρὴ, ὅτι τῇ τετράδι, καὶ παρασκευῇ τῆς τυροφάγου μετὰ τὴν θ΄. ἐσθίομεν τυρὸν καὶ ὠὰ, διὰ τοὺς ἰακωβίτας, καὶ τετραδίτας, κατὰ τὸν κανόνα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νικηφόρου κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ κυριακῇ τῆς τυροφάγου τροπάριον. ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου, καὶ κοντάκιον ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β΄.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ. ἀφρόνων παιδευτά. καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά. στήριξον συνέτισον τὴν καρδίαν μου δέσποτα. σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ πατρὸς λόγος, ἰδοὺ γὰρ τὰ

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεὸς, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμουσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ βήματος ἕλκει, καὶ βίβλοι διανοίγονται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύονται, τότε ῥῦσαί με ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου. Καὶ ἀξίωσον ἐκ δεξιῶν σου μεστῆναι κριτὰ δικαιότατε.

Τῷ σαββάτῳ τῆς τυροφάγου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων, ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ′.

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν. μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ′. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς εὐσεβείας κήρυκας, καὶ ἀσεβείας φιμωτρα, τῶν θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαι-

τοῦ ἀσώτου φωνὴν κραυγάζω. ἥμαρτον ἐνώπιόν σου πάτερ οἰκτίρμον, δέξαι με μετανοοῦντα καὶ ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

Τῷ σαββάτῳ τῆς ἀποκρέω. τροπάριον. ἦχος πλ. δ'.

Ὁ βυθῷ σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε δημιουργὲ, ἀνάπαυσον κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ θεῷ. Κοντάκιον ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον χριστὲ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Τῇ κυριακῇ τῆς ἀποκρέου, τροπάριον, τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου. καὶ κοντάκιον, ἦχος α'.

ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΟΝτάκια τοῦ τριῳδίου, καὶ ἐξαποστειλαρίου, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου, μέχρι τῶν ἁγίων πάντων. Τῇ κυριακῇ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου. τροπάριον. τὸ ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου, καὶ κοντάκιον, ἦχος τέταρτος. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν. καὶ τελώνου μάθωμεν τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν σωτῆρα κραυγάζοντες, ἵλαθι μόνε ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

Τῇ κυριακῇ τοῦ ἀσώτου, τροπάριον, τοῦ ἤχου καὶ κοντάκιον. ἦχος γ. ἡ παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῴας δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως. ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα ὅν μοι παρέδωκας, πλοῦτον. ὅθεν σοι τὴν

λα' Η' Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης, τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. ἀπολυτίκιον. ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη. ἐσθῆτα καὶ ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα. ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. διὸ δυσωποῦμέν σε. εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. ἦχος β'. τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον. καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Τέλος τοῦ μηνολογίου, τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας χαί-
ρων, εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ θεὸν
φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα
τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχον-
τα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. α΄.

κθ΄ Τοῦ προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή, οἰ-
κονομία γέγονε τις θεϊκή, ἵνα καὶ τοῖς ἐν
ᾅδῃ, τοῦ σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν.
θρηνείτω οὖν ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον
αἰτήσασα. οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ θεοῦ. οὐ
ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ᾽ ἐπίπλα-
στον πρόσκαιρον.

λ΄ Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, πατριαρ-
χῶν κωνσταντινουπόλεως, ἀλεξάνδρου
ἰωάννου, καὶ παύλου τοῦ νέου. τροπά-
ριον. τοῦ προδρόμου δόξα, τῶν ἁγίων
Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.
καὶ κοντάκιον, τοῦ προδρόμου.

τός. τροπάριον. ἦχος πρῶτος.
Τῆς ἐρήμου πολίτης.
Κοντάκιον ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.
Θείαν ἔλαμψιν καταπλουτίσας, σκότος ἔλυσας παθῶν παμμάκαρ. καὶ ταῖς ἀγρύπνοις προσευχαῖς σου ἐμάρανας. τὸ τῆς σαρκὸς ἐπηρμένον φρόνημα. καὶ πρὸς τὴν ἄνω ἐπέβης ἀκρόπολιν. πάτερ ὅσιε, χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε. δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

κθ΄ Ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου. ἀργία καὶ νηστεία. τροπάριον. ἦχος β΄.
Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ κυρίου πρόδρομε. ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως τῶν προφητῶν σεβασμιώτερος. ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον

ἀποστόλου Βαρθολομαίου. καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου τίτου. τροπάριον.

Ἀποστολοι ἅγιοι. Κοντάκιον. ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν τοῖς κάτω.

Τοῦ παύλου δειχθεὶς συνόμιλος ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τὸ ἔνθεον χάριτι μυστολέκτα τίτε ἀοίδιμε. διὸ καὶ βοῶμέν σοι πρέσβευε μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κϛ Τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀδριανοῦ καὶ ναταλίας τροπάρ. Οἱ μάρτυρές σου. Κοντάκιον πρὸς τὸ, Ἐπεφάνης σήμερ.

Γυναικὸς θεόφρονος, τοὺς θείους λόγους. ἐν καρδίᾳ θέμενος ἀδριανὲ μάρτυς ἐν τοῖς βασάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ ξίφος δεξάμενος.

κζ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ποιμένος. τροπάριον. Ταῖς τῶν δακρύων σου.

κη Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μωϋσέως τοῦ αἰθίο

τῆς, ὁμοίως.

κα΄ Τ ο͂ ἁγίου ἀποστόλου θαδδαίου, καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος βάσσης. τροπάριον. Α πόστολε ἅγιε.

κβ Τ ο͂ ἁγίου μάρτυρος ἀγαθονίκου.
Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου λούππου. τροπάριον. τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων.
Οἱ μάρτυρές σου κύριε.
καὶ κοντάκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς.

κγ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος λούππου. Εν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀποδίδοται ἡ ἑορτὴ, ὁ δὲ ἅγιος λούππος, προεψάλθη, τῇ κβ.

κδ Τ οῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου. τροπάριον. καὶ τρόπων μέτοχος. καὶ θρόνων.

κε Η ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου, τοῦ ἁγίου

μάρτυρος διομήδους. Τροπάρ. ἦχος β.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ. αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν χριστὲ ὁ θεός. Βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ. ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. εὐχαρίστως βοῶμέν σοι. χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα. ὁ σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον:- Δόξα τοῦ ἁγίου.

Ὁ μάρτυς σου κύριε. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

ιζ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος μύρωνος.

τροπάριον. καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

ιη Τῶν ἁγίων μαρτύρων φλώρου, καὶ λαύρου. ὁμοίως.

ιθ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίων πεντακοσίων ἐννενήκοντα τριῶν.

κ Τοῦ ἁγίου προφήτου σαμουήλ, τὸ τῆς ἑορτῆς.

σποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις. τροπάριον. ἦχος α'.

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωήν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς, λυτρουμένη ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς μητέρα πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

ΙϚ Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδή, τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνος τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ. ἤτοι τοῦ ἁγίου μανδηλίου. Καὶ τοῦ ἁγίου

ὡς ἄνωθεν εἴρηται, ψάλλεται εἰς τὰς δώδεκα.

ιδ Προεόρτια τῆς κοιμήσεως, τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου μιχαίου. τροπάριον. ἦχος δ.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς. καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ θεοῦ γὰρ ἡ μήτηρ μέλλει τῶν ἐπιγείων πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν ἐνδόξως, ἣν ὕμνοις ἀεὶ ὡς θεοτόκον δοξάζομεν.

Κοντάκιον. ἦχος τέταρτος.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, προσκιρτῶσα σήμερον, μετ' εὐφροσύνης μυστικῶς, θεοκυῆτορ κραυγάζει σοι, χαῖρε παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα.

ιε Ἡ κοίμησις τῆς ὑπεραγίας ἐνδόξου δε-

χειρὸς τὸν αὐχένα. ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους. τελέσας τὸν δρόμον σου ∴

ιβ Τῶν ἁγίων μαρτύρων, φωτίου καὶ ἀνικήτου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ μαξίμου.

προκείμενον Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

καὶ τὸ, Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Κοντάκιον. τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς ἐκκλησίας ὑπέρμαχε θεηγόρε.. ὀρθοδοξίας ἀσφάλεια καὶ λαμπρότης. λύρα καὶ ὄργανον τῆς εὐσεβείας, τῶν μοναστῶν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ∴

ιγ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς. ἡ δὲ τοῦ ἁγίου ἀκολουθία

διεξελθὼν ὁ φθόγγος σου. καταφώτισα
τῶν ἐθνῶν, τὴν ἐκκλησίαν ἐν χάριτι.
ματθία ἀπόστολε.

ί Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, καὶ ἀρχιδιακόνου
λαυρεντίου. προσπάρ. Ὁ μάρτυς σου.
Κοντάκιον, ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν

Γ υρὶ θεϊκῷ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου.
τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέ
φρωσας. ἀθλητῶν ἑδραίωμα. θεοφό-
ρε μάρτυς λαυρέντιε. καὶ ἐν ἄθλοις ἐ-
βόας πιστῶς. οὐδὲν με χωρήσει τῆς ἀ-
γάπης χριστοῦ.

ιά Τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου
εὔπλου. προσπάριον. Ὁ μάρτυς σου κύριε.
Κοντάκιον. ἦχος α. Χορὸς ἀγγελικός.

Τ ὰς νόσους τοῦ χριστοῦ, ἐν χερσὶν περιφέ
ρων. ἐπέστης ἐκβοῶν. τοῖς ἐχθροῖς ἐν
σταδίῳ. αὐτόκλητος πάρειμι ἐν ἀθλή-
σει στερρότατα. ὅθεν κλίνας σου τὸν αὐ-

παθὼς ἢ δυνάμεν. λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Κοντάκιον. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ μαθηταί σου, τὴν δόξαν σου χριστὲ ὁ θεὸς ἐθεάσαντο. ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἑκούσιον. τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

ζ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος δομετίου. τροπάριον, καὶ κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς.

η Τοῦ ἁγίου αἰμιλιανοῦ τοῦ ὁμολογητοῦ κυζίκου. ὁμοίως.

θ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ματθείου. τροπάριον. Ἀπόστολε ἅγιε.

Κοντάκιον. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀ- ὡς ἀπαυγὴς ὡς ἥλιος εἰς πάντα κόσμον.

Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν προϋπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ προεόρτια πιστοί, καὶ βοήσωμεν. ἔφθασεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης. ἄνεισιν εἰς ὄρος τὸ Θαβὼρ ὁ δεσπότης. τῆς θεότητος ἀπαστράψαι τὴν ὡραιότητα.

Κοντάκιον. ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει θεϊκῶς. ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα, μεταμορφοῦται χριστὸς σώζων ἅπαντας.

ς΄ Ἡ ἁγία μεταμόρφωσις τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις. τροπάριον. ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει χριστὲ ὁ θεός, δείξας τοῖς μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου

στήρας, καὶ τὰς αἱρέσεις ἀνατρέψαντας τῇ πίστει, ὕμνοις ἰσαάκιον εὐφημήσωμεν, καὶ σὺν δαλμάτῳ φαῦστον, ὡς τοῦ χριστοῦ θεράποντας. αὐτὸν δυσωποῦντας ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

δʹ Τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων, τῶν ἐν ἐφέσῳ. καὶ τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος εὐδοκίας. τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Κοντάκιον. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Οἱ τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, καταφθορᾶς διέμειναν τεθνήξαντες ἐκτός. ὅθεν ἐξανέστησαν, μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν ἐν θάψαντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν. οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ εὐφημοῦντες χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

ε Προεόρτια τῆς μεταμορφώσεως, τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος,

Βασίλειον διάδημα ἐστέφθη σὴ κορυφή. ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ τοῦ θῦ, μαρτύρων πρωτάθλε· σὺ γὰρ τὴν ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν σωτῆρα τοῦ πρὸς δεξιόθεν. αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ~

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανίου γεωργοῦ πανεύφημε. πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς γῆς διὰ χν ἐξέχεας μακάριε. πρῶτος ὑπ᾽ αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω. ἐν οὐρανοῖς ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανίτα τῶν μαρτύρων ὁ πρωτόαθλος ~

γ΄ Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, ἰσαακίου, δαλμάτου, καὶ φαύστου. προπατόριον. Θεὸς τῶν πατέρων. Κοντάκιον. ἦχος β.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμψαντας ὡς φω-

κθ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος καλλινίκου. Τρο πάριον. Ὁ μάρτυς σου κύριε.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω τερπνὰ, ἀξίως νῦν κεκλήρωται. Χριστοῦ γὰρ σφοδρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος. τοῦ πυρὸς καλλίνικε, δι' αὐτοῦ ἀνδρείως κατετόλμησας. ὧ ἐν νῦν παριστάμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

λ' Τῶν ἁγίων ἀποστόλων σίλα, καὶ σιλουανοῦ. τροπάριον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

λα' Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου, εὐδοκίμου, καὶ προεόρτια τῆς προελεύσεως, τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. τροπάριον.

τοῦ ἁγίου, ἦχος δ.

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς οὐρανίους σκηνάς. τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον, ἀδιαλώβητον τὸ σῶμά σου ἅγιε. σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μο-

ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. α΄.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ μάρτυς Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ. ταῖς εὐχαῖς σου τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα ἐκ τῶν βοώντων πιστῶς· σῶσον ἡμᾶς κύριε.

Κζ΄. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ. τροπάριον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Κοντάκιον, ἦχος α΄. τὸν τάφον σου σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοὶ καὶ αὐτόπται τοῦ λόγου. καὶ σκεῦος ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει. Νικάνορ καὶ Πρόχορε. Παρμενᾶ Τίμων ἔνδοξε. ὅθεν σήμερον τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην. ἑορτάζομεν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

καὶ Βικία ἔνδοξη. χαίροις νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσι σε, πόθῳ πταισμάτων αἰτουμένη, ἱλασμὸν ἀειμακάριστε.

Κοντάκιον. Ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ ρογόνων χῦ, τὴν μνήμην ἑορτάζομεν: τὴν τούτων πιστῶς αἰτούμενοι βοήθειαν. τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κράζοντας, ὁ θς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησεν.

ΚϚ΄ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἑρμολάου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ προσπάρειον.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

ΚΖ΄ Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος παντελεήμονος. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. προσπάρειον. ἦχος γ.

Ἀθλοφόρε ἅγιε καὶ ἰαματικὲ παντελεήμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς

γάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα θεῖον ψυχῆς τε, καὶ σώματος.

Ἕτερον τῆς ὁσίας. ἦχος πλ, δ.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῷ ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ τὸν ὑμνητήριον. πρασκεδῆς δεῦτε συμφώνως ἀναμέλψωμεν. ἀποστράπτει γὰρ τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ κόσμῳ. ἐπελαύνουσα τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαιναν. καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὴν χάριν ἄφθονον. τοῖς κραυγάζουσι χαῖρε πολύαθλε.

κε Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας ἄννης., μητρὸς τῆς θεοτόκου. καὶ μνήμη τῶν ὁσίων γυναικῶν, ὀλυμπιάδος καὶ εὐπραξίας.

κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. προσπάρχον. ἦχος δ.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν ἐκυοφόρησας. ἁγνὴν θεομήτορα θεόφρον ἄννα. διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραινομένων

θήτηϛιαν πεϛσήκατο. ὅλην σου τὴν ἔ-
φεσιν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ὅθεν καὶ
ἰάματα ἐπετέλεσας πλεῖστα. καὶ μετα
στάσα νῦν ἐν οὐρανοῖς ὑπὲρ τοῦ κόσμου
πρεσβεύεις ἑκάστοτε:-

κγ Τῶν ἁγίων μαρτύρων προφήμου θεο-
φίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. προσπάριον.
Οἱ μάρτυρές σου κύριε:-

κδ Τῆς ἁγίας μάρτυρος χριστίνης, καὶ τῆς
ἁγίας ὁσιομάρτυρος τοῦ χριστοῦ παρα-
σκευῆς. προσπάριον ἦχος δ.
Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ. τὸ αὐτὸ καὶ τῆς
ὁσίας. Κοντάκιον ἦχος δ. Ὁ ὑψωθείς.
Ὁ ἀπειδὴς τοῦ σταυροῦ ἐγνωρίσθης. ἔχου-
σα πτέρυγας χρυσᾶς καὶ πρὸς ὕψος,
τῶν οὐρανῶν κατέπαυσας χριστίνα σε-
μνή. ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον ἑορτὴν ἐκ-
τελοῦμεν. πίστει προσκυνοῦντές σου
τῶν λειψάνων τὴν θήκην. ἐξ ἧς πη-

στημένη μαγδαλλινή, ἡ κλυθεῖς μαρία·
αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους
φυλάττουσα. ὅθεν σήμερον, τὴν πα-
νηγίαν σου μνήμην ἑορτάζοντες, ἁμαρ-
τημάτων τὴν λύσιν εὐχαῖς σου λαμ-
βανόμενοι. Τοῦ μάρτυρος.
Καὶ τρόπων μέτοχος. Κοντάκιον.
ἦχος γ΄. Η παρθένος σήμερον.
Τὴν χριστοῦ μαθήτριαν, καὶ πρώτην ἐν
μυροφόροις. τὴν εὐαγγελίσασαν τοῖς
ἀποστόλοις τὸ χαῖρε. ἅπαντες ψαλμοῖς
καὶ ὕμνοις εὐφημοῦμεν, αἴνεσιν ἀνα-
πέμποντες θεῷ τῷ ὅλων, τὸν τοιαύ-
την ἐν τῷ κόσμῳ πηγὴν θαυμάτων,
χαρισάμενον ἡμῖν:-
Ετερον τῆς αὐτῆς. ἦχος δ΄.
Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.
Ο ὑπερούσιος θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ. μετὰ σαρ-
κὸς παραφοιτήσαντος μαρία, σὲ ἀληθῆ μα-
θήτριαν

χριστὸν σταλεῦ. καὶ ἐγκαίνου συνάσκησεῦ αὐτοῦ κὴ τοῦ ἁγίου προφήτου ἰεζεκιὴλ. τροπάριον. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. καὶ τὸ, τοῦ προφήτου σου τὴν μνήμην κύριε. Κοντάκιον, τῶν ὁσίων. τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἀναφανέντα ἀστέρα, κὴ ἀρεταῖς ὑπερκοσμίως λάμψαντα. συμεὼν ἰσάγγελον καὶ θεοφόρον εὐφημήσωμεν. σὺν τούτῳ ἰωάννην τὸν ἀοίδιμον ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ, ὡς πρεσβεύοντας κυρίῳ ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κβ. Τῆς ἁγίας μυροφόρου, κὴ ἰσαποστόλου μαρίας τῆς μαγδαληνῆς. καὶ ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος φωκᾶ. κατάκλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος α.

Χριστῷ τῷ διὰ ἡμᾶς ἐκ παρθένου τεχθέντι,

τοῦ μεγάλου Βασιλείου. τροπάριον.
τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἕτερον. Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς.

κ΄ Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου ἠλιοῦ. καὶ τέλεσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος δ΄.

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς. ὁ δεύτερος πρόδρομος τῆς παρουσίας χριστοῦ. ἠλίας ὁ ἔνδοξος. ἄνωθεν καταπέμψας ἐλισσαίῳ τὴν χάριν. νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει. διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα.

Κοντάκιον, ἰδιόμελον. ἦχος β.

Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἠλία μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας ὑδατόῤῥυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

κα΄ Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν συμεὼν τοῦ διὰ

Γ αρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε. ἀκηράτοις στέμμασιν, ἐστεφανώθης μαρίνα. αἵμασι τοῦ μαρτυρίου δὲ φοινιχθεῖσα. θαύμασι κατελαμπρύνθης τῶν ἰαμάτων. Τὰ βραβεῖα τῆς νίκης ἐδέξω μάρτυς, χειρὶ τοῦ κτίσαντος.

Εξαποστ. ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλ.

Α΄ νδρείαν καὶ φρόνησιν κεκτημένη σεμνή, τελείως καταπάλαισας ὄφιν ἀρχέκακον, μαρίνα πανεύφημε. ἰσχύσας ὀλυμβρίου τὰς πικρὰς τιμωρίας. εὔφρανας ἀσωμάτων τὰς χορείας ἀθλοῦσα. διὸ ἀπαύστως πρέσβευε χριστῷ, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς:-

ιη Τ οῦ ἁγίου μάρτυρος ὑακίνθου τοῦ ἐν ἀμάστριδι, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος αἰμιλιανοῦ. ἀλληλούϊα.

ιθ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν δίου, καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν μακρίνης, ἀδελφῆς

ιϛʹ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, Ἀθηνογένους, καὶ τῶν δέκα αὐτοῦ μαθητῶν.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἤγουν τῇ, ιϛʹ. τοῦ ἰουλίου μηνός. μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ κατὰ νίκαιαν συνελθόντων, τιηʹ. καὶ τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ συνελθόντων ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, ρνʹ. καὶ τῶν ἐν τῇ, γʹ. ἐν ἐφέσῳ, σʹ. καὶ τῶν ἐν τῇ δʹ. ἐν χαλκηδόνι, χλʹ. καὶ τῶν ἐν τῇ, εʹ. ρξʹ. καὶ τῶν ἐν τῇ, ϛʹ. ροʹ.

Τροπάριον καὶ κοντάκιον. Ζήτει τῇ ιαʹ, τοῦ ὀκτωβρίου μηνός.

ιζʹ Τῆς ἁγίας μάρτυρος μαρίνης. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Τροπάριον. ἦχος δʹ. Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ.
Κοντάκιον. ἦχος γʹ. Ἡ παρθένος σήμε.

σίυ. Ο ὀρθοδοξίας ὁδηγέ. Κοντάκιον.
τοῦ ἀρχαγγέλου. τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο ἐν οὐρανοῖς, καθορῶν θεοῦ τὴν δόξαν. καὶ τοῖς ἀπὸ γῆς ἐξ ὕψους παρέχων χάριν, ἀρχηγὲ τῶν ἀγγέλων σοφὲ γαβριήλ. θεοῦ δόξης ὁ διάκονος, καὶ τοῦ κόσμου θεῖος πρόμαχος, σῶζε φρούρει τοὺς βοῶντάς σοι, αὐτὸς γενοῦ βοηθὸς καὶ ὀυδεὶς καθ' ἡμῶν:~

ιδ Τ οῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀκύλα. τροπάριον. Ἀπόστολε ἅγιε.

ιε Τ ῶν ἁγίων μαρτύρων, κηρύκου, καὶ ἰουλίττης. τροπάριον. Ο ἱ μάρτυρές σου κύριε. Κοντάκιον. ἦχος δ.

Ε πεφάνης σήμερον.

Ε ν ἀγκάλαις φέρουσα ἡ χριστομάρτυς, ἰουλίττα κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε. χριστὸς ὑπάρχει μαρτύρων τὸ καύχημα:~

φήμου εὐφημίας ἤτοι τοῦ ὅρους τῶν πα-
τέρων. προσπάριον. ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ.
Κοντάκιον. ἦχος πλ. β'.

Α' γῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει
κατεβάλλου θερμῶς. ὑπὲρ χριστοῦ νυμ-
φίου σου. ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἱρέσεις,
τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα. ἐν τοῖς πο-
σὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι
πρέσβευε διὰ τῆς θεοτόκου. ἡ ὑπὸ
ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων πα-
τέρων τὸν ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττου-
σα πανεύφημε.

ιβ Τ ῶν ἁγίων μαρτύρων, πρόκλου καὶ
ἱλαρίου. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
μιχαὴλ τοῦ μελεΐνου.

ιγ' Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου γαβριήλ,
καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν ἰωσὴφ
θεσσαλονίκης τοῦ ὁμολογητοῦ. προ-
σπάριον. τῶν οὐρανίων στρατιῶν. τοῦ ὁ-

μακι. καὶ τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος κυριακῆς, ἀλληλούια.

ή Τ οῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος προκοπίου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. Ο μάρτυς σου κύριε. Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τ ῷ ξύλῳ χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ τῇ σταυροῦ ἰσχύϊ συμφραξάμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα καὶ τὸ θράσος κατέβαλες προκόπιε. καὶ τὴν σεπτὴν ἐκκλησίαν ὕψωσας, τῇ πίστει προκόπτων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

θ΄ Τ οῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος παγκρατίου, ἐπισκόπου ταυρομενίας. τροπάριον. Καὶ τρόπων μέτοχος.

ί Τῶν ἁγίων, μ΄ έ, μαρτύρων τῶν ἐν νικοπόλει τῆς ἀρμενίας. τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

ιά Τῆς ἁγίας μάρτυρος, καὶ πανευ-

ἀθάνασιε, ὁ χριστὸς σὲ ἠμείψατο πλουσίαις δωρεαῖς. διὸ πάτερ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος Β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χ ριστοῦ τὸν ζυγὸν, λαβὼν ἀθανάσιε, καὶ σοῦ τὸν σταυρὸν, ἐπ' ὤμων ἀράμενος, μιμητὴς πανάριστος τῶν αὐτοῦ παθημάτων γέγονας. κοινωνόν τε τῆς δόξης αὐτοῦ τῆς θείας μετέχων, καὶ ἀλήκτου τρυφῆς.

ς Τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν, σισώη τοῦ μεγάλου.

Τροπάρ. ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐ ξασκήσας ἄγγελος ἐν γῇ ὤφθης. καταυγάζων ὅσιε, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν. θεοσημείοις ἑκάστοτε. ὅθεν σε πίστει γεραίρομεν.

ζ Τ ῶν ὁσίων πρῶν ἡμῶν, θωμᾶ, τοῦ ἐν τῷ μαλαίῳ, καὶ ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ κλί

Κανόνα πίστεως. Κοντάκιον, ἦχος β.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σάλπιγγας τρανῶς, τὰ θεῖα μελωδήματα. ἐδείχθης φωστὴρ τοῦ κόσμου τηλαυγέστατος. τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῆς τριάδος αὐδρεία ὅσιε. ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι. μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῆς ἁγίας μάρθας, μρς τοῦ ἁγίου συμεὼν τοῦ θαυμαστορείτου. καὶ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν, ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ ἄθῳ. καὶ τοῦ ὁσίου λαμπαδοῦ.

Προπαράριον, τῆς ὁσίας. Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς. τοῦ ὁσίου, ἦχος γ΄.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωήν σου κατεπλάγησαν ἀγγέλων τάγματα πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκὰς ἐχώρησας ἀοίδιμε. καὶ κατετραυμάτισας τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας. ὅθεν

χρόνος. διὸ δυσωποῦμέν σε. εἰρήνην
τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος τέταρτος.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας ἐ-
δωρήσω. θεοχαρίτωτε ἁγνὴ τὴν ἱε-
ρὰν ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερὸν σῶμά
σου ἐσκέπασας, σκέπη πάντων ἀν-
θρώπων. ἧς περ τὴν κατάθεσιν, ἑορ-
τάζομεν πόθῳ. καὶ ἐκβοῶμεν φόβῳ
σοι σεμνή, χαῖρε παρθένε χριστιανῶν τὸ
καύχημα.

γ' Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ὑακίνθου καὶ τοῦ
ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνατολίου πατριάρ-
χου κωνσταντινουπόλεως. τροπάριον.

Ὁ μάρτυς σου κύριε, καὶ κανόνα πίστεως.

δ' Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου κρή-
της, τοῦ ἱεροσολυμίτου. τροπάριον.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΛΙΟΣ, ΕΧΩΝ ἡμέρας, λα. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιδ. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ι.

α΄ Εἰς τὴν πρώτην, τῶν ἁγίων, καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων, κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ, τῶν ἐν ῥώμῃ μαρτυρησάντων. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. καὶ κοντάκιον. Ζήτει νοεμβρίου, α΄.

β΄ Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας, ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, ἐν βλαχέρναις. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος πλ. δ.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη. ἐσθῆτα καὶ ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω. τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου, ἄφθαρτα διαμείναντα. ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ

προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν
σου καὶ ἀνάπαυσιν. τοὺς πόνους γὰρ
ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον ἐδέξω ὑπὲρ
πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώ-
σκων τὰ ἐγκάρδια.

λ΄ Ἡ σύναξις τῶν ἁγίων καὶ πανευφή-
μων δώδεκα ἀποστόλων. ἰχθύος κα-
τάλυσις. προσπάζων. Οἱ τῶν ἀποστόλων.
Κοντάκιον. ἦχος β΄. πρὸς τό. Τὰ ἄνω.

Η΄ πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστε-
ως. δοξάζει φαιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν
πρόκριτον. καὶ σὺν Παύλῳ ἅπασαν
δωδεκάριθμον φάλαγγα σήμερον. ὧν
τὴν μνήμην τελοῦντες πιστῶς, τὸν τού-
τους δοξάσαντα δοξάζομεν.

Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπὸ γ΄, ᾠδῆς, ἡ ὑπακοή, ἦχος πλ, δ΄.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον, ποία δὲ ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε ῥήτορα, Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σὲ παῦλε. εἶδε γάρ σε σκελισθέντα φωτί. ῥώμη σοῦ τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει. ἀλλ᾽ ἡ ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ ποθεῖ τιμῶσά σου τὰ σπάργανα. πέτρε τῆς πίστεως ἡ πέτρα. παῦλε καύχημα τῆς οἰκουμένης. ἐκ τῆς ῥώμης συνελθόντες, στηρίξατε ἡμᾶς.

Ἀφ᾽ ἕκτης ᾠδῆς. Κοντάκιον, ἦχος β.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν ἀποστόλων κύριε

καὶ ἰωάννου. τροπάριον. ἦχος πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου μαρτύρων
τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρισά-
μενος χριστὲ ὁ θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις
βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασι-
λείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μό-
νος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κοντάκιον. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὸ μέγα ἰατρεῖον τῆς οἰκουμένης, τὸ ζεῦ-
γος τοῦ χριστοῦ τὸ πεποθημένον. τοὺς φω-
στῆρας τοὺς ἐκλάμποντας, ταῖς αὐγαῖς
τῶν ἰάσεων, ὑμνήσωμεν πιστοὶ μεγαλο-
φώνως, ἔνδον τοῦ ναοῦ αὐτῶν βοῶντες.
κῦρος καὶ ἰωάννης οἱ χορηγοὶ τῶν θαυ-
μάτων, καὶ ἰατροὶ τῶν νοσούντων αὐ-
γάζουσι τὰ πέρατα.

κθ Τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων
πέτρου καὶ παύλου. ἀργία καὶ ἰχθύος
κατάλυσις. τροπάριον. ἦχος δ΄.

κε Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος φεβρωνίας.
προπάριον. Ἡ ἀμνάς σου.
Κοντάκιον. τὸ τῷ τε δεχόμεν.
κς Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν δαβὶδ τοῦ ἐν θεσσαλονίκῃ. προπάριον.
Ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς.
κζ Τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν, σαμψὼν τοῦ ξενοδόχου. προπάρ. Ἐν τῇ ὑπομονῆσου.
Ζήτει νοεμβρίου, ι β. Κοντάκιον.
Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.
Ὡς ἰατρὸν πανάριστον, καὶ πρεσβευτὴν εὐπρόσδεκτον, οἱ τῇ σορῷ σου τῇ θείᾳ προστρέχοντες, σαμψὼν θεόφρον ὅσιε. συνελθόντες ἐν πίστει ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις ἀγαλλιώμενοι, χριστὸν δοξάζομεν τὸν τοιαύτην σοι χάριν παρέχοντα τὴν ἰάσεων.
κη Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων, τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων, κύρου,

κγ΄ Τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀγριππίνης.

κδ΄ Τὸ γενέθλιον, τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου, βαπτιστοῦ ἰωάννου.

ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις. ἀπολυτάριον, ἦχος, δ΄.

Προφῆτα καὶ πρόδρομε, τῆς παρουσίας χριστοῦ. ἀξίως εὐφημῆσαί σε, οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς. οἱ πόθῳ τιμῶντές σε. στείρωσις γὰρ τεκούσης καὶ πατρὸς ἀφωνία. λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ καὶ σεπτῇ σου γεννήσει. καὶ σάρκωσις υἱοῦ τοῦ θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται. Κοντάκιον, ἦχος γ΄. Η παρθένος σήμερον.

Ἡ πρὶν στεῖρα σήμερον, χριστοῦ τὸν πρόδρομον τίκτει. καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα πάσης τῆς προφητείας. ὃν γὰρ οἱ προφῆται προεκήρυξαν, τοῦτον ἐν ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη θείου λόγου, προφήτης κῆρυξ ὁμοῦ καὶ πρόδρομος.

ιθ΄ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἰούδα ἀδελφοῦ
τοῦ κυ. τροπάριον. ἦχος α΄.

Χοῦ ἐν συγγενῆ, ὦ ἰούδα εἰδότες. τὸν μάρ-
τυρα στερρὸν ἱερῶς εὐφημοῦμεν. τὴν πλά-
νην πατήσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρή-
σαντα. ὅθεν σήμερον. τὴν παναγίαν σου
μνήμην. ἑορτάζοντες, ἁμαρτημάτων
τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον. ἦχος α΄. Τὰ χῶ ζητῶ.

Τοῦ παύλου δειχθεὶς συνόμιλος ἀπόστο-
λε. σὺν τούτῳ ἡμῖν τὸ κήρυγμα κατήγ-
γειλας, τοῦ ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα
ἰούδα μακάριε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι,
μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων
ἡμῶν. (σκόπου πατάρων.

κ΄ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος μεθοδίου ἐπι-

κα΄ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἰουλιανοῦ τοῦ ταρσέως.

κβ΄ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, εὐσεβείου,
ἐπισκόπου σαμοσάτων.

μᾶμμεῖν ὡς θεοῦ φίλον τύχων μακάριε.

ιζ Τῶν ἁγίων μαρτύρων, μανουὴλ, σαβὲλ καὶ ἰσμαήλ. προστα. Ο ἱ μάρτυρές σου.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῇ πίστει χριστοῦ, προσθέμενοι παμμακάριστοι. καὶ τούτου πιστῶς πιόντες τὸ ποτήριον. τῶν περσῶν σεβάσματα, καὶ τὸ θράσος εἰς γῆν καταβάλετε, τῆς τριάδος ἰσάριθμοι. πρεσβείαν ποιοῦντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ιη Τοῦ ἁγίου μάρτυρος λεοντίου. προστα. Ο μάρτυς σου κύριε. Κοντάκιον.

Η παρθένος σήμερον.

Τῶν τυράννων ἤσχυνας τὰς πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ ἑλλήνων ἤλεγξας τὸ ἀθεώτατον σέβας. ἔλαμψας θεογνωσίαν πᾶσιν ἀνθρώποις. δόγμασι τῆς εὐσεβείας θεόφρον μάρτυς. διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην τιμῶμεν πόθῳ, σοφὲ λεόντιε.

ἡμῶν ἡ. Ἕτερον τοῦ ἱεράρχου.

Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσω ὡς ἀσώματος, καὶ οὐρανοὺς ἐκληρώσω μεθόδιε, ὡς τρανώσας ἐν τοῖς πέρασι τῶν εἰκόνων προσκύνησιν. ἐν πόνοις γὰρ καὶ μόχθοις περιεσσοτέρως διάγων οὐκ ἔπαυσω ἐν παῤῥησίᾳ, ἐλέγχων ἀπειθοῦντας τὴν εἰκόνα χριστοῦ.

ιε Τοῦ ἁγίου προφήτου ἀμμώς. ἀλληλούϊα

ς Τοῦ ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ τύχωνος ἀμαθοῦντος. τροπάριον. ἦχος, ά.

Τῆς ἐρήμου. Κοντάκιον. ἦχος γ.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐν ἀσκήσει ἅγιε θεοφιλῆ διατρέψας. παρακλήτου δυνάμει, ἐξ ὕψους καθ' ὑπεδέξω. ξόανα καθελεῖν πλάνης λαοὺς δὲ σώζειν. δαίμονας ἀποδιώκειν νόσους ἰᾶσθαι, διὰ τοῦτό σε τι-

ιδ΄ Τοῦ ἁγίου προφήτου ἐλισσαίου, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν μεθοδίου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. προπαρ' εἰον. ἦχος δ.

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς. ὁ δεύτερος πρόδρομος τῆς παρουσίας χριστοῦ, ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας ἐλισσαίῳ τὴν χάριν. νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει. διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν, βρύει ἰάματα.

Ετερον τοῦ ἱεράρχου. κανόνα πίστεως.

Κοντάκιον, τοῦ προφήτου, ἦχος β.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτης θεοῦ, ἐδείχθης διπλάσιονα. τὴν χάριν λαβὼν τὴν ὄντως ἐπαξίαν σοι, ἐλισσαῖε μακάριε ἠλιοῦ γὰρ γέγονας σύσκηνος. σὺν αὐτῷ χριστῷ τῷ θεῷ πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων

ὁσίου πατρὸς ἡμῶν πέτρου τοῦ ἀθωνίτου.
Τροπάριον. Τ ῆς ἐρήμου πολίτης.
Ἦχ δ´, Ο θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.
Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Α᾽ στὴρ φαεινὸς ἐδείχθης τοῖς μονάζουσι. ὡς
φέγγος νυκτὶ, αὐγάζει ἐν τοῖς πέρασιν,
οὕτω πάτερ ἔλαμψας ἐν ἀσκήσεως-
περ ἥλιος. διὰ τοῦτο ὀνόφερε μὴ παύσῃ
πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:-

Ἕτερον, πρὸς τὸ πίστιν χριστοῦ.

Θ ῶς νοητὸν καὶ οὐράνιον ἔνδον λαβὼν ἐν
καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου τριάδος
δοχεῖον ὤφθης λαμπρότατον, καὶ χά
ριν τῶν θαυμάτων ἀπείληφας, κραυ
γάζων, ἀλληλούϊα:-

ιγ´ Τ ῆς ἁγίας μάρτυρος ἀκυλίνης, καὶ τοῦ
ἁγίου τριφυλλίου, ἐπισκόπου λευκω
σίας τῆς κύπρου. Τροπάριον.
Ἦχ. ἀμνάς σου καὶ τὸ, Κ ανόνα πίστεως.

πᾶσι πταισμάτων δωρήσασθαι ἄφεσιν.

ι Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος τιμοθέου, ἐπισκόπου προύσης.

ια Τῶν ἁγίων ἀποστόλων, βαρθολομαίου, καὶ βαρνάβα. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
τροπάριον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.
Κοντάκιον. ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Τοῦ κυρίου γέγονας πανάληθὴς ὑπηρέτης. ἀποστόλων ὤφθης τῶν ἑβδομήκοντα πρῶτος. ηὔγασας καὶ σὺν τῷ παύλῳ, τὸ κήρυγμά σου. ἅπασι καταμηνύων χριστὸν σωτῆρα. διατοῦτο ὑμνῳδίαις, τὴν θείαν μνήμην βαρνάβα τελοῦμέν σου.

Ἕτερον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὤφθης μέγας ἥλιος τῇ οἰκουμένῃ. διδαγμάτων λάμψεσι, καὶ θαυμασίων φοβερῶν. φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, βαρθολομαῖε κυρίου ἀπόστολε.

ιβ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ὀνουφρίου, καὶ τοῦ

ρίῳ, κ. κοντάκιον. ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.
Ω ὁ ἀθλητὴς καὶ μιμητὴς τοῦ σωτῆρος, καὶ χορηγὸς τῶν δωρεῶν τῶν ἐκεῖθεν, ταῖς πρὸς θεὸν πρεσβείαις σου προφθάνοις ἀεί, πάντας τοὺς προσφεύγοντας, τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ. καὶ πιστῶς προστρέχοντας τῇ ἁγίᾳ σου σκέπῃ. διὸ βοῶμεν λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων παμμάκαρ θεόδωρε.

θ΄ Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας. τροπάριον. ἦχος δ΄. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ. Κοντάκιον. ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν.

Τ ὰς τῶν αἱρέσεων πλοκὰς διαρρήξας, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ χριστοῦ θείοις λόγοις, τὴν ἐκκλησίαν κύριλλε ἐπλούτισας. πάντα τὰ ζιζάνια νεσορίου ἐκκόψας, ὅθεν καὶ παρίστασαι, σὺν ἀγγέλων χορείαις χριστῷ πρεσβεύων μακάριε ἐκτενῶς.

προσόμοιον. κανόνα πίστεως.

Κοντάκιον. ἦχος Β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν πίστιν χριστοῦ, πραΰνως σὺ ἐδογμάτισας, καὶ ταύτην τηρῶν, εἰς πλῆθος ὄντως ηὔξησας. τὸ πιστόν σου ποίμνιον σὺν ἀγγέλοις ὅθεν μητρόφανες συναγάλλονται νῦν τῷ χριστῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ε΄ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος δωροθέου ἐπισκόπου τύρου.

ς΄ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν βισσαρίωνος τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ τοῦ ὁσίου ἱλαρίωνος τοῦ νέου, μονῆς τῶν δαλμάτων.

ζ΄ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεοδότου ἐπισκόπου ἀγκύρας.

η΄ Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. προσόμοιον ἦχος δ΄.

Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ. Ζήτει φθέγμα

ΜΗ'Ν Ι'ΟΥ'ΝΙΟΣ, ΕΧΩΝ
ἡμέρας, λ. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιε.
καὶ ἡ νὺξ ὥρας, θ'.

α' Εἰς τὴν πρώτην, τοῦ ἁγίου μάρτυρος, ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου. καὶ ἑτέρου μάρτυρος ἰουστίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. ἀλληλούϊα.

β Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νικηφόρου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ. Τροπάριον. Κανόνα πίστεως.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὦ νικηφόρε. ὥρανόθεν ἐνδέδεξαι ὡς εἰληφὼς παρὰ θεοῦ. σῶζε τοὺς πίστει τιμῶντάς σε, ὡς ἱεράρχην χριστοῦ καὶ διδάσκαλον:-

γ' Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, λουκιλλιανοῦ.
ἀλληλούϊα.

δ' Τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν μητροφάνους, πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως.

με τοῦ χάριτος, ἢ τὸ τρόπον. Ἐπιφανὴς.

Ὁ ἡρώδης πρόδηλον με παρανομοῦντας. γυναικὶ παρέσχετο τὴν κεφαλὴν σου τῇ σεπτὴν, ἧς τῇ εὑρέσει βοῶμέν σοι, χάριν παράσχου πᾶσι δωρήσασθαι ἔλεος.

κς΄ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου κάρπου, ἑνὸς τῶν ἑβδομήκοντα. προσπαίζιον. ἦχος γ. Ἀπόστολε ἅγιε.

κζ΄ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεράποντος. ἀλληλούια.

κη΄ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νικήτα ἐπισκόπου χαλκηδόνος, καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, ἐλλαδίου. ἀλληλούια.

κθ΄ Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος, θεοδοσίας. ἀλληλούια.

λ΄ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωαννικίου μονῆς τῶν δαλμάτων. ἀλληλούια.

λα΄ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἑρμείου, καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἑρμαίου. ἀλληλούια.

Κοντάκιον, ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ὡς οὐρανὸν, σύλον πεπλουτισάμενος. δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θαυμάτων τῇ αἴγλῃ ὅσιε. καὶ χριστῷ τῷ πάντων θεῷ πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κε Ἡ τρίτη εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον, ἦχος δ.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ. χριστὸς ἀπεκάλυψε τὴν κεφαλήν σου ἡμῖν, προφῆτα καὶ πρόδρομε. πάντων οὖν συνελθόντων ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, ἄσμασι θεηγόροις τὸν σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου.

Κοντάκιον, προφῆτα θεοῦ καὶ πρόδρο-

λεῦσιν ἀπόστολος σου κέ, βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο. ἣν περιφρούρει διαπαντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον. Ἡ παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ ἑλένῃ, τὸν σταυρὸν ἐμφαίνουσι, τὸ πανσέβασμιον ξύλον. ἅπαντας τοὺς ἰουδαίους συναγαγόντων. τούτους οὖν αὐτῶν φημήσωμεν ἐπαξίως. διὰ αὐτῶν γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα τὸ πρὸ αἰώνων φρικτόν.

κβ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος βασιλίσκου.

ἀλληλούϊα.

κγ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ μιχαὴλ ἐπισκόπου συνάδων.

κδ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν συμεὼν, τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει. κατάλυσις. οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος ά.

ιθ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, παγκρατίου· πρόσης καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

ἀλληλούϊα.

κ΄ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος θαλαλαίου.

προκείμενον. ὁ μάρτυς σου κύριε.

Κοντάκιον. ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμε.

Τῶν μαρτύρων σύναθλος ἀναδειχθεὶς καὶ ὁ πλήτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ βασιλέως τῆς δόξης. γέγονας διὰ βασάνων, καὶ τιμωρίας, ἔπαυσιν εἰδωλολάτρων. καταπατήσας. διατοῦτο τὴν σεπτὴν σου. ὑμνοῦμεν μνήμην σοφὲ θαλάλαιε.

κα΄ Τῶν ἁγίων μεγάλων βασιλέων, καὶ ἰσαποστόλων κωνσταντίνου καὶ ἑλένης. οἴνου καὶ ἐλαίου κατάλυσις, καὶ ἀργία. προκείμενον. ἦχος δ΄.

Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ παῦλος τὴν κλῆσιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασι.

τροπάριον. ἦχος πλ. δ'.
Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.
Κοντάκιον. ἦχος β'. τὴν ἐν πρεσβείαις.
Τὴν τῶν ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν ἐπιδεξάμενος παχώμιε θεοφόρε. τούτων καὶ τῆς εὐκλείας ἠξίωσαι. τῷ τοῦ δεσπότου θρόνῳ σὺν τούτοις παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων θείαν ἄφεσιν.
ις Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου μαθητοῦ τοῦ ὁσίου παχωμίου.
τροπάριον. Τῆς ἐρήμου πολίτης.
Ζήτει σεπτεμβρίῳ, κθ'.
ιζ' Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀνδρονίκου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. τροπάριον. Ἀπόστολε ἅγιε.
ιη Τῶν ἁγίων μαρτύρων πέτρου διονυσίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεοδότου τοῦ ἐν ἀγκύρᾳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ζ'. παρθένων.
ἀλληλούϊα.

ιγ Τῆς ἁγίας μάρτυρος γλυκερίας.
τροπάριον. ἦχος δ'. Ἡ ἀμνάς σου.
Κοντάκιον. ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμε.
Τὴν παρθένον σέργουσα, καὶ θεοτόκον μαρίαν. διετήρεις ἄφθορον, τὴν σεαυτῆς παρθενίαν. πόθῳ δὲ καρδιωθεῖσα τῷ τοῦ κυ. ἤθλησας ἀνδρειοφρόνως μέχρι θανάτου, διὰ τοῦτο καὶ διπλοῦσι, παρθένο μάρτυς στεφάνῳ στέφει χς.
ιδ' Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἰσιδώρου, τοῦ ἐν τῇ χίῳ τῇ νήσῳ. τροπάριον.
Ο μάρτυς σου κε'.
Κοντάκιον. Επεφάνης σήμερον.
Κυβερνήτης μέγιστος τῇ οἰκουμένῃ. σὺ ἐφάνης ἅγιε ταῖς πρὸς θεόν σου προσευχαῖς. διὸ ὑμνοῦμέν σε σήμερον. μάρτυς θεόφρον; ἰσίδωρε ἔνδοξε.
ιε' Τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν παχωμίου τοῦ μεγάλου. οἴνου καὶ ἐλαίου κατάλυσις.

Κ Ἀποπλισθεὶς τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως, τῶν
ἀσεβῶν τὰς παρατάξεις ἔτρεψας ἱε-
ρομάρτυς. καὶ τὸν στέφανον παρὰ κυρίου
ἦρας μόνιμε. διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων ἀ-
γαλλόμενος. περίσωζε κινδύνων τοὺς
ὑμνοῦντάς σε πρεσβεύων ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ιβ Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν ἐπιφα-
νίου ἐπισκόπου κύπρου καὶ γερμανοῦ πα-
τριάρχου, κωνσταντινουπόλεως. Τροπάριον.
Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. Κοντάκιον.
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.
Ἱεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα.
εὐφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος,
σὺν γερμανῷ τὸν θεῖον ἐπιφάνιον.
οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν τὴν ἀθέων τὰς
γλώσσας. δόγματα σοφώτατα διαθέ-
μενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν
ἀεὶ τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

ιγ Τῆς

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβούντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, ὡς θεηγόρον πάντων σίμωνα. τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς ἀσωμάτοις νῦν ἀγάλλεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ιά Τὰ γενέθλια τῆς κωνσταντινουπόλεως, καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος μωκίου. τροπάριον, καὶ τρόπων μέλος.

Ἕτερον τῶν γενεθλίων. ἦχος δ΄.

Τῆς θεοτόκου ἡ πόλις, τῇ θεοτόκῳ προσφόρως, τὴν ἑαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν. ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται καὶ βασιλεύει. διὲ αὐτῆς περισώζεται, καὶ διαμένει βοῶσα πρὸς αὐτὴν, χαῖρε ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Κοντάκιον. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

μάρτυρος χριστοφόρου. προπάριον. τοῦ προφήτου. ἦχος πλ. δ τοῦ προφήτου σου τὴν μνήμην κύριε. τοῦ μάρτυρος. ἦχος δ.

Σ τολαῖς ταῖς ἐξ αἱμάτων ὡραϊζόμενος. καὶ παρίστασαι τῷ βασιλεῖ τῶν δυνάμεων. χριστοφόρε ἀοίδιμε. ὅθεν σὺν ἀσωμάτων καὶ μαρτύρων ᾄδεις. τῇ τρισαγίῳ φρικτῇ μελῳδίᾳ. διὸ ταῖς ἱκεσίαις σου σῶζε τὴν ποίμνην σου.

Κοντάκιον. τοῦ προφήτου. τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τ ῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, προφητομάρτυς θεοκήρυξ ἠσαΐα, πᾶσιν ἐτράνωσας τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ κυρίου, μεγαλοφώνως τοῖς πέρασιν, ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

ι Τ ῆ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου σίμωνος τοῦ ζηλωτοῦ. προπάριον. Ἀ πόστολε ἅγιε.

Κοντάκιον. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

διέχεταί σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπέσοντα τῷ στήθει καταδεξάμενος. ὃν ἱκέτευε θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι. αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος. τοῦ ὁσί. υ.
ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Κοντάκιον. τοῦ ἀποστόλου, ἦχος Β'.

Τὰ μεγαλεῖα σου παρθένε τίς διηγήσεται. Βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ὡς θεολόγος καὶ φίλος χριστοῦ. τοῦ ὁσίου. τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν τῶν ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδεξάμενος ἀρσένιε θεοφόρε. τούτων καὶ τῆς τιμῆς κατηξίωσαι. τῷ τοῦ δεσπότου θρόνῳ σὺν αὐτοῖς παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων θείαν ἄφεσιν.

θ Τ τοῦ ἁγίου προφήτου ἠσαΐου, καὶ τοῦ ἁγίου

εἰρήνη. πρεσβείαις τῆς θεοτόκου χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, ἦχος δ. ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ.

Ο διανοίξας οὐρανοὺς κεκλεισμένους. ἐν οὐρανῷ ὑπερφανεὶς τὰς ἀκτῖνας, ὡσεὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος σταυρός. ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας δεξάμενοι προσκυνοῦμεν, δοξολογοῦμεν, φέγγος. καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτὸν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Η͂. τοῦ ἁγίου ἐνδόξου πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου ἠγαπημένου, παρθένου ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀρσενίου τοῦ μεγάλου. ἀργία καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου κατάλυσις. τροπάριον. ἦχος β.

Απόστολε χριστῷ τῷ θεῷ ἠγαπημένε ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον.

πῆος, ἡγιασμένος φανεὶς τε πανένδο-
ξε, θεοῦ ἀνθρώπων γνώσει καταφωτίσας
κόσμον ἐν τῇ ὑπομονῇ σου καρτε-
ρικώτατε καὶ γενναιότατε. ὅθεν πάντες
θεόφρον ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον.

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ φανέν-
τος σημείου σταυροῦ, ἐν τῇ πόλει ἱερουσα-
λὴμ. περὶ ὥραν ς', τῆς ἡμέρας ἐπὶ
κωνσταντίνου βασιλέως ἀπὸ τοῦ ἁγίου κρα-
νίου ἐκτεταμένου διὰ ἀστέρων, ἕως τοῦ ἁ-
γίου ὄρους τῶν ἐλαιῶν. καὶ μνήμη, τοῦ
ἁγίου μάρτυρος ἀκακίου. προσό-
μοιον, ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν, ὑπὲρ ἥλιον
ἔλαμψεν. ὅνπερ ἐξ ὄρους ἁγίου, τόπῳ
κρανίου ἐφήπλωσας. καὶ τὴν ἐν αὐ-
τῷ σου σῶτερ ἰσχὺν ἐτράνωσας. διὰ τού-
του κρατύνας καὶ τοὺς πιστοὺς ἡμῶν βα-
σιλεῖς. οὓς καὶ περίσωζε διαπαντὸς ἐν

Π αρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη πάρ
θένε. τῇ ἀθλήσει γέγονας, ὡραιοτάτη
εἰρήνη αἵμασι τοῖς ἐκ χυθεῖσί σου φοι
νιχθεῖσα. πλάνην τε, καταβαλοῦσα
τῆς ἀθεΐας. διὰ τοῦτο καὶ ἐδέξω βρα-
βεῖα νίκης, χειρὶ τοῦ κτίστου σου.

ς´ Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου ἰὼβ τοῦ πο-
λυάθλου τροπάριον. ἦχος α´.

Τ ὸν πλοῦτον θεωρήσας τῶν ἀρετῶν τοῦ
ἰὼβ, συλῆσαι ἐμηχανᾶτο ὁ τῶν δι-
καίων ἐχθρός. καὶ διαῤῥήξας τὸν πύρ-
γον τοῦ σώματος. τὸν θησαυρὸν οὐκ ἐσύ
λησε τὸν τοῦ πνεύματος. εὗρε γὰρ ὁ-
πλισμένην τὴν τοῦ ἀμέμπτου ψυχήν.
ἐμὲ δὲ καὶ γυμνώσας ᾐχμαλώτευσε.
προφθάσας οὖν με πρὸ τέλους, ῥῦσαί
με τοῦ δολίου σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ´. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς ἀληθὴς ὁ δίκαιος, θεοσεβὴς ὁ ἄμεμ

κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμον. πλη-
θύνας τὸν σπόρον τῆς πίστεως τῇ ἐπομ-
βρίᾳ τοῦ πνεύματος ὅσιε, διό σε ὑμνοῦ-
μεν ἀθανάσιε·

γ Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Τιμοθέου καὶ Μαύ-
ρας. προσόμοιον. Οἱ μάρτυρές σου.
Κοντάκιον. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τοὺς πολυτρόπους, αἰκισμοὺς ἐνεγκόν-
των, καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ θεοῦ εἰληφότων.
ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε πρὸς κύριον, μνή-
μην τὴν πανίερον τῶν ὑμῶν ἐκτελούν-
των, μέγιστε Τιμόθεε, καὶ ἀοίδιμε Μαῦ-
ρα, τὴν εἰρήνην δοῦναι πόλιν καὶ λαόν. αὐ-
τὸς γάρ ἐστι πιστῶν τὸ κραταίωμα·

δ Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Πελαγίας.

ε Τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου μάρτυρος Εἰρή-
νης. προσόμοιον. ἦχος δ.
Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Κοντάκιον.
Ἡ παρθένος σήμερον.

ΜΗΝ ΜΑΙΟΣ, ΕΧΩΝ ἡμέρας λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ι΄.

α΄ Εἰς τὴν πρώτην, τοῦ ἁγίου προφήτου Ἱερεμίου. τροπάριον. Τοῦ προφήτου τὴν μνήμην κύριε.

β΄ Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος γ΄.

Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας. θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν ἐκκλησίαν ἱεράρχα ἀθανάσιε. τῷ γὰρ πατρὶ τὸν υἱὸν ὁμοούσιον ἀνακηρύξας, κατῄσχυνας ἄρειον. πάτερ ὅσιε. χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας διδάγματα,

μένη σήμερον τὸν θεηγόρον συμεών. φω
ταγωγεῖτε κραυγάζουσα. χαίροις μάρ-
τυρ ἀμ, στῦλον ἀκροθίνιον.

κη΄ Τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἰάσονος καὶ σω
σιπάτρου. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων,
δάδα, μαξίμου, καὶ κυντιλιανοῦ.

τροπάριον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

κθ΄ Τῶν ἁγίων ἐννέα μαρτύρων τῶν ἐν κυζί
κῳ, καὶ τοῦ ὁσίου μέμνονος τοῦ θαυματουργοῦ.

λ΄ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἰακώβου ἀδελφοῦ
τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου.
κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπά-
ριον. Ἀπόστολε ἅγιε.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς θεϊκῆς ἀκούσας προσκαλούσης
σε. ἀγάπην πατρὸς παρεῖδες καὶ
προσέδραμες τῷ χριστῷ. ἰάκωβε μετὰ τοῦ
συγγόνου σου ἔνδοξε. μεθ' οὗ ἠξιώθης
ἰδεῖν κυρίου τὴν θείαν μεταμόρφωσιν.

προσόμοιον. ἦχος γ΄. Ἀπόστολε ἅγιε.
Κοντάκιον. ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν χάριν τοῦ πνεύματος. ῥητόρων πλοκὰς, διέλυσας ἀπόστολε. καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα, σαγηνεύσας μάκαρ πανασίδιμε, τῷ σῷ δεσπότῃ προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας εὐαγγέλιον.

κϛ΄ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου ἀμασίας.

κζ΄ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος συμεὼν, συγγενοῦς τοῦ κυρίου. προσόμοιον. ἦχος α΄.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, συμεὼν ἱεράρχα, καὶ μάρτυρα στερρὸν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν. τὴν πλάνην ὀλέσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα. ὅθεν σήμερον τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον. ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγιστον ἡ ἐκκλησία. κέκτη

σύνην θόριζεις. ἀθλήσας δὲ διὶ αἵματος, τὸν χριστὸν ἐνθυμήσω. καὶ ταῖς πρεσβείαις ἅγιε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχων πταισμάτων συγχώρησιν.

κδ΄ τοῦ ἁγίου μάρτυρος σάββα τοῦ στρατηλάτου, καὶ τῆς ὁσίας ἐλισάβετ, τῆς θαυματουργοῦ. προπάτορον.

ὁ μάρτυς σου κε΄. Κοντάκιον ἦχος δ΄.

σὺ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Α΄ καταγώνιστος ὀφθεὶς στρατηλάτης. τὰς τῶν βαρβάρων μηχανὰς ἐτροπώσω. καὶ ἐναθλήσας ἔδοξε στερρώτατα. στέφος κατεπάλαισας δυσμενῶν ἀοράτων. ὅθεν τὸ διάδημα ἀνεπλέξω τῆς νίκης. ὑπὲρ ἡμῶν πρέσβευε ἐκτενῶς, σάββα παμμάκαρ τῶν πίστει τιμώντων σε.

κε΄ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ μάρκου. οἴνου καὶ ἐλαίου κατάλυσις.

τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχε, τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς γεώργιε. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:-

Ἕτερον, προσόμοιον ἦχος δ.

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσω, ἀθλοφόρε τοῦ χριστοῦ διὰ πίστεως. καὶ τῶν τυράννων ἤλεγξας τὴν ἀσέβειαν, θυσία δὲ εὐπρόσδεκτος, τῷ θεῷ προσηνέχθης. ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, ἐκομίσω τῆς νίκης, καὶ ταῖς πρεσβείαις ἅγιε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν:- Κοντάκιον, ἦχος δ.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ θεοῦ, ἀνεδείχθης τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος. τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ. σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν εὐφρο-

ιθ' τ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ παλαιολαυρίτου.

κ' τ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδώρου τοῦ τριχινᾶ.

κα' τ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, ἰαννουαρίου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεοδώρου τοῦ ἐν πέργῃ.

κβ' τ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, θεοδώρου τοῦ συκεώτου. τροπάριον, ἦχος β.

Γ Νεαρωθεὶς ἐκ σπαργάνων ἡγιασμένος, καὶ φανεὶς τῶν χαρίτων πεπληρωμένος, τοῖς θαυμασίοις τὸν κόσμον κατηύγασας, καὶ τῶν δαιμόνων τὰ στίφη ἀπήλασας, ἱερουργὲ θεόδωρε. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει τὸν κύριον.

κγ' τ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος τροπαιοφόρου καὶ θαυματουργοῦ γεωργίου. τυπικόν, οἴνου καὶ ἐλαίου κατάλυσις. τροπάριον, ἦχος δ.

Ως τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτὴς, καὶ

ι Τ τοῦ ἁγίου μάρτυρος τερεντίου, πομπηίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ια Τ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἀντίπα, ἐπισκόπου περγάμου τῆς ἀσίας.

ιβ Τ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ βασιλείου ἐπισκόπου παρείου. ἀλληλούια.

ιγ Τ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, ἀρτέμονος.

ἀλληλούια.

ιδ Τ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ μαρτίνου, πάπα ῥώμης.

ιε Τ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἀριστάρχου, πούδη, καὶ τροφίμου.

ις Τ τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἀγάπης εἰρήνης, καὶ χιονίας.

ιζ Τ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν συμεὼν τοῦ ἐν περσίδι, καὶ τοῦ ὁσίου ἀκακίου, ἐπισκόπου μελιτινῆς.

ιη Τ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου γρηγορίου, τοῦ δεκαπολίτου.

Τῶν ἀγώνων σου πόνοις θεόληπτε,
τὸ τῆς ἐρήμου τραχὺ καθηγίασας. διὸ
σοῦ τὴν μνήμην δοξάζομεν ἐν ὑμνῳ-
δίαις μαρία τιμῶντές σε, ὁσία ὁσίων
β' ἀγλάϊσμα. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν, καὶ θαυματουργοῦ, τίτου.
γ' Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νικήτα, ἡγου-
μένου μονῆς τοῦ μηδικίου.
δ' Τῶν ὁσίων πρῶν ἡμῶν ἰωσὴφ τοῦ ὑμνο-
γράφου καὶ γεωργίου τοῦ ἐν τῷ μαλαίῳ.
ε' Τῶν ἁγίων μαρτύρων, θεοδούλου, καὶ
ἀγαθόποδος.
ϛ' Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν εὐτυχίου
ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως.
ζ' Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γεωργίου, ἐπι-
σκόπου μελιτινῆς.
η' Τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡρωδίωνος.
ἀγάβου. ῥούφου. καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.
θ' Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, εὐψυχίου.

ὅσι, ψυχὰς ἀνάγουσα γῆθεν, πρὸς οὐρανίον καὶ διαμένουσαν δόξαν, τῶν πίστει τιμώντων σέ.

Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Ἐπεφάνης σή.

Ὥσπερ θείαν κλίμακα ἐφευρηκότες, ἰωάννη ὅσιε τὰς σὰς ἐνθέους ἀρετάς, πρὸς ὕψος ἀναγόμεθα. τῶν ἀρετῶν γὰρ ἐγένου προτύπωσις.

λα' Τοῦ ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ ὑπατίου, ἐπισκόπου γαγγρῶν.

ἀκολουθία. ἢ τὸ. Κανόνα πίστεως.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ, ΕΧΩΝ ἡμέρας, λ. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιγ. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιγ.

α' Τῇ πρώτῃ, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν μαρίας τῆς αἰγυπτίας. τροπάρια, ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς. Κοντάκιον ἦχος β'. τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις,

Τοῖς.

κατάλυσις οἴνȣ καὶ ἐλαίȣ. εἰ ἔστι τεσσαρακοστή, ἀλληλȣΐα. εἰ δ' οὖν, τροπάρ.
ἦχος δ' Τῶν οὐρανίων στρατιῶν.
κζ' Τῆς ἁγίας μητρὸς ἡμῶν ματρώνης τῆς ἐν θεσσαλονίκῃ.
κη' Τοῦ ὁσίȣ στεφάνȣ τοῦ θαυματουργοῦ καὶ τοῦ ὁσίȣ ἱλαρίωνος τοῦ νέȣ. ἀλληλȣΐα.
κθ' Τοῦ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν, μάρκȣ ἐπισκόπου ἀρεθουσίων. καὶ κυρίλλȣ διακόνȣ. καὶ ἑτέρων τῶν ἐπὶ ἰȣλιανοῦ τοῦ τυράννου ἀθλησάντων. ἀλληλȣΐα.
λ' Τοῦ ὁσίȣ πατρὸς ἡμῶν ἰωάννȣ τοῦ συγγραφέως τῆς κλίμακος. τροπάριον.
Ταῖς τῶν δακρύων σου. Κοντάκιον,
ἦχος α'. πρὸς τό. Χο
Καρποὺς ἀειθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλȣ προφέρων. διδάγματα σοφὲ καθηδύνεις καρδίας, τῶν τούτοις μετὰ νήψεως προσεχόντων μακάριε. κλίμαξ γὰρ

ἀρχαγγέλου συνέλαβον, θεομῆτορ ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

κε΄ Ὁ εὐαγγελισμὸς, τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου. ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις. ἀπολυτίκιον. ἦχος δ.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίου ἡ φανέρωσις. ὁ υἱὸς τοῦ θῦ, υἱὸς τῆς παρθένου γίνεται, καὶ γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ θεοτόκῳ βοήσωμεν, χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κς μετὰ σοῦ. Κοντάκιον ἰδιόμελ. ἦχος πλ. δ.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια. ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια. ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου θεοτόκε ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον. ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. ἵνα κράζω σοι, χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

κς΄ Ἡ σύναξις, τοῦ ἀρχιστρατήγου γαβριήλ.

ἰακώβου τοῦ ἐπισκόπου. ἀλληλούϊα.

κβʹ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλείου πρεσβυτέρου τῆς ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας. ἀλληλούϊα.

κγʹ τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος, νίκωνος, καὶ τῶν διακοσίων μαθητῶν αὐτοῦ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων.

κδʹ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ζαχαρίου, καὶ προεόρτιον τοῦ εὐαγγελισμοῦ.

τροπάριον. ἦχος δʹ.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια. τὴν προεόρτιον ᾆσαι προτρέπεται. ἰδοὺ γὰρ γαβριὴλ παραγίνεται, τῇ παρθένῳ κομίζων τὸ εὐαγγέλιον. πρὸς αὐτὴν ἐκβοήσεται, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ:

Κοντάκιον. ἦχος δʹ. Ἐπεφάνης σήμ.

Τῇ ἐλεύσει πνς τοῦ παναγίου. τὸ πρὸ τῶν σύνθρονον καὶ ὁμοούσιον φωνῇ. τοῦ

φανὸς τῆς σιγριανῆς. ἀλληλούϊα.

ιγ΄ Η ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου, τοῦ ἐν ἁγίοις νικηφόρου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. ἀλληλούϊα.

ιδ΄ Τ οῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν βενεδίκτου. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν πύδνῃ. ἀλληλούϊα.

ιε΄ Τ οῦ ἁγίου μάρτυρος ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἓξ μαρτύρων. (πα.

ις΄ Τ ῶν ἁγίων μαρτύρων, σαβίνου, καὶ πά-

ιζ΄ Τ οῦ ὁσίου ἀλεξίου, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. ἀλληλούϊα,

ιη΄ Τ οῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων. ἀλληλούϊα.

ιθ΄ Τ ῶν ἁγίων μαρτύρων, χρυσάνθου καὶ δαρείας. ἀλληλούϊα.

κ΄ Τ ῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου σάββα ἀναιρεθέντων.

κα΄ Τ οῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ

Βασιλεία τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων, κα-
τάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ ἀργία. τρο-
πάριον. ἦχος α΄.

Τ ὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων ἃς ὑπὲρ σοῦ
ἔπαθον δυσωπήθητι κύριε. καὶ πάσας
τὰς ὀδύνας ἡμῶν, ἴασαι φιλάνθρωπε
δεόμεθα. Κοντάκιον.

τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Π ᾶσαν στρατιὰν τοῦ κόσμου καταλιπόν-
τες, τῷ ἐν οὐρανοῖς δεσπότῃ προσεκολ-
λήθητε, ἀθλοφόροι κυρίου τεσσαράκον-
τα. διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος διελθόν-
τες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δό-
ξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

ι Τ οῦ ἁγίου μάρτυρος κοδράτου, καὶ τῆς
συνοδίας αὐτοῦ.

ια Τ οῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν σωφρονίου,
πατριάρχου ἱεροσολύμων.

ιβ Τ οῦ ὁσίου πρς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ θεο-

ϛʹ Τ ῶν ἁγίων, μβʹ. μαρτύρων νεοφα-
νῶν τῶν ἐν τῷ ἀμμορίῳ. Τροπάριον.
Οἱ μάρτυρές σου κύριε. Κοντάκιον.
ἦχος δʹ. Ο

Ο ἱ ἐν τῇ γῇ διὰ Χριστὸν ἐναθλοῦντες, ἀ-
ναδειχθέντες εὐσεβεῖς στεφανῖται, εἰς
οὐρανοὺς ἐλάβετε οἰκεῖν ἐν χαρᾷ.
πᾶσαν γὰρ ἐπίνοιαν τοῦ ἐχθροῦ κα-
θελόντες, τοῖς πόνοις καὶ τοῖς αἵμασι
τῶν ὑμῶν αἰκισμάτων. τοῖς εὐφη-
μοῦσιν ἄνωθεν ἀεὶ ἁμαρτημάτων τὴν
λύσιν βραβεύετε.

ζʹ Τ ῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων τῶν ἐν Χερ-
σῶνι ἐπισκοπησάντων, Βασιλέως, Ἐ-
φραίμ, καπίτωνος. εὐγενίου, αἰθερίου,
καὶ τῶν λοιπῶν. Ἀλληλούϊα.

ηʹ Τ οῦ ὁσίου πρς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ,
θεοφυλάκτου ἐπισκόπου νικομηδείας.

θʹ Τ ῶν ἁγίων μʹ, ἱερομαρτύρων τῶν ἐν σι-

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ, ΕΧΩΝ ἡμέρας, λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιβ. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιβ.

α΄ Εἰς τὴν πρώτην, τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος εὐδοκίας. εἰ ἐστὶ πατριαρχικὸς ἡ, ἀλληλούια· εἰ δ᾽ οὔ, προκείμενον.

Ἐν σοὶ μήτηρ ἀκριβῶς.

β Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεοδότου, ἐπισκόπου κυρηνείας. ἀλληλούια. ἦ τὸ,

Καὶ τρόπων μέτοχος.

γ Τῶν ἁγίων μαρτύρων, εὐτροπίου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν κλεονίκου, καὶ βασιλίσκου. ἀλληλούια, ἦ τὸ,

Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

δ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γερασίμου, τοῦ ἐν ἰορδάνῃ. ἀλληλούια. ἦ τὸ,

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ε Τοῦ ἁγίου μάρτυρος κόνωνος. ἀλληλούια

μένην ἅπασαν κακοδοξίας τὴν ἀχλύν. διασκεδάζει τιμῶντας σε οὐρανομύστα προκόπιε ἔνδοξε:-

κη΄ τ. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ ἁγίου προκοπίου. κοντάκιον ἦχος α.

Τῆς ἐρήμου. Κοντάκιον ἦχος β.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν. ἐξῆλθες σοφὲ, ἐκ μέσου τῶν θορύβων. καὶ μονάσας ὁσίως, τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν. καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χάριτι Βασίλειε παμμάκαρ ἱδρῶτα τε~

κθ τ. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, κασσιανοῦ τοῦ ῥωμαίου. οὐδὲν ἴδιον.

δεύνας. καὶ νῦν μακάριε, τὴν σεβασμίαν εἰκόνα. σέβεσθαι, καὶ προσκυνεῖσθαι πᾶσι διδάξας, ἤλεγξας εἰκονομάχων ἄθεον δόγμα. διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν, ὦ χαίροις πάτερ σοφὲ παράσπε.

κϛ' Τ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, πορφυρίου, ἀρχιεπισκόπου γάζη. Ἀλληλούια ἢ τὸ, Κανόνα πίστεως.

Κοντάκιον. ἦχος Β.

Γ' ὁ πρωταῖς τοῖς σου τρόποις κοσμούμενος. ἱερωσύνης στολὴ κατηγλάϊσαι. παμμάκαρ θεόφρον πορφύριε. καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις ὕψωμασι. πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κζ' Τ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ προκοπίου, τοῦ δεκαπολίτου. Ἐκ ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Κοντάκιον, ἦχος δ. Ἐ πεφάνης σήμε.

Ἐ ωσφόρον σήμερον ἡ ἐκκλησία. κεκτη-

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ προδρόμου κεφαλὴ, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων. ἄνωθεν συναθροίζει τὴν πληθὺν τῶν ἀγγέλων κάτωθεν συγκαλεῖται τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος ὁμόφωνον ἀναπέμψαι δόξαν Χριστῷ τῷ θεῷ. Κοντάκιον, ἦχος β.

Προφῆτα θεοῦ, καὶ πρόδρομε τῆς χάριτος. τὴν κάραν τὴν σὴν ὡς ῥόδον ἱερώτατον. ἐκ τῆς γῆς εὑράμενοι τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

κε Τοῦ ἁγίου ταρασίου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως. τροπάριον Κανόνα πίστεως. Κοντάκιον.

Η

Ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὴν ἐκκλησίαν φαι-

Ὡς ἀστὴρ πολύφωτος ἐκ τῆς ἑῴας, ἀνα-
λάμψας ηὔγασας ἐν ταῖς καρδίαις τῶν
πιστῶν, τὰς ἀκτῖνας τῶν θαυμάτων σου,
θαυματοφόρε Τιμόθεε.

κβ Ἡ εὕρεσις τῶν τιμίων λειψάνων, τῶν
ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.
Προκείμενον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

κγ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πολυκάρ-
που, ἐπισκόπου Σμύρνης. Τροπάριον.
Καὶ τρόπων μέτοχος.

Κοντάκιον. ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρποὺς τοὺς λογισμούς, τῷ κυρίῳ προ-
σφέρων. Πολύκαρπε σοφέ, ἀρετῶν δι'
ἐνθέων, ἐδείχθης ἀξιόθεος ἱεράρχα μα-
κάριε. ὅθεν σήμερον οἱ φωτισθέντες
σοῖς λόγοις, ἀνυμνοῦμεν σου τὴν ἀξιέπαι-
νον μνήμην, θεὸν μεγαλύνοντες.

κδ Ἡ πρώτη, καὶ δευτέρα εὕρεσις, τῆς
τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου κατά-

μένη ἄρχιππε ταῖς τῶν θαυμάτων
σου βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει μ
σοι, σῶσον τοὺς πίστει τιμῶντας τὴν μνή
μην σου.

κ' Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, ἐπι
σκόπου κατάνης. προσόμοιον. Κανόνα
πίστεως. Κοντάκιον ἦχος πλ. δ.

Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς τῶν λαμπτῆρα μέγιστον, ἡ ἐκκλησία
κέκτηται παμμάκαρ, σὲ ὑπὲρ ἥλιον
λάμποντα. καὶ διὰ τοῦτο κράζει σοι, ταῖς
πρὸς τὸν σὸν δεσπότην ἐντεύξεσιν ἐκτενέσι
πρεσβείαις, ἀκαταγώνιστον καὶ ἀκλυ
δώνιστον ἐξ αἱρέσεως πάσης συντήρη
σον πολυέλεε.

κα' Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμ
βόλοις. καὶ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου Ἀντιο
χείας. προσόμοιον. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡ.
Κοντάκιον. ἦχος γ'. Ἐπεφάνης σήμε.

Πίστιν Χριστοῦ, ὥσπερ θώρακα ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

ιη΄ Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν λέοντος πάπα ῥώμης. τροπάριον.

Κανόνα πίστεως. Κοντάκιον.

ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐπὶ θρόνου ἔνδοξε, ἱερωσύνης καθίσας. καὶ λεόντων στόματα τῶν λογικῶν ἀποφράξας. δόγμασιν ἐνθεοπνεύστοις σεπτῆς τριάδος ἤνγασας φῶς τῇ σῇ ποίμνῃ θεογνωσίας. διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μύστης θεοῦ τῆς χάριτος.

ιθ΄ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀρχίππου.

τροπάριον, ἦχος γ. Ἀπόστολε ἅγιε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγαν σε ἡ ἐκκλησία. κεκτη-

Κοντάκιον. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ

Κολαστηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τοῦ Κυρίου ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονήματι. τούτοις προσωμίλησαν. τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες. ὅθεν ἐκληρώσαντο, αἰωνίζουσαν δόξαν. ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες ἀεί, τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

ιζ΄ Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, μετάληψις σίτου καὶ ἐλαίου. Τροπάριον ἦχος β΄

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα, ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο. πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδὺς τῇ Τριάδι προσήνεκται. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ΄

Κοντάκιον, ἦχος β. Τὰς ἀσφαλεῖς.

Ω ς ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῇ προαιρέσει τίμιον, καὶ ἐρήμου πολίτην καὶ οἰκήτορα. ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, μαρτινιανὸν τὸν ἀεισέβαστον. αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

ιδ΄ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν αὐξεντίου.

τροπάριον τῆς ἐρήμου πολίτης.

ιε΄ ἁγίου ἀποστόλου, ὀνησίμου.

τροπάριον, ἦχος γ. Ἀπόστολε ἅγιε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον

Ω ς ἀκτὶς ἐξέλαμψε τῇ οἰκουμένῃ. ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παμφαοῦς, παύλου τοῦ κόσμου φωτίσαντος. διό σε τιμῶμεν ὀνήσιμε.

ις΄ τοῦ ἁγίου μάρτυρος παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. τροπάριον.

Ὁ μάρτυς σου κε.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. β'.

Τὴν πνευματικήν σου παῤῥησίαν δεδοικὼς ὁ ἀποστάτης φεύγει μακεδόνιος. τὴν πρεσβευτικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληροῦντων οἱ δοῦλοι, πόθῳ προστρέχομεν, τῶν ἀγγέλων ἐφάμιλλε μελέτιε. ἡ πύρινος ῥομφαία χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἡ πάντας τοὺς ἀθέους κατασφάττουσα, ὑμνοῦμέν σε τὸν φωστῆρα, τὸν φωτίσαντα τὰ πάντα.

ιγ' Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαρτινιανοῦ.

τροπάριον. ἦχος πλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς ἀπέσβεσας μακάριε. καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὁρμήματα χαλινώσας ἐκραύγαζες. δεδοξασμένος εἶ παντοδύναμε, πυρὸς καὶ ζάλης ὁ σώσας με.

Κοντάκιον,

λύσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον.

καὶ τρόπων μέτοχος.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς ἐμπρέψαντος χάριν, ἱεραρχίας ἐν-δόξε, ἡ ἐκκλησία φαιδρῶς ἑορτάζει σου, τοὺς ἄθλους ἱδρῶτά τε, οὓς ὑπέστης γενναίως. καὶ ὑπήνεγκας χαίρων Βλάσιε πανεύφημε. φωστὴρ παγκόσμιε, καταλάμψας τοῦ κόσμου τὰ πέρατα ὡς ἀοίδιμος.

Ἕτερον, ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὁ θεῖος Βλασὸς, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον. ἀμπέλου χριστοῦ. τὸ κλῆμα τὸ πολύφο-ρον. θεοφόρε Βλάσιε. τοὺς ἐν πίστει τι-μῶντας τὴν μνήμην σου. εὐφροσύνης τῆς σῆς πλήρωσον. πρεσβεύων ἀ-παύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ιϐ Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν μελετίου ἀρ-χιεπισκόπου ἀντιοχείας τοῦ μεγάλου.

ρησάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας τῶν μαρτύρων μέγιστε θεόδωρε. σὺν αὐτοῖς χριστῷ τῷ θεῷ πρεσβεύων, μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

θ' Τοῦ ἁγίου μάρτυρος νικηφόρου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ ἑορτή.

ι Τοῦ ἁγίου μάρτυρος χαραλάμπους, εἰ οὐκ ἔστι τινὸς ἐρχηστὴ, συμψάλλεται ἡ ἀκολουθία, τοῦ ἁγίου νικηφόρου, τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε. Κοντάκιον ἦχος α. Χορὸς ἀγγελικός.

Ἀγάπης τῷ δεσμῷ, συνδεθεὶς νικηφόρε. διέλυσας στερρῶς, τὴν κακίαν τοῦ μίσους. καὶ ξίφει τὴν κάραν σου, ἐκτμηθεὶς ἐχρημάτισας μάρτυς ἔνθεος, τοῦ σαρκωθέντος σωτῆρος. ὃν ἱκέτευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἔνδοξον μνήμην σου.

ια Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος βλασίου. κατὰ

τρόπαιον θεοφόρε. ἅπαντα τὰ τῶν πιστῶν πάθη ἀποκαθαίρων πνεύματα τῆς πονηρίας πάντα ἐλαύνων. διὰ τοῦτό σε ἀνυμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην θεοῦ τῆς χάριτος

Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου ζαχαρίου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, τροπάριον. ἦχος δ.

Σ τρατολογίᾳ ἀληθεῖ ἀθλοφόρε. τοῦ οὐρανίου στρατηγὸς βασιλέως περικαλλὴς γεγένησαι θεόδωρε. ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως παρετάξω ἐμφρόνως. καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη. καὶ νικηφόρος ὤφθης ἀθλητής, ὅθεν σε πίστει ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον. ἦχος β. τὰ ἄνω ζητῶν.

Α' νδρείᾳ ψυχῆς τὴν πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα θεοῦ ὡς λόγχην χει-

λαμπρυνομένη κραυγάζει σοι. χαίροις παμμάκαρ ἰσότωρε.

δ Τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀγάθης. προμνηστ.

Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ. Κοντάκιον ἦχος δ.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Σ τολιζέτω σήμερον ἡ ἐκκλησία. πορφυρίδα γῦ δόξε καταβαφεῖσα ἐξ ἁγνῶν. λύθρων ἀγάθης τῆς μάρτυρος. χαῖρε βοῶσα, κατανύης τὸ καύχημα.

ε Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου ἐπισκόπου σμύρνης, ὁμοίως. προπαίριον. ἦχος τέταρτος. Κανόνα πίστεως.

ζ Τοῦ ἁγίου παρθενίου ἐπισκόπου λαμψάκων, καὶ τοῦ ὁσίου λουκᾶ τοῦ ἐν τῷ στερίῳ τῆς ἑλλάδος. προπαίριον.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κοντάκιον ἦχος γ. Ἡ παρθένος σήμερον.

Τ ὧν θαυμάτων εἴληφας τὴν θείαν χάριν θεόφρον. ἱερὲ παρθένιε, θαυμα-

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε. προφθάσας καὶ νῦν, ἔσωσας ἡμᾶς χριστὲ ὁ θεὸς, ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα. καὶ κραταίωσον βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

γ' Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου συμεὼν, τοῦ θεοδόχου. τροπάριον, καὶ κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς.

δ' Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἰσιδώρου τοῦ πηλουσιώτου. εἰ οὐκ ἔστι τεσσαρακοστή, ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου. εἰ δ' οὖν, τροπάριον, ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς.

Κοντάκιον. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑωσφόρον ἄλλον σε ἡ ἐκκλησία. εὑραμένη ἔνδοξε, ταῖς τῶν λόγων ἀστραπαῖς.

μητρὸς ἀπειράνδρου. τὸ θεόρτιον νῦν σὺν ἡμῖν μελῳδοῦσι. φρικτῶς ὁ ξισάμενοι:- Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τ ριαδικῇ στερρότητι, πολυθεΐαν ἔλυσας. ἐκ τῶν πρώτων ἀοίδιμε. τίμιος ἐν χριστῷ γενόμενος, καὶ νικήσας τυράννους ἐν χριστῷ σωτῆρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων ὡς ἀήττητος:-

Β Ἡ ὑπαπαντὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις, ἡ οὐκ ἔστι παστρ... ἀπολυτίκιον. ἦχος α'.

Χ αῖρε κεχαριτωμένη θεοτόκε παρθένε. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. εὐφραίνου καὶ σὺ πρεσβύτα δίκαιε δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν ἀνάστασιν:-

συνεργεῖτε ἀπαύστως. ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ κύριε θεόφρον σὺν ἰωάννῃ τῷ ἀοιδίμῳ. ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

ΜΗΝ ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΟΣ, ΕΧΩΝ ἡμέρας, κη. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ια καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιγ.

α Εἰς τὴν πρώτην, προεόρτιον τῆς ὑπαπαντῆς τοῦ κυ καὶ θυ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰυ χριστοῦ καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος τρύφωνος προοίμιον, ἦχος α.

Ὁ μάρτυς σου κε. Δόξα καὶ νῦν.

Προεόρτιον, ἦχος α. Χορὸς ἀγγελικός.

Ὁ οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων ἀγγέλων προκύψας τὴν γῆν ἀφικνούμενον βλέπει ὡς βρέφος βασταζόμενον, πρὸς ναὸν, τὸν πρωτότοκον. πάσης κτίσεως ὑπὸ

Ὠς τῶν ἀποστόλων ὁ μόνος πρῶτοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι· τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος β. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἰσχυροὺς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν διδασκάλων κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν. τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου.

λα΄ Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων, κύρου καὶ ἰωάννου. τροπάριον. ἦχος γ΄. πλ. α΄. Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου. κοντάκιον. ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες ἅγιοι, θαυμα-

Τὴν ὥραν ἀεὶ προβλέπων τῆς κρίσεως, ἐθρήνεις πικρῶς ἐφραὲμ ὡς φιλόψυχος. πρακτικῶς δὲ γέγονας ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκαλος ὅσιε, ὅθεν πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

κθ' Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων, τοῦ ἁγίου, ἱερομάρτυρος ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου. προσόμοιον. Καὶ τρόπων μέτοχος.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐξ ἑώας σήμερον ἐξανατείλας. καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν καταλαμπρύνας διδαχαῖς. τῷ μαρτυρίῳ κεκόσμηκας, ὁ θεοφόρος καὶ θεῖος ἰγνάτιος.

λ' Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἱππολύτου καὶ τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, τῶν μεγάλων ἱεραρχῶν βασιλείου τοῦ μεγάλου, γρηγορίου τοῦ θεολόγου, καὶ ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου. ἀργία, καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου κατάλυσις. προσόμοιον. ἦχος δ'.

γω καὶ τοῖς τέκνοις σου. διὸ κληροῦσι τὴν θείαν ἀπόλαυσιν.

κζ Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου· ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. [illegible]

Ἡ τοῦ στόματός σου. Ζήτει νοέμβριον, ιγ΄.

Κοντάκιον ἦχος γ΄. Χ[illegible]

Ἡ εὐφραίνει μυστικῶς, ἡ σεπτὴ ἐκκλησία, τῇ ἀνακομιδῇ, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου. καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον τοῖς ὑμνοῦσί σε. ἀδιαλείπτως παρέχει ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν Ἰωάννη χρυσόστομε.

κη Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ σύρου. Ἀπολυτίκιον.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Κοντάκιον ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας. ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθησαν. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ πάτερ Γρηγόριε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος β΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὰς συμπλοκὰς τῶν ῥητόρων διαλύσας ἔνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα. ἄνωθεν ἐξυφανθέντα τῇ ἐκκλησίᾳ ἐστόλισας. ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κράζει. τοῖς σοῖς τέκνοις χαῖρε πάτερ θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

κϛ. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ Μαρίας.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κοντάκιον ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐντολαῖς ἠγρύπνησας τοὺς τοῦ δεσπότου, τοῖς πτωχοῖς σκορπίσας σου τὸν πλοῦτον μάκαρ ἱλαρῶς. σὺν τῇ συζύ-

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου γέγονας τίμιον κλῆμα· τοῦ Χριστοῦ πανεύφημα, κλῆμα πολύαθλος ὀφθείς. σὺν τῷ συνάθλῳ ἐκραύγαζες, σὺ τῶν μαρτύρων Χριστὲ φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

κδ΄ Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ξένης. [illegible] ἀνεχ. Κοντάκιον ἦχος β. [illegible]

Τὸ σὸν ξενότροπον ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν σοὶ ἅπασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων. ὃν πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κε΄ Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου [illegible] Κωνσταντινουπόλεως [illegible] θεολόγου. ἀργία καὶ οἶνος καὶ ἔλαιον. κοντάκιον [illegible] ἦχος α.

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου,

Ζήτει ὄπισθεν [illegible] τοῦ [illegible]

Ὁ μάρτυς σου κύριε. [illegible],

ἦχος ά. Τὸν τάφον σου σωτὴρ [illegible]

Τὸν θεῖον μαθητὴν, καὶ συνέκδημον παύλου. τιμόθεον πιστοὶ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις. σὺν τούτῳ γεραίροντες τὸν σοφὸν ἀναστάσιον. τὸν ἐκλάμψαντα ἐκ τῆς περσίδος ἀστέρα. καὶ ἐλαύνοντας τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

κγ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κλήμεντος ἀγκύρας, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀγαθαγγέλου. τροπάριον. ἦχος δ.

Κλῆμα ὁσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως. ἄνθος ἱερώτατον, καὶ κάρπωσις θεόσδοτος, τοῖς πιστοῖς πανίερε ἀειθαλὲς δεδώρησαι. ἀλλ᾽ ὡς μαρτύρων συνάθλος, καὶ ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε χῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

τοῖς θαύμασιν. ἰδρὰ γὰρ τετρὰς, καὶ τὰ τῆς πλάνης ἀνεδείσατο. καὶ τὸν χριστὸν ἐκ πίστεως ὡμολόγησε, διὸ σὺν αὐτοῖ ἁμαρτημάτων αἰτήσασθε λύσιν, τῶν εὐφημούντων ὑμῶν τὴν μνείαν ἅγιοι.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς εὐσεβεῖς καὶ θεοφόρους μάρτυρας. τοὺς τὰ τῆς γῆς καταλιπόντας ἅπαντα. συνελθόντες εὐφημήσωμεν, ἀστέρας ὡς φαιδρούς. εὐγένιον, κανίδιον, οὐαλεριανόν. ὁμοῦ σὺν τούτοις καὶ ἀκύλαν κατασέψωμεν, χορείαν τιμῶντες τὴν τετράριθμον.

ΚΒ' τοῦ ἁγίου ἀποστόλου τιμοθέου, καὶ τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος, ἀναστασίου τοῦ πέρσου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τροπάριον. τοῦ ἀποστόλου.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς.

ἐκκάθαρον ἁμαρτημάτων κηλῖδας, ὅπως ψάλλωμεν, ἀλληλούια.

καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος νεοφύτου. τροπάριον. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Κοντάκιον. Τοῦ ὁσίου, ἦχος πλ. δ΄.

Τῷ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τὸν τῆς τριάδος ἐραστὴν, καὶ μέγαν μάξιμον. τὸν ἐκδιδάσκοντα τρανῶς, πίστιν τὴν ἔνθεον. τοῦ δοξάζειν τὸν θεὸν ἐν δύο φύσεσι, θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα. ἐπαξίοις ἐν ᾠδαῖς πιστοὶ τιμήσωμεν ἀνακράζοντες, χαῖρε κῆρυξ τῆς πίστεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων εὐγενίου κανδίδου, οὐαλεριανοῦ, καὶ ἀκύλα. τροπάριον, ἦχος δ΄.

Σήμερον ἡ ἐκκλησία στολίζεται τοῖς ᾄσμασι. καὶ ἡ οἰκουμένη φαιδρύνεται

ἐν ἔθνεσιν ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα πάτερ πατέρων, μακάριε ὅσιε.

κ' Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα. ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις χριστὲ ὁ θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ἐν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἡ κτίσις εὕρατο. καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμάτων. ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. καὶ

ἀκηκαθά·

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσαντες τὰ δόγματα. καὶ κακοδοξίας ἀκάνθας ἐκτεμόντες. πληθύναντες τὸν σπόρον τῆς πίστεως τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ πνεύματος ὅσιε. διόσε ὑμνοῦμεν ἀθανάσιε:— Κοντάκιον.

ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἱεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας. καὶ γενναῖοι πρόμαχοι, τῆς ἐκκλησίας τοῦ χριστοῦ. πάντας φρουρεῖτε τοὺς ψάλλοντας. σῶσον οἰκτίρμον τοὺς πίστει τιμῶντας σε:—

ιθ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μακαρίου τοῦ αἰγυπτίου καὶ τοῦ ἁγίου ἀρσενίου ἀρχιεπισκόπου κερκύρας. ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

καὶ ἦχος α'. κανόνα πίστεως.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς

ἐμφυτευθεὶς

Τοὺς βιωτικοὺς θορύβους ἀπωσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον διετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον ὁσιώτατε. σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, Ἀντώνιε πάτερ, τῶν πατέρων κρηπίς.

ιη´ Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων ἀλεξανδρείας, ἀθανασίου, καὶ κυρίλλου, ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος δ´.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἕτερον, ἦχος γ´.

Ἔργοις λάμψαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σβέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε. τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες. τὴν ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες. ἀξίως εὕρατε Χριστὸν τὸν θεόν, δωρούμενον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ αὐτὸ ἀλλοτρόπως.

Τὴν πέτραν Χριστοῦ καὶ πέτραν τῆς πίστεως. ὑμνήσωμεν φαιδρῶς, Χριστοῦ τὸν πρωτόθρονον. συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας ἑορτάσαι τὴν μνήμην τοῦ θαύματος, τιμίας ἁλύσεως, καὶ δοθῆναι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

ιζʹ Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου. ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος πλάγιος τετάρτου.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος. πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

παῦλον τὸν θεῖον κραυγάζοντες, σὺ τῶν ὁσίων χριστὲ ἀγαλλίαμα.

ις', ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἁλύσεως, τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου πέτρου. κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

ἀπολυτίκιον. ἦχος δ.

Τὴν ῥώμην μὴ λιποῦσα, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας διὰ ὧν ἐφόρεσας τιμίων ἁλύσεων, τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονε. ἃς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα, ταῖς πρὸς θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πέτρα χ̄ς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαιδρῶς τῶν μαθητῶν τὸν πρωτόθρονον. συγκαλεῖται ἅπαντας ἑορτάσαι πέτρου τῷ θαύματι, τῆς σῆς τιμίας ἁλύσεως, καὶ νέμει πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

ἔγγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντων.

Ἐξέκλινας τοῦ βίου τὰς τρικυμίας. πρὸς ὅρμον δὲ τὸν θεῖον ἴθυνας μάκαρ τὰς πορείας σου. καὶ ἀνέβλυσας πᾶσι ῥεῖθρα ἰάσεων, τοῖς πόθῳ ἰωάννη τὴν σορόν σου περιψαύουσι, καὶ πίστει ἐκβοῶσι· πρόσθες ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τῶν ἐκτελούντων σου πιστῶς πάτερ ὅσιε τὴν κοίμησιν. Ἕτερον, τοῦ αὐτοῦ, ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ποθήσας σοφὲ πτωχίαν τὴν ἄσυλον. γονέων τῶν σῶν τὸν πλοῦτον ἐμίσησας. καὶ τὸ εὐαγγέλιον ἐν χερσί σου κρατῶν, ἠκολούθησας χριστῷ τῷ θεῷ ἰωάννη, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἀφ' ἑσπέρας τῆς ἐκβαίου. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν φωστῆρα ἅπαντες τὸν ἐν τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν ἐκλάμψαντα, εὐφημήσωμεν πιστοί,

Ἐκ τῆς κοσμικῆς συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαλήνην κατάστασιν μετέστητε. μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι. ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε μαρτύρων καὶ ὁσίων ὁμόσκηνοι.

ιδ Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν σινᾷ καὶ ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων. τροπάριον.

Ο θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

ιε Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, παύλου τοῦ θηβαίου, καὶ ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. τροπάριον. ἦχος δ.

Ἐκ βρέφους τὸν κύριον ἐπιποθήσας θερμῶς. τὸν κόσμον κατέλιπες καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνά. καὶ ἤσκησας ἄριστα. ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων. ἔθραυσας τῶν δαιμόνων τὰς ἐνέδρας παμμάκαρ. διόσπερ ἰωάννη, χριστὸς ἀξίως ἐδόξασεν.

Κοντάκιον τοῦ καλυβίτου πρὸς τὸ, χει-

ἦχος πλ. δ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Γ εφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ κυ-
ρίου σου. τὰς σὰς ὁσίας ἀρετὰς τερ-
πνῶς ἐξήνθησας. καὶ ἐπλήθυνας τὰ
τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ. τῶν δακρύων σου
τοῖς ὄμβροις ἀρδευόμενα. ἀγελάρ-
χα τῶν θεοῦ θείων ἐπαύλεων ὅθεν κρά-
ζομεν. χαῖρε πάτερ Θεοδόσιε:-

ιβ Τῆς ἁγίας μάρτυρος Τατιανῆς.

Τὰ τῆς ἑορτῆς.

ιγ Τῶν ἁγίων μαρτύρων ἑρμύλου καὶ στρα-
τονίκου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμψάλ-
λεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἀββά-
δων, διὰ τὸ ἐν τῇ ιδ, ἀποδίδοσθαι
τὴν ἑορτὴν, τῶν ἁγίων θεοφανίων. τρο-
πάριον. ἦχος δ. Οἱ μάρτυρές σου κε.
Δόξα. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.
Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

ι' Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης· καὶ τοῦ ὁσίου Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτηνῆς, καὶ τοῦ ὁσίου Μαρκιανοῦ, πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου, τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Τροπάρ.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος δεύτερος.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον θεοτόκον.

Τῆς ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος ἱεράρχης. καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος μυστολέκτης, Νύσσης ὁ γρήγορος, νοῦς Γρηγόριος. ὁ σὺν ἀγγέλοις χορεύων, καὶ ἐν τρυφῇ τῷ θείῳ φωτί, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:—

ια' Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, τοῦ κοινοβιάρχου. μεταλήψεις οἴνου καὶ ἐλαίου, τροπάριον, ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Ζήτει σεπτεμβρίῳ κ'. Κοντάκιον,

τὴν προφητικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ ἰωάννης, τρόμῳ ὑπεστέλλετο. τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο. ὁρῶσαί σε ἐν ῥείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον. καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηυγάζοντο ἀνυμνοῦντές σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

η Τῆς ὁσίας ἡμῶν μητρὸς δομνίκας, καὶ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, γεωργίου τοῦ χοζεβίτου, καὶ αἰμιλιανοῦ, τοῦ ὁμολογητοῦ, προπάρελον τῆς ἑορτῆς.

θ' Τοῦ ἁγίου μάρτυρος πολυεύκτου, προπάρελον. τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου.

Ὁ μάρτυς σου κε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῦ σωτῆρος κλίναντος ἐν ἰορδάνῃ, κεφαλὴν ἐθλάσθησαν αἱ τῶν δρακόντων κεφαλαί. τοῦ πολυεύκτου κάρα δὲ ἀποτμηθεῖσα, τὸν δόλιον ᾔσχυνεν.

γνῶσιν ὑμνοῦντές σε. ἦλθες ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον:-

Ζʹ Ἡ σύναξις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου.

ἰχθύων κατάλυσις καὶ ἀργία.

Τροπάριον ἦχος δεύτερος.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. σοὶ δὲ ἀρκέσει, ἡ μαρτυρία τοῦ κυρίου πρόδρομε. ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος. ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἅδη, θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:-

Κοντάκιον. ἦχος πλ. βʹ.

Τὴν σωματικήν σου παρουσίαν δεδοικὼς ὁ ἰορδάνης, φόβῳ ἀποστρέφεται.

πέντα. τροπάριον. ἦχος α'.

Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κε, ἡ τῆς τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις. τοῦ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε υἱὸν ὀνομάζουσα. καὶ τὸ πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς. ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. ὁ ἐπιφανεὶς χριστὲ ὁ θεὸς, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

ἡ ὑπακοή, ἦχος β'.

Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἁλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε. καὶ ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς. ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον χριστὲ ὁ θεὸς, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου κε ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς. ἐν ἐπι-

θεωνᾶ, καὶ τῆς ὁσίας συγκλητικῆς.
τροπάριον. ἦχος δ΄.

Ἀπεστράφη ποτὲ ὁ ἰορδάνης ποταμός. τῇ μηλωτῇ ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος ἠλιοῦ. καὶ διῃρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος. δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. χριστὸς ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Κοντάκιον. ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὁ πάντων χριστὲ εὐσπλάγχνως ἀφαιρούμενος, πταισμάτων πληθύν, δι' ἔλεος ἀμέτρητον, ἰορδάνου τοῖς νάμασιν βαπτισθῆναι ἔρχῃ ὡς ἄνθρωπος, καταπολλὴν ἐπενδύων με, τῆς δόξης, τὸν πρώην γυμνωθέντα δεινῶν.

ς΄ Τὰ ἅγια θεοφάνια, τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. κατάλυσις εἰς

...β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων.
...ύσας τὰ δόγματα. καὶ
...θας ἀξέστεμας. πληθύ-
...ν τῆς πίστεως τῇ ἐπομ-
...ματος ὅσιε. διό σε ὑμνοῦ-
... Κοντάκιον.
...πεφανὴς σήμερον.
...σει τῆς εὐσεβείας. καὶ
...χοι, τῆς ἐκκλησίας τοῦ
...φρουδεῖτε σὺν ψάλλον-
...κτήρμον σὺν πίστει τιμῶν

...δὲ [illegible] μνημη[illegible] τοῦ
... τοῦ ἁγίου [illegible]
... [illegible] τοῦ ὁσίου.
...λίτης.
κανόνα πίστεως.
...πεφανὴς σή[illegible]ρον.
...ς τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς

τῆς λυ

ϛασα,

δὴ καὶ

ϛα, σήμ

ρίϋ, ὡς

τόρα ἀ

κον

Ε πα ξίως

σὺν τῷ

γὼ τῇ σ

τόρων.

Αφ ἕ

Ε ὐφροσύ

ρώθη ἀ

θεοτόκ

σκηνὴ

κ α̃ ἠ γὼ

θύς

Τὸ αὐτὸ ἀλλοτρόπως.

Τὴν πέτραν χριστοῦ καὶ πέτραν τῆς πίστεως. ὑμνήσωμεν φαιδρῶς, χριστοῦ τὸν πρωτόθρονον. συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας ἑορτάσαι τὴν μνήμην τοῦ θαύματος, τιμίας ἁλύσεως, καὶ δοθῆναι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν :-

ιζ' Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν ἀντωνίου τοῦ μεγάλου. ἀργία καὶ καταλύσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος πλαγίου τετάρτου.

Τὸν ζηλωτὴν ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος. πάτερ ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου. διὸ πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :-

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

παῦλον τὸν θεῖον κραυγάζοντες, σὺ τῶν ὁσίων χριστὲ ἀγαλλίαμα.

ις', ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἁλύσεως, τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου πέτρου. κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου.

Τροπάριον. ἦχος Δ.

Τὴν ῥώμην μὴ λιπὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίων ἁλύσεων, τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονε. ἃς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα, ταῖς πρὸς θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. ἦχος Β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πέτρα χς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαιδρῶς τῶν μαθητῶν τὸν πρωτόθρονον. συγκαλεῖται ἅπαντας ἑορτάσαι πέτρος τῷ θαύματι, τῆς σῆς τιμίας ἁλύσεως, καὶ νέμει πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

ἔγγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντων.

Ἐξέκλινας τοῦ βίου τῆς τρικυμίας. πρὸς ὅρμον δὲ τὸν θεῖον ἴθυνας μάκαρ τῆς πορείας σου. καὶ ἀνέβλυσας πᾶσι ῥεῖθρα ἰάσεων, τοῖς πόθῳ ἰωάννη τῇ σορῷ σου προσψαύουσι, καὶ πίστει ἐκβοῶσι πρόστηθι ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τῶν ἐκτελούντων σου πιστῶς πάτερ ὁσίε τὴν κοίμησιν.

Ἕτερον, τοῦ αὐτοῦ, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ποθήσας σοφὲ πτωχίαν τὴν ἄσυλον. γονέων τῶν σῶν τὸν πλοῦτον ἐμίσησας. καὶ τὸ εὐαγγέλιον ἐν χερσί σου κρατῶν, ἠκολούθησας χριστῷ τῷ θεῷ ἰωάννη, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἀφ' ἕκτης τῆς ὠκβαίου. Ἐπιςάνης σήμε.

Τὸν φωστῆρα ἅπαντες τὸν ἐν τῷ ὕψει. ἀρετῶν ἐκλάμψαντα, εὐφημήσωμεν πιστοί,

Ἐκ τῆς κοσμικῆς συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαληνὴν κατάστασιν μετέστητε. μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι. ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε μαρτύρων καὶ ὁσίων ὁμόσκηνοι.

ιδ' Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν σινᾷ καὶ ῥαϊθοῦ ἀναιρεθέντων. τροπάριον.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

ιε' Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, παύλου τοῦ θηβαίου, καὶ ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. τροπάριον. ἦχος δ'.

Ἐκ βρέφους τὸν κύριον ἐπιποθήσας θερμῶς. τὸν κόσμον κατέλιπες καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνά. καὶ ἤσκησας ἄριστα. ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων. ἔθραυσας τῶν δαιμόνων τὰς ἐνέδρας παμμάκαρ. διό σε ἰωάννη, χριστὸς ἀξίως ἐδόξασεν.

Κοντάκιον τοῦ καλυβίτου πρὸς τό, χαι-

ἦχος πλ. δ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Γ Ἐφυτεύμενος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ κυρίου σου. τὰς σὰς ὁσίας ἀρετὰς τοῦ πνεύματος ἐξήνθησας. καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ. τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροις ἀρδευόμενα. ἀγελάρχα τῶν θεοῦ θείων ἐπαύλεων ὅθεν κράζομεν. χαῖρε πάτερ Θεοδόσιε:-

ι β Τῆς ἁγίας μάρτυρος Τατιανῆς.

Τὰ τῆς ἑορτῆς.

ι γ Τῶν ἁγίων μαρτύρων ἑρμύλου καὶ στρατονίκου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἀββάδων, διὰ τὸ ἐν τῇ ιδ, ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν, τῶν ἁγίων θεοφανείων. τροπάριον. ἦχος δ. Οἱ μάρτυρές σου κε. Δόξα. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

ι΄ Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης· καὶ τοῦ ὁσίου δομετιανοῦ ἐπισκόπου μελιτινῆς· καὶ τοῦ ὁσίου μαρκιανοῦ, πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου, τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Τροπάριον.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος δεύτερος.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον θεοτόκον.

Τῆς ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος ἱεράρχης. καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος μυστολέκτης, νύσσης ὁ γρήγορος νοῦς γρηγόριος. ὁ σὺν ἀγγέλοις χορεύων, καὶ ἐν τρυφῇ τῷ θείῳ φωτὶ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:—

ια΄ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδοσίου, τοῦ κοινοβιάρχου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον, ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Ζήτει σεπτεμβρίῳ κη΄. Κοντάκιον,

τὴν προφητικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ ἰωάννης, τρόμῳ ὑπεστέλλετο. τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο. ὁρῶσαί σε ἐν ῥείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον. καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηυγάζοντο ἀνυμνοῦντές σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

η Τῆς ὁσίας ἡμῶν μητρὸς δομνίκας, καὶ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, γεωργίου τοῦ χοζεβίτου, καὶ αἰμιλιανοῦ, τοῦ ὁμολογητοῦ. προεόρτιον τῆς ἑορτῆς.

θ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος πολυεύκτου, προεόρτιον. τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου.

Ὁ μάρτυς σου κύριε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῦ σωτῆρος κλίναντος ἐν ἰορδάνῃ, κεφαλὴν ἐθλάσθησαν αἱ τῶν δρακόντων κεφαλαί. τοῦ πολυεύκτου κάρα δὲ ἀποτμηθεῖσα, τὸν δόλιον ᾔσχυνεν.

γνῶσιν ὑμνοῦντάς σε. ἦλθες ἐφάνης, τὸ
φῶς τὸ ἀπρόσιτον:

ζ΄ Ἡ σύναξις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου
προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου.
ἔχει δὲ κατάλυσις καὶ ἀργία.
τροπάριον ἦχος δεύτερος.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. σοὶ δὲ
ἀρκέσει, ἡ μαρτυρία τοῦ κυρίου πρόδρο-
με. ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφη-
τῶν σεβασμιώτερος. ὅτι καὶ ἐν ῥεί-
θροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττό-
μενον. ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας
χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ,
θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα
τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ πα-
ρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:

Κοντάκιον. ἦχος πλ. β΄.

Τὴν σωματικήν σου παρουσίαν δεδοι-
κὼς ὁ ἰορδάνης, φόβῳ ἀπεστρέφετο.

πάντα. τροπάριον. ἦχος α.

Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κε, ἡ τῆς τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις. τοῦ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε υἱὸν ὀνομάζουσα. καὶ τὸ πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. ὁ ἐπιφανεὶς χριστὲ ὁ θεὸς, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

Ἡ ὑπακοὴ, ἦχος β΄.

Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἁλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε. καὶ ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς. ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον χριστὲ ὁ θεὸς, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου κε ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς. ἐν ἐπι-

θεωνᾶ, καὶ τῆς ὁσίας συγκλητικῆς.
προεόρτιον. ἦχος δ΄.

Ἀπεστράφη ποτὲ ὁ ἰορδάνης ποτα-
μός. τῇ μηλωτῇ ἐλισσαιέ, ἀναληφθέν-
τος ἠλιοῦ. καὶ διῃρεῖτο τὰ ὕδατα ἔν-
θεν καὶ ἔνθεν. καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ
ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βα-
πτίσματος. δι᾽ οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ
βίου διαπερῶμεν διάβασιν. χριστὸς ἐφάνη
ἐν ἰορδάνῃ ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Κοντάκιον. ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὁ πάντων χριστὲ εὐσπλάγχνως ἀφαιρού-
μενος, πταισμάτων πληθύν, δι᾽ ἔλεος
ἀμέτρητον, ἰορδάνου τοῖς νάμασιν βα-
πτισθῆναι ἔρχῃ ὡς ἄνθρωπος, καταστο-
λὴν ἐπενδύων με, τῆς δόξης, τὴν
πρώτην γυμνωθέντα δεινῶς.

ς΄ Τὰ ἅγια θεοφάνεια, τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ, καὶ
σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. κατάλυσις εἰς

Κοντάκιον· τοῦ προφήτου. Ἐπεφάνης.

Γ Προφητείας χάρισμα πλουτῶν προφῆτα· τοῦ χριστοῦ προήγγειλας τὴν παρουσίαν. ἐμφανῶς. καὶ τὸ τοῦ κόσμου σωτήριον, οὗ τῇ ἐλλάμψει ὁ κόσμος πεφώτισται.

Δ Ἡ σύναξις τῶν ἁγίων ἑβδομήκοντα ἀποστόλων. καὶ τοῦ ὁσίου θεοκτίστου, ἡγουμένου τοῦ ἐν τῷ κουκουμῷ τῆς σικελίας. τροπάριον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Ἀπὸ, ϛ΄. ᾠδῆς. Κοντάκιον. πρὸς τό, τὸ, Ἐν τοῖς ῥεέθροις σήμερον.

Ἀφ' ἕκτης, τῶν ἀποστόλων. ἦχος, β.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χ Τῶν μαθητῶν, χορὸν τῶν ἑβδομήκοντα, ἐνθέως πιστοί, ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν. δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, τριάδα σέβειν ἀμέριστον, καὶ μένουσι λύχνοι θείας πίστεως.

Ι Τῶν ἁγίων μαρτύρων θεοπέμπτου, καὶ

εὐφραινόμενος ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. σίλβεστρε ἔνδοξε ποιμὴν, σῶζε τοὺς πόθῳ θελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Προεόρτιον ἐπιφανείας σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ ἰορδάνου. γεγονὼς ὁ κύριος, τῷ ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με. σῶσαι γὰρ ἥκω, ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

γ΄ Τοῦ ἁγίου προφήτου μαλαχίου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος γορδίου προστάριον,

Ὁ μάρτυς σου κύριε, Κοντάκιον.

ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Οἱ σοὶ ἰδόντες ἔνδοξε τὴν πᾶσαν γῆν κατηύγασαν. καὶ τοῖς τιμίοις ὄμασι γόρδιε, τὸν κόσμον ἅπαντα ηὔφρανας. ταῖς εὐχαῖς σου θεόφρον, σῶσον πάντας τοὺς πίστει σοι ἀναπέμποντας, καὶ μακαρίζοντας. βοῶντας ὕμνον ἐπάξιον, πανεύφημε ὡς πολύαθλος.

βροτοῖς τῶν σφραγίζων τοῖς δόγμασιν,
οὐρανοφάντορ βασιλεῦ ὅστε ÷

β΄ Τῷ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, σιλβέστρου
πάπα ῥώμης. προαπάρ. Κανόνα πι-
σεως καὶ προεόρτιον. ἦχος, πλ. δ.

Ε΄ τοιμάζου ζαβουλὼν, καὶ εὐτρεπίζου νε-
φθαλείμ. ἰορδάνη ποταμὲ στῆθι ὑπό-
δεξαι σκιρτῶν τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχό-
μενον τὸν δεσπότην. ἀγάλλου ὁ ἀδὰμ
σὺν τῇ προμήτορι, μὴ κρύπτεσθε αὐτοὺς
ὡς ἐν παραδείσῳ τὸ πρίν, καὶ γὰρ γυ-
μνοὺς ἰδὼν ἡμᾶς ἐπέφανεν ἵνα ἐνδύ-
σῃ τὴν πρώτην στολήν. χς ἐφάνη τὴν
πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι ÷

Κοντάκιον, τοῦ ἁγίου. ἦχος δ. Ὁ ὑψω.

Ε΄ν ἱερεῦσιν ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ βα-
σιλέως καὶ θεοῦ θεοφόρε, τῶν ἀσκητῶν
συνόμιλος γενόμενος. ὅθεν συναγάλ
λει νῦν, τοῖς χοροῖς τῶν ἀγγέλων. πάτερ

νός. σὺν πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ, καὶ τῷ θείῳ σου πνεύματι. ηὐδόκησας τεχθῆναι ἐπὶ γῆς, ἐκ κόρης ἀπειρογάμου σου μητρός. διὰ τοῦτο καὶ περιετμήθης ὡς αὐτὸς ὀκταήμερος. δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλῇ. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου. δόξα τῇ συγκαταβάσει σου μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. ἦχος γʹ.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὁ τῶν ὅλων κύριος, περιτομὴν ὑπομένει· καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει. δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ. χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ κτίστου ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης χριστοῦ βασίλειος.

Ἕτερον κοντάκιον τοῦ ἁγίου, ἦχος δʹ.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὤφθης βάσις ἄσειστος τῇ ἐκκλησίᾳ. νέμων πᾶσιν ἄσυλον τὴν κυριότητα.

βροτοῖς,

ΜΗ'Ν ΙΑΝΝΟΥΑ'ΡΙΟΣ,

ἔχων ἡμέρας, λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιδ΄.

α΄, Εἰς τὴν πρώτην, ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας τοῦ μεγάλου, ἀξίζει. καὶ ἔχει κατανύξεις, τροπάριον. ἦχος α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου. δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας. τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐθαύμασας. τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας, Βασίλειον ἱεράτευμα. πάτερ ὅσιε πρέσβευε χω τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον τροπάριον τῆς ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ὁ θρόνῳ πυρίμορφῳ, σὺν ὑψίστοις καθήμε

Ἕτερον ἦχος Δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀ στὴρ μάγους ἔπεμψε πρὸς τὸν τεχθέντα. καὶ ἡρώδης ἄδικον στρατὸν ἀπέστειλε δεινῶς. φονοκτονῆσαι οἰόμενος, τὸν ἐν τῇ φάτνῃ, ὡς νήπιον κείμενον.

λ΄ Τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀνυσίας, τοῦ ὁσίου ζωτικοῦ, πρεσβυτέρου τοῦ ὀρφανοτροφείου.

Σ υμψάλλεται δὲ καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας μελάνης, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστοῦ γεννῶν. κατὰ τὴν τριακοστὴν πρώτην.

λα΄, Της ὁσίας μελάνης τῆς ῥωμαίας.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἀποδίδοται ἡ τῶν Χριστοῦ γεννῶν ἑορτή.

φωτίζων καρδίας καὶ νοήματα ἀσεβῶν διαπίστεως. ἐξαφθὲν γάρ, θεία ὀργῇ τοῦ δεσπότου, τέλος ἅγιον διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

κθ Τῶν ἁγίων νηπίων, τῶν ἐν βηθλεὲμ ὑπὸ ἡρώδου ἀναιρεθέντων. χιλιάδων ὄντων ιδ. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μαρκέλλου, ἡγουμένου μονῆς τῶν ἀκοιμήτων. προπατόρων. Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων. καὶ τοῦ ὁσίου. Ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς. κοντάκιον. τῶν ἁγίων. ἦχος πλ. δ.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῇ βηθλεὲμ τεχθέντος τοῦ βασιλέως, μάγοι ἐκ δυσμῶν σὺν δώροις ὑποδημοῦσι, διὰ ἀστέρος ἐξ ὕψους ὁδηγούμενοι. ἀλλ᾽ ἡρώδης ταράσσεται, καὶ θερίζει τὰ νήπια, ὥσπερ σῖτον. ὀδυρόμενος, ὅτι τὸ κράτος αὐτοῦ καθαιρεῖται ταχύ.

τυράννων ἤλεγξας τὴν ἀσέβειαν. λί-
θοις γὰρ βαλλόμενος ὑπὸ χειρῶν ἀ-
νόμων. τὸ στέφος ἐκ τῆς ἄνωθεν δεξιᾶς
ἐκομίσω. καὶ πρὸς θεὸν ἐκραύγαζες
βοῶν. κύριε μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁ-
μαρτίαν ταύτην. Κοντάκιον,
ἦχος γ. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ὁ δεσπότης χθὲς ἡμῖν διὰ σαρκὸς ἐπε-
δήμει. καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἐκ σαρ-
κὸς ἐξεδήμει. χθὲς ὁ βασιλεύων σαρ-
κὶ ἐτέχθη. σήμερον ὁ οἰκέτης λιθοβο
λεῖται. δι᾽ αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ πρω
τομάρτυς καὶ θεῖος στέφανος.

κη Τῶν ἁγίων δισμυρίων μαρτύρων, τῶν
ἐν νικομηδείᾳ καέντων. τροπάριον.
Ἀθλοφόροι κυρίου. Ζήτει νοεμβρίῳ β'.
Κοντάκιον ἦχος α'.

Στρατὸς ἐν ἀριθμῷ, δισμυρίων μαρτύ-
ρων. ὡς ἄδυτος φωστήρ, ἀνατέλλει

κυοφορήσασαν. μετὰ ποιμένων ἐδοξο-
λόγησας. μετὰ μάγων προσκυνήσας.
διὰ ἀγγέλου χρηματισθεὶς, ἱκέτευε χριστὸν
τὸν θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος β΄. ἡ παρθένος σήμε.

Εὐφροσύνης σήμερον, δαβὶδ πληροῦται.
ὁ θεῖος ἰωσὴφ τε αἴνεσιν σὺν ἰακώβῳ
προσφέρει. στέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ
χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι τὸν ἀφράστως
ἐν γῇ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν,
οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

κζ΄. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πρωτομάρτυ-
ρος, καὶ ἀρχιδιακόνου στεφάνου, καὶ τοῦ ὁ-
σίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ θεο-
δώρου τοῦ γραπτοῦ. καὶ αὐταδέλφου
θεοφάνους τοῦ ποιητοῦ. ἀπολυτίκιον.
ἦχος τέταρτος.

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσω πρωτο-
μάρτυς τοῦ χριστοῦ καὶ ἀπόστολε. καὶ τὴν

παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων θεός.

κϛ΄ Τῇ σύναξις τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ἔστι, τὰ ἐπιλόχια, καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος εὐθυμίου ἐπισκόπου σάρδεων. τροπάριον. τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. β΄.

Ὁ προεωσφόρου ἐκ πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ. ὅθεν ἀστὴρ εὐαγγελίζεται μάγοις. ἄγγελοι δὲ μετὰ ποιμένων ὑμνοῦσι τὸν ἄσπορον τόκον σου, ἡ κεχαριτωμένη.

Τῇ κυριακῇ μετὰ τὴν χριστοῦ γέννησιν, μνήμη τῶν ἁγίων, καὶ δικαίων, ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος, δαβὶδ τοῦ βασιλέως, καὶ ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου. τροπάριον. ἦχος β΄.

Εὐαγγελίζου ἰωσὴφ, τῷ δαβὶδ, τὰ θαύματα τῷ θεοπάτορι. παρθένον εἶδες

ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν· κύριε δόξα σοι.

Ἀπὸ, γ΄.

Ὠιδῆς ἡ ὑπακοὴ, ἦχος πλ. δ.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν, οὐρανός σοι προσκόμισε τῷ κειμένῳ νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' ἀστέρος τοὺς μάγους καλέσας, οὓς καὶ κατέπληττεν, οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία. τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου. τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων. ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς θεότητος πλοῦτος σου κύριε δόξα σοι.

Ἀπὸ ἕκτης ᾠδῆς. ἦχο γ΄.

Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει. καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξολογοῦσι. μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι. δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη

προσπάρεισμ. προεόρτιον. ἦχος δ.

Ἀ πεγράφετο ποτὲ σὺν τῷ πρεσβύτῃ ἰωσήφ. ὡς ἐκ σπέρματος δαβὶδ, ἐν βηθλεὲμ ἡ μαριὰμ, κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι. ἀλλ᾽ ὡς τερπνὸν παλάτιον, τὸ σπήλαιον τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστῆσαι θέλων εἰκόνα:-

κε. Ἡ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰῦ χῦ. πάσχα. ἀργία πανήμερος. καὶ κατάλυσις εἰς πάντα. ὁμοίως καὶ τὸ δωδεκαήμερον, κατάλυσις εἰς πάντα. καὶ ἀργία τῶν μεσωρίων. προσπάγου. ἦχος δ.

Ἡ γέννησίς σου χε̄ ὁ θς̄ ἡμῶν ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως. ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες

ποις τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ.

κβ´ Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος ἀναστασίας, τῆς φαρμακολυτρίας. τροπάριον. ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ.

Κοντάκιον. ἦχος β´. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντας, πρὸς τὸν σὸν ναὸν προστρέχοντας, λαμβάνουσι τὰ σεπτὰ δωρήματα. τῆς ἐν σοὶ ὁμιλούσης θείας χάριτος ἀναστασία. σὺ γὰρ ἀεὶ τῷ κόσμῳ πηγάζεις ἰάματα.

κγ´ Τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων, τῶν ἐν κρήτῃ. τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Κοντάκιον. ἦχος δ´. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑωσφόρως ἔλαμψεν ἡ τῶν μαρτύρων, σεβασμία ἄθλησις. προκαταυγάζουσα ἡμῖν, τὸν ἐν σπηλαίῳ τικτόμενον. ὃν ἡ παρθένος, ἀσπόρως ἐκύησεν.

κδ´ Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος εὐγενείας.

πλαθεῖσα. δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων. βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον τὸν πρὸ αἰώνων θεόν.

Ἀπὸ τρίτης τοῦ ἁγίου, ἦχος γ.
Ἡ παρθένος σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου. ἡ φωτοφόρος ἡμέρα. προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα. τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι. διὰ τοῦτο θεοφόρος προσηγορεύθης, ἰγνάτιε ἔνδοξε.

κα. Τῆς ἁγίας μάρτυρος, ἰουλιανῆς τῆς ἐν νικομηδείᾳ. προεόρτιον, προεόρτιον.
Κοντάκιον, ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐν τῇ βηθλεὲμ ὁρῶντες σπαργανούμενον, τὸν πᾶσαν τὴν γῆν κρατοῦντα τῇ χειρὶ αὐτοῦ, προεόρτια ᾄσματα, τῇ τεκούσῃ τούτου προσενέγκωμεν. μητρικῶς γὰρ εὐφραίνεται, κρατοῦσα ἐν κόλ-

τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χῦ. καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. προπά- ριον. ἦχος τέταρτος.

Ε ἑτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται πᾶσιν ἡ ἐδέμ. εὐτρεπίζου εὐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς παρθένου, παράδεισος, καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστὴρ ἐδείχθη νοητῶς, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν. ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν· οὐχὶ δὲ ὡς ὁ ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Τοῦ ἁγίου, ἦχος δ. καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων. Ἀφ' ἕκτης ᾠδῆς.

Κοντάκιον, ἦχος τρίτος.

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον λόγον. ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκου-

Α γγελος παίδων ἐδόξασε κάμινον. νῦν δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυσε λέγων. τί ὡς θνητῷ φέρετε μύρα. τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ. ἀνέστη ὁ χριστὸς καὶ θεός. ὑπάρχει γὰρ ζωὴ καὶ σωτὴρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων:-

Αφ' ἕκτης. ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ε ὑφραίνου Βηθλεέμ, εὐφραθᾶ ἑτοιμάζου. ἰδοὺ γὰρ ἡ ἀμνὰς τὸν ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται. ὅνπερ βλέποντες οἱ θεοφόροι πατέρες, ἐπαγάλλονται μετὰ ποιμένων ὑμνοῦντες, παρθένον θηλάζουσαν:-

ιη' Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σεβαστιανοῦ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, ἀλληλούια, ἦχος δ', Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

ιθ' Τοῦ ἁγίου μάρτυρος βονιφατίου, ὁμοίως.

κ' Προεόρτια τῆς κατὰ σάρκα. γεννήσεως,

ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως οἱ ἅγιοι τρεῖς παῖδες ἠγάλλοντο. καὶ ὁ προφήτης δανιὴλ λεόντων ποιμὴν ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις χριστὲ ὁ θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ÷

Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς. Κοντάκιον τοῦ προφήτου. Ἡ παρθένος σήμερον.

Φωτισθεῖσα πνεύματι, ἡ καθαρά σου καρδία προφητείας γέγονε φαεινοτάτης δοχεῖον. βλέπεις γὰρ ὡς ἐνεστῶτα, τὰ μακρὰν ὄντα. λέοντα ἀποφιμοῖς δέ, βληθεὶς ἐν λάκκῳ. διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, προφῆτα μάκαρ, δανιήλ, ἔνδοξε ÷

Ἐκ τῆς τῶν ἁγίων. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τῇ κυριακῇ πρὸ τῆς χριστοῦ γεννήσεως, ἤτοι τῶν ἁγίων πατέρων. προεόρτιον, ἦχος δ΄.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα.

Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς ἡ ὑπακοή, ἦχος πλ. δ΄.

θείας πολιτείας τῆς τριάδος οἰκητήριον. καὶ ἐφώτισας τοὺς πίστει προσιόντας σοι. ὅθεν κράζομεν, χαῖρε παῦλε πανόλβιε.

Ἕτερον τοῦ ἱερομάρτυρος, ἦχος, β.

Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς καλλονὴν τῶν ἱερέων ὅσιε, καὶ προτροπὴν τῶν ἀθλοφόρων ἅπαντες εὐφημοῦμεν, καὶ αἰτοῦμέν σε, ἱερομάρτυς ἐλευθέριε, τοὺς πόθω σου τὴν μνήμην ἑορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον. πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ις' Τοῦ ἁγίου προφήτου ἀ

ιζ' Τοῦ ἁγίου προφήτου δανιὴλ, καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων· ἀνανίου, ἀζαρίου, μισαήλ. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα.

δε, τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦ-
σον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

ιδ΄ Τῶν ἁγίων μαρτύρων, θύρσου, λευ-
κίου, φιλήμονος. ἀπολλωνίου, καὶ ἀριανοῦ. ἀλληλούϊα. ἢ τροπάριον, ἦχος γ΄.
Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

ιε΄ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἐλευθερίου.
καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν παύλου τοῦ
ἐν τῷ λάτρῳ. τροπάριον. ἦχος δ΄.

Ως τῶν ἀσωμάτων ὁμόσκηνον, καὶ πα-
τέρων τῶν ὁσίων συμμέτοχον, πανόσιε
μὲ παῦλε ὑμνοῦμέν σε, καὶ δυσωποῦ-
μέν σε, πρεσβεύειν ἑκάστοτε, ὑπὲρ ἡ-
μῶν εὑρωμεν ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.
Α πὸ νεότητος σοφὲ τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐ-
πιποθήσας αὐθεντικῶς κόσμου τὸν τά-
ραχον κατέλιπες. καὶ γέγονας διὰ

ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεής, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσα σε. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις χριστὲ ὁ θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπὸ, γ'. ᾠδῆς. ἡ ὑπακοή, ἦχος, β'.

Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ τὸ πῦρ μεταβάλλεται. τὸ θρῆνος εἰς χαρὰν ταῖς γυναιξὶν συναλλάττεται. ἄγγελος γὰρ ἐν ἀμφοτέροις διακονεῖ τοῖς θαύμασι. τοῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον. ταῖς δὲ, τὴν ἀνάστασιν κατὰ μηνύσας τριήμερον. ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον. ἦχος, β'.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες. ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε. ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, θεὸν ἐπικαλεῖσθε.

ιγ΄ Τῶν ἁγίων μαρτύρων, εὐστρατίου, αὐξεντίου, εὐγενίου, μαρδαρίου, καὶ ὀρέστου. καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος λουκίας τῆς παρθένου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος γ΄.

Οἱ μάρτυρές σου κε.

Κοντάκιον ἦχος β΄. τὰ ἐν πρεσβείαις.

Ὥσπερ ἐφάνης λαμπρότατος. τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας καθημένοις ἀθλοφόρε. πίστιν ὡς δόρυ γὰρ προθέμενος. τῶν δυσμενῶν τὰ θράση οὐκ ἐπτοήθης εὐστράτιε. ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων προπατόρων ἤτοι, τῇ πρὸ τῶν ἁγίων πατέρων. τροπάριον. ἦχος δεύτερος.

Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας ἐδικαίωσας. τὴν δι' ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος ἐκκλησίαν, καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ

τοῦ θαυματουργοῦ. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ ἀργία. τροπάριον. Κανόνα πίστεως. Ἕτερον, ἦχος α'.

Τῆς συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος. καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε σπυρίδων πατὴρ ἡμῶν. διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς. καὶ ὄφιν εἰς χρυσὸν μετέβαλες. καὶ ἐν τῷ μέλπειν ταῖς ἁγίαις εὐχαῖς. ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σε ἱερώτατε. δόξα τῷ στεφανώσαντι. δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ τρωθεὶς χριστοῦ ἱερώτατε. τὸν νοῦν πτερωθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ πνεύματος. πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, θυσιαστήριον γενόμενος. αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

νῶτας, καὶ θαύματα βλύζοντας.

Ἕτερον, ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατιᾶς ἥρπασε, σὲ τῆς πρόσκαίρου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε συγκληρονόμον, ὦ μάρτυς σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρέσβευε τῷ παρασχόντι τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

ια΄ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ στυλίτου. τροπάριον. ἦχος πρῶτος.

Ὑπομονῆς στύλος γέγονας.

Ζήτει σεπτεμβρίῳ α΄.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν τοῖς κάτω μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανὸν τὸν στύλον κεκτημένος, δι᾽ αὐτοῦ ἀπήστραψας τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην ὅσιε, εἰς ἀεὶ χριστὸν τὸν θεὸν πρέσβευε ἀπαύστως σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ιβ΄ τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, συνεισόντες

αὐτῆς σύλληψιν γεγενημένην ἐκ Θεοῦ.
καὶ γὰρ αὐτῇ ἀπεκύησε, τὸν ὑπὲρ λό-
γον τὸν λόγον κυήσασαν.

ὁ Τῶν ἁγίων μαρτύρων, μνεία Ἑρμογέ-
νους καὶ Εὐγράφου. τροπάρ. ἦχος πλ. δ΄.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκ-
τους, ἀπονεκρώσαντες μορφὰς καὶ
τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ μάρτυρες ἔλα-
βον τὴν χάριν. τὰς νόσους ἀποδιώκειν
τῶν ἀσθενῶν. καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέ-
λους θαυματουργεῖν. ὄντως θαῦμα
παράδοξον. ὅτι ὀστέα γυμνὰ ἐκβλύζου-
σιν ἰάματα. δόξα τῷ μόνῳ καὶ κτίστῃ
Θεῷ. Κοντάκιον, ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγ.

Μ [illegible] τοῦ θαυμαστὸν, Ἑρμογένην τὸν θεῖον.
καὶ Εὔγραφον ὁμοῦ, ἱεραῖς μελῳδίαις
τιμήσωμεν ἅπαντες. ὡς τιμήσαντας
νῦν. καὶ ἀθλήσαντας ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ
χορείαν τῶν ἀσωμάτων ἐν οὐρανοῖς πεφθα-

στας, ἔθηκας τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ λαοῦ
σου. ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανά-
του. διὰ τοῦτο ἡγιάσθης ὡς μέγας μύ-
στης θεοῦ τῆς χάριτος.

ζ Τοῦ ἁγίου ἀμβροσίου, ἐπισκόπου με-
διολάνων, τροπάριον. κανόνα πίστεως.

η Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν παταπίου. τρο-
πάριον. ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη.

θ Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας καὶ θεοπρομή-
τορος ἄννης. τροπάριον. ἦχος δ.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται.
τοῦ ἰωακεὶμ γὰρ καὶ τῆς ἄννης εἰσακούων
θεὸς, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς σαφῶς
ὑπισχνεῖται θεόπαιδα. δι' ἧς αὐτὸς ἐτέ-
χθη ὁ ἀπερίγραπτος βροτὸς γεγονώς.
δι' ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ, χαῖ-
ρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον. ἦχος δ. Ἐπεφάνης σήμερ.

Ἑορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς

προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς σάββα μακά-
ριε. τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ,
ἐξημαύτησας ὁσίων ἐγκαλλώπισμα.
πολιστὴς τε τῆς ἐρήμου ἀξιέπαινον. διὸ
κράζωσοι, χαίροις πάτερ ἀοίδιμε.

ς Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν νικολάου
ἐπισκόπου μύρων, τοῦ θαυματουργοῦ.
κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου, καὶ ἀργία.
Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ.

Κ ανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος.
ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε
τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλή-
θεια. διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει
τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια.
πάτερ ἱεράρχα νικόλαε, πρέσβευε χρι-
στῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ. σήμερον.

Ἐ ν τοῖς μύροις ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης.
τοῦ χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ εὐαγγέλιον πληρώ-

τῆς ἐκκλησίας παιδευτὴν καὶ διδάσκαλον. καὶ τὴν ἐχθρὰν αὐτῆς πάλην, ἰωάννην ἀνυμνήσωμεν. ὅπλον γὰρ ἀράμενος τὸν σταυρὸν τοῦ κυρίου. πᾶσαν ἀπεκρούσατο τὴν αἱρέσεων πλάνην. ὡς θερμὸς προστάτης εἰς θεὸν, πᾶσι παρέχει πταισμάτων συγχώρησιν.

Τοῦ αὐτοῦ. Τὰ αἰνῶ ζητῆς.

Δαμάσας πολλοῖς, ἰδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, τὸ σῶμα τὸ σὸν, εἰς ὕψος πρὸς οὐράνιον, εὐπετῶς ἀνέδραμε, ὅπου μελωδεῖαι σοι δίδονται. ἃ πρακτικῶς ἐμελώδησας τοῖς φίλοις κυρίου πάτερ ὅσιε.

Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πρς ἡμῶν σάββα, τοῦ ἡγιασμένου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. καὶ ἀργία, προστὰ ἦχος πλ. δ´.

Ταῖς τῶν δακρύων σου.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ´ Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἐκ βρέφους τῷ θεῷ θυσία ἄμωμος.

Τοῦ ὁσίου.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, ἰωάννη σοφέ. ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ πνεύματος πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς ἁγίας, ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως.

Τὴν ἐν τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένην ἀκολουθήσασα σεμνὴ ἀθλοφόρε. τὰ τῶν εἰδώλων ἤμβλυνας σεβάσματα. μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα βαρβάρα. τυράννων οὐ κατέπληξας ἀπειλὰς ἀνδρειόφρον. μεγαλοφώνως κράζουσα σεμνή, τριάδα σέβω τὴν μίαν θεότητα.

Τοῦ ὁσίου, ὅμοιον.

Τὸν ὑμνογράφον καὶ λαμπρὸν θεηγόρον.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ, ΕΧΩΝ ἡμέρας, λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, θ΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιε΄.

α΄ Εἰς τὴν πρώτην, τοῦ ἁγίου προφήτου ναούμ, εἰ ἐν ἔστιν, ἀλληλούια. προσπτέρ. ἦχος β΄.
Τοῦ προφήτου σου τὴν μνήμην κύριε ἑορτάζοντες.

β΄ Τοῦ ἁγίου προφήτου ἀββακούμ, ὁμοίως.

γ΄ Τοῦ ἁγίου προφήτου σοφονίου, ὡσαύτως.

δ΄ Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος βαρβάρας καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. προσπτέριον. ἦχος πλ. δ΄.
Β αρβάραν τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν. ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψεν. καὶ ὡς στρουθίον ἐρύσθη δι' αὐτῶν. βοηθείᾳ καὶ ὅπλῳ τοῦ σταυροῦ ἡ πανσέμνος —

χαίροις πάτερ ἀοίδιμε.

κθ΄ Τῶν ἁγίων μαρτύρων, παραμόνου, καὶ φιλουμένου καὶ τοῦ ὁσίου ἀκακίου, τοῦ ἐν τῇ κλίμακι. ἀλληλούια.

λ΄ Τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου, ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ἀργία. τροπάριον. ἦχος δ.

Ως τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος, καὶ τοῦ κορυφαίου αὐτάδελφος, τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων ἀνδρέα, ἱκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ἦχος β. τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ μαθητῶν τὸν πρωτόκλητον τοῦ σωτῆρος, πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν. ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν, εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

χθὴς μάρτυς στεπτὸς, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

κη' Τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος, στεφάνου τοῦ νέου. προσπάσιμον. ἦχος δ'.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς, ἐν τῷ ὄρει. τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις. τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ σταυροῦ, αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν ἀνδρικῶν ἀπεδύσω. κτείνας τὸν κοπρώνυμον τῷ τῆς πίστεως ξίφει. καὶ διὰ ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ θεοῦ. ὁσιομάρτυς ἀοίδιμε στέφανε.

Κοντάκιον. ἦχος β'. τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν τῆς τριάδος ἐραστὴν καὶ θεῖον στέφανον, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς ᾠδαῖς ὡς τέλειον ἐκ καρδίας, ὡς τιμήσαντα χαρακτῆρα τὸν ὡραῖον τοῦ δεσπότου. καὶ μητρὸς αὐτοῦ. καὶ συμφώνως νῦν ἐκ πόθου ἐκβοήσωμεν τούτῳ χαίροις ...

τρου ἀλεξανδρείας. προσπάριον.
Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.
Κοντάκιον. ἦχος δ. ὁ ἐπιφανεὶς σήμερον.
Ἐκκλησίας, ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι. τῆς εὐσεβείας ἔνθεοι στῦλοι οἱ ὄντως κραταιοί. κλήμη σὺν πέτρῳ πανεύφημοι. ὑμῶν πρεσβείαις, φρουρήσατε ἅπαντας. Καὶ ἀπολύεται ἡ ἑορτή.
κε΄ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀλυπίου τοῦ κιονίτου, εἰ οὐκ ἔστιν ἀλληλούϊα. προσπάριον. ἦχος πρῶτος.
Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας.
κζ΄ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἰακώβου τοῦ πέρσου. προσπάριον. Ὁ μάρτυς σου κύριε ἐν.
Κοντάκιον. ἦχος β. τὰ ἄνω ζητῶν.
Πιστωθεὶς τῇ καλῇ συζυγίᾳ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερὸν κριτήριον πτοούμενος, τῶν περσῶν τὸ πρόσταγμα καὶ τὸν φόβον ἰάκωβε κατέπτυσας. καὶ ἐδεί-

ρίῳ. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ ἀρ
γία. τροπάριον. τῆς ἁγίας, ἦχος δʹ.
Ἡ ἀμνάς σου ἰῦ κράζει.
Καὶ τοῦ ἁγίου. Οἱ μάρτυρες σου κε.
Κοντάκιον, Τῆς ἁγίας ἦχος βʹ.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν γεραίροντες τὴν πάνσοφον αἰκατερίνην. αὕτη γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε. ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπαύσασα. Τοῦ ἁγίου ὅμοιον.

Τὰ θεῖα σοφὲ καλῶς μυσταγωγούμενος, θυσία δεκτὴ, ἐγένου πανάοιδιμε. τοῦ χριστοῦ γὰρ ἔπιες προθυμότατα τὸ ποτήριον. διὰ τοῦτο μόρφωσας, πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

κε. Τῶν ἐν ἁγίοις πρῶν ἡμῶν, καὶ ἱερομαρ
τύρων, κλήμεντος πάπα ῥώμης, καὶ π

κγ´ Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, γρηγορίου ἐπισκόπου ἀκραγαντίνων, καὶ ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου ἰκονίου. τροπάριον.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἀπό, γ. ᾠδῆς. Κοντάκιον. πρὸς τό, Ἡ παρθένος σήμερον.

Φωτοβόλοις λάμψεσιν ἡ ἐκκλησία, τοῦ ἁγίου πνεύματος φωταγωγεῖ νῦν τὴν φαιδρὰν, ἐπιτελοῦντές σου κοίμησιν, ὅσιε πάτερ γρηγόριε. Ἀφ᾽ ἐκτῆς, ἦχος α. πρὸς τό, Χορὸς ἀγγελικός.

Ὡς λίαν ἐκλεκτὸς καὶ θεῷ ἐγνωσμένος, τῇ θείᾳ ἀληθῶς προκεχείρησαι ψήφῳ. ποιμὴν ἀξιάγαστος εἰς πολλῶν περιποίησιν. ὅθεν ἄριστος ἀρχιερεὺς δεδειγμένος, πᾶσαν αἵρεσιν, εὐσεβοφρόνως καθεῖλες, πιστῶν προϊστάμενος :-

κδ´ Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος αἰκατερίνης, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος, μερκουρίου.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας θεοῦ τὸ προοίμιον.
καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις.
ἐν ναῷ τοῦ θεοῦ, τρανῶς, ἡ παρθένος
δείκνυται, καὶ τὸν χριστὸν τοῖς πᾶσι προκα-
ταγγέλλεται, αὐτῇ καὶ ἡμεῖς, μεγαλω-
φώνως βοήσωμεν, χαῖρε τῆς οἰκονομί-
ας τοῦ κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις ~

Κοντάκιον. ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ
σταυρῷ ἑκουσίως.

Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ σωτῆρος. ἡ πολυ-
τίμητος παστὰς, καὶ παρθένος. τὸ ἱερὸν
θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, σήμε-
ρον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. τὴν
χάριν συνεισάγουσαν, τὴν ἐν πνεύματι
θείῳ. ἣν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι θεοῦ. αὕ-
τη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος ~

κβ΄ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλήμονος. καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ. τροπάριον. Ἀπόστολοι ἅγιοι.
Δόξα καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

τῆς λύπης αὐτόθεν τὸν καρπὸν βλαστήσασα, τὸν μόνον ἀειπάρθενον. ὃν πόθῳ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηθομένη τῷ ναῷ τοῦ κυρίου, ὡς ὄντα ναὸν τοῦ θεοῦ λόγου καὶ μητέρα ἁγνήν. Ἀπο. γ. ᾠδῆς, κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης.

Ε᾽παξίως σήμερον πανηγυρίζει, ἡ πασῶν τῶν πόλεων ἡ μήτηρ ἀληθῶς. ἐν τῇ στήλῃ ἡ μεταστάσει σου, πάτερ πατέρων. πρόκλε σοφέ.

Ἀπ᾽ ἐκτῆς, προεόρτιον, τῆς θεοτόκου ὅμοιον.

Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη. ἐπληρώθη ἅπασα. ἐν τῇ εὐσήμῳ ἑορτῇ, τῆς θεοτόκου κραυγάζουσα. αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

κ α΄ Ἡ ἐν τῷ ναῷ εἴσοδος, τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου. ἀργία, καὶ ἰχθύος κατάλυσις προπάρχον. ἦχος δ΄.

Σήμερον

ιη Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Πλάτωνος, καὶ Ῥωμανοῦ. εἰ οὐκ ἔστιν ἀλληλούϊα. προπάριον ἦχος γ.

ιθ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαρλαὰμ καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου Ἀβδιοῦ, ἀλληλούϊα.

κ Προεόρτια τῆς ἐν τῷ ναῷ εἰσόδου, τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, καὶ τῶν ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου, Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τοῦ ὁσίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. προπάριον. τῶν ἁγίων, ἦχος δ.

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν. ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. προεόρτιον, ἦχος δ.

Χαρὰν προμηνύει σήμερον πᾶσιν ἡ Ἄννα ...

σοφίαν, ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον. καὶ τῶν ῥαθύμων ἤγειρας ψυχάς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

ιζ΄ Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, γρηγορίου ἐπισκόπου νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ. τροπάριον, ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. ἀλλὰ πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ πάτερ γρηγόριε, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν εἰς θάνατον.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους ἤλασας τῶν ἀνθρώπων, πάνσοφε γρηγόριε. διὰ τοῦτο θαυματουργὸς ἐκλήθης ἐξ ἔργων

βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασι-
λείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μό-
νος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κοντάκιον. ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι,
τὴν ἐν πειρασμοῖς προΐστασθε πανεύ-
φημοι. διὸ πόρρω ἅγιοι ἐκ θανάτου πι-
κροῦ ἐλυτρώσασθε. ὑμεῖς γὰρ ὄντως
ὑπάρχετε ἐκκλησίας ἡ δόξα, καὶ τοῦ κό-
σμου χαρά.

ις´ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελι-
στοῦ Ματθαίου. κατάλυσις οἴνου καὶ
ἐλαίου. Τροπάριον. ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε. Κοντάκιον. ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας.
δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης,
καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος
πλοῦτον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὕψους

ἰωάννη χρυσόστομε πάτερ μακάριστε ὅσιε, ἐπαξίως εὐφημούμενόν σε. ὑπάρχεις, καθηγητὴς, ὡς τὰ θεῖα στεφάνη-

ιδ´ Τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου, ἀποστόλου φιλίππου. ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις. τροπάρ. ἦχος, γ´. Ἀπόστολε ἅγιε κοντάκιον ἦχος, πλ. δ´. ὡς ἀπαρχάς.

Ὁ μαθητὴς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένῃ θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν ἐκκλησίαν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν σου, διὰ τῆς θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε:-

ε´ Τῶν ἁγίων μαρτύρων, καὶ ὁμολογητῶν, γουρία, σαμωνᾶ, καὶ ἀβίβου. τροπάριον. ἦχος πλ. α´.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος χριστὲ ὁ θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις

βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κοντάκιον. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι, τὴν ἐν πειρασμοῖς προΐστασθε πανεύφημοι. διὸ πόρρω ἅγιοι ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσασθε. ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε ἐκκλησίας ἡ δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

ιϛ' Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. Τροπάριον. ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε. Κοντάκιον. ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀποῤῥίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος, πλοῦτον κομισάμενος, τὸν ἐξ ὕψους

ἰωάννη χρυσόστομε πάτερ μακάριστε ὅσιε,
ἐπαξίως εὐφημούμενέ σοι. ὑπάρχεις,
καθηγητὴς, ὡς τὰ θεῖα στεφάνη-

ιδ΄ Τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου, ἀποστόλου Φιλίππου. ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις. τροπάρ. ἦχος, γ΄. Ἀπόστολε ἅγιε. κοντάκιον ἦχος, πλ. δ΄. ὡς ἀπαρχάς.

Ὁ μαθητὴς καὶ φίλος σοῦ, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένῃ θεόν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, διὰ ἐχθρῶν παρανόμων, τὴν ἐκκλησίαν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν σου, διὰ τῆς θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε:-

ιε΄ Τῶν ἁγίων μαρτύρων, καὶ ὁμολογητῶν, γουρία, σαμωνᾶ, καὶ ἀβίβου. τροπάριον. ἦχος πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος χριστὲ ὁ θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις

ξουσίαν πρὸς τὸν κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. ἵνα κράζω σοι, χαίροις πάτερ παγκόσμιε.

ιγ΄ Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ χρυσοστόμου, κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ ἀργία. τροπάρ. ἦχος πλ. δ΄.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν. ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο. τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων πάτερ Ἰωάννη χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ λόγῳ χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. β΄. τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν. καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν τριάδι τὸν ἕνα θεόν,

ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. ἀλλὰ πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, ἰωάννη ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:-

Του οσιου, Ταῖς τῶν δακρύων ῥοαῖς. Κοντάκιον. ἦχος Β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν:

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι. καὶ τῶν οὐρανῶν τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας, ἰωάννη πάνσοφε. διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς ἐλεημοσύνης ὢ ἐπώνυμε:-

Κοντάκιον. Του ὁσίου. ἦχος πλ. δ΄. τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις, τιμιωτικῶς νεῖλε μακάριε. σὺ ἀγρύπνοις σου συμμέτοχας ἱκεσίας. ἀλλ᾽ ὡς ἔχων παρ᾽

Τῆς στρατιᾶς ἦς ἡγήσω τῆς ἀθηναίων. καὶ ἀξίας ἔδειξεν ἐπουρανίου κοινωνόν. σὲ ἀθλοφόρε μηνᾶ, ὁ τῶν μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος:-

Κοντάκιον. τοῦ ὁσίου ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἀσκητικόν, ἰσάγγελόν τε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς ἐφαίδρυνας παλαίσμασι. καὶ ἀγγέλοις σύσκηνος, θεομάρτυρ ὤφθης θεόδωρε. σὺν αὐτοῖς χριστῷ τῷ θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:-

ιβ΄ Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου πατριάρχου ἀλεξανδρείας, τοῦ ἐλεήμονος, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νείλου. μετὰ λυσιτέλειαν καὶ ἐλαίαν. τροπάριον. ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου πάτερ ὅσιε. ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς

Ε'πεφάνη σήμερον τῶν ἀποστόλων, ἡ σεπτὴ πανήγυρις παρεχομένη ἐμφανῶς, πταισμάτων πᾶσι τὴν ἄφεσιν, τοῖς ἐκτελοῦσιν αὐτῶν τὸ μνημόσυνον:-

ια' Τῶν ἁγίων μαρτύρων μνῆμα, βίκτορος, καὶ Βικεντίου. καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος στεφανίδος, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ θεοδώρου τοῦ στουδίτου. τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου. Τοῦ ὁσίου, ἦχος πλ δ'. Ο'ρθοδοξίας ὁδηγέ. Κοντάκιον, τῶν μαρτύρων, ἦχος πλ δ'. Ω'ς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ω'ς εὐσεβείας μάρτυρας, καὶ ἀθλητὰς θεόφρονας, ἡ ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα τοὺς θείους ἄθλους σήμερον, μνῆμα τοῦ ἀθλοφόρου. Βίκτορος τοῦ γενναίου, καὶ Βικεντίου, τοῦ γενναιόφρονος, καὶ ποθοῦσα κραυγάζει, δοξάζουσα τὸν φιλάνθρωπον. Ε'τερον, ἦχος δ', Ε'πεφάνης σήμερον.

δόξης. φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας, ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσατε ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχαι τῶν ἄνω δυνάμεων.

Κοντάκιον, ἦχος β'.

Ἀρχιστράτηγοι θεοῦ λειτουργοὶ θείας δόξης. τῶν ἀγγέλων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων. τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι.

θ' Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, ὀνησιφόρου, καὶ πορφυρίου, καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν ματρώνας. ζήτει. τῆς ὁσίας. Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα.

ι Τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἐράστου, ὀλυμπᾶ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. προσόμοιον.

Ἀπόστολοι ἅγιοι ἱκετεύσατε.

Κοντάκιον, ἦχος τέταρτος.

Ἐπεφάνης σήμερον.

τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας. καὶ γέγο
νας ποιμὴν. τοῖς πᾶσι νέμων συγχώ-
ρησιν, ὅσιε πάτερ ἡμῶν λάζαρε.
πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκιον.
ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.
Ὡς φωστῆρα μέγιστον ἡ ἐκκλησία. τοῦ
χριστοῦ, δοξάζει σε, μετ' εὐφροσύνης ψαλ
μικῶς. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων,
χριστῷ, δοθῆναι πᾶσι, πταισμάτων
συγχώρησιν.
ἡ Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχιστρατήγου μιχαὴλ,
καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.
κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ἀργία.
προσπάριον. ἦχος δ΄.
Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι,
δυσωποῦμεν ὑμᾶς οἱ ἀνάξιοι. ἵνα
ταῖς ἡμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς,
σκέπῃ τῶν πτερύγων τῆς ἀΰλου ὑμῶν

πάτερ ὅσιε χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :-

Κοντάκιον ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀστράψας ἐν γῇ ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον,
τὴν καθολικὴν φωτίζεις ἐκκλησίαν
νῦν. ὑπὲρ ἧς, καὶ ἤθλησας, τὴν ψυ-
χήν σου παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς
ζαχαρίου καὶ ἄβελ, τρανῶς βοᾷ σου
τὸ αἷμα πρὸς κύριον :-

ζ' Τῶν ἁγίων τριακονταὶ τριῶν μαρτύ-
ρων, τῶν ἐν μελιτινῇ. καὶ τοῦ ὁσίου πα-
τρὸς ἡμῶν, καὶ θαυματουργοῦ λαζάρου,
τοῦ ἐν τῷ γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.
τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.
καὶ τοῦ ὁσίου, ἦχος πλαγίου τετάρτου.
Ταῖς τῶν δακρύων.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς ὀχετοῖς,
δακρύων τὸν στῦλον κατέβρεχες. καὶ
τοῖς ἐκβάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν

εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

ἕτερον, ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἀστὴρ ἐφάνης παμφαὴς, ἐν κόσμῳ λάμπον. καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῶν παθῶν περιαστράπτων. ἰατρὸς δὲ ἀῤῥωγότατος ἀπεφάνθης. ἀλλ' ὡς ἔλαβες τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, τοῖς αἰτοῦσι παράσχου τὴν ἴασιν. ἵνα κράζομεν, χαίροις πάτερ ἰωαννίκιε.

ε' Τῶν ἁγίων μαρτύρων γαλακτίωνος, καὶ ἐπιστήμης. τροπάριον.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

ς' Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν παύλου ἀρχιεπισκόπου, κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ, τροπάριον, ἦχος γ'.

Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ, ἄλλον παῦλον σε ἡ ἐκκλησία ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε. συνεκβοᾷ σοι καὶ ἄβελ πρὸς κύριον, καὶ ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον.

ειν δεξάμενοι:-

Ετέρον ἀρ' ἔκτης. ἦχος πλαγίου δ.

Τῷ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῷ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεία ἀντιλήψει σου. προσπεφευγότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι παρὰ τοῦ χριστοῦ ἀθλοφόρε. τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνοῦντας σε. καὶ παντοίων ἐκκινδυνῶν, καὶ κακώσεων. ἵνα κράζομεν, χαίροις μάρτυς γεώργιε:-

Δ' Τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν, ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος νικάνδρου ἐπισκόπου μύρων. τροπάρ. ἦχος πλ. δ.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Καὶ τὸ, Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Κοντάκιον. πρὸς τὸ, Επεφάνης σήμε.

Εν τῇ μνήμῃ σήμερον τῇ ἱερᾷ σου. συνελθόντες ἅπαντες, ἐκδυσωποῦμεν οἱ πιστοὶ, ἰωαννίκιε ὅσιε, παρὰ κυρίου,

τοῦ θείου ναοῦ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος γεωργίου, τοῦ ἐν λύδδᾳ. ἤτοι ἡ κατάθεσις τοῦ ἁγίου σώματος αὐτοῦ. τροπάριον. ἦχος δ. Οἱ μάρτυρές σου.

Κοντάκιον. ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφὲ, ἀμέμπτως ἐμυσταγώγησας. θυσία δεκτὴ ἐγένου θεομακάριστε. τοῦ χριστοῦ γὰρ ἔπιες τὸ ποτήριον, ἐνδόξως ἅγιε ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συνάθλοις σου, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. ἑτέρου. ᾠδ. ϛ. ᾠδῆς.

Κοντάκιον τῶν ἁγίων, ἦχος πρῶτος.

Χορὸς ἀγγελικός.

Φωτὶ τοῦ νοητοῦ, τὰς ψυχὰς ἐλλαμφθέντες. πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ, ἀθλοφόροι κυρίου. τὸ σέβας καταπτύσαντες τῷ θεῷ ἐλατρεύσατε. ὅθεν λάμποντες τοῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι, θεραπεύετε τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, ὡς χά-

τι, σῶσαι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν. Κοντάκιον. ἦχος α΄.
Χορὸς ἀγγελικός.

Ὡς ἄστρα ἀπλανῆ, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης. ἀνέλαμψαν τῇ γῇ, οἱ Χριστοῦ στρατιῶται. τὸν ζόφον διώκοντες, τῶν παθῶν καὶ πηγάζοντες. χάριν ἄφθονον, ἀνεμποδίστως τοῖς πᾶσι, καὶ ἀκίνδυνον τὴν σωτηρίαν δωροῦντες, ἐλπίδι τῆς πίστεως.

Ἕτερον ἦχος β΄. τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς εὐσεβεῖς καὶ θεοφόρους μάρτυρας, ὡς τὰ τῆς γῆς καταλιπόντας ἅπαντας. προσεδέξω εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν. ἀκίνδυνον πηγάσιον, ἀνεμπόδιστον, σὺν τούτοις ἄφθονον ἐλπίδα φέροντες. ὁ μόνος ὑπάρχων ὑπεράγαθος.

γ΄ Τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀκεψιμᾶ, ἀειθαλᾶ, καὶ ἰωσήφ. καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ

Ἅγιοι ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε ἡμῶν τὰς ἀσθενείας. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον. ἦχος β΄.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις. ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, τῶν πολεμίων τὰ θράση κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Β΄ Τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀκινδύνου, πηγασίου, ἀφθονίου, ἐλπιδηφόρου, καὶ ἀνεμποδίστου. τροπάριον. ἦχος β.

Ἀθλοφόροι κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν. καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν. ἐν σταδίῳ γὰρ, τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε. αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε,

τε, σωθῆ

ἀπόστολοι ἅγιοι. καὶ τοὺ μάρτυρας.
Ο΄ μάρτυς σου κε. ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτ.
Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.
Οἱ ἱερὰ κειμήλια τοῦ παναγίου πνεύματος, οἱ τοῦ ἡλίου τῆς δόξης ἀπαυγάσματα, χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τοὺς σοφοὺς ἀποστόλους. ἀπελλῆν. ὀρβανόντε, καὶ ἀριστόβουλον. ἀπλίαν, νάρκισσον, καὶ στάχυν. οὓς ἡ χάρις συνήγαγε τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΕΧΩΝ
ἡμέρας, λ΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι΄.
καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιδ΄.

α΄, Εἰς τὴν πρώτην, τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ, τῶν ἐξ ἀσίας. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. προπόμενον, ἦχος πλαγίου τετάρτου.

διήχθης. καὶ ἀσκήσει γέγονας. πεφυτευμένον ξύλον ὕδατι τῆς ἐγκρατείας κατατρυφήσας. ῥεύμασι τῶν σῶν δακρύων ῥύπον ἐκπλύνων. διὰ τοῦτο αὐτὸ διήχθης δοχεῖον θεῖον θεοῦ ἀβραάμιε.

λ΄ Τῶν ἁγίων μαρτύρων, ζηνοβίου, καὶ ζηνοβίας. προπάτορον. οἱ μάρτυρές σου κύριε. Κοντάκιον. ἦχος πλ, δ.

Εἰς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τοὺς ἀληθείας μάρτυρας, καὶ εὐσεβείας κήρυκας, τὴν δυάδα ἀξίως τιμήσωμεν, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι. τὸν ζηνόβιον, ἅμα σὺν τῇ σοφῇ ζηνοβίᾳ. ὁμοῦ βιώσαντας, καὶ ἐκδιμιώσαντας καὶ διὰ μαρτυρίου δεξαμένους στέφος ἄφθαρτον.

λα΄, Τῶν ἁγίων ἀποστόλων, στάχυος ἀμπλίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἐπιμάχου. προπάτορον.

κα´ Τῶν ἁγίων μαρτύρων. τερεντίου, καὶ νεονίλης. καὶ τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν, στεφάνου τοῦ σαββαΐτου, καὶ ποιητοῦ. προσπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Τοῦ ὁσίου, ἦχος πλ. δ. Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ.

κβ´ Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος ἀναστασίας τῆς ῥωμαίας, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀβραμίου, προσπάριον.

Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ. Καὶ τοῦ ὁσίου.

Ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς. Κοντάκιον, τῆς ἁγίας, ἦχος γ´. Ἡ παρθένος σήμε.

Παρθενίας νάμασι, καθηγνισμένη. μαρτυρίου αἵμασιν, ἀναστασία, στεφθεῖσα παρέχοις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν, καὶ σωτηρίαν, τοῖς προσιοῦσιν, ἐκ καρδίας. ἰσχὺν νέμοι χς ὁ βρύων χάριν ἀέναον:- Κοντάκιον τοῦ ὁσίου, ἦχος δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν σαρκὶ ὡς ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνα-

τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, καὶ κατάπεμψον
ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη σου. πρεσβείαις
τῆς θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς:-

Κοντάκιον. ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις Δημή-
τριε, τὴν ἐκκλησίαν θεὸς ἐπορφύρωσεν,
ὁ δοὺς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ πε-
ριέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον. αὐ-
τῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα:-

κζ' Τοῦ ἁγίου μάρτυρος νέστορος. τροπάριον.

Ὁ μάρτυς σου κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐ-
τοῦ. ἢ τὸ Μέγαν εὕρατο ἐν τοῖς κιν-
δύνοις. Κοντάκιον.

Ἀθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὔκλειαν,
κεκλήρωσαι νῦν, ὡς στρατιώτης ἄρι-
στος, τῷ δεσπότῃ γέγονας, ταῖς εὐχαῖς
Δημητρίου τοῦ μάρτυρος. σὺν αὐτῷ
οὖν νέστορ σοφέ. πρεσβεύων μὴ παύ-
σῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:-

ἀποστάτην ἄρειον καθείλατε. ἄτρωτον φυλάξαντες τὴν ὀρθόδοξον πίστιν. παύλῳ ἐφεπόμενοι τῷ σοφῷ διδασκάλῳ. ὅθεν σὺν τούτῳ εὕρατε ζωὴν, ὡς τῆς τριάδος ὑπέρμαχοι.

κϛʹ, Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος δημητρίου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου σεισμοῦ. Κατάλυσις, οἴνου, καὶ ἐλαίου καὶ ἀγρεία.

Τροπάριον. ἦχος τρίτος.

Μέγαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ οἰκουμένη. ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. ὡς οὖν λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, καὶ ἐν σταδίῳ θαρρύνας τὸν νέστορα, οὕτως ἅγιε, χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον τοῦ σεισμοῦ. ἦχος, πλ, δ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν. ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς.

τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀπόστολε.

κδ' Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τροπάριον, ἦχος α'.

Τ ὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον δυσωπήθητι Κύριε. καὶ ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον. ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ.

Ε ὐφροσύνης πρόξενος ἡμῖν ἐπέστη ἡ φωσφόρος σήμερον τῶν ἀθλοφόρων ἑορτή, ἣν ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

κε' Τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ νοταρίων, Μαρκιανοῦ, καὶ Μαρτυρίου. Τροπάριον, ἦχος δ'. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Κοντάκιον. ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Α γωνισάμενοι καλῶς ἀπὸ βρέφους, Μαρκιανὲ σὺν τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τὸν

πόλιν φύλαττε μάκαρ, ἀκαταγώνιστον,
καὶ ἀκλυδώνιστον, ἐξ αἱρέσεως πάσης
καὶ ἄσπιλον, ὡς ἀοίδιμος:-

κγ´ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἰακώβου τοῦ ἀδελ-
φοθέου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
τροπάριον ἦχος β.

Ὡς τοῦ κυρίου μαθητής, ἀνεδέξω δίκαιε
τὸ εὐαγγέλιον. ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπα-
ράγραπτον. τὴν παρρησίαν ὡς ἀδελ-
φόθεος. τὸ πρεσβεύειν ὡς ἱεράρχης.
ἱκέτευε χριστὸν τὸν θεόν, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκιον, ἦχος δ.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὁ τοῦ πατρὸς μονογενὴς λόγος. ἐπιδημή-
σας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν
ἰάκωβε θεσπέσιε. πρῶτόν σε ἀνέδειξε
τῶν ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδά-
σκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον τῶν μυ-
στηρίων τῶν πνευματικῶν. ὅθεν σε πάν-

μεγάλου. προσόμοιον. ἦχος πλ. δ.
Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.
Κοντάκιον πρὸς τὸ, Ἡ παρθένος σήμερ.
Ὡς φωστῆρα ἄδυτον τοῦ νοητοῦ σε ἡλίου.
συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν
ἐν ὕμνοις. ἔλαμψας γὰρ τοῖς ἐν τῷ σκό-
τει τῆς ἀγνωσίας. ἅπαντας ἀναβι-
βάζων πρὸς θεῖον ὕψος. ἱλαρίων διὸ
βοῶμεν, ὦ χαίροις πάτερ τῶν ἀσκη-
τῶν ἡ κρηπίς:-
κβ΄ Τοῦ ἁγίου ἰσαποστόλου ἀβερκίου ἐπι-
σκόπου ἱεραπόλεως τοῦ θαυματουρ-
γοῦ, καὶ τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν
ἐφέσῳ, προσόμοιον. ἦχος δ.
πίστεως. καὶ τὸ, Οἱ μάρτυρές σου κύριε.
Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.
Ὡς ἱερέα μέγιστον, καὶ ἀπόστολον σύσκη-
νον, ἡ ἐκκλησία δοξάζει σε ἅπασα, ἡ τῶν
πιστῶν ἀβέρκιε, ἣν ταῖς σαῖς ἱκεσίαις

αὐτὸν εὐφημήσωμεν. ὁ λόγος γὰρ αὐτὸν ἐξελέξατο, σὺν παύλῳ τῷ σοφῷ ἐθνῶν διδάσκαλον, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια:-

ιθ΄ Τοῦ ἁγίου προφήτου ἰωὴλ, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος οὐάρου. προσπέρων, ἦχος δ΄. Ὁ μάρτυς σου κύριε.

κ΄ Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος ἀρτεμίου, τροπάριον. Ὁ μάρτυς σου κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ. Κοντάκιον, ἦχος β. πρὸς τὸ, τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφηφόρον μάρτυρα, τὸν κατ' ἐχθρῶν νίκην ἀράμενον προόνοια. συνελθόντες ἐπαξίως ὑμνωδίαις εὐφημήσωμεν, ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν μάρτυσι. θαυμάζων τε δωρεὰ πλουσιώτατον. πρεσβεύει γὰρ κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:-

κα΄ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἱλαρίωνος, τοῦ

μένη θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολύαθλόν
σου σῶμα ἀνδρεία μάρτυς, ὀρθοδοξίας
φωστήρ:-

ιη Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελι-
στοῦ λουκᾶ. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου.
τροπάριον. ἦχος γ.

Ἀ πόστολε ἅγιε, καὶ εὐαγγελιστὰ λουκᾶ.
πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι θεῷ, ἵνα πταισ-
μάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν:-

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μ αθητὴς γενόμενος τοῦ θείου λόγου. σὺν
τῷ παύλῳ ἅπασαν ἐφωταγώγησας
τὴν γῆν. καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίω-
ξας. τὸ θεῖον γράψας χριστοῦ εὐαγγέλιον:-

Ἕτερον ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τ ὸν ἀληθῆ τῆς εὐσεβείας κήρυκα, καὶ μυ-
στικῶν τῶν ἀπορρήτων ῥήτορα. τὸν ἀ-
στέρα τῆς ἐκκλησίας, λουκᾶν τὸν θεῖον

μνήμῃ σήμερον τοῦ ἀοιδίμου ἀθλητοῦ,
Λογγίνου ἀνακραυγάζουσα, σύ μου τὸ
κράτος Χριστὲ καὶ στερέωμα:-

ιζ Τοῦ ἁγίου προφήτου Ὠσηέ, καὶ τοῦ ἁγίου
ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.
Προσόμοιον. ἦχος δ΄.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει,
τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατά-
ξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ
τοῦ σταυροῦ, αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀν-
δρικῶς ἀπεδύσω. κτείνας τὸν Κοπρώ-
νυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει. καὶ δι' ἀμ-
φοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, ὁσιομάρτυς Ἀν-
δρέα ἀοίδιμε:-

Κοντάκιον, ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμε.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ Βασιλεύουσα πόλις,
ἑορτὴν ὑπέρλαμπρον, τῇ φωτοφόρῳ
σου μνήμῃ. ἅπασαν προσκαλουμένη
πόλιν καὶ χώραν. χαίρει γὰρ ὡς κεκτη-

βαθεῖαν νύκτα ἑκάστοτε. καὶ χριστῷ τῷ μόνῳ θεῷ πρεσβεύοντος, δῦναι ἡμῖν ἔλεος:·

[Ἰ]σίδωρον τοῦ ὁσίου. τῇ ἑβδόμῃ μάχῃ.

Κ εκοσμημένος ἀρεταῖς κοσμεῖ θεόπνευστε, τῆς ἐκκλησίας τοῦ χριστοῦ κόσμος γεγένησαι. τοῖς γὰρ ᾄσμασιν ἐκόσμησας ταύτην μάκαρ. ἀλλὰ πρέσβευε πρὸς κύριον, ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων μηχανῶν τοῦ πολεμήτορος, τοὺς σοὶ κραυγάζοντας, χαίροις πάτερ τρισόλβιε.

ιε Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, λουκιανοῦ πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης ἀντιοχείας. προσπα.

Ὁ μάρτυς σου κύριε.

ις Τοῦ ἁγίου μάρτυρος λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου. προσπάριον.

Ὁ μάρτυς σου κε.

Κοντάκιον, ἦχος δ. ἐπεφάνης σήμερον.

[Ε] ὐφροσύνως γέγηθεν ἡ ἐκκλησία. ἐν τῇ

ἀπόστολοι ἅγιοι· καὶ οἱ μάρτυρες.
Οἱ μάρτυρές σου κε. ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτ.
Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἱερὰ κειμήλια τοῦ παναγίου πνεύματος, ὡς τοῦ ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τοὺς σοφοὺς ἀποστόλους. ἀπελλῆν. οὐρβανόν τε, καὶ ἀριστόβουλον. ἀμπλίαν, νάρκισσον, καὶ στάχυν. οὓς ἡ χάρις συνήγαγε τοῦ θεοῦ ἡμῶν τ-

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΕΧΩΝ
ἡμέρας, λ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ι'.
καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιδ'.

α', Εἰς τὴν πρώτην, τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ, τῶν ἐκ τῆς ἀσίας. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. προοίμιον, ἦχος πλαγίου τετάρτου.

κ α Τῶν ἁγίων μαρτύρων. γοργονίου, καὶ νεονίλης. καὶ τοῦ ὁσίου π(ατ)ρ(ὸ)ς ἡμῶν, στεφάνου τοῦ σαββαΐτου, καὶ ποιητοῦ. τροπάριον. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Τοῦ ὁσίου, ἦχος πλ. δ. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

κ β Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος ἀναστασίας τῆς ῥωμαίας, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀβραμίου, τροπάριον.

Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ. Καὶ τοῦ ὁσίου.

Ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς. Κοντάκιον, τῆς ἁγίας, ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερ.

Παρθενίας νάμασι, καθηγνισμένη. μαρτυρίου αἵμασιν, ἀναστασία, στεφθεῖσα παρέχοις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν, καὶ σωτηρίαν, τοῖς προσιοῦσιν, ἐκ καρδίας. ἰσχὺν νέμοι χ(ριστὸ)ς ὁ βρύων χάριν ἀέναον:- Κοντάκιον τοῦ ὁσίου, ἦχος δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν σαρκὶ ὡς ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνα-

τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, καὶ κατάπεμψον ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη σου. πρεσβείαις τῆς θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς:-

Κοντάκιον. ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις Δημήτριε, τὴν ἐκκλησίαν θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δοὺς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον. αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα:-

κζ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος νέστορος. τροπάριον.

Ὁ μάρτυς σου κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ. ἦχος δ' Μέγαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις. Κοντάκιον.

Ἀθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὔκλειαν, κεκλήρωσαι νῦν, ὡς στρατιώτης ἄριστος, τῷ δεσπότῃ γέγονας, ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου τοῦ μάρτυρος. σὺν αὐτῷ οὖν νέστορ σοφέ. πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:-

ἀκέσατο τὴν ἄρειον καθείλατε. ἀπρωτεῖς φυλάξαντες τὴν ὀρθόδοξον πίστιν. παύλω ἐφεπόμενοι τῷ σοφῷ διδασκάλω. ὅθεν σὺν τούτῳ εὕρατε ζωὴν, ὡς τῆς τριάδος ὑπέρμαχοι.

κε´, Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος δημητρίου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου σεισμοῦ.
Κατάλυσις οἴνου, καὶ ἐλαίου καὶ ἀργία.

Τροπάριον. ἦχος τρίτος.

Μέγαν εὕρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ οἰκουμένη. ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. ὡς οὖν λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, καὶ ἐν σταδίῳ θαῤῥύνας τὸν νέστορα, οὕτως ἅγιε, χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον τοῦ σεισμοῦ. ἦχος, πλ. δ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν. ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβερᾶς.

τοὺς τιμιωτάτους ἀποστόλους·

κδ΄ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. τροπάριον, ἦχος α΄.

Τ ὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον δυσωπήθητι κύριε. καὶ ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον. ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ.

Ε ὐφροσύνης πρόξενος ἡμῖν ἐπέστη ἡ φωσφόρος σήμερον τῶν ἀθλοφόρων ἑορτή. ἣν ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα κύριον·

κε΄ Τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ νοταρίων, Μαρκιανοῦ, καὶ Μαρτυρίου τροπάριον, ἦχος δ΄. Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

Κοντάκιον. ἦχος δ΄. ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Α γωνισάμενοι καλῶς ἐκ βρέφους, Μαρκιανὲ σὺν τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τὸν

πόλιν φύλαττε μάκαρ, ἀνταγώνιστον, καὶ ἀκλυδώνιστον, ἐξ αἱρέσεως πάσης καὶ ἄσυλον, ὡς ἀοίδιμος:-

κγ΄ Τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ ἰακώβῳ τῷ ἀδελφοθέου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον, ἦχος β΄.

Ὡς τοῦ κυρίου μαθητής, ἀνεδέξω δίκαιε τὸ εὐαγγέλιον. ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραπτον. τὴν παρρησίαν ὡς ἀδελφόθεος. τὸ πρεσβεύειν ὡς ἱεράρχης. ἱκέτευε χριστὸν τὸν θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὁ τοῦ πατρὸς μονογενὴς λόγος. ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἰάκωβε θεσπέσιε. πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν. ὅθεν σε πάν

μεγάλου. προσόμοιον. ἦχος πλ. δ.
Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.
Κοντάκιον πρὸς τὸ, Ἡ ὑπέρμαχος σήμερ.
Ως φωστῆρα ἄδυτον τοῦ νοητοῦ σε ἡλίου.
συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν
ἐν ὕμνοις. ἔλαμψας γὰρ τοῖς ἐν τῷ σκό-
τει τῆς ἀγνωσίας. ἅπαντας ἀναβι-
βάζον πρὸς θεῖον ὕψος. ἱλαρίων διὸ
βοῶμεν, ὦ χαίροις πάτερ τῶν ἀσκη-
τῶν ἡ κρηπίς:-
κβ΄ Τοῦ ἁγίου ἰσαποστόλου ἀβερκίου ἐπι-
σκόπου ἱεραπόλεως τοῦ θαυματουρ-
γοῦ, καὶ τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν
ἐφέσῳ, προσόμοιον. ἦχος δ.
πίστεως. καὶ τὸ, Οἱ μάρτυρές σου κύριε.
Κοντάκιον. ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.
Ως ἱερέα μέγιστον, καὶ ἀπόστολον σύσκη-
νον, ἡ ἐκκλησία δοξάζει σε ἅπασα, ἡ τῶν
πιστῶν ἀβέρκιε, ἣν ταῖς σαῖς ἱκεσίαις

εὐφημήσωμεν. ὁ λόγος γὰρ αὐτὸν ἐξελέξατο, σὺν παύλῳ τῷ σοφῷ ἐθνῶν διδάσκαλον, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια:-

ιθ΄ Τοῦ ἁγίου προφήτου ἰωὴλ, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος οὐάρου. τροπάριον, ἦχος δ΄. Ὁ μάρτυς σου κε.

κ΄ Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος ἀρτεμίου, τροπάριον. Ὁ μάρτυς σου κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ. Κοντάκιον, ἦχος β. Πρὸς τὸ, Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφηφόρον μάρτυρα, τὸν κατ᾽ ἐχθρῶν νίκην ἀράμενον τρόπαια. συνελθόντες ἐπαξίως ὑμνῳδίαις εὐφημήσωμεν, ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν μάρτυσι. θαυμάτων τε δοτῆρα πλουσιώτατον. πρεσβεύει γὰρ κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:-

κα΄ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰλαρίωνος, τοῦ

μένην θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολύαθλόν σου σῶμα ἀνδρεία μάρτυς, ὀρθοδοξίας φωστήρ.

ιη' Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου, καὶ εὐαγγελιστοῦ λουκᾶ. κατάλυσις, οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος γ.

Ἀπόστολε ἅγιε, καὶ εὐαγγελιστὰ λουκᾶ. πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαθητὴς γενόμενος τοῦ θείου λόγου. σὺν τῷ παύλῳ ἅπασαν ἐφωταγώγησας τὴν γῆν. καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας. τὸ θεῖον γράψας χριστοῦ εὐαγγέλιον.

Ἕτερον ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀληθῆ τῆς εὐσεβείας κήρυκα, καὶ μυστικῶν τῶν ἀπορρήτων ῥήτορα. τὸν ἀστέρα τῆς ἐκκλησίας, λουκᾶν τὸν θεῖον

μνήμῃ σήμερον τοῦ ἀοιδίμου ἀθλητοῦ, λογγίνου ἀνακραυγάζουσα, σύ μου τὸ κράτος χριστὲ καὶ στερέωμα:-

ιζ´ Τοῦ ἁγίου προφήτου ὠσηὲ, καὶ τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ κρίσει. τροπάριον. ἦχος δ´.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ σταυροῦ, αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω. κτείνας τὸν κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει. καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ θεοῦ, ὁσιομάρτυς ἀνδρέα ἀοίδιμε:-

Κοντάκιον, πρὸς τό. ἡ παρθένος σήμε.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ Βασιλεύουσα πόλις, ἑορτὴν ὑπέρλαμπρον, τῇ φωτοφόρῳ σου μνήμῃ. ἅπασαν προσκαλουμένη πόλιν καὶ χώραν. χαίρει γὰρ ὡς κεκτη-

βαθεῖαν νύκτα ἑκάστοτε. καὶ χριστῷ τῷ μόνῳ θεῷ πρεσβεύοντος, δοῦναι ἡμῖν ἔλεος:

Στίχος τοῦ ὁσίου. τῆ ὑπερμάχῳ.

Κεκοσμημένος ἀρεταῖς κοσμεῖ θεόπνευστε, τῆς ἐκκλησίας τοῦ χριστοῦ κόσμος γεγένησαι. τοῖς γὰρ ᾄσμασιν ἐκόσμησας ταύτην μάκαρ. ἀλλὰ πρέσβευε πρὸς κύριον, ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων μηχανῶν τοῦ πολεμήτορος, τοὺς σοὶ κραυγάζοντας, χαίροις πάτερ τρισόλβιε.

ιδ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, λουκιανοῦ πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης ἀντιοχείας. τροπάριον.

Ὁ μάρτυς σου κύριε.

ιε Τοῦ ἁγίου μάρτυρος λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου. τροπάριον.

Ὁ μάρτυς σου κε.

Κοντάκιον, ἦχος δ. ὁ ἐπιφανεὶς σήμερον.

Εὐφροσύνης γέγηθεν ἡ ἐκκλησία. ἐν τῆ

κρήνην βρύουσαν κρουνοὺς ἰαμάτων, τοῖς
ἐπὶ γῆς παρέχεται τὰ λείψανα ὑμῶν.
νόσους μὲν καθαίροντα, παθημάτων
ποικίλας. χάριν δὲ βραβεύοντα, ταῖς
ψυχαῖς ἀενάως. διὸ συμφώνως, τὸ
θεῖον τὴν ὑμῶν μάρτυρες θεῖοι, τελοῦ-
μεν πανήγυριν.

ιδ', Τῶν ἁγίων μαρτύρων ναζαρίου γερ-
βασίου, προτασίου, καὶ κελσίου. καὶ τοῦ
ὁσίου πατρὸς ἡμῶν κοσμᾶ τοῦ ἁγιο-
πολίτου καὶ ποιητοῦ ἐπισκόπου μα-
ϊουμᾶ. τροπάριον.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε.

τοῦ ὁσίου. Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Κοντάκιον τῶν μαρτύρων. ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς ἄνω.

Λαμπτῆρες φαιδροὶ φανέντες θεῖοι μάρ-
τυρες, τὴν κτίσιν φωτὶ θαυμάτων κα-
ταυγάζετε, νοσημάτων λύοντες τὴν

σιν. ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ ἀγωνισάμενοι καλῶς ἐνίκησαν ἀοράτως, καὶ πρεσβεύουσι τῷ κῷ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

τροπάριον, τοῦ ὁσίου.

Κοντάκιον τῶν μαρτύρων. ἦχος β.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τριάδος ἡμῖν τὴν δόξαν ἐφανέρωσαν, γενναῖοι χῦ ὁπλῖται καὶ μάρτυρες. σὺν ταράχω, πρόβος τε, καὶ ἀνδρόνικος. ἤλεγξαν γὰρ ἅπασιν, τῶν τυράννων τὴν ἀθεότητα, τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντες.

ιγ. Τῶν ἁγίων μαρτύρων. κάρπου, καὶ παπύλου. τροπάριον. ἦχος τρίτος.

Οἱ μάρτυρές σου. Κοντάκιον. ἦχος δ.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ως θησαυρὸν πολυτελῆ ὁ δεσπότης. καὶ

ριον. ἦχος, πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἶ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν πατέρων τὰ δόγματα, τῇ ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισται. ἣ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

β' Τῶν ἁγίων μαρτύρων, [illegible], [illegible]χου καὶ [illegible], καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν κοσμᾶ τοῦ [illegible]. Τροπάριον, τῶν μαρτύρων, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὑπερεθαύμα

τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκιον τοῦ ἀποστόλου ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς πλησθεὶς ἐν πνεύματι τῷ παναγίῳ, τὰ τῆς γῆς πληρώματα φωτίζεις διδαχαῖς, καὶ τῶν θαυμάτων λαμπρότησιν. ἱερομύστα ἀπόστολε Φίλιππε.

Σημείωσαι, σχόλιον.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι μετὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ παρόντος μηνός, τῇ ἐρχομένῃ κυριακῇ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία, τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἑβδόμης συνόδου, τῆς ἐν νικαίᾳ συνελθούσης τὸ δεύτερον, ἐπὶ καθαιρέσει καὶ ἀνατροπῇ τῶν ἀθέων δογμάτων, τῶν μισοχρίστων, καὶ χριστιανοκατηγόρων εἰκονομάχων, τοῦ τοκοπρωνύμου, καὶ τῶν αὐτῷ συμφρονούντων ἀθλίων ἐπισκόπων, καὶ ἀνιέρων ἀρχιερέων. καὶ τοῦ αὐτῶν ἀθέσμου, καὶ ἐξαγίστου συνόδου. Τροπάριον.

Τοὺς γενναίους μάρτυρας καὶ ἀδελφοὺς κατὰ σάρκα. τὸν σοφὸν εὐλάμπιον καὶ εὐλαμπίαν τιμῶμεν. ὅτι γὰρ τῆς παρανόμου μηχανουργίας. ἴσχυσαν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ σταυρωθέντος. διὰ τοῦτο ἀνεδείχθησαν μαρτύρων, δόξα ὁμοῦ καὶ καύχημα.

ιδ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοφάνους τοῦ γραπτοῦ, καὶ ποιητοῦ, ἐπισκόπου νικαίας. τροπάριον τοῦ ἀποστόλου.

Ἀπόστολε ἅγιε. Τοῦ ὁσίου, ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, θεόφανες σοφέ. ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ πνς. πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι

τῶν ἀποστόλων σύσκηνος ἰάκωβος.
κόσμος τῶν ἰάστων διαμένει τὸν πλοῦ-
τον. σκέπει πόλις σάστων, τοὺς αὐτὸν
εὐφημοῦντας, διὸ συμφώνως κράζο-
μεν αὐτῷ, σῶζε τοὺς πάντας, πρεσ-
βείαις σοῦ ἀπόστολε.
ἕτερον. τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.
θ' Κ τῆς πανσόφου σοφίας εἰς δεδε-
γμένος χάριτος ἰσχὺν, τὰ ἔθνη θεῷ
προσῆξας. καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων καταδι-
λάφυξας, αἰκισμοὺς δὲ καθυπέμεινας
πολυτρόπους εὐθυμότατα, καὶ ἐβόας
πανναοίδιμε. χριστὸς ἐστὶν, ὁ ἐλθὼν σῶ-
σαι γένος βροτῶν.
ί Τῶν ἁγίων μαρτύρων εὐλαμπίου, καὶ
εὐλαμπίας. Τροπάριον, ἦχος, δ'.
Οἱ μάρτυρές σου.
Κοντάκιον. ἦχος τρίτος. Ἡ παρ-
θένος σήμερον.

ἐν βασάνοις ἐγκαρτεροῦντα. καὶ χριστὸν
ὁμολογοῦντα, τὸν ἀθλοθέτην καὶ ποιη-
τὴν τοῦ παντός.

η' Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν πελαγίας.
Ἀπολυτίκιον. Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς.
Κοντάκιον ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν νηστείαις κατατήξασα,
ἀγρύπνοις εὐχαῖς τὸν κτίστην καθικέ-
τευσας διὰ πράξεις τὰς σὰς, ὅπως λά-
βῃς τελείαν ἄφεσιν. ἣν καὶ εὗρες μῆτερ
σαφῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

θ' Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἰακώβου τοῦ ἀλ-
φαίου, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀνδρο-
νίκου. Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου. Ἀπό-
στολε ἅγιε. Τοῦ ὁσίου. Τῆς ἐρήμου πο-
λίτης. Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς
ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὁ τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴς ὑπάρχων θαύμαστος.
καὶ μαθητῶν ἀναδειχθεὶς τιμιώτατος,

ϛʹ, Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου ἀποστόλου θωμᾶ. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον. ἦχος, γʹ.

Ἀπόστολε ἅγιε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι θεῷ. ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Κοντάκιον. ἦχος, δʹ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ σοφίας χάριτος πεπληρωμένος, τοῦ χριστοῦ ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης ἀληθής. ἐν μετανοίᾳ ἐβόα σοι, σύ μου ὑπάρχεις, θεός τε καὶ κύριος.

ζʹ, Τῶν ἁγίων μαρτύρων σεργίου καὶ βάκχου. τροπάριον. ἦχος τέταρτος.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε. Κοντάκιον, ἦχος γʹ. Ἡ παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους μάρτυρας καὶ ἀδελφοὺς ἐν τῇ πίστει. συνελθόντες σέψωμεν ἐν ἱεραῖς εὐφημίαις. σέργιον τὸν τῆς τριάδος στεῤῥὸν ὁπλίτην, βάκχον τὸν

τῶν ἐπλουτίσθης. πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας καθεύδοντας. διὸ κράζομεν, χαίροις πάτερ παγκόσμιε.

δʹ Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, ἱεροθέου, ἐπισκόπου ἀθηνῶν. προσόμοιον. ἦχος βʹ. Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς. ζήτει εἰς τὰς γ. κοντάκιον, ἦχος πλ. δʹ. τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἱεράρχην ἀθηνῶν, εὐφημοῦμέν σε, ὡς μυηθέντα διὰ σοῦ ξένα καὶ ἄρρητα. ἀνεδείχθης γὰρ θεόληπτος ὑμνολόγος. ἀλλὰ πρέσβευε παμμάκαρ ἱερόθεε, ἐκ παντοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ῥύσασθαι, ἵνα κράζωμεν, χαίροις πάτερ θεόσοφε.

ε Τῆς ἁγίας μάρτυρος χαριτίνης. προσόμοιον ἦχος τέταρτος.

Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ κράζει μεγάλῃ.

πρὸς γνῶσιν θεϊκήν, ἀνεδείχθης τοῦ κόσμου, ἀκέστωρ σοφώτατος, τὰς ἰάσεις δωρούμενος, τοῖς τιμῶσί σε κυπριανὲ σὺν ἰουστίνῃ. μεθ' ἧς πρέσβευε τῷ φιλανθρώπῳ δεσπότῃ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

γ' Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, διονυσίου τοῦ ἀρεοπαγίτου. προσόμοιον ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα. καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον ἐτέλεσας ἱερομάρτυς διονύσιε, πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς οὐρανίους διαβὰς πύλας ἐν πνεύματι, ὡς μαθητὴς τοῦ ὑπὲρ τρεῖς οὐρανοὺς φθάσαντος ἀποστόλου. διονύσιε τῶν ἀρρή-

Ἀπόστολε ἅγιε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ. ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ ὁσίου προπάτερον, ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα, Ζήτει Σεπτεβρίῳ ιά.

Κοντάκιον, τοῦ ἀποστόλου, ἦχος β΄. τὴν σὺν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Ὁ σὺν πρεσβείαις θερμότατος ἀντιλήπτωρ, καὶ τοῖς αἰτοῦσι ταχύτατα εἰσακούων. δέξαι τὴν δέησιν ἀνάξια ἡμῶν. καὶ τὸν Χριστὸν δυσώπει, τοῦ σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε τὸν μόνον ὑπάρχοντα φιλάνθρωπον.

Β, τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἰουστίνης. τροπάριον. καὶ τρόπων μέτοχος. Κοντάκιον, ἦχος α΄. χορὸς ἀγγελικός.

Ἐκ τέχνης μαγικῆς, ἐπιστρέψας θεόφρον.

λ', τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος γρηγορίου, τῆς μεγάλης ἀρμενίας. τροπάριον ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος.

Κοντάκιον, ἦχος, β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν συγκλεῆ καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, ὡς ἀθλητὴν τῆς ἀληθείας σήμερον οἱ πιστοί, ἐν ᾠδαῖς καὶ ὑμνῳδίαις εὐφημήσωμεν, γρηγόριον ποιμένα καὶ διδάσκαλον. τὸν ἐκλαμπτὸν φωστῆρα, καὶ ὑπέρμαχον. χριστῷ γὰρ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς:~

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ΕΧΩΝ

ἡμέρας, λα'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ἐνδέκα. καὶ ἡ νύξ, ὥρας δεκατρεῖς.

α', Εἰς τὴν πρώτην, τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἀνανίου ἑνὸς τῶν ἑβδομήκοντα, καὶ τοῦ ὁσίου ῥωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ. τροπάριον.

Τὸ ἀπόστολον, ἦχος, γ'.

παρ' ἱδρώτα τῇ·

κθ΄ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ. τροπάριον, ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πάτερ ἡμῶν Κυριακέ. νηστείαν, ἀγρυπνίαν, προσευχὴν, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχὺν, δόξα τῷ στεφανώσαντι. δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα·

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ΄. τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ὑπερμάχῳ κραταιῷ, καὶ ἀντιλήπτορι, ἡ σὲ τιμῶσα ἱερῶν λαύρα ἑκάστοτε, ἑορτάζει ἐτήσια τὰ μνημόσυνα. ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων ἡμᾶς φρούρησον, ἵνα κράζωμεν, χαίροις πάτερ τρισόλβιε·

πλοῦσιν ἅγιοι αὐδυφημοῦσι μυστικῶς. ὡς ὑπὲρ ταύτης ἀθλήσαντες. μάρτυρες θεῖοι καλλίνικοι πάνσοφοι:-

κη΄ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ χαρίτωνος ἀπόλυτον. ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας. καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας. καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. χαρίτων πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον θεοτόκον.

Κατατρυφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, καὶ τῆς σαρκός σου τὰς ὀρέξεις χαλινώσας, ὤφθης τῇ πίστει αὐξανόμενος. καὶ ὡς ζωῆς ξύλον, ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, ἐξήνθησας, χαρίτων παμμά-

καταλύσεις οἶνον καὶ ἔλαιον. τροπάριον. ἦχος δεύτερος.

Ἀπόστολε, χριστῷ τῷ θεῷ ἠγαπημένε. ἐπιτάχυνον, ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον. δέχεταί σε προσπίπτοντα ὁ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὃν ἱκέτευε θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου παρθένε, τίς διηγήσεται. βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς θεολόγος καὶ φίλος χριστοῦ.

κζ', Τοῦ ἁγίου μάρτυρος καλλιστράτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ. τροπάριον.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε. Κοντάκιον. κατὰ τὸ Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαιδρὰ πόνον σήμερον ἡ ἐκκλησία, νῦν

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει διέλαμψας,
καὶ μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι. ἀπο-
στόλῳ πιστευθῆ παρθένε ὡς ἔνδοξον, τοῦ
τοῦ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα δρόσον μετέ-
βαλες. τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμόν, προσευ-
χῇ σου ἡμέρωσας ὡς πρωτόαθλος.

κε', Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.
τροπάριον. ἦχος πλ. δ'

Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ'
εἰκόνα. Κοντάκιον. ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ἄνω ζωὴν ποθοῦσα ἐπιτεύξα-
σθαι. τὴν κάτω τρυφὴν σπουδαίως
καταλέλοιπας. καὶ σαυτὴν κατέμι-
ξας. ἀναμέσων ἀνδρῶν παναοίδιμε.
διὰ γὰρ Χριστὸν τὸν νυμφίον σου μνηστῆ-
ρα πρόσκαιρον κατεφρόνησας.

κς', Ἡ μετάστασις, τοῦ ἁγίου ἀποστόλου,
καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, τοῦ θεολόγου,

ειον, ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον.

Η πρώην ἡ τίκτουσα στεῖρα εὐφράνθητι. ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. ἀβλεψίᾳ νοσοῦσαν. χόρευε ζαχαρία, ἐκβοῶν παῤῥησίᾳ προφήτης ὑψίστου ἐστὶν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Κοντάκιον. ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Ε ὐφραίνεται λαμπρῶς, ζαχαρίας ὁ μέγας. σὺν τῇ πανευκλεεῖ, ἐλισάβετ συζύγῳ. ἀξίως λαμβανόντων ἰωάννην τὸν πρόδρομον. ὃν ἀρχάγγελος εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

κδ΄ Τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος, καὶ ἰσαποστόλου, θέκλης. τροπάριον.

Αμνάς σου ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ. Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ΄.

δίδοται ἡ ἑορτὴ τοῦ σταυροῦ, καὶ ψάλ-
λονται πάντα τὰ αὐτῆς. ἡ δὲ τοῦ ἀπο-
στόλου, ψάλλεται τῇ κβ΄.

κβ΄ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος, φωκᾶ. τρο-
πάριον, τοῦ ἁγίου ἀποστόλου κοδρά-
του. Ἀπόστολε ἅγιε. Τοῦ ἱερομάρτυ-
ρος. Καὶ τρόπων μέτοχος. Κοντάκιον.
Τοῦ ἀποστόλου ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρ-
χὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερ-
ρότατον, ἡ οἰκουμένη προσάγει σοι κύ-
ριε, κοδράτον τὸν ἀπόστολον. καὶ τοῖς
ὕμνοις γεραίρει, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνή-
μην, αἰτοῦσα πάντοτε πταισμάτων
ἄφεσιν, δι' αὐτοῦ δωρηθῆναι, τοῖς μέλ-
πουσί σε εὔσπλαγχνε.

κγ΄ Ἡ σύλληψις, τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφή-
του προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου.
κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπά-

τῆς συνοδίας αὐτοῦ. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. προεόρτιον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων.

Οἱ μάρτυρές κύριε. ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν τὸ στέφος ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἔχοντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον. ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ πάθη χριστοῦ, παμμάκαρ μιμησάμενος, καὶ τοῦτο πιὼν προθύμως τὸ ποτήριον, κοινωνὸς ὤφθης, καὶ τῆς δόξης σύγκληρος γέγονας. παρ' αὐτοῦ τῶν πάντων, λαμβάνων θαυμάτων θείαν δύναμιν.

κα'. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Κοδράτου, τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπο-

Σ οφίας τῆς σεμνῆς ἱερώταται κλάδοι. ἡ πίστις καὶ ἐλπὶς καὶ ἀγάπη δειχθεῖσαι. σοφίαν ἀπεμώραναν, τῶν ἑλλήνων ἐν χάριτι. καὶ ἀθλήσασαι καὶ νικηφόροι φανεῖσαι. στέφος ἄφθαρτον παρὰ τοῦ πάντων δεσπότου χριστοῦ ἀνεδήσαντο.

ιη΄, Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν εὐμενίου, ἐπισκόπου γορτύνης, τοῦ θαυματουργοῦ. τροπάριον. Καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

ιθ΄, Τῶν ἁγίων μαρτύρων, τροφίμου, σαββατίου, καὶ δορυμέδοντος, τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον. Τῶν ἁγίων ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γ ονιμὸς πληρούμενος τῶν χαρισμάτων. τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀναδειχθέντες ἀθληταί. τὴν οἰκουμένην ἐφωδιάσατε, τοῖς τῶν θαυμάτων καλαῖς ἀναβλύσεσιν.

κ΄, Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος, εὐσταθίου, καὶ

τῆς

σου τὴν κοίμησιν τὴν ἁγίαν τιμῶμεν, πίστει παριστάμενοι τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ, ἵνα ῥυσῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Ἕτερον κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς. ἦχος πλ. β'.

Ἀγῶνας σὺ ἀθλήσασα, ἀγῶνας σὺ τῇ πίστει κατεβάλου θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου. ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἱρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, σὺ τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων ὑποταγῆναι πρέσβευε διὰ τῆς θεοτόκου, ἣ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων πατέρων ὅρων λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

ιζ' Τῆς ἁγίας μάρτυρος σοφίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, πίστεως, ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης. τροπάρ. Τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον. Τῶν ἁγίων. ἦχος α'.

αὐτοῖς ἐν τῷ θεῷ πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ιϛ Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος εὐφημίας τῆς πανευφήμου. ἡ προπάρ. Τῆς ἑορτῆς. Καὶ τῆς ἁγίας, ἦχος δ.

Ἡ ἀμνάς σου ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ. σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου. καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί. καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοί. ἀλλ᾿ ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ἦχος δ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἁγιάζεις, ταῖς τῶν θαυμάτων βλύσεσι πανεύφημε. ὅθεν

καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον. ἦχος τέταρτος.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι χριστὲ ὁ θεός. εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν. νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων. τὴν συμμαχίαν ἔχουσα τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

ιε, Τοῦ ἁγίου μάρτυρος νικήτα. τροπάριον. τῆς ἑορτῆς. Καὶ τοῦ ἁγίου.

Ὁ μάρτυς σου κε. Κοντάκιον. ἦχος δ'

Τὸ αὐτὸ ζητῶν.

Τῆς πλάνης τεμών, τὸ κράτος τῇ ἐν σταυρῷ σοῦ. καὶ νίκης λαβὼν τὸ στέφος ἐν τοῖς ἄθλοις σου, τοῖς ἀγγέλοις ἐνδόξως συναγάλλῃ, νικήτα φρόνιμε. σὺν

σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. σῶζε
τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, ἱκε-
τεύοντας διὰ τῆς θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον. ἐπεφάνης σήμερον.

Ο ὐρανὸς πολύφωτος, ἡ ἐκκλησία. ἀνε-
δείχθη ἅπαντας φωταγωγοῦσα τοὺς
πιστούς. ἐν ᾧ ἑστῶτες κραυγάζομεν,
τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον κύριε.

Ὅμοιον τοῦ ἁγίου.

Ἀπαρχὴν ἁγίαν σε ἡ ἐκκλησία. ἐξ ἐ-
θνῶν ἐδέξατο, καταφωτίζουσα αὐτὴν
ταῖς ἐν ἀρεταῖς σου πράξεσιν. ἱερομύ-
στα θεόφρον κορνήλιε.

ιΔ, ἡ παγκόσμιος ὕψωσις, τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ σταυροῦ. ξηροφαγία καὶ νηστεία.

Τροπάριον. ἦχος α.

Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου· νίκας τοῖς βασι-
λεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος.

δόξει. φωστὴρ παγκόσμιος. πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ιγ' Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ, τῆς ἁγίας τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως, καὶ προεόρτια τοῦ τιμίου σταυροῦ, καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κορνηλίου, τοῦ ἑκατοντάρχου. κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. προσόμοιον. ἦχος δ.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὡραιότητα, τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου κύριε, στερέωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις διὰ τῆς θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Τοῦ σταυροῦ. ἦχος δ.

Τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις κύριε,

σκόν, ὑπὸ βορρᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ. ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία θεοδώρα τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον. ἦχος β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμά σου τὸ σὸν, νηστείαις κατατήξασα. ἀγρύπνοις εὐχαῖς τὸν κτίστην καθικέτευσας, διὰ τῆς ἁμαρτίας σου, ὅπως λάβῃς τελείαν συγχώρησιν. ἣν ἐδέξω τὴν ἄφεσιν. ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

ιβ. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος αὐτονόμου.

Τούτου ἀκολουθία ψάλλεται εἰς τὰς ια, διὰ τὸ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν, τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφὲ, ἀμέμπτως ἐμυσταγώγησας, θυσία δεκτὴ ἐγένου θεομακάριστε. τοῦ χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον ἔν-

αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην μητέρα
καὶ ἀπείρανδρον.

ι Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Μηνοδώρας, Μη-
τροδώρας καὶ Νυμφοδώρας. Ἀπολυτί-
κιον τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον. Τῶν ἁγίων.

Ὑπὲρ τριάδος καρτερῶς ἐναθλοῦσαι.
τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσα-
σθε, ἀδελφικῶς συνδεόμεναι τῷ πνεύ-
ματι. ὅθεν εἰσῳκίσθητε, σὺν ταῖς
πέντε παρθένοις. πρὸς τὸν ἐπουρά-
νιον ἀθλοφόροι νυμφῶνα. καὶ σὺν ἀγ-
γέλοις τῷ παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ
ἀπαύστως παρίστασθε.

ια Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας,
τῆς ἐν ἀλεξανδρείᾳ. τροπάριον. τῆς ἑορ-
τῆς. Καὶ τῆς ἁγίας. ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ'
εἰκόνα. λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολού-
θησας τῷ χριστῷ. καὶ πράττουσα ἐδίδα-

νάτου ἠλευθερώθησαν ἄχραντε, ἐν τῇ
ἁγίᾳ γεννήσει σου. αὐτὴν ἑορτάζει καὶ
ὁ λαός σου. ἐνοχῆς τῶν πταισμά-
των λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι, ἡ
στεῖρα τίκτει τὴν θεοτόκον, καὶ τροφὸν
τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων,
Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης καὶ τοῦ ἁγίου μάρ-
τυρος σευηριανοῦ. κατάλυσις οἴνου
καὶ ἐλαίου. [illegible] τῆς ἑορτῆς.
εἰ βούλει καὶ τῶν ἁγίων, ἦχος β΄.

Τῶν δικαίων σου κύριε τὴν μνήμην ἑορ-
τάζοντες, δι᾽ αὐτῶν σε δυσωποῦμεν,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος δ΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς στειρώσεως
λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν πα-
νάχραντον. συγκαλοῦσα ἅπαντας ἀ-
νυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ νηδύος

Τοῦ αὐτοῦ, ἦχος β. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀληθῆ καὶ θεοφόρον μάρτυρα, καὶ
ἀθλητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον. συνελθόν-
τες σήμερον, μεγαλοφώνως βοήσωμεν
σώζοντα τὸν μύστην τῆς χάριτος. ἰάσεων
δοτῆρα πλουσιώτατον. πρεσβεύει γὰρ
χριστῷ τῷ θεῷ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας δεσποί-
νης ἡμῶν θεοτόκου. ἀργία καὶ ἰχθύος
κατάλυσις. τροπάριον. ἦχος δ.

Ἡ γέννησίς σου θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε
πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν
ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν,
καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐ-
λογίαν. καὶ καταργήσας τὸν θάνατον,
ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον. ἦχος δ.

Ἰωακεὶμ καὶ ἄννα, ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ
ἀδάμ, καὶ εὔα ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θα-

μάτων ἀρχιστράτηγος.

ζ Προεόρτιον τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος, σώζοντος. προκείμενον. τὸ προεόρτιον. ἦχος δ.

Ἐκ τῆς ῥίζης ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ δαβίδ. ἡ θεόπαις μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν. διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καινουργουμένη. συγχαίρετε ὁμοῦ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. αἰνοῦσι δὲ αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. ἰωακεὶμ εὐφραίνεται, αἴννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. Κοντάκιον τῆς θεοτόκου ἦχος δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ σεπτῇ γεννήσει σου ἡ οἰκουμένη. τῷ ἀΰλῳ πνεύματι πεποικιλμένη νοερῶς. σὺν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα. χαῖρε παρθένε, χριστιανῶν τὸ καύχημα. Καὶ τοῦ μάρτυρος, ὁ μάρτυς σου κύριε. κοντάκιον,

ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσας ἡμᾶς. σκέπη τῶν πτερύγων τῆς ἀΰλου σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας ἐκτενῶς καὶ βοῶντας. ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχης τῶν ἄνω δυνάμεων.

Κοντάκιον. ἦχος β. Τὰς ἀσφαλεῖς.

Ὁ τῇ τριάδι παρεστὼς ὁλόφωτος, μετὰ πασῶν ἐπουρανίων τάξεων, καὶ τὸ ἔνθεον μελῴδημα, σὺν αὐταῖς ἀναφωνῶν σοφὲ μιχαὴλ, καὶ τὴν γῆν θείᾳ νεύσει διερχόμενος, καὶ τέρασι μεγίστοις θαυμαζόμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἐπίφον. ἦχος β.

Ἀρχιστράτηγε θεοῦ, λειτουργὲ θείας δόξης, τῶν ἀγγέλων ὁδηγὲ, καὶ ἀρχηγὲ ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν ἀσω-

σοὶ τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλοις πάνσοφε. καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ, χριστοῦ προφῆτα σὺν τῷ προδρόμῳ πρέσβευε. σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. ἦχος γ'. Ἡ παρθένος.

Ὁ προφήτης σήμερον. καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου. ζαχαρίας, προέθηκεν ὁ τοῦ προδρόμου γενέτης, τράπεζαν τῆς αὐτοῦ μνήμης πιστοὺς ἐκτρέφων. πόμα γὰρ δικαιοσύνης πᾶσι κεράσας, διὰ τοῦτο τελειοῦται, ὡς θεῖος μύστης θεοῦ τῆς χάριτος.

ς' ἡ ἀνάμνησις, τοῦ γενομένου θαύματος ἐν κολασσαῖς ἤτοι ἐν χώναις, παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου μιχαήλ, κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. τροπάριον ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε ἀεὶ οἱ ἀνάξιοι, ἵνα

ἱερομάρτυρος. ἦχος, δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος. Τοῦ προφήτου. ἦχος β'.

Τοῦ προφήτου σου μωϋσέως τὴν μνήμην κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σὲ δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ ἱερομάρτυρος. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μεγαλεῖα πίστεως ἐν τῇ καρδίᾳ. πεποιθεὶς ἐφύλαξας ἱερομάρτυς βαβύλα. μὴ δειλιάσας τὸν τύραννον. χριστοῦ θεράποντα, διὸ ἡμᾶς φύλαττε.

ε Τοῦ ἁγίου προφήτου ζαχαρίου, τοῦ πατρὸς τοῦ προδρόμου. τροπάριον. ἦχος β.

Ἱερωσύνης στολισμὸν περιβαλλόμενος σοφέ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ θεοῦ ὁλοκαυτώματα δεκτά, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας ζαχαρίου. καὶ γέγονας φωστὴρ, καὶ θεατὴς μυστικῶν. τὰ σύμβολα ἐν

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας. καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας. καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. θεόκτιστε πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. τοῦ ἱερομάρτυρος. ἦχος. δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἐν ἱερωσύνῃ ἀκριβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδώλων ἔσβεσας σεβάσματα, πρόμαχος γενόμενος τῆς σῆς ποίμνης θεόφρον. διό σε καὶ γεραίρει μυστικῶς ἐκβοῶσα. ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς. ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀοίδιμε αὔθιμε.

δ'. Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βαβύλα Ἀντιοχείας. καὶ τοῦ ἁγίου καὶ θεόπτου Μωϋσέως τοῦ προφήτου. τροπάριον, τοῦ

Ἐν τῇ ἐκβολῇ ἅγιε τῇ ἐκθέσει σοι δοθείσῃ. τὸν λαόν σου ποίμανον, ὤφθη μονὰς ζωηφόρους. θῆρας δὲ τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους, σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σὲ ὑμνούντων. ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστάτην μάκαρ, θερμόν σε κέκτηνται.

γ΄ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, ἐπισκόπου Νικομηδείας, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου. Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς, Ἄνθιμε πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τὰ στιχ. ἦχος πλ. δ΄.

β´ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος μάμαντος, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, ἰωάννου τοῦ νηστευτοῦ.

Τροπάριον. τοῦ μάρτυρος. ἦχος, δ´.

Ὁ μάρτυς σου κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου τοὺς τυράννους καθεῖλεν. ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ ὁσίου. ἦχος, δ´.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος. ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια. διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. πάτερ ἰωάννη πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. τοῦ μάρτυρος. ἦχος, γ´.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐν τῇ

πεὸπατέρας ὅσιε. τὸν ἰὼβ ἐν τοῖς πά θεσι. τὸν ἰωσὴφ, ἐν τοῖς πειρασμοῖς. καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι, συμεὼν πάτερ ἡμῶν πρέ σβευε χριστῷ τῷ θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς θεοτόκου. ἦχος ά.

Χαῖρε κεχαριτωμένη θεοτόκε παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία, τοῦ γένους τῶν αἰώνων. ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. μόνη ὑπάρχεις μήτηρ καὶ παρθένος, ἀεὶ εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Κοντάκιον τοῦ ὁσίου. ἦχος β΄. Τὰ ἄνω.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς ἄνω συναπτόμενος. καὶ ἅρμα πυρὸς τὸν στῦλον ἐργασάμενος, δι᾽ αὐτοῦ συνόμιλος τῶν ἀγγέλων γέγονας ὅσιε, σὺν αὐτοῖς, χριστῷ τῷ θεῷ πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

σύναξις τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῶν
μιασηνῶν καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀει-
θαλᾶ, καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων μ', γυναι-
κῶν, καὶ ἀμμοῦν διακόνου, καὶ διδασκά-
λου αὐτῶν. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων,
καλλίστης, εὐόδου, καὶ ἑρμογένους τῶν
αὐταδέλφων. καὶ μνήμη τοῦ δικαίου
ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ ναυῆ. καὶ ἡ ἀνάμνη-
σις τοῦ μεγάλου ἐμπρησμοῦ, ἀργία καὶ
κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἰνδίκτου, ἦχος, β'.

Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ και-
ροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμε-
νος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ
τῆς χρηστότητός σου κύριε, φυλάττων ἐν
εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου
πρεσβείαις τῆς θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Τοῦ ὁσίου. ἦχος, α'.

Ποιμνῆς στῦλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς

τοῦ. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν. καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν, τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου. τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Καὶ γίνεται ἀπόλυσις, καὶ ἡ συγχώρησις παρὰ τοῦ ἱερέως. ταῦτα πάντα ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου.

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ ΣΥΝ ΘΕΩ ἁγίῳ, τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Μὴν σεπτέβριος ἔχων ἡμέρας τριάκοντα, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιβ', καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ιβ'.

α' Εἰς τὴν πρώτην, ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτου ἤτοι, τοῦ νέου ἔτους καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν συμεὼν τοῦ στυλίτου, καὶ ἡ

Καὶ δὸς ἡμῖν δέσποτα πρὸς ὕπνον
ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος, καὶ
ψυχῆς. Καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ἀπὸ τοῦ
ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας. Καὶ ἀπὸ
πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυ-
παθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν πα-
θῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη
τοῦ πονηροῦ. τὰ καθ' ἡμῶν δολείως κι-
νούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπανα-
στάσεις κατάστειλον. Καὶ πᾶν γεῶδες
καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον.
Καὶ δώρησαι ἡμῖν ὁ θεός, γρήγορον νοῦν
σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφου-
σαν. ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατα-
νικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Δια-
νάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προ-
σευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς
σου. Καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμά-
των ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχον

δοὺς ἀντιτειχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦντά με. καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων, πόῤῥω αὐτῆς ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως. καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ υἱοῦ καὶ θεοῦ ἡμῶν. κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἧς καὶ τύχοιμι δέσποινά μου ὑπεραγία θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως. Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, τοῦ κυρίου, καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι. Νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

γισμοῖς, καὶ ἔργοις, καὶ λόγοις, καὶ πράξε-
σιν, ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα. καὶ τῇ
τῶν ἡδονῶν ῥαθυμίᾳ γνώμῃ δοῦλον γενό-
μενον. ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ
μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐ-
μοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι
μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερο-
μένην σοι δέησιν. καὶ τὸν σὸν υἱὸν καὶ
ἡμῶν δεσπότην καὶ κύριον, τῇ μητρικῇ
σου παῤῥησίᾳ χρωμένη δυσώπησον,
ἵνα ἀνοίξῃ κἀμοὶ τὰ φιλάνθρωπα
σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος, καὶ
παριδών μου τὰ ἀναρίθμητα πταί-
σματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν
καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, ἐργάτην δόκιμον
ἀναδείξῃ με. καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐ-
λεήμων καὶ συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος.
Ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστά-
της καὶ βοηθὸς, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφό-

Τῇ πρεσβείᾳ κύριε πάντων τῶν ἁγίων καὶ τῆς θεοτόκου. τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Τὸ κε΄ ἐλέησον μ΄. εἶτα ὁ τὴν εὐχήν.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ.

Τὸ, κύριε ἐλέησον, γ΄. Δόξα καὶ νῦν. τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλόγησον πάτερ. Δι᾽ εὐχῶν τῶν.

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἁγνὴ παρθένε, θεόνυμφε δέσποινα. ἡ θεὸν λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἑνώσασα. καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, τοῖς οὐρανίοις συνάψασα. ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπὶς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια. ἡ ἑτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλὸν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λο-

Τὸ παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν.
προκείμενον. Τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν
ἁγίου. ἢ τὰ παρόντα.

Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ'
ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀπο-
στήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν. ἀλλὰ ταῖς
αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον
τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων σου.
ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα.
ἡ ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν
βοᾷ σοι χριστὲ ὁ θεός. τῷ λαῷ σου τοὺς
οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον. εἰρήνην
τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι. καὶ ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον χριστὲ τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου. ἔνθα οὐκ ἔστι πό-
νος ἢ λύπη, ἢ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτε-
λεύτητος. Καὶ νῦν.

κόσμου πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν.
ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς ἐλέη
σον ἡμᾶς. ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος. σὺ εἶ μό
νος κύριος. ἰησοῦς χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ
πατρός, ἀμήν. Καθ' ἑκάστην ἑσπέραν,
εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα. καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κ ύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. ἐγὼ εἶπα κύριε ἐλέησόν με.
ἴασαι τὴν ψυχήν μου ὅτι ἥμαρτόν σοι.
κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
θεός μου. ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ
φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. παράτεινον τὸ
ἔλεός σου, τοῖς γινώσκουσί σε.

Κ αταξίωσον κύριε ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ.
Εἶθ' οὕτως λέγομεν τό, Ἄξιόν ἐστιν ὡς
ἀληθῶς. Τὴν τιμιωτέραν. εἶτα,
τό, πιστεύω εἰς ἕνα θεόν. Τὸ τρισάγιον.

τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου, τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν, ὁδηγήσει με
ἐν γῇ εὐθείᾳ. ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
κύριε ζήσεις με. ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου,
ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου. καὶ
ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχ-
θρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦ-
λος σου εἰμί.

Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰ-
ρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. ὑμνοῦ-
μέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν
σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι
διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. κύριε βασι-
λεῦ ἐπουράνιε θεὲ πάτερ παντοκράτορ.
κύριε υἱὲ μονογενὲς ἰησοῦ χριστὲ καὶ ἅγιον πνεῦμα.
κύριε ὁ θεὸς ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ υἱὸς τοῦ πατρός,
ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ἐλέη-
σον ἡμᾶς. ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ

κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου. ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου. ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων. ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου. ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου. ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε. ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. ἐξελοῦμαι ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κε. πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν

θήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν, οἱ ζη-
τοῦντες τὴν ψυχήν μου. ἀποστραφήτω-
σαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτω-
σαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. ἀποστρα-
φήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ
λέγοντές μοι εὖγε, εὖγε. ἀγαλλιάσθω-
σαν καὶ εὐφρανθήσωσαν, ἐπὶ σοὶ παν-
τες οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός. Καὶ λεγέ-
τωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ κύ-
ριος οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου,
ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης. ὁ θεὸς
βοήθησόν μοι. βοηθός μου καὶ ῥύστης μου
εἶ σύ, κύριε μὴ χρονίσῃς.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ σου. εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δι-
καιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρί-
σιν μετὰ τοῦ δούλου σου. ὅτι οὐ δικαιω-
θήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι

ξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου
καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν. ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην, καὶ τεταπεινωμένην, ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. αἰσχυν-

τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνε-
σθαί σε, ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελή-
φθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ
μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπη-
σας. τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφί-
ας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσ-
σώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι. πλυνεῖς με,
καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκου-
τιεῖς μοι, ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην.
ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν, κτί-
σον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς, ἐγκαί-
νισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. μὴ ἀπορρί-
ψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾿ ἐ-
μοῦ. ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήρι-

ασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν. ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός. ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν. καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

τὸ τρισάγιον, τὸ παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν ὅτι σοῦ ἐστιν. τὸ κύριε ἐλέησον, ιβ. τὸ δεῦτε προσκυνήσωμεν, γʹ καὶ τὸν νʹ.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν

Μνήσθητι κύριε τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου ἐκκλησίαις. καὶ δὸς αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου. καὶ φώτισον ἡμῶν τὸν νοῦν, τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου. καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου. πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τέλος, τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου.

ἈΡΧῊ ΣΥΝΉΘΗΣ. ΤΟΥ͂ μικροῦ ἀποδείπνου.

Ποιοῦντες στίχον. λέγομεν, Δόξα σοι κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Βασιλεῦ

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσι ἡμᾶς, συγ-
χώρησον κύριε. Τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν,
ἀγαθοποίησον. Τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἰ-
δίοις ἡμῶν, χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν
αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Τοὺς
ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι καὶ ἴασιν δώ-
ρησαι. Τοὺς ἐν θαλάσσῃ, κυβέρνησον,
Τοῖς ἐν ὁδοιπορίαις, συνόδευσον. Τῷ
βασιλεῖ, συμμάχησον. Τοῖς διακονοῦσι
καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν
δώρησαι. Τοὺς ἐντειλαμένους ἡμῖν
τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἐ-
λέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνή-
σθητι κύριε τῶν προκοιμηθέντων πατέρων
καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον
αὐτούς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προ-
σώπου σου. Μνήσθητι κύριε τῶν ἀδελ-
φῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρω-
σαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως

φθηνίτων πρῶν καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν·
Ὑ πὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῶν. Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς. Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.
Ὑπὲρ ἀναῤῥύσεως τῶν αἰχμαλώτων.
Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσσῃ πλεόντων. Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων. Ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς. Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πρῶν καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Ε Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τὸ κύριε ἐλέησον.
Ὁ πρεσβύτερος. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων. Καὶ λαμβάνομεν οἱ πάντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου.
Καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, λέγοντες τὴν εὐχὴν ταύτην ἥτις καὶ ὑπὸ ἰδιώτου λέγεται.

ζωήν. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κό-
σμον σου. καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :-

Εἶθ' οὕτω ποιήσας ὁ πρεσβὺς μετάνοιαν
ἐπὶ γῆς λέγει τοῖς ἀδελφοῖς. εὐλογεῖ-
τε πατέρες ἅγιοι συγχωρήσατέ μοι τῷ
ἁμαρτωλῷ. Καὶ οἱ ἀδελφοί· ὁ θεὸς
συγχωρήσει σοι πάτερ ἅγιε.

Καὶ ἄρχονται οἱ ἀδελφοὶ ἀπὸ τοῦ δε-
ξιοῦ καὶ ἀριστεροῦ χοροῦ κατὰ τάξιν εἰς
ποιεῖν ὁμοίως, καὶ αἰτεῖσθαι καὶ λαμ-
βάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶ-
σιν ἅπαντες. Ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει.

Εὐχόμεθα ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Καὶ ἡμεῖς συνεχῶς τὸ κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φι-
λοχρίστου στρατοῦ. ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπι-
σκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν χριστῷ ἡ-
μῶν ἀδελφότητος. Ὑπὲρ τῶν ἀπολυ-

Δέσποτα πολυέλεε, κύριε ἰησοῦ χριστὲ
ὁ θεὸς ἡμῶν. πρεσβείαις τῆς πανα-
χράντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου
καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων. τοῦ
τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου, καὶ
βαπτιστοῦ ἰωάννου. τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων ἀποστόλων. τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων. τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν. τῶν
ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων ἰωα-
κεὶμ καὶ ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁ-
γίων. Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέη-
σιν ἡμῶν. Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν
τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν. Σκέπασον
ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.
Ἀπόδιωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν
καὶ πολέμιον. Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν

ψυχῆς ἐσκεπασμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράτρεπτον ἔχοντες. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν, τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἔνδοξε ἀειπάρθενε εὐλογημένη θεοτόκε. προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ ἡμῶν. ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ ἁγίου ἰωαννικίου.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ θεός. καταφυγή μου ὁ χριστός. σκέπη μου τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριὰς ἁγία δόξα σοι. Δόξα καὶ νῦν. κύριε ἐλέησον, γ΄. καὶ εἰ ἔστιν ἱερεὺς, ἐκφωνεῖ, ἡμῶν ὄντων ἐδάφους κεκλιμένων.

Εὐχὴ ἑτέρα ἀθηνοῦ τινος, εἰς τὸν δεσπότην ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν. αὐτιόχου μοναχοῦ τοῦ πανδέκτου.

Καὶ δὸς ἡμῖν δέσποτα πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς. Καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας. Καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ. τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον. Καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν ὁ θεός. γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν. ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προ-

δους ἀποτειχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με. καὶ σὺ τότε καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα. καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων, πόῤῥω αὐτῆς ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως. καὶ τῆς ἀποῤῥήτου δόξης τοῦ σοῦ καὶ θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. ἧς καὶ τύχοιμι δέσποινά μου ὑπεραγία θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως. Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, τοῦ κυρίου, καὶ θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι. Νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα. καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν ῥᾳθυμίᾳ γνώμῃ δοῦλον γενόμενον. Ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ. καὶ δέξαι τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν. καὶ τὸν σὸν υἱὸν καὶ ἡμῶν δεσπότην καὶ κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον. ἵνα ἀνοίξῃ κἀμοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος, καὶ παριδὼν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος. Ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθὸς τὰς τῶν ἐναντίων ἐφό-

πάλιν τὴν αὐτὴν εὐχήν, καὶ μετάνοιαν, α΄. Τὸ τρισάγιον, τὸ παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν. ὁ ἱερεύς. ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία. τὸ κύριε ἐλέησον, ιβ΄ Καὶ εὐχὴ ἱκέσιος εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον, παύλου μοναχοῦ, μονῆς τῆς εὐεργέτιδος.

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἁγνή, παρθένε θεόνυμφε δέσποινα. Ἡ θεὸν λόγον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἑνώσασα. Καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, τοῖς οὐρανίοις συνάψασα. Ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια. Ἡ ἑτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ ἔργοις,

σιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης. ὅτι εὐλογη-
τὸς εἶ. εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον, γ΄. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τι-
μιωτέραν τῶν χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι κυρίου
εὐλόγησον πάτερ. Ὁ ἱερεύς. Ὁ θεὸς
οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. καὶ ἡμεῖς ἱστάμενοι
μικρὸν, λέγομεν καθ᾽ ἑαυτὸν τὴν εὐ-
χὴν ταύτην. τοῦ ὁσίου ἐφραίμ.
Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου. πνεῦμα
ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ
ἀργολογίας, μή μοι δῷς. μετάνοια, α΄.
Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης. ταπεινοφρο-
σύνης. ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί
μοι τῷ σῷ δούλῳ. μετάνοια, α΄. Ναὶ
κύριε βασιλεῦ. δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν
τὰ ἐμὰ πταίσματα. καὶ μὴ κατακρί-
νειν τὸν ἀδελφόν μου. ὅτι εὐλογητὸς εἶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Μετάνοιας, α΄. ποιοῦμεν καὶ τὰς ι β΄. καὶ

σκέπην σου. τὸ κύριε ἐλέησον, μ.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρα. ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος. χριστὸς ὁ θεὸς, ὁ μακρόθυμος ὁ πολυέλεος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν. ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν, διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. αὐτὸς κύριε πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρα ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις. καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον. τὰ σώματα ἅγνισον. τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον. τὰς ἐννοίας κάθαρον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως κακῶν, καὶ ὀδύνης. τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις ἀγγέλοις σου. ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι, καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνω-

Κύριε εἰ μὴ τοὺς ἁγίους σου εἴχομεν πρεσβεύοντας. καὶ τὴν ἀγαθότητά σου, συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν σωτὴρ ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως ἄγγελοι καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν. καὶ νῦν θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν θεοτόκε πταισμάτων. πρὸς σὲ κατέφυγον ἁγνὴ σωτηρίας δεόμενος. ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ υἱῷ σου καὶ θεῷ ἡμῶν δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν μόνη εὐλογημένη.

Παναγία θεοτόκε τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου ἐγκαταλίπης με. ἀνθρωπίνη προστασία. μὴ καταπιστεύσης με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ καὶ ἐλέησόν με.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι μήτηρ τοῦ θεοῦ φύλαξόν με ὑπὸ τὴν

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ, πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον.

Κύριε τῶν. εἶτα ὁ μὲν α΄, χορός.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

ὁ δὲ β΄ χορός.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ὁ β΄, χοροὶ ὁμοῦ. Δόξα τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

αἶνος. σοὶ πρέπει ὕμνος. σοὶ δόξα πρέπει τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Ἐνταῦθα λέγομεν κανόνα τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς θεοτόκου, καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν. Τρισάγιον, παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν, καὶ τὸ τροπάριον, τὸ κύριε τῶν δυνάμεων ἐκ β΄. εἶτα ὁ μὲν πρῶτος χορὸς λέγει τοὺς στίχους. ὁ δὲ δεύτερος, τὸ τροπάριον.

Τροπάριον. ἦχος πλ. β΄.

Κύριε τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν γενοῦ. ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. κύριε τῶν δυνάμεων ἐλέησον ἡμᾶς.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

ἴασαι τὴν ψυχήν μου ὅτι ἥμαρτόν σοι. κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου. ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. παράτεινον τὸ ἔλεός σου, τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον κύριε ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτως φυλαχθῆναι ἡμᾶς. εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. εὐλογητὸς εἶ κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. εὐλογητὸς εἶ δέσποτα συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. εὐλογητὸς εἶ ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα. τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. σοὶ πρέπει

Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. ὑμνοῦμέν σε,
εὐλογοῦμέν σε προσκυνοῦμέν σε, δο-
ξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ
τὴν μεγάλην σου δόξαν. κύριε βασι-
λεῦ ἐπουράνιε θεὲ πάτερ παντοκρά-
τορ. κύριε υἱὲ μονογενὲς ἰησοῦ χριστὲ καὶ ἅγιον
πνεῦμα, κύριε ὁ θεὸς ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ υἱὸς τοῦ
πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κό-
σμου ἐλέησον ἡμᾶς. ὁ αἴρων τὰς ἁμαρ-
τίας τοῦ κόσμου πρόσδεξαι τὴν δέησιν
ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς
ἐλέησον ἡμᾶς. ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος. σὺ
εἶ μόνος κύριος. ἰησοῦς χριστὸς εἰς δόξαν
θεοῦ πατρὸς, ἀμήν. Καθ' ἑκάστην ἡμέ-
ραν, εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου
εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. ἐγὼ εἶπα κύριε ἐλέησόν με.

ἴασαι.

χή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσά-
κουσόν μου κε΄. ἐξέλιπε τὸ πνεῦμα μου.
μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐ-
μοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνου-
σιν εἰς λάκκον. ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ
πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπι-
σα. γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύ-
σομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
ἐξελοῦμαι ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κε΄. πρὸς
σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν
τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου, τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν, ὁδηγήσει με
ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
κύριε ζήσεις με. ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου,
ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ
ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχ-
θρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦ-
λος σου εἰμί.

ὁ κύριος οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου,
ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης. ὁ θεὸς
βοήθησόν μοι. βοηθός μου καὶ ῥύστης μου
εἶ, σὺ κύριε μὴ χρονίσῃς:-

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀλη
θείᾳ σου. εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιο
σύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν με
τὰ τοῦ δούλου σου. ὅτι οὐ δικαιωθή-
σεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κα-
τεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου ἐτα
πείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. ἐκά
θισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶ-
νος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦ-
μά μου. ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία
μου. ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων. ἐμελέ
τησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου. ἐν ποιή
μασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέ-
π. τασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυ-

Δέσποτα θεὲ πάτερ παντοκράτορ, κύριε υἱὲ μονογενὲς, ἰησοῦ χριστὲ καὶ ἅγιον πνεῦμα. μία θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν. καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου. ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ γ΄. καὶ εὐθύς.

Ο θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν, οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι εὖγε, εὖγε. ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν, ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός. καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω

σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μὴ δὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου. πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη θεοτόκε. ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσωμεν. ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. σὺ γὰρ εἶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Τό, κύριε ἐλέησον μ΄. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλόγησον πάτερ. ὁ ἱερεύς. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων. καὶ ἡ παροῦσα εὐχή.

ἐγὼ γινώσκω, ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος.
ἄνες μοι κύριε ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπο
λέσῃς με ταῖς ἀνομίαις μου. μὴ δὲ εἰς
τὸν αἰῶνα μηνίσας, τηρήσῃς τὰ κακά
μοι, μὴ δὲ καταδικάσῃς με ἐν τοῖς κα
τωτάτοις τῆς γῆς, Διότι σὺ εἶ θ̄ς, θεὸς
τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις
πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου. ὅτι
ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τὸ πο-
λυέλεός σου. καὶ αἰνέσωσε διαπαντὸς
ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. ὅτι σὲ
ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν καὶ
σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ
νων, Ἀμήν.

Τρισάγιον, μετανοίας γ΄. παναγία
τριάς, πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰ τροπάρια
ταῦτα εἰς ἦχον πλ. β΄. χῦμα.

Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. πάσης
γὰρ ἀπολογίας ἀπορουντες, ταύτην

ὁ θεὸς τῶν δικαίων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις τῷ ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακὼβ τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, διότι ἥμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου κύριε ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι καὶ ἰ- τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλήν μου καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις, Διότι παρώργισα τὸν θυμόν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησας. Μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου. Καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος. Ἡμάρτηκα κε ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου

γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν, ὁ
πεδήσας τὴν θάλασσαν, τῷ λόγῳ τοῦ
προστάγματός σου. ὁ κλείσας τὴν ἄ-
βυσσον καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν,
τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου.
ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, ἀπὸ
προσώπου τῆς δυνάμεώς σου. ὅτι ἄστε
κτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου,
καὶ ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρ
τωλοὺς ἀπειλεῖς σου. Ἀμέτρητόν τε,
καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγ-
γελίας σου. Σὺ γὰρ εἶ κύριος. ὕψιστος,
εὔσπλαγχνος, μακρόθυμος καὶ πολυέ
λεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων.
Σὺ κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότη-
τός σου, ἐπηγγείλω μετάνοιαν καὶ ἄφε
σιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει
τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὥρισας μετάνοιαν
ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν κύ

αὐτοῦ. τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου,
ἀνάγγειλόν μοι. Μὴ ἀναγάγῃς με, ἐν
ἡμίσει ἡμερῶν μου. ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ
ἔτη σου. κατ' ἀρχὰς σὺ κύριε τὴν γῆν
ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου
εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ
δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον
παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβό-
λαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται.
Σὺ δὲ, ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ
ἐκλείψουσιν. οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κα-
τασκηνώσουσι. καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν.
εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Προσευχὴ μανασσῆ, βασιλέως τῆς ἰουδαίας.

Κύριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν. τοῦ ἀβραάμ, καὶ ἰσαάκ, καὶ ἰα-
κώβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δι-
καίου. Ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν

τοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐ
τῆς οἰκτειρήσουσι, καὶ φοβηθήσονται τὰ
ἔθνη τὸ ὄνομα κῦ, καὶ πάντες οἱ βασι
λεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. ὅτι οἰκοδο-
μήσει κύριος τὴν σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προ-
σευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένω
σε τὴν δέησιν αὐτῶν. γραφήτω ταῦτα
εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζό-
μενος αἰνέσει τὸν κύριον. ὅτι ἐξέκυψεν
ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ. κύριος ἐξ οὐρανοῦ
ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε, τοῦ ἀκοῦσαι
τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων. τοῦ
λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.
Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν σιὼν τὸ ὄνομα κῦ,
καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν ἱερουσαλήμ.
Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ
αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ
κυρίῳ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος,

μην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. ἀπὸ φω-
νῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν
μου τῇ σαρκί μου. ὡμοιώθην πελε-
κᾶνι ἐρημικῷ. ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτι-
κόραξ ἐν οἰκοπέδῳ. ἠγρύπνησα καὶ
ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ
δώματι. ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδι-
ζόν με οἱ ἐχθροί μου. καὶ οἱ ἐπαινοῦντές
με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον. ὅτι σποδὸν ὡσεὶ
ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ
κλαυθμοῦ ἐκίρνων. ἀπὸ προσώπου τῆς
ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπά-
ρας κατέρραξάς με. αἱ ἡμέραι μου, ὡ-
σεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος
ἐξηράνθην. Σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα
μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν
καὶ γενεάν. σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν
σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν,
ὅτι ἥκει καιρός, ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦ-

κήσεις. Θυσία τῷ θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην, καὶ τεταπεινωμένην, ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν. ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθό-

ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην. ἀγαλ-
λιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπό-
στρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρ-
τιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν, κτίσον
ἐν ἐμοὶ ὁ θ̄ς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς, ἐγκαί-
νισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. μὴ ἀποῤῥί-
ψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ'
ἐμοῦ. ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς
σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦ-
σαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θ̄ς, ὁ θεὸς τῆς σωτη-
ρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
τὴν δικαιοσύνην σου. κ̄ε τὰ χείλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν,
ἔδωκα ἄν. ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδο-

ἐκ γ΄. καὶ μετανοίας γ΄. εἶτα τὸν ν΄.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας. τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι. πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι,

πατάνυξιν. καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μεμνῆσθαι, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ᾽ ὕπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ᾽ ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου, εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ. μεθ᾽ οὗ, εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Καὶ οὕτως, Δεῦτε προσκυνήσωμεν

τεύων βοῶσι, δέσποινα σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου. καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου πρὸς τὴν δοξολογίαν, δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος θεοῦ.

Τὸ κύριε ἐλέησον, μ. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι κυρίου. ὁ ἱερεύς. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τῆς εὐχῆς ταύτης, τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε κύριε ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. πρόσδεξαι θυσίαν ἑσπερινὴν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν ἀπειράστους κακῶν. καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν

τὴν φλόγα κατάσβεσον, τῆς μου τὸ σκότος καταλάμψει, εἰμὴ σὺ κύριε ἐλεήσεις με ὡς φιλάνθρωπος. δόξα.

Δ ἀκρυά μοι δὸς ὁ θεὸς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας. καὶ μῦρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω κἀγὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην. καὶ νῦν.

Τ ὴν ἀκαταίσχυντον θεοτόκε ἐλπίδα σου ἔχων σωθήσομαι. τὴν προστασίαν σου κεκτημένος πανάχραντε, οὐ φοβηθήσομαι. καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς σου καὶ τροπώσομαι, μόνην ἀμπεχόμενος ὡς θώρακα τὴν σκέπην σου, καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου, καθικετεύων

Ἐσπέρᾳ προσπέσιμα. ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν. εἰς ἦχον πλ. δ'.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ ἄϋπνον ἐπίστασαι κύριε. καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου τὸ ἄτονον ἔγνως ὁ πλάσας με. διὸ εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. σκέπε σύ με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον. τοὺς νοερούς ὀφθαλμούς μου φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου. καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτῳ πρὸς σὴν δοξολογίαν ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. στίχ. Ἐπίβλεψον εἰσάκουσόν μου.

Ὡς φοβερὰ ἡ κρίσις σου κύριε, τῶν ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεῳγμένων. τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων. ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοὶ τῷ συλληφθέντι ἐν ἁμαρτίαις τίς μοι

εἶτα τρισάγιον. παναγία τριάς. σὺν τῷ πάτερ ἡμῶν. καὶ ψάλλομεν εἰς ἦχον β΄. τὰ τροπάρια ταῦτα. ἂν δὲ τύχῃ ἑορτή. ψάλλομεν τὸ τῆς ἑορτῆς.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου χριστὲ ὁ θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον. μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου γενοῦ ὁ θεός. ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν. ἐξ αὐτῶν ῥῦσαί με καὶ σῶσόν με ἀγαθὲ ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα. σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον θεοτόκε παρθένε. πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις μητρὸς πρὸς εὐμένειαν δεσπότου. μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Π ᾶσαι αἱ οὐράνιε δυνάμεις τῶν ἁγίων
ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσα-
τε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἅ γιε ἰωάννη προφῆτα καὶ πρόδρομε, καὶ
βαπτιστὰ τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἅ γιοι ἔνδοξοι ἀπόστολοι προφῆται καὶ
μάρτυρες, καὶ πάντες ἅγιοι, πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ὅ σιοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν, ποιμένες
καὶ διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης, πρεσβεύ-
σατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἡ ἀήττητος, καὶ ἀκατάληπτος, καὶ θεία
δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, μὴ
ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὁ θεὸς ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

Ὁ θ͂ς ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

φερῶν τινα ζωῆς, τῆς τριάδος δεικνύεις
τὸ ἀμερές. Παναγία παρθένε μῆτερ θεοῦ,
οἱ τοῦ λόγου αὐτόπται καὶ ὑπουργοί.
Προφητῶν καὶ μαρτύρων πάντες χο-
ροὶ ὡς ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ζωήν.
Υπὲρ πάντων πρεσβεύσατε ἐκτε-
νῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν ἐνδεέ-
νοις. Ινα πλάνης, ῥυσθέντες τοῦ πο-
νηροῦ, τῶν ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν ᾠ-
δήν: Αγιε, ἅγιε, ἅγιε, τρισάγιε, κύριε
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

καὶ εὐθὺς τό.

Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν, πατέρα παντοκρά-
τορα ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς ὁρατῶν τε
πάντων καὶ ἀοράτων.

Πάντα τὰ ὑποτεταγμένα ἐκ δευτέ-
ρου. πλὴν τοῦ παναγία δέσποινα,
ὅπερ λέγεται ἐκ τρίτου.

Παναγία δέσποινα θεοτόκε, πρέσβευε

μάρτυρον, παράσχου μοι σῶτερ, καὶ σῶσόν με.

Ὁ δεύτερος χορὸς, δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν, δοξολογῶ σε δέσποτα· τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον· παράσχου μοι σῶτερ καὶ σῶσόν με. Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ δύο χοροί.

Τὴν ἡμέραν διαβὰς ὑμνολογῶ σε ἅγιε. τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ, ἀνεπίβουλον. παράσχου μοι σωτὴρ καὶ σῶσόν με. Ὁμοῦ οἱ δύο χοροί.

Ἡ ἀσώματος φύσις τὰ χερουβὶμ, ἀσιγήτοις σε ὕμνοις δοξολογεῖ. Ἑξαπτέρυγα ζῶα τὰ σεραφὶμ, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σὲ ὑπερυψοῖ. Τῶν ἀγγέλων τε πᾶσαι αἱ στρατιαὶ τρισαγίοις σε ᾄσμασιν εὐφημεῖ. Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν πατὴρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις τὸν σὸν υἱόν. Καὶ ἰσότιμον

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θς.

Θαυμαστὸς, σύμβουλος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς ἄρχων εἰρήνης.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Πληρωθέντων δὲ τῶν στίχων ὡς προείρηται, λέγεται τὸ, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. πάλιν ἅπαξ παρ' ἑκατέρου. Δόξα. ὁ πρῶτος χορὸς, τὸ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Καὶ νῦν, ὁ ἕτερος, τὸ αὐτό. Εἶτα οἱ δύο χοροὶ ὁμοῦ. ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θς. καὶ εὐθὺς τὰ παρόντα τρία τροπάρια. ὁ πρῶτος χορός.

Τὴν ἡμέραν διελθὼν εὐχαριστῶ σοι κύριε. τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ ἀνα-

Κ ὕριον δὲ τὸν θεὸν ἡμῶν αὐτὸν ἁγιάσω-
μεν, καὶ αὐτὸς ἔσται ἡμῖν φόβος.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.
Κ αὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ὦ, ἔσται μοι
εἰς ἁγιασμόν. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.
Κ αὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σω-
θήσομαι δι' αὐτοῦ. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θ͂ς.
Ἰ δοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἅ μοι ἔδωκεν
ὁ θεός. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.
Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδε
φῶς μέγα. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θ͂ς.
Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θα-
νάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ἡμᾶς.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.
Ὅ τι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδό-
θη ἡμῖν. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θ͂ς.
Ο ὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.
Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θ͂ς.
Κ αὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον.

γειν τοὺς στίχους, οὐ μετὰ μέλους, ἀλλὰ
χύμα, ἐρρωμένως καὶ μεγάλῃ φωνῇ. ὁ πρῶ-
τος χορός, ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς
γῆς. ὁ δεύτερος. ἰσχυκότες ἡττᾶσθε. καὶ
καθεξῆς ἕκαστος χορὸς τὸν ἴδιον στίχον.

Μεθ' ἡμῶν ὁ θ(εὸ)ς, γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Ἰσχυκότες ἡττᾶσθε. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττη-
θήσεσθε. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκε-
δάσει κύριος. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμεί-
νῃ ἐν ἡμῖν. Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν,
οὐδὲ οὐ μὴ ταραχθῶμεν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

ψυχήν σου. οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ, ἐντελεῖται περὶ σοῦ. τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε. μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτὸν σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ. μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει. ἐξελοῦμαι αὐτὸν καὶ δοξάσω αὐτόν. μακρότητα ἡμερῶν, ἐμπλήσω αὐτὸν καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἐκ γ΄. Κύριε ἐλέησον, γ΄. Δόξα καὶ νῦν. εἰ ἔστι νηστεία, μετανοίας, γ΄. εἶτα ἀρχόμεθα λέ-

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου,
ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθή-
σεται. Ἐρεῖ τῷ κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ
καὶ καταφυγή μου. ὁ θεός μου καὶ ἐλπιῶ
ἐπ᾽ αὐτόν. ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ πα-
γίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταρα-
χώδους. ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ
ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας
αὐτοῦ ἐλπιεῖς. ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀ-
λήθεια αὐτοῦ. οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου
νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡ-
μέρας. ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει
διαπορευομένου. ἀπὸ συμπτώματος
καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. πεσεῖται
ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριὰς
ἐκ δεξιῶν σου πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. πλὴν
τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀν-
ταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. ὅτι σὺ
κύριε ἡ ἐλπίς μου τὸν ὕψιστον ἔθου κατα-

ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε, ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου. ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις αὐτοὺς, ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. εὐλογητὸς κύριος ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς. ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ. ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.

σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.
οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ.
ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.
Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός. ὅτι
ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων
κυκλόθεν. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐ-
τοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυ-
χήν μου ἐβουλεύσαντο, ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ
κύριε ἤλπισα. εἶπα σὺ εἶ ὁ θεός μου ἐν
ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου. Ῥῦσαί με
ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν κατα-
διωκόντων με. ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου. σῶσόν με ἐν τῷ
ἐλέει σου. κύριε μὴ καταισχυνθείην ὅτι
ἐπεκαλεσάμην σε. αἰσχυνθείησαν ἀ-
σεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου.
Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια
τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνο-
μίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει

ψάς μοι. ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου
κύριε. εἰς χεῖρας σου παραθήσομαι τὸ
πνεῦμά μου. Ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς
τῆς ἀληθείας. Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσ-
σοντας ματαιότητας διακενῆς. ἐγὼ δὲ
ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἤλπισα. ἀγαλλιάσομαι
καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου,
ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου.
ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν
μου, καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν. ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πό-
δας μου. Ἐλέησόν κύριε, ὅτι θλίβομαι.
ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὀφθαλμός μου.
ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου. ὅτι ἐξέ-
λιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη
μου ἐν στεναγμοῖς. Ἠσθένησεν ἐν πτω-
χείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐτα-
ράχθησαν. παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς
μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου

γέ με. ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν
κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρ-
τίας μου. ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι ἐπλη-
θύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με.
μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἤλπισα ἐπὶ
σέ. ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι
ὑπέμεινά σε κύριε. λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν
Ἰσραήλ, ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ἐπί σοί κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυν-
θείην εἰς τὸν αἰῶνα. ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με. κλῖνον πρός
με τὸ οὖς σου. τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαί με.
γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς
οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με. ὅτι
κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ
σύ. καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδη-
γήσεις με καὶ διαθρέψεις με. ἐξά-
ξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυ-

ἁμαρτάνοντας, ἐν ὁδῷ. ὁδηγήσει πρα-
εῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐ-
τοῦ. πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀ-
λήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐ-
τοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁ-
μαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι. Τίς ἐστιν
ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον; νομοθε-
τήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ᾗ ἡρετίσατο. Ἡ ψυ-
χὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ
σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. κρα-
ταίωμα κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν,
καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. οἱ
ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν κύ-
ριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος
τοὺς πόδας μου. ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐ-
λέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι
ἐγώ. αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλη-
θύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγα-

T

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἐκ τρίτου, καὶ μετανοίας γ΄.

Πρὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου. ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου. καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν. αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. τὰς ὁδούς σου κύριε γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου. καὶ δίδαξόν με ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν. Ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου κύριε. χρηστὸς καὶ εὐθὴς ὁ κύριος. διὰ τοῦτο νομοθετήσει

ἁμαρτα-

τὴν σφόδρα διὰ τάχους.

Ως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος. ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. Εως τίνος, θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός. Εως ποτε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ. ἐπίβλεψον εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου. φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον. μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, ἴσχυσα πρὸς αὐτόν. οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ. ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα. Αγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου. ᾄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου. Επίβλεψον εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεός μου. φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου, καὶ ἡ
ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα. καὶ σὺ κύ-
ριε ἕως πότε. Ἐπίστρεψον κύριε, ῥῦ-
σαι τὴν ψυχήν μου. Σῶσόν με ἕνεκεν
τοῦ ἐλέους σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανά-
τῳ ἡ μνημονεύων σου. ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ,
τίς ἐξομολογήσεταί σοι; Ἐκοπίασα ἐν
τῷ στεναγμῷ μου. λούσω καθ᾽ ἑκάστην νύκ-
τα τὴν κλίνην μου. ἐν δάκρυσί μου τὴν
στρωμνήν μου βρέξω, Ἐταράχθη ἀπὸ
θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου. ἐπαλαιώθην
ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου. ἀπόστητε
ἀπ᾽ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε κύριος τῆς φω-
νῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου. Ἤκουσε κύριος τῆς
δεήσεώς μου. κύριος τὴν προσευχήν μου
προσεδέξατο. Αἰσχυνθείησαν καὶ τα-
ραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου.
ἀποστραφείησαν, καὶ καταισχυνθείη-

πᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος. © γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε. ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν, κατανύγητε. θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύριον. πολλοὶ λέγουσι. τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε. ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. ἀπὸ καρποῦ σίτου οἴνου © ἐλέου αὐτῶν, ἐπληθύνθησαν. ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτό, κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω. ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας, ἐπ' ἐλπίδι κατῴκησάς με.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Ἐλέησόν με κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. Ἴασαί με

ἈΡΧῊ ΣῪΝ ΘΕῷ ΤΟΥ

μεγάλου ἀποδείπνου.

Λέγει ὁ ἱερεύς, εὐλογητόν. εἶτ' οὖν λέγε στίχον. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων. Καὶ ἄρχονται οἱ ἀδελφοί Βασιλεῦ οὐράνιε, τρισάγιον. παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν. κύριε ἐλέησον, ιβ'. δόξα, δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ τρίτου: καὶ εὐθὺς, εἰ ἔστιν ἡ πρώτη ἑβδομὰς τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς, ἀρχόμεθα τοῦ, ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. καὶ πληρουμένου τούτου, ψάλλομεν τὸν μέγαν κανόνα. εἰ δ' οὖν, ἀρχόμεθα οὕτως

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέ μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου. Ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι. ἵνα τί ἀγα-

τοὺς θεογεννήτορας προφήτας.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον θεοτόκε παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου ἄχραντε. Καὶ ψάλλομεν, τό,

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Εἶτα, τό.

Εὔφρανας ἡμᾶς κύριε ἐν τοῖς ποιήμασί σου. καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἠγαλλιασάμεθα. ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε. ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. ἀπὸ καρποῦ σίτου οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω. ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με. Δόξα καὶ νῦν. Ὁ ἱερεύς.

Μεθ' ἡμῶν ὁ θεὸς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ. πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

πλείαν εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφαύταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος εὐαρεστησάντων, ἀμήν. Τέλος τοῦ ἑσπερινοῦ.

Ἐρχόμενοι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν λέγομεν.

Ὄψονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι κύριον, οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν. ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Δόξα καὶ νῦν. καὶ εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν τράπεζαν. Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν. Δόξα καὶ νῦν. καὶ ὑψοῖ τὴν παναγίαν.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἁγία τράπεζα, ἔχουσα τὸν οὐράνιον ἄρτον χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων οὐ θνήσκει ὡς ἔφησεν. ὁ τῶν πάν-

τῆς θεογεννήτορ(ος) προσφυγάς:~

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον
θεοτόκε παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμε-
λήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα,
τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν
σου ἄχραντε.~ Καὶ ψάλλομεν, τό,

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Εἶτα, τό.

Εὔφρανας ἡμᾶς κύριε ἐν τοῖς ποιήμασί
σου. καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἠγαλ
λιασόμεθα. ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς
τοῦ προσώπου σου κύριε. ἔδωκας εὐφρο
σύνην εἰς τὴν καρδίαν μου ἀπὸ καρποῦ
σίτου οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.
ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ
ὑπνώσω. ὅτι σὺ κύριε καταμόνας ἐπ' ἐλ
πίδι κατῴκισάς με.~ Δόξα καὶ νῦν. Ὁ
ἱερεύς. Μεθ' ἡμῶν ὁ θεός, τῇ αὐτοῦ χάρι
τι καὶ φιλανθρωπία. πάντοτε νῦν καὶ
ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

πλείαν εἰρίωικλὼ. ἀναμάρτητον. ἀσκανδάλιστον. ἀφαύτιστον, ἐπ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων, ἀμίω. Τέλος τ ἑσπερινοῦ.

Ἐ ἐρχόμενοι ἢ εἰς τὴ βρήπεζαν. λέγομεν.

Φ άγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι κύριον, οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν. ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Δόξα καὶ νῦν. καὶ εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν τράπεζαν. Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν. Δόξα καὶ νῦν. καὶ ὑψοῖ τὴν παναγίαν.

Τ αῖς αὐτῆς πρεσβείαις ὁ θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Γ έγονεν ἡ κοιλία σου ἁγία τράπεζα, ἔχουσα τ οὐράνιον ἄρτον χριστὸν τ θεὸν ἡμῶν ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων οὐ θνήσκει ὡς ἔφησεν. ὁ τῶν παν-

φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαι-
δρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός. ὁ τὸ
μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς κα-
ταξιώσας, καὶ προσεγγίσαι ταῖς ἀρ-
χαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεή-
σεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου. καὶ
πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἑκούσια
καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσ-
δεξαι τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ
κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου
καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κλη-
ρονομίαν σου. τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου
ἀγγέλοις. ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιο-
σύνης. περιχαράκωσον ἡμᾶς ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ σου. φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει
σου. ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστά-
σεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικει-
μένου. παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν
ἑσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτί,

φύλαξον. σὺ τοὺς προαπελθόντας πατέ-
ρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, ἐν σκηναῖς δι-
καίων τάξον. καὶ ἡμᾶς ἐν ὀρθοδόξῳ πί-
στει καὶ μετανοίᾳ παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλάνθρωπος. Καὶ εὐθὺς τὰς
ιέ, μετανοίας εἶτα τρισάγιον κύριε ἐλέη-
σον ιβ'. Δόξα καὶ νῦν. Εἴη τὸ ὄνο-
μα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος. Ἐκ γ' καὶ μετανοίας γ'.
Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ
καὶ τὸ, ὑψώσω ὁ θεός μου. Καὶ γίνεται
τελεία ἀπόλυσις. Ταῦτα δὲ γίνονται,
ὅταν ἐστὶ νηστεία εἰ δὲ ἐστὶ θεὸς κύριος, με-
τὰ τὸ τρισάγιον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέ-
ρας καὶ ἀπόλυσις. Εἰ δὲ βούλει μετὰ τὸ
τέλος τοῦ ἑσπερινοῦ λέγε τὴν εὐχὴν
ταύτην, τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Εὐλογητὸς εἶ δέσποτα παντοκρά-
τωρ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ

μῶν. Μετάνοια α΄. Δόξα.

Ἱ κετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιοι ἀπόστολοι,
καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κιν-
δύνων καὶ θλίψεων. ἡμᾶς γὰρ θερμοὺς
προστάτας, πρὸς τὸν σωτῆρα κεκτήμε-
θα. Μετάνοια α΄. Καὶ νῦν.

Υ πὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύ-
γοντες θεοτόκε, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ
παρίδῃς ἐν περιστάσει. Ἀλλ᾽ ἐκ κινδύ-
νων λύτρωσαι ἡμᾶς μόνη ἁγνὴ, μόνη
εὐλογημένη. Ἐκ γ΄. κύριε ἐλέη-
σον, μ΄. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν
τῶν χερουβίμ. καὶ ὁ ἱερεὺς, ὁ ὢν εὐλο-
γητὸς χριστὸς, ὁ θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἡμεῖς
στερεοῦμεν τοὺς βασιλεῖς.

Ε πουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασι-
λεῖς ἡμῶν στερέωσον. τὴν πίστιν στήριξον,
τὰ ἔθνη πράϋνον. τὸν κόσμον εἰρήνευ-
σον. τὴν ἁγίαν μονὴν ταύτην, καλῶς δια-

κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου ἰσραήλ.

Τρισάγιον παναγία τριάς, σὺν τὸ πάτερ ἡμῶν. τὸ, τροπάριον τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ ἁγίου, ἢ τῆς ἡμέρας. δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον καὶ ἀπόλυσις. εἰ δὲ ὅτι τεσσαρακοστή, λέγομεν τὰ τροπάρια ταῦτα, εἰς ἦχον τέταρτον.

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη μαρία ὁ κύριος μετὰ σοῦ. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Μετάνοια α.

Βαπτιστὰ τοῦ χριστοῦ πάντων ἡμῶν, μνήσθητι ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡ-

Ἀναστάσιμον, ἢ δεσποτικὴ ἑορτή. στίχ. α'.

Γ Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς. οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς. στίχος β'.

Β Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Εἰ μὲν ἐστὶ σάββατον, λέγομεν, τό, ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ὡς προεγράφη. εἰ δὲ δεσποτικὴ ἑορτή, σὺν αὐτῆς στίχους. Ταῦτα καὶ ἐὰν τύχῃ ἅγιος ἑορταζόμενος. Δόξα καὶ νῦν.

Ν Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα

Καταξίωσον κύριε ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύ-
τῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡ-
μῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνο-
μά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Γένοιτο κύ-
ριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλ-
πίσαμεν ἐπὶ σοί. Εὐλογητὸς εἶ κύριε
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐ-
λογητὸς εἶ δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ ἅγιε,
φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε
τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει
αἶνος. σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέ-
πει τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
πνεύματι. Νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Εἶτα, τὰ στιχηρὰ τοῦ στίχου ἐν οἷς λέγο-
μεν τὰ προσόμοια. [illegible], εἰ οὐκ ἐστὶ

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ὑστερήσει εἰς τόπον χλόης.

Τῇ τετάρτῃ ἑσπέρας, ἦχος πλ. α΄.

Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με.

Στίχ. Ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τῇ πέμπτῃ ἑσπέρας, ἦχος πλ. β΄.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος
τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.

Τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας, ἦχος βαρύς.

Ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου
προφθάσει με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός.

Τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας ἦχος πλ. β΄.

Ὁ κς ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο κς δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην
ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Καὶ μετὰ τὰ προκείμενα λέγε, τό.

στίχ. Καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης.

Ἀλληλούϊα.

στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούϊα.

Τῇ παρασκευῇ. Ἀλληλούϊα.

στίχ. Ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Ἀλληλούϊα.

στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούϊα.

Εἰ δὲ ἔστι θεὸς κύριος, ψάλλονται τὰ προκείμενα ταῦτα. Τῇ κυριακῇ ἑσπέρας. ἦχος πλ. [illegible]

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου.

στίχ. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμ. Τῇ δευτέρᾳ ἑσπέρας ἦχος δ΄.

Κύριος εἰσακούσεταί μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με.

στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέ μου.

Τῇ τρίτῃ ἑσπέρας ἦχος α΄.

Τὸ ἔλεός σου κύριε καταδιώξαι με.

ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν. ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν πατέρα υἱόν, καὶ ἅγιον πνεῦμα θεόν. ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, υἱὲ θεοῦ ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι ἐὰν τύχῃ μιᾷ τῆς τεσσαρακοστῆς, καὶ ἔστιν ἀλληλούϊα, ἀντὶ τῶν προκειμένων τῆς ἑβδομάδος, ψάλλομεν ταῦτα. Τῇ β΄ ἑσπέρας, ἀλληλούϊα ἐν γ΄. εἰς ἦχον πλ. β΄.

στίχος. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ἀλληλούϊα.

στίχος. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούϊα.

Τῇ τρίτῃ καὶ τῇ πέμπτῃ. Ἀλληλούϊα.

στίχος. Ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. Ἀλληλούϊα.

στίχος. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούϊα.

Τῇ τετράδι. Ἀλληλούϊα.

τῆς ὑπὸ σηκώτου, ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὑπέμεινά σε κύριε ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτὸς ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν ἰσραήλ, ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη. ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα. καὶ νῦν. Ποίημα σωφρονίου πατριάρχου ἱεροσολύμων.

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου πατρὸς, οὐρανίου ἁγίου μάκαρος ἰησοῦ χριστὲ, ἐλθόντες

δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπι-
γινώσκων με. Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν καὶ ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύριε, εἶπα σὺ εἶ
ἡ ἐλπίς μου μερίς μου ἐν γῇ ζών-
των. Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα. Ῥῦσαί με ἐκ
τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώ-
θησαν ὑπὲρ ἐμέ.
δ Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόμα-
τί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταπ-
οδῷς μοι.
α Ἐκ βαθέων ἐκέκραξα σοι κύριε, κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
β Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε, κύριε

πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀκούσονται
τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν. ὡσεὶ
πάχος γῆς, ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς· διε-
σκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅ-
δην. Ὅτι πρὸς σὲ κύριε, κε οἱ ὀφθαλ-
μοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς
τὴν ψυχήν μου. Φύλαξόν με ἀπὸ παγί-
δος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδά-
λων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Πε-
σοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁ-
μαρτωλοί κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν
παρέλθω. Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέ-
κραξα, φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγ-
γελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά
μου καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυ-
ψαν παγίδα μοι. Κατενόουν εἰς τὰ

ἐκέκραξα, εἰς τὸν τυχόντα ἦχον.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου. πρόσχου τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου κύριε. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου. ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου κύριε. Θοῦ κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου. Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις. Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με. ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ, μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου. Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου, ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν. κατεπόθησαν ἐχόμενα

τῶν ἐπιστρέψουσιν. ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἤτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν. ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ. ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν αὐτοῦ, ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα ἐκ γ'. Μετὰ δὲ τὸ κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου, τὸ κύριε

τειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς
τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐ
τοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέ
ρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε,
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. ἐπληρώθη
ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. αὕτη ἡ θάλασσα ἡ
μεγάλη καὶ εὐρύχωρος. ἐκεῖ ἑρπετὰ,
ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός. ζῶα μικρὰ μετὰ
μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται.
δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας, ἐμπαίζειν
αὐτῷ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦ-
ναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον,
δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. ἀνοί-
ξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος. ἀποστρέ-
ψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον τα-
ραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐ-

ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ. ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου, χορτασθήσεται
ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτή-
νεσι. καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώ-
πων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ
οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ
ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθή-
σονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ
Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐν-
νοσσεύσουσι. τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖ-
ται αὐτῶν. Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλα-
φοις. πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγω-
οῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς. ὁ ἥ-
λιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκό-
τος, καὶ ἐγένετο νύξ. ἐν αὐτῇ διελεύ-
σονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύ-
μνοι ὠρυόμενοι, τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆ-
σαι παρὰ τῷ θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέ-

τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα. καὶ
τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν, ἐπὶ τὴν ἀσφά-
λειαν αὐτῆς. οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος. ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ πε
ριβόλαιον αὐτοῦ. ἐπὶ τῶν ὀρέων στή-
σονται ὕδατα. ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου
φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ κα
ταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν,
ἐθεμελίωσας αὐτά. ὅριον ἔθου ὃ οὐ πα
ρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύ-
ψαι τὴν γῆν. ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς
ἐν φάραγξιν. ἀναμέσον τῶν ὀρέων
διελεύσονται ὕδατα. ποτιοῦσι πάν
τα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ. προσδέξονται
ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. ἐπ' αὐτὰ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει.
ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ποιεῖ ὁ ἱερεὺς εὐλογητόν, καὶ ἄρχεται ὁ ταχθεὶς ἀναγινώσκειν τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, λέγων οὕτως.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ θεῷ ἡμῶν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ θεῷ ἡμῶν.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα. ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω. ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ. ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. ὁ ποιῶν

ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. ῥῦσαι
ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρω
σον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα. ἵνα τὸν
παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον
ἐνδυσώμεθα, καὶ συζήσωμεν τῷ ἡμετέ
ρῳ δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι. καὶ οὕτω τοῖς
σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν
αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν,
ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ
κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ὄντως ἀληθινὴ εὐ
φροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων
των σε χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δό-
ξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ
σου πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ,
καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι. Νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τέλος τοῦ τῆς ἐνάτης μεσορίου.

νοίας, εἶτα λέγομεν τὴν εὐχὴν ταύτην.

Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ
μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελή-
μασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν
ἡμᾶς. ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρε-
μάμενος, τῷ εὐγνώμονι λῃστῇ τὴν εἰς
τὸν παράδεισον ὡδοποιήσας εἴσοδον, καὶ
θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἱλάσθητι
ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δού-
λοις σου. ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσα-
μεν καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμμα-
τα ἡμῶν καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐ-
ρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς
δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν
τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. ἀλλ'
ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθό-
τητα, φεῖσαι ἡμῶν κύριε κατὰ τὸ πλῆ-
θος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ
τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν

μᾶν, καὶ τὰ τριπάρια τοῦ πλ.

Ο φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ ςρου, καὶ κα λέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλὸς, μὴ χωρίσης με τῆς ποίμνης σου, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ἀλλὰ ζήτησόν με δέσποτα τὸν πλανώμενον, ἐν τῇ ἁγίᾳ σου ποίμνῃ, συναρίθμησον ὡς μόνος ἐλεήμων ἐν φιλάνθρωπος. Δόξα.

Ως ὁ λῃςὴς ὁμολογῶν ἀναβοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε. καὶ σὺν αὐτῷ με ἀρίθμησον, ὁ ἑκουσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος. Καὶ νῦν.

Τὸν διʼ ἡμᾶς ςρωθέντα δοῦτε πάντες ὑμνήσωμεν. αὐτὸς γὰρ κατιδὲ μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν. εἰ καὶ ςαυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς καὶ θεός μου. Τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν, καὶ τὰς τρεῖς μετα

δυνάμις τῆς σωτηρίας μου. ἐπεσκίασας
τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
Μὴ παραδῷς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυ-
μίας μου ἁμαρτωλῷ. Διελογίσαντο
κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήπο-
τε ὑψωθῶσιν. ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώμα-
τος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν.
καλύψει αὐτούς. πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς
ἄνθρακες ἐν πυρί. καταβαλεῖς αὐ-
τοὺς ἐν ταλαιπωρίαις, καὶ οὐ μὴ ὑπο-
στῶσιν. ἀνὴρ γλωσσώδης, οὐ κατευθυν-
θήσεται ἐπὶ τῆς γῆς. ἄνδρα ἄδικον
κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἔγνων
ὅτι ποιήσει κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτω-
χῶν καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. πλὴν
δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί
σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς, σὺν τῷ
προσώπῳ σου. Δόξα. καὶ νῦν.
Τρισάγιον. παναγία τριάς, πάτερ ἡ-

μου ἐξέτεινας χεῖρας σου, καὶ ἔσωσέ με
ἡ δεξιά σου. Κύριος ἀνταποδώσει ὑ-
πὲρ ἐμοῦ κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα,
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Ἐξελοῦμε κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.
ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με, οἵτινες
ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ. ὅλην
τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.
Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφε-
ως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐ-
τῶν. φύλαξόν με κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρ-
τωλοῦ. ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξε-
λοῦμε, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑπο-
σκελίσαι τὰ διαβήματά μου. ἔκρυ-
ψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοι-
νίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μου.
ἐχόμενα τρίβος σκάνδαλα ἔθεντό μοι.
εἶπα τῷ κυρίῳ θεός μου εἶ σὺ, ἐνώτισαι κύ-
ριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου κύριε κύριε,

κίοις εὐφραινομένην ~

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου. καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσομαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς. ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ᾠδαῖς κῦ, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κῦ. ὅτι ὑψηλὸς κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει. Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με, ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν

χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας.

Τέλος τῆς ἐννάτης ὥρας.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ αὐτῆς ὥρας.

Τὸ δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ τοὺς ψαλμούς.

Αἰνεῖτε παῖδες κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου. Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα κυρίου. Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύριος ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα. Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ, ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέ-

κόσμῳ, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦ-
σα ἔλεγε δακρύουσα. ὁ μὲν κόσμος ἀ-
γάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται ὁρώσης
σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων
ὑπομένεις, ὁ υἱὸς καὶ θεός μου.

Κύριε ἐλέησον, μ΄. ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ
πάσῃ ὥρᾳ. κύριε ἐλέησον, γ΄. δόξα καὶ
νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. ἐν ὀνόματι κυρίου.
εὐλόγησον πάτερ. ὁ ἱερεύς. Ὁ θεὸς οἰκ-
τειρήσαι ἡμᾶς. καὶ εἰ ἔστι τεσσαρακο-
στή, τὰς τετυπωμένας, ιε΄, μετανοίας,
ἤγουν, τῶν χριστουγέννων, καὶ τῶν ἁγίων
ἀποστόλων, διὰ τὸ ψάλλειν τὰ μεσώρια.
Τῇ δὲ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακο-
στῇ, μόνας τὰς τρεῖς μεγάλας μετα-
νοίας ποιητέον, καὶ εὐθὺς τὴν εὐ-
χήν. Εἰ δ' οὖν μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὴν
εὐχὴν ἤγουν, δέσποτα κύριε ἰησοῦ

πημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ ἰσαὰκ τὸν
δοῦλόν σου, καὶ ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου·
τροπάριον. παναγία τριάς. πάτερ ἡ-
μῶν. καὶ ἡ μὲν ἔστιν ἑορτὴ. λέγε τὸ κον-
τάκιον αὐτῆς. εἰ δ' οὖν ταῦτα.

Β λέπων ὁ λῃστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς
ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν. εἰ μὴ θεὸς
ὑπῆρχε σαρκωθεὶς ὁ σὺν ὑμῖν σταυρω-
θείς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέ-
κρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνε-
το. ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνή-
σθητί μου κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. δόξα.

Ε ν μέσῳ δύο λῃστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης
εὑρέθη ὁ σταυρός σου. τοῦ μὲν καταγο-
μένου εἰς ᾅδην, τῷ βάρει τῆς βλασ-
φημίας. τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμά-
των πρὸς γνῶσιν θεολογίας. χριστὲ ὁ θεὸς
δόξα σοι. καὶ νῦν.

Τ ὸν ἀμνὸν, καὶ ποιμένα, καὶ σωτῆρα τοῦ

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου, ἐνώπιόν σου κύ-
ριε. κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχος δεύτερος.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κε,
κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ ὁ θανά-
τῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν
δείξας ὡς θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλα-
σας τῇ χειρί σου. δεῖξον τὴν φιλαν-
θρωπίαν σου ἐλεῆμον. δέξαι τὴν τε-
κοῦσάν σε θεοτόκον, πρεσβεύουσαν,
ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον σωτὴρ ἡμῶν
λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ
ὄνομά σου τὸ ἅγιον. καὶ μὴ διασκεδάσῃς
τὴν διαθήκην σου καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ
ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν. διὰ ἀβραὰμ τὸν ἠγα-

ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου, οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με. δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. πάλιν. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν, ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι. καὶ παρεκάλεσάς με. Δόξα καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, ἐκ γ΄. κύριε ἐλέησον, γ΄. καὶ εἰ μὴ θεὸς κύριος ἔψαλλε, ἐπάσεις τὸ τῆς ἡμέρας τροπάριον εἰδ' ἀλληλούϊα, τὸ παρὸν, εἰς ἦχον, πλ. δ΄.

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς σαρκὶ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα χριστὲ ὁ θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς. στίχος, α΄.

τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φω-
νῇ τῆς δεήσεώς μου. ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς
μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ ὅτι ἐπήκουσάς
μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε,
οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. πάντα τὰ
ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι καὶ προσκυνή-
σουσιν ἐνώπιόν σου κύριε, καὶ δοξάσου-
σι τὸ ὄνομά σου, ὅτι μέγας εἶ σύ, καὶ
ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος,
ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ
πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. εὐ-
φρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι
τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε
ὁ θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω
τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. ὅτι τὸ ἔλεός
σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυ-
χήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. ὁ θεὸς
παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ
συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν

σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι δό-
ξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. ἔλεος καὶ ἀλήθεια συ-
νήντησαν. δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη, κατε-
φίλησαν. ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε
καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε
καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ
γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιο-
σύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ
θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν
μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.
φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰ-
μι. Σῶσον τὸν δοῦλον σου ὁ θεός μου
τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. ἐλέησόν με κύριε,
ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν. Εὔφρανον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δούλου
σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου, ὅτι
σὺ κε̄ χς̄. καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶ-
σι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. ἐνώτισαι κε̄

Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου. ἀπέστρε-
ψας τὴν αἰχμαλωσίαν ἰακώβ. Ἀφῆ-
κας τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ σου. ἐκάλυ-
ψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. κα-
τέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου. ἀπέ-
στρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. ἐπίστρεψον
ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ
ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.
Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν, ἢ δια-
τενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς
γενεάν. ὁ θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις
ἡμᾶς. καὶ ὁ λαός σου, εὐφρανθήσεται
ἐπὶ σοί. Δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν. Ἀκού-
σομαι τί λαλήσει ἐν ἡμῖν κύριος ὁ θς.
ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ
τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.
πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν, τὸ

κλαυθμῶνος εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο. καὶ
γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν, πο-
ρεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν,
ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν σιών. Κύριε
ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προ-
σευχῆς μου. ἐνώτισαι ὁ θεὸς ἰακώβ.
ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ θεός, καὶ ἐπί-
βλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.
ὅτι κρείσσον ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐ-
λαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας. ἐξελεξά-
μην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
θεοῦ μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν
ἁμαρτωλῶν, ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀ-
γαπᾷ κύριος, ὁ θεὸς χάριν καὶ δόξαν
δώσει. Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς
πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε ὁ θεὸς
τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος,
ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Μετὰ τὸ εὐλογητὸν, βασιλεῦ οὐράνιε. τρισάγιον· παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν, κύριε ἐλέησον, ιβ΄. τὸ δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ γ΄. εἶτα τοὺς ψαλμούς.

ὩΣ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων, ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου. Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα. καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου. εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. Μακάριος ἀνήρ, ᾧ ἐστὶν ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί. ἀναβάσεις, ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ

σάντου, καὶ τὸ μέγα τὸ ὄνομα προσειπόντες. ὢ θαύματος παραδόξου ἡ νεκρὰ ὡς πρὶν ζῶσα μετὰ νεφέλης καὶ φωτοποιῶν ἀγγέλων παρισταμένων αὐτῇ, ἐπὶ τῷ ἀέρι ἐπιφαίνεται. χαίρετε λέγουσα, ὅτι μεθ᾽ ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας. τοῦτο ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ χαροποιὸν αὐτῆς ἐπιδιδοῦσα. οἱ δὲ μαθηταὶ τοῦ θαύματος ἐκπλαγέντες. αὐτὶ τοῦ κύριε ἰησοῦ χριστέ. παναγία θεοτόκε βοήθει ἡμῖν ἀνεκραύγασαν. εἶτα περὶ τῷ τάφῳ προσελθόντες, καὶ μὴ εὑρόντες τὸ πανάγιον αὐτῆς σῶμα, ἐπείσθησαν ἀληθῶς, ὅτι σύσσωμος ζῶσα τριήμερος ὡς ὁ υἱὸς αὐτῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστᾶσα, καὶ μεταστᾶσα, εἰς οὐρανοὺς μεταβέβηκεν. σὺν χριστῷ βασιλεύουσα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Ἡ τῆς γυναικὸς τάξις ὥρας ὧδε πως ἔχει.

εὐχαριστοῦντος, ἐλάμβανον τὸ τμῆμα τοῦ ἄρτου ὃ εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἐπικέκληκε μοῖραν. τοῦτο δὲ ὑψοῦντες, ἔλεγον. δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι. καὶ αὖτις τὸ μέγα τὸ ὄνομα, τὸ χριστὸς ἀνέστη ἕως τῆς ἀναλήψεως. ἐκτοτε δὲ, μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας τριάδος. κύριε ἰησοῦ χριστὲ βοήθει ἡμῖν. καὶ ταῦτα μὲν ἐπιτελεῖτο οὕτως. ἐποίει δὲ καὶ τῶν ἕκαστος αὐτῶν ἔνθα ἔτυχε, μέχρι τῆς κοιμήσεως τῆς θεοῦ. ὅτε δὲ τὴν παγκόσμιον σύναξιν διὰ νεφελῶν ἐποιήσαντο διὰ τὴν τῆς θεοτόκου δεσποίνης μετάστασιν, τὰ εἰκότα τελέσαντος. μετὰ τὴν ταφὴν αὐτῆς δηλονότι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ παραμυθίαν ποιούμενοι, καὶ μετὰ τὸ ἄριστον ἀναστάντες, τὸ τμῆμα τοῦ ἄρτου τοῦ εἰς ὄνομα κυμένου χριστοῦ κατὰ τὸ εἰωθὸς ἀνυψώ

ἐλέησον. κύριε ἐλέησον. Ὁ ἱερεύς.

Εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῶν αὐτοῦ πλουσίων δωρεῶν. τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς παναγίας, ὅπως γέγονε. καὶ διατί.

Μετὰ τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ φρικτὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος κάθοδον, καὶ ἕως τοῦ μερισμοῦ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, διὰ τὸ κήρυγμα ἦσαν πάντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδόν. καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν ἐν τῷ ἀρίστῳ ἀνακεκλιμένοι. ἀφιέντες κενὸν τόπον, ἐν τούτῳ προσκεφάλαιον ἐπίθεσαν. καὶ ἄνω τῷ προσκεφαλαίῳ τμῆμα ἄρτου. ἐξ οὗ ἤσθιον εἰς μοῖραν χριστοῦ. μετὰ δὲ τὸ ἄριστον ἀνιστάμενοι καὶ εὐχόμενοι καὶ

ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαβίδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου. καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἐζήτησα ἀγαθά σοι.

Τρισάγιον. παναγία τριάς, σὺν τῷ πάτερ ἡμῶν. καὶ εἰ μὲν ἐστι δεσποτικὴ ἑορτὴ, λέγεται τὸ κοντάκιον αὐτῆς. εἰ δ' οὖν, ταῦτα.

Ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου παραγενόμενος σωτὴρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Δόξα. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις κύριε πάντων τῶν ἁγίων.

[illegible] κύριε ἐλέησον [illegible]

Καὶ μετὰ τὸ καταλαβεῖν πάντας λέγει ὁ ἱερεύς.

Εἰς τὰς πολλὰς πρεσβείας τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. *Εἶτα, τό.*

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον κυρίου πορευσώμεθα. ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί. φυλαὶ κυρίου μαρτύριον τοῦ ἰσραήλ. Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου. ὅτι ἐκεῖ

πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἶτα, τὸ,

Μ ακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ θεοτόκε παρθένε. ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος χριστὸς ὁ θ͂ς ἡμῶν, χωρηθῆναι ηὐδόκησε. μακάριοί ἐσμεν καὶ ἡμεῖς προστασίαν σε ἔχοντες. ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται. διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κ͂ς μετὰ σοῦ.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ,

Ἄ ξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν θεοτόκον τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν. τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν σεραφίμ. τὴν ἀδιαφθόρως θεὸν λόγον τεκοῦσαν. τὴν ὄντως θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Δόξα σοι κύριε. Δόξα σοι ἅγιε. Δόξα σοι βασιλεῦ, ὅτι ἔδωκας ἡμῖν βρώματα εἰς εὐφροσύνην. πλήρωσον ἡμᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου, ἵνα εὑρεθῶμεν ἐνώπιόν σου εὐάρεστοι, καὶ μὴ αἰσχυνόμενοι, ὅταν ἀποδώσῃς ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν. κύριε ἐλέησον, κύριε ἐλέησον, κύριε εὐλόγησον, καὶ βαλὼν μετάνοιαν ὁ μέλλων ὑψῶσαι τὴν παναγίαν, λέγει οὕτως. Εὐλογεῖτε πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. οἱ ἡμεῖς. ὁ θεὸς συγχωρήσει καὶ ἐλεήσει σε. καὶ λαβὼν τὴν παναγίαν ἄκροις δακτύλοις τῶν χειρῶν ὑψοῖ αὐτὴν μικρόν. λέγων μεγαλοφώνως. Μέγα τὸ ὄνομα. καὶ ἡμεῖς. τῆς ἁγίας τριάδος. καὶ αὐτὸς ἐκφωνεῖ. Παναγία θεοτόκε βοήθει ἡμῖν. καὶ ἡμεῖς. Ταῖς αὐτῆς

Δόξα καὶ νῦν. κύριε ἐλέησον ἐκ τρίτου. καὶ ὁ ἱερεὺς εὐλογεῖ τὰ παρατιθέμενα, καὶ λέγει τὴν εὐχὴν τῆς τραπέζης.

Χριστὲ ὁ θεός, εὐλόγησον τὴν βρῶσιν, καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι ἅγιος εἶ πάντοτε. νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Καὶ μετὰ τὸ γεύσασθαι, ποιοῦντος τοῦ διακονητοῦ στίχον, ἀναστάμενοι λέγομεν.

Εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ νεότητος ἡμῶν. ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, ἵνα πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύωμεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. μεθ' οὗ σοι δόξα πρέπει. κράτος, τιμή, καὶ προσκύνησις, σὺν ἁγίῳ πνεύματι. εἰς τοὺς αἰῶ-

Ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερ̀ραγμένους. οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς κς̄ πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς. φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἐξολοθρεύσει. Αἴνεσιν κῦ λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλοσύ-
νην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλή-
θους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται,
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.
οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος, μακρό-
θυμος καὶ πολυέλεος. χς κύριος τοῖς
σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ, ἐπὶ
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησά-
σθωσάν σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου. καὶ
οἱ ὅσιοί σου, εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς
βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυνα-
στείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου,
καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς
βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου, βα-
σιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δε-
σποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
πιστὸς κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ,
καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

κλαυθμῶνος εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο. καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν, πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν σιών. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. ἐνώτισαι ὁ θεὸς ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας. ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν, ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριος, ὁ θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει. Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος, ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Μετὰ τὸ εὐλογητὸν, Βασιλεῦ οὐράνιε. τρισάγιον. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν, κύριε ἐλέησον, ιβ΄. τὸ δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ γ΄, εἶτα τοὺς ψαλμούς.

ὩΣ ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων, ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου. Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα. καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου. εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ ἐστὶν ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί. ἀναβάσεις, ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ

πάντων, καὶ τὸ μέγα τὸ ὄνομα προσειπόντες. ὢ θαύματος παραδόξου ἡ νεκρὰ ὡσπερ ζῶσα μετὰ νεφέλης καὶ φωτοποιῶν ἀγγέλων παρισταμένων αὐτῇ, ἐπὶ τὸ ἀέρι ὑπερφαίνεται. χαίρετε λέγουσα, ὅτι μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας. τοῦτο ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ χαροποιὸν αὐτῆς ὑπεριδοῦσα. οἱ δὲ μαθηταὶ τοῦ θαύματος ἐκπλαγέντων. ἀντὶ τοῦ κύριε ἰῦ χε̄. παναγία θεοτόκε βοήθει ἡμῖν ἀνεκραύγασαν. εἶτα περὶ τάφῳ προσελθόντων, καὶ μὴ εὑρόντες τὸ πανάγιον αὐτῆς σῶμα, ἐπείσθησαν ἀληθῶς, ὅτι σύσσωμος ζῶσα τριήμερος ὡς ὁ υἱὸς αὐτῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστᾶσα, καὶ μεταστᾶσα, εἰς οὐρανοὺς μεταβέβηκεν. σὺν χριστῷ βασιλεύουσα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ τῆς γυναικὸς τάξις ὅρους ὃ δίκαιος ἔχει.

εὐχαριστοῦντων, ἐλάμβανον τὸ τμῆμα
τοῦ ἄρτου ὃ εἰς τὴν τοῦ κυρίου ὑπερεκέκλη
το μοῖραν. τοῦτο δὲ ὑψοῦντες, ἔλεγον. δό
ξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. δόξα πα-
τρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι. καὶ αὐτί
κα μέγα τὸ ὄνομα, τὸ χριστὸς ἀνέστη ἕως
τῆς ἀναλήψεως. ἔκτοτε δὲ, μέγα τὸ ὄνο
μα τῆς ἁγίας τριάδος. κύριε ἰησοῦ χριστὲ βοήθει
ἡμῖν. καὶ ταῦτα μὲν ἐπελεῖτο οὕτως.
ἐποίει δὲ καὶ τοῦτο ἕκαστος αὐτῶν ὅπου
ἔτυχε, μέχρι τῆς κοιμήσεως τῆς θεοῦ·
ὅτε δὲ τὴν παγκόσμιον σύναξιν διὰ
νεφελῶν ἐποιήσαντο διὰ τὴν τῆς θεοτό
κου δεσποίνης μετάστασιν, τὰ εἰκότα
τελεσάντων. μετὰ τὴν ταφὴν αὐ-
τῆς δηλονότι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ παραμυ
θίαν ποιούμενοι, καὶ μετὰ τὸ ἄριστον ἀνα
στάντες, τὸ τμῆμα τοῦ ἄρτου τοῦ εἰς ὄνο
μα κυμένου χριστοῦ κατὰ τὸ εἰωθὸς ἀνυψώ

ἐλέησον. κύριε ἐλέησον. ὁ ἱερεύς.

Εὐλογητὸς ὁ θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῶν αὐτοῦ πλουσίων δωρεῶν. τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς παναγίας, ὅπως γέγονε. καὶ διατί.

Ἐπεὶ τὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἰῦ χῦ φρικτὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος κάθοδον, καὶ ἕως τοῦ μερισμοῦ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, διὰ τὸ κήρυγμα ἦσαν πάντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδόν. καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν ἐν τῷ ἀρίστῳ ἀνακεκλιμένοι. ἀφιέντες κενὸν τόπον, ἐν τούτῳ προσκεφάλαιον ἐπίθεσαν. καὶ ἄνω τοῦ προσκεφαλαίου τμῆμα ἄρτου. διὰ τὸ ἴδιον εἰς μοῖραν χριστοῦ. μετὰ δὲ τὸ ἄριστον ἀνιστάμενοι καὶ εὐχόμενοι καὶ

ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαβίδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου. καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίων μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Τρισάγιον. παναγία τριάς, σὺν τῷ πάτερ ἡμῶν. καὶ εἰ μὲν ἔστι ἀποστολικὴ ἑορτή, λέγεται τὸ κοντάκιον αὐτῆς· εἰ δ' οὖν, ταῦτα.

[illegible] Ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου παραγενόμενος σωτήρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Δόξα. Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. καὶ νῦν. Τῇ πρεσβείᾳ κύριε πάντων τῶν ἁγίων.

[illegible] κύριε ἐλέησον. κυρι[illegible]

Καὶ μετὰ τὸ μεταλαβεῖν πάντας λέγει ὁ ἱερεύς.

Εἰς τὰς πολλὰς πρεσβείας τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶμ θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησομ καὶ σῶσομ ἡμᾶς.

Ἐλεήμωμ καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Εἶτα, τό.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον κυρίου πορευσόμεθα. ἑστῶτες ἦσαμ οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί. φυλαὶ κυρίου μαρτύριομ τοῦ ἰσραήλ. Τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου. ὅτι ἐκεῖ

πρεσβείαις ὁ θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἶτα, τὸ,

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ θεοτόκε παρθένε. ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ηὐδόκησε. μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς προστασίαν σε ἔχοντες. ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται. διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ.

Εἶτα ψαλλομένη. τὸ,

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν θεοτόκον τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν. τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν σεραφίμ. τὴν ἀδιαφθόρως θεὸν λόγον τεκοῦσαν. τὴν ὄντως θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Δόξα σοι κύριε. Δόξα σοι ἅγιε. Δόξα σοι βασιλεῦ, ὅτι ἔδωκας ἡμῖν βρώματα εἰς εὐφροσύνην. πλήρωσον ἡμᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου, ἵνα εὑρεθῶμεν ἐνώπιόν σου εὐάρεστοι, καὶ μὴ αἰσχυνόμενοι, ὅταν ἀποδώσῃς ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν. κύριε ἐλέησον, κύριε ἐλέησον, κύριε εὐλόγησον, καὶ βαλὼν μετάνοιαν ὁ μέλλων ὑψῶσαι τὴν παναγίαν, λέγει οὕτως. Εὐλογεῖτε πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. ὦ ἡμεῖς. ὁ θεὸς συγχωρήσει καὶ ἐλεήσει σε. καὶ λαβὼν τὴν παναγίαν ἄκροις δακτύλοις τῶν χειρῶν ὑψοῖ αὐτὴν μικρόν. λέγων μεγαλοφώνως. Μέγα τὸ ὄνομα. καὶ ἡμεῖς. τῆς ἁγίας τριάδος. καὶ αὐτὸς σταυροειδῶς. Παναγία θεοτόκε βοήθει ἡμῖν. καὶ ἡμεῖς. Ταῖς αὐτῆς

Δόξα καὶ νῦν. κύριε ἐλέησον ἐκ τρίτου. καὶ ὁ ἱερεὺς. εὐλογεῖ τὰ παρατεθέμενα, καὶ λέγει τὴν εὐχὴν τῆς τραπέζης.

Ἐ ὁ θεὸς, εὐλόγησον τὴν βρῶσιν, καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι ἅγιος εἶ πάντοτε. νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Καὶ μετὰ τὸ γεύσασθαι, ποιοῦντος τοῦ διακονητοῦ στιχόν, ἀνιστάμενοι λέγομεν.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ νεότητος ἡμῶν. ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, ἵνα πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύοιμεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. μεθ' οὗ σοι δόξα πρέπει. κράτος, τιμή, καὶ προσκύνησις, σὺν ἁγίῳ πνεύματι. εἰς τοὺς αἰῶ-

Υ'ποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς κατα-
πίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς
κατεῤῥαγμένους. οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων
εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν
τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. ἀνοίγεις
σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν
ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος κύριος ἐν πά-
σαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶ-
σι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς κύριος πᾶσι
τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς
ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Θέ-
λημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ
τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται καὶ σώ-
σει αὐτούς. Φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς
ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ἁ-
μαρτωλοὺς, ἐξολοθρεύσει. Αἴνεσιν κυρίου
λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶ-
σα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλοσύ-
νην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλή-
θους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται.
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.
οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος, μακρό-
θυμος καὶ πολυέλεος. χρηστὸς κύριος τοῖς
σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ, ἐπὶ
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησά-
σθωσάν σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου. καὶ
οἱ ὅσιοί σου, εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς
βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυνα-
στείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου,
καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς
βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου, βα-
σιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δε-
σποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
πιστὸς κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ,
καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν. Δόξα καὶ νῦν. καὶ γίνεται ἀπόλυσις. Πρὸ τῆς τροφῆς, ὑμνοῦν δὲ αὖθις τὸν κτίστην. Ἐρχόμενοι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν, λέγομεν.

Ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ, οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου, ἀπαγγελοῦσι. τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται, καὶ τὴν δύναμιν τῶν

τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεί
λη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἔκκλι-
νον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν.
ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν. ὀφ
θαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους. καὶ ὦτα αὐ
τοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. πρόσωπον δὲ
κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ κύριος εἰσή
κουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψε
ων αὐτῶν, ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς κύριος
τοῖς συντετριμμένοις τῇ καρδίᾳ, καὶ
τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. πολ
λαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πα-
σῶν αὐτῶν, ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κς. Φυλάσσει
κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν. ἓν ἐξ αὐ
τῶν οὐ συντριβήσεται, Θάνατος ἁμαρτω
λῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δί-
καιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται

ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλί-
ψεών μου ἐρρύσατό με. προσέλθετε πρὸς
αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσω-
πα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. οὗτος ὁ
πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ κύριος εἰσήκου-
σεν αὐτοῦ. καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτοῦ, ἔσωσεν αὐτόν. παρεμβαλεῖ ἄγ-
γελος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐ-
τόν. καὶ ῥύσεται αὐτούς. γεύσασθε καὶ
ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος. μακάριος ἀ-
νὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. φοβήθητε τὸν
κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν
ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, πλού-
σιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν. οἱ δὲ
ἐκζητοῦντες τὸν κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται
παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε τέκνα ἀκού-
σατέ μου. φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς.
τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν ἀ-
γαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; παῦσον

ἡ προσκυνοῦσα ἀεὶ θεοτόκε τῶν ἡμῶν
τῶν σε. Τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. ἐπεὶ
ἔστι τεσσαρακοστὴ τὴν τιμιωτέραν τῶν
χερουβείμ. Ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλόγησον πά-
τερ. Ὁ ἱερεύς. Ὁ θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς,
καὶ τὰς τετυπωμένας μετανοίας. εἶ-
τα, τρισάγιον, παναγία τριάς. Πάτερ
ἡμῶν. κύριε ἐλέησον ιβ΄. Εἴη τὸ ὄνομα
κυρίου εὐλογημένον. καὶ τὸν ψαλμόν. εἰ δ'
οὐκ ἔστι τεσσαρακοστή, μετὰ τὸ κύριε ἐλέη-
σον, μ΄. εὐθύς, τὸ εἴη τὸ ὄνομα κυρίου, ἐκ γ΄
τοῦ. Δόξα καὶ νῦν.

Εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.
διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στό-
ματί μου. ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεθήσεται
ἡ ψυχή μου. Ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ
εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν κύριον
σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν κύριον καὶ

τοῦ. διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ σαββάτῳ, ὅτε [illegible] τὰ τῶν ἁγίων [illegible] μνημόνευμα [illegible] προστάξομεν. ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε. Τοῦτο δὲ λέγεται καθ' ἑκάστην, ἐκ τοῦ σαββάτου.

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε. μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν,

τῇ δυνάμει σου σὺ πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν. νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων. τὴν συμμαχίαν ἔχουσι τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Τῇ πέμπτῃ, τῶν ἁγίων ἀποστόλων. ἦχος, β.

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν μαθητῶν σου κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου ἀνάπαυσιν. τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου νικολάου. ἦχος, γ. Η παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς μύροις ἅγιε ἱερουργὸς ἀνεδείχθης. τοῦ χριστοῦ γὰρ ὅσιε τὸ εὐαγγέλιον πληρώσας. ἔθηκας τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ λαοῦ σου. ἔσωσας τοὺς ἀθώους, ἐκ τοῦ θανά-

πρὸς τὸ ἀπαύγασμα ∸

Τῇ Β, κοντάκιον τῶν ἀσωμάτων. ἦχος. Β.

Ἀρχιστράτηγοι θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης τῶν ἀγγέλων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγοι ∸

Τῇ τρίτῃ, τοῦ προδρόμου, κοντάκιον. ἦχος, Β. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα θεοῦ, καὶ πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κάραν τὴν σὴν ὡς ῥόδον ἱερώτατον ἐκ τῆς γῆς εὑράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν. καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν ∸ Τῇ τετράδι καὶ τῇ παρασκευῇ, τοῦ σταυροῦ. ἦχος, Δ.

Ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ, ἑκουσίως τῇ ἐπωνύμῳ σου, καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι χριστὲ ὁ θεός, εὔφρανον ἐν

Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ δεσποτικὴ ἑορτή, λέγομεν. τὸ ταύτης κοντάκιον. εἰ δὲ τύχῃ καὶ ἅγιος ἑορταζόμενος γίνεται τῷ, λέγεται πρῶτον τὸ τοῦ ἁγίου δόξα. καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς. εἰ δ' ἀλληλούια ἐψάλη, ἢ οὐκ ἔστι δεσποτικὴ ἑορτή, λέγε πρῶτον, τὸ τῆς μεταμορφώσεως. εἶτα, τὸ τῆς ἡμέρας, τῇ δευτέρᾳ, τῶν ἀσωμάτων δόξα. Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον χριστέ. καὶ νῦν. προστασία τῶν χριστιανῶν. ὡσαύτως, τῇ τρίτῃ, τοῦ προδρόμου, καὶ καθεξῆς. Τὸ τῆς μεταμορφώσεως.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ μαθηταί σου, τὴν δόξαν σου χριστὲ ὁ θεὸς ἐθεάσαντο. ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἑκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ πα-

τῶν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος
αἰῶνος, Ἀμήν.

Ἀνου, ἄφου συγχώρησον ὁ θεὸς τὰ παρα-
πτώματα ἡμῶν. τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ
ἀκούσια. τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ. τὰ ἐν
γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ. τὰ ἐν νυκτὶ, καὶ ἐν
ἡμέρᾳ. τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν. τὰ
πάντα μοι συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγια-
σθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασι-
λεία σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς
ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον, δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις
ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πει-
ρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πο-
νηροῦ. ἀμήν.

σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντας ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ ποντίου πιλάτου. καὶ παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς, καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. καὶ εἰς τὸ πνεῦμα, τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ, καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν, εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. προσδοκῶ ἀνάστα-

τὰ πρόσωπα ἡμῶν, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει,
ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς ~ Δόξα.

Χορὸς ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων,
μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνά-
μεων. ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει, ἅγιος, ἅγιος,
ἅγιος κύριος σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρα
νὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου ~ Καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἕνα θν̄, πατέρα παντο-
κράτορα ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρα-
τῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. καὶ εἰς
ἕνα κν̄ ἰν̄ χν̄, τὸν υἱὸν τοῦ θῦ τὸν μονο-
γενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, πρὸ
πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτὸς θεὸν
ἀληθινὸν, ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ. Γεννηθέντα
οὐ ποιηθέντα ὁμοούσιον τῷ πατρί,
δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. τὸν δι᾽ ἡ-
μᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν. ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν, πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Εἰ μὲν ἔστι, μ΄. ἑνούμενοι οἱ δύο χοροί, ψάλλουσι μετὰ μέλους τὸ μνήσθητι ἡμῶν. καὶ μετάνοιαν α΄, εἰς τὸ καθ' ἓν· εἰ δ' οὖν χύμα. Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χ ράνιος, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Στίχος.

5 Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε. καὶ

οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι. μετὰ δὲ τὸ τέλος τῶν στίχων, ἑνουμένων τῶν δύω χορῶν, λέγουσιν οὕτως. μνήσθητι ἡμῶν κύριε. ἐκφώνως. ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν καὶ ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ θεός σου σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ θεοῦ ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι, ἐκ τῆς ἁγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας. ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε χριστὲ ὁ θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας. εἷς ὢν τῆς ἁγίας τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰδέναι χρή, ὅτι τῇ μεγάλῃ μ΄. οὐ λέγομεν τοὺς τῶν τυπικῶν ψαλμούς. ἀλλὰ μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς, Δέσποτα κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἄρχεται ὁ τεταγμένος χορὸς οὕτως. μνήσθητι ἡμῶν κύριε· μετὰ μέλους, εἰς ἦχον πλ. δ΄. καὶ εὐθὺς μακάριοι οἱ πτωχοί.

υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, αἰνέσω κύριον
ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω. Μὴ πεποίθατε ἐπ᾽ ἄρ-
χοντας ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτη-
ρία. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν ἐκεί-
νῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ
διαλογισμοὶ αὐτοῦ. Μακάριος οὗ ὁ
θεὸς Ἰακὼβ, βοηθὸς αὐτοῦ. ἡ ἐλπὶς αὐ-
τοῦ, ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ. Τὸν ποιή-
σαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασ-
σαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυ-
λάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦν-
τα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα
τροφὴν τοῖς πεινῶσι. Κύριος λύει πεπεδη-
μένους, κύριος σοφοῖ τυφλούς, κύριος ἀνορθοῖ
κατερραγμένους, κύριος ἀγαπᾷ δικαί-
ους, κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

ἔτι, τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ, ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, πάντων δεσπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν κύριον, πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ. δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Δόξα τῷ πατρὶ καὶ τῷ

μωϋσῇ. τοῖς ὑοῖς ἰσραὴλ, τὰ θελήματα
τα αὐτοῦ. οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων
ὁ κύριος. μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος,
οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ. οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας
ἡμῶν, ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ
τῆς γῆς, ἐκραταίωσε κύριος, τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθ' ὅ-
σον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν
ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ ὑοὺς, ᾠκτείρησε
κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν. ὅτι αὐτὸς
ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν. ἐμνήσθη, ὅτι
χοῦς ἐσμέν. Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ
ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως
ἐξανθήσει. ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐ-
τῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει. καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται

ἈΡΧΗ͂ ΤΩ͂Ν ΤΥΠΙΚΩ͂Ν
λέγε οὕτως.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον,
εὐλογητὸς εἶ κύριε.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ πάν
τα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐ
τοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδό-
σεις αὐτοῦ. Τὸν εὐιλατεύοντα, πά-
σας τὰς ἀνομίας σου. τὸν ἰώμενον, πά
σας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον
ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου. τὸν στεφανοῦν-
τά σε, ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμ
πιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμί-
αν σου. ἀνακαινισθήσεται, ὡς ἀετοῦ
ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύ
ριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμέ-
νοις. Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, τῷ

τῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σοῦ τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας. ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς, ἵνα πρὸς σὲ διὰ παντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον, καὶ ἀΐδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ κύριος ὃ ψάλλεται, τὰ τυπικὰ λέγομεν ὧδε. εἰ δὲ ἀλληλούια, ὑπέρθες αὐτὰ μετὰ τὴν πρώτην ὥραν.

μετὰ τῆς μεγάλας τρεῖς μετανοίας, μετὰ καὶ τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ. καὶ εὐθὺς τὴν παροῦσαν εὐχὴν, τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Θεὲ καὶ κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης
κτίσεως δημιουργὲ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀ-
νεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου υἱὸν,
τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καταπέμ-
ψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν. καὶ
διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σταυροῦ τὸ χειρόγρα-
φον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας, καὶ
θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ
ἐξουσίας τοῦ σκότους αὐτὸς δέσπο-
τα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν
τῶν ἁμαρτωλῶν, τὰς εὐχαριστηρίους
ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις. καὶ
ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου
καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάν-
των τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρα-

εἰμι καὶ πένης. ὁ θεὸς βοήθησόν μοι. βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ, κύριε μὴ χρονίσῃς.
Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν. καὶ τὰ παρόντα τροπάρια.
Σ ῶσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος. καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα. Δόξα.
Τ ὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι κύριε. καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα. Καὶ νῦν.
Τ αῖς πρεσβείαις κύριε, πάντων τῶν ἁγίων. καὶ τῆς θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.
Τὸ, κύριε ἐλέησον, μ'. δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου εὐλόγησον πάτερ. ὁ ἱερεύς. Δι' εὐχῶν. εἶτα ποιεῖ

καὶ κιθάρα. ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.
ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε, ψα-
λῶ σοι ἐν ἔθνεσιν, ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν
οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νε-
φελῶν, ἡ ἀλήθειά σου. ὑψώθητι ἐπὶ
τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν ἡ δόξα σου.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου, πρόσχες, κύριε
εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυν-
θήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦν-
τες τὴν ψυχήν μου. ἀποστραφήτωσαν εἰς
τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βου-
λόμενοί μοι κακά. ἀποστραφήτωσαν
παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές
μοι εὖγε εὖγε. ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐ-
φρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζη-
τοῦντές σε ὁ θεός. καὶ λεγέτωσαν διὰ-
παντός. μεγαλυνθήτω ὁ θεὸς, οἱ ἀγα-
πῶντες τὸ σωτήριόν σου. ἐγὼ δὲ πτωχός

παρέλθοι ἡ ἀνομία. κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον, τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με. Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων. ἐκοιμήθην τεταραγμένος. υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν, ὅπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα. Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Παγίδα ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου. Ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεὸς, ἑτοίμη ἡ καρδία μου ᾄσομαι, καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου. ἐξεγέρθητι ψαλτήριον

χήν μου, ὑπὲρ τοῦ μηδενὸς σώσεις αὐ-
τούς. ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις. ὁ θεὸς
τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι. ἔθου τὰ
δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν
τῇ ἐπαγγελίᾳ σου. ἐπιστρέψουσιν οἱ
ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ
ἐπικαλέσωμαί σε. ἰδοὺ ἔγνων, ὅτι θεός
μου εἶ σύ. ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα.
ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον. ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλ-
πισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄν-
θρωπος. ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς εὐχαί, ἃς ἀπο-
δώσω αἰνέσεώς σου, ὅτι ἐρρύσω τὴν
ψυχήν μου ἐκ θανάτου. τοὺς ὀφθαλ-
μούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας
μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐαρεστήσω ἐνώ-
πιον κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων:~
Ἐλέησόν με ὁ θεὸς ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ
σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου. καὶ ἐν τῇ
σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ

εἴρηται, εἰ ἔστι μ, καὶ ἀπόλυσις.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚ-
της ὥρας.

Τὸ δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ τρίτου, καὶ τοῦ ψαλμός.

Ε'λέησόν με ὁ θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος. ὅλην τὴν ἡμέραν, πολεμῶν, ἔθλιψέ με. κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν. ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους. Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι. Ε'γὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ. Ε'ν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου. ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ. ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο. κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν. παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν. αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι. Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυ-

ζοντες τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ γαβριὴλ ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Ταῦτα λέγονται, τῇ δευτέρᾳ, τῇ τρίτῃ, καὶ τῇ πέμπτῃ ὅτε οὐκ ἔχει ἡ ἡμέρα κοντάκιον. τὸ δὲ ὑπόστατανμένον, λέγεται τῇ τετράδι, καὶ τῇ παρασκευῇ. ἦχος β΄. σταυροθεοτοκίον.

ν΄ Πρὸ δεδοξασμένη ὑπάρχεις θεοτόκε, καὶ σὲ ὑμνοῦμεν. διὰ γὰρ τοῦ σταυροῦ τοῦ υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ᾅδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν. τὸν παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. διὸ εὐχαριστοῦντες, δοξολογοῦμεν ὡς κραταιὸν χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Τὸ, κύριε ἐλέησον, μ΄. Ἡ εὐχή. ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρᾳ. μεθ᾽ ἣν κύριε ἐλέησον, γ΄. δόξα καὶ νῦν. τὴν τιμιωτέραν. Μετανοίας. ὡς

ἡμῶν, καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα, εἰς ἦχον δεύτερον.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς χριστὲ ὁ θεός. ἐπὶ σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας. ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα, κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ. αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν χριστὲ ὁ θεός. βουλήσει γὰρ εὐδόκησας ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι, χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον. Καὶ νῦν θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς θεοτόκε. βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα. δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου. εἰς σὲ γὰρ ἐλπί-

διαφύλαξον χε ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς. στίχ. α'
Ἐνώπισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν μου.
Ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα. στίχος, β'.
Δόξα καὶ νῦν. θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα. σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, δυσώπησον θεοτόκε παρθένε. πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις μητρὸς, πρὸς εὐμένειαν δεσπότου, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς, οἱ οἰκτιρμοί σου κύριε ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα. βοήθησον ἡμῖν ὁ θς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον παναγία τριάς. πάτερ

χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν. σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ. μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει. ἐξελοῦμαι αὐτὸν καὶ δοξάσω αὐτόν. μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἀλληλούια. ἐκ γ'. καὶ εἰ μὲν ψάλλεται τὸ, ὁ κύριος, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας τροπάριον, εἰ δὲ ἄλλα λῶα. τὸ παρὸν τροπάριον, ἦχος β'.

Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ σταυρῷ προσηλώσας τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ ἀδὰμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον,

γίδος θηρευόντων, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι. καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου. πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ κύριε ἡ ἐλπίς μου. τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. ἐπὶ

χειρῶν

τὸν θεόν. ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν
τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν δια-
θήκην αὐτοῦ. διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀρ-
γῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν
αἱ καρδίαι αὐτῶν. ἡπαλύνθησαν
οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοί
εἰσι βολίδες. Ἐπίρριψον ἐπὶ κύριον τὴν
μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέ-
ψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ
δικαίῳ. Σὺ δὲ ὁ θεὸς κατάξεις αὐτοὺς
εἰς φρέαρ διαφθορᾶς. Ἄνδρες αἱμά-
των καὶ δολιότητος, οὐ μὴ ἡμισεύσω-
σι τὰς ἡμέρας αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ κύριε,
ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν
σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσε-
ται. Ἐρεῖ τῷ κυρίῳ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ
καταφυγή μου. ὁ θεός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ'
αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ πα-

καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημό
νησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ
ἄνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου,
ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλυκανάς μοι ἐδέσμα
τα. ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν
ἐν ὁμονοίᾳ. Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ'
αὐτοὺς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου
ζῶντες. ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροι-
κίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ
πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ κύριος εἰσή
κουσέ μου ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ με-
σημβρίας, διηγήσομαι καὶ ἀπαγγε-
λῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου
λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου
ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολ-
λοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί. εἰσακούσεται ὁ
θεὸς, καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς, ὁ ὑπάρ-
χων πρὸ τῶν αἰώνων. Οὐ γάρ ἐστιν αὐ-
τοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν

ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν γὰρ ἐν ὀργῇ ἐνεκό-
τουν μοι. ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν
ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ'
ἐμέ. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ,
καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. καὶ εἶπα τίς
δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς,
καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω.
Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλί-
σθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσεδεχόμην
τὸν θεὸν τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυ-
χίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος. Καταπόν-
τισον κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας
αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλο-
γίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς
κυκλώσει αὐτὴν, ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς.
ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ
ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλα-
τειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος. Ὅτι εἰ
ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν.

κοὺσον τῆς προσευχῆς μου. ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ᾽ ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου. ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσωμαι τῷ ὀνόματί σου κύριε ὅτι ἀγαθόν. ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με. καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Ενώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου. πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην, ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ, ὅτι ἐξέκλιναν

πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενοι, καταξιωθῶμεν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις παρουσίας. καὶ μὴ τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου συναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀκλαύστως ἐνέχησον θησαυρῶν. ὅτι εὐλογητὸς, καὶ αἰνετὸς ὑπάρχεις ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἑξῆς δὲ ὥρας ἄρχου τῆς ἕκτης.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ὁ ἱερεύς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ γ΄, μετανοίας τρεῖς. Καὶ ἀρχόμεθα τῆς ἕκτης ὥρας.

Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με. ὁ θεὸς εἰσα-

πατέρων. Τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, μετὰ καὶ τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ, εἶθ' οὕτως, τὴν παροῦσαν εὐχὴν μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου πνεύματος δωρεὰν τοῖς σοῖς μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις καταπέμψας. καὶ τὰ τούτων χείλη ἐκπυρίνων γλωσσῶν διανοίξας δυνάμει σου διάνοιξον καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰ χείλη, καὶ δίδαξον ἡμᾶς πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. κυβέρνησον ἡμῶν τὴν ζωήν, ὁ εὔδιος τῶν χειμαζομένων λιμὴν καὶ γνώρισον ἡμῖν ὁδὸν ἐν ᾗ πορευσόμεθα. πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ, τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν στήριξον ὀλισθηρόν. ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ

αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα.

Οἱ μάρτυρές σου κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν τοὺς στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἔχοντες τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον. ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράσει. αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν χριστιανῶν ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε. πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγοντες, ἄτρωτοι διαμένομεν. καὶ πάλιν ἁμαρτάνοντες. ἔχομεν σὲ πρεσβεύουσαν. διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμέν σοι, χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ. Τὸ κύριε ἐλέησον, μ'. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου εὐλόγησον πάτερ, ὁ ἱερεύς. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων

προσώπου ἐχθροῦ. παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας. σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Ὅτι σὺ ὁ θεὸς εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου. ἡμέρας ἐφ᾽ ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις. τὰ ἔτη αὐτοῦ, ἕως ἡμέρας γενεᾶς. καὶ γενεᾶς, διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει. οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας. τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Δόξα καὶ νῦν. τρισάγιον. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν ὅτι σοῦ. καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ᾽ ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ᾽ ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς

με. τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί με
ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Συνετιῶ
σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ
πορεύσῃ. ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλ-
μούς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡ-
μίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις. ἐν κημῷ καὶ
χαλινῷ, τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις,
τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. πολλαὶ
αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ· τὸν δὲ ἐλ-
πίζοντα ἐπὶ κύριον, ἔλεος κυκλώσει. εὐ-
φράνθητε ἐπὶ τὸν κύριον. καὶ ἀγαλλιᾶ-
σθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ
εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου,
πρόσχες τῇ προσευχῇ μου. ἀπὸ τῶν
περάτων τῆς γῆς, πρὸς σὲ ἐκέκραξα
ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου ἐν πέ-
τρᾳ ὕψωσάς με. ὡδήγησάς με, ὅτι ἐ-
γενήθης ἐλπίς μου. πύργος ἰσχύος ἀπὸ

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι,
καὶ ὧν ἀπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρ-
τίαι. Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσῃ-
ται κύριος ἁμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ
στόματι αὐτοῦ δόλος. ὅτι ἐσίγησα, ἐπα-
λαιώθη τὰ ὀστᾶ μου ἀπὸ τοῦ κράζειν με
ὅλην τὴν ἡμέραν. ὅτι ἡμέρας καὶ νυκ-
τὸς, ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου. ἐστρά-
φην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπα-
γῆναί μοι ἄκανθαν. τὴν ἀνομίαν μου
ἐγνώρισα. καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ
ἐκάλυψα. εἶπα ἐξαγορεύσω κατ' ἐ-
μοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ, καὶ σὺ ἀ-
φῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.
ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ
πᾶς ὅσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. πλὴν
ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν,
πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι. Σύ μου εἶ κατα-
φυγὴ, ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης

αὐλισθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀ-
γαλλίασις. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθη-
νίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. κύ-
ριε ἐν τῷ θελήματί σου, παρέσχου τῷ κάλ-
λει μου δύναμιν. Ἀπέστρεψας δὲ τὸ
πρόσωπόν σου καὶ ἐγενήθην τετα-
ραγμένος. πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι,
καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι. Τίς ὠφέ-
λεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαί-
νειν με, εἰς διαφθοράν; Μὴ ἐξομολογή-
σεταί σοι χοῦς, ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλή-
θειάν σου. Ἤκουσε κύριος καὶ ἠλέησέ με.
κύριος ἐγενήθη βοηθός μου. Ἔστρεψας
τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί. διέρρη-
ξας τὸν σάκκον μου. καὶ περιέζωσάς με
εὐφροσύνην. Ὅπως ἂν ψαλλῇ σοι ἡ
δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ. κύριε
ὁ θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογή-
σομαί σοι.

μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ἁγίου μακαρίου. Δέσποτα θεέ, πάτερ παντοκράτορ ἥτις ἐπεγέγραφη.

Τέλος τῆς τρίτης ὥρας.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ, ΤΗΣ αὐτῆς ὥρας.

Μετὰ τὸ εὐλογητὸν, τρισάγιον. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ οὗτος ψαλμός.

Ὑψώσω σε κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ. κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ καὶ ἰάσω με. κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου. Ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ψάλλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιοσύνης αὐτοῦ. ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ. Τὸ ἑσπέρας αὐλι-

λοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω τὸν υἱὸν
σὲ ποθοῦσιν γνῶσιν σαυτῶν οἰκτίρ-
μον, ἵνα συνημμένοι σε ὑμνῶμεν, καὶ
δοξολογῶμεν τὸ πανάγιον πνεῦμα.

καὶ νῦν.

Μ' Ἐλπὶς καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ
τῶν χριστιανῶν τὸ ἀκαταμάχητον τεῖ-
χος τῶν καταπονουμένων. ὁ λιμὴν ὁ
ἀχείμαστος, σὺ εἶ θεοτόκε ἄχραντε.
ἀλλ' ὡς τὸν κόσμον σώζουσα τῇ ἀπαύ-
στῳ πρεσβείᾳ σου. μνήσθητι καὶ ἡ-
μῶν παρθένε πανύμνητε.

Τὸ κύριε ἐλέησον μ'. ὁ ἐν παντὶ καιρῷ,
καὶ πάσῃ ὥρᾳ. μεθ' ὅν, κύριε ἐλέησον γ'.
Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν χε-
ρουβίμ. Ἐν ὀνόματι κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Καὶ εἰ ἔστι τεσσαρακοστῆ, ποιοῦμεν τὰς
μετανοίας ὡς προεγράφη. Μετὰ
δὲ τὴν τελευταίαν μετάνοιαν, λεγο-

ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν καθ᾽ ἡμέραν. κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ θεὸς τοῦ σώζειν.

προσόμοιον. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν ὅτι σοῦ καὶ τὰ προπάτορα ταῦτα.

Εὐλογητὸς εἶ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε δόξα σοι. Δόξα.

Ταχεῖαν καὶ σταθερὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάζειν τὰ πνεύματα ἡμῶν. μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι. μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσι, ἀλλ᾽ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. ἔγγισον ἡμῖν ἔγγισον ὁ πανταχοῦ, ὥσπερ καὶ τοῖς ἀποστό-

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα ἐκ τρίτου. Καὶ εἰ μὲν θεὸς κύριος λέγεται, λέγε τὸ τῆς ἡμέρας τροπάριον καὶ νῦν, θεοτοκίον τό, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. εἰ δὲ ἀλληλούϊα, λέγε τὸ παρὸν τροπάριον. πρὸς ἦχον πλ. β΄.

Κύριε ὁ τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο ἀγαθὲ μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν δεομένοις σου.

στίχος, πρῶτος.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός.

στίχος, β΄.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.

Δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε δέσποινα μετὰ τῶν ἀποστόλων, ἐλεηθῆναι τὰς

αὐτοῦ κληρονομήσει τὴν γῆν. Κραταίωμα κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν. ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου. καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι ἐπληθύνθησαν καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε. Λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν ἰσραήλ, ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Καὶ εὐθὺς τὸν ν΄.

Δόξα

θειάν σου, καὶ δίδαξόν με. ὅτι σὺ εἶ ὁ
θεὸς ὁ σωτήρ μου. καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην
τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν
σου κύριε. καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ
αἰῶνός εἰσιν. ἁμαρτίας νεότητός μου,
καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῇς. κατὰ τὸ
ἔλεός σου μνήσθητί μου, σὺ ἕνεκεν τῆς χρη-
στότητός σου κύριε. Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ
κύριος. διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτά-
νοντας ἐν ὁδῷ. ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρί-
σει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶ-
σαι αἱ ὁδοὶ κυρίου, ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς
ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ. καὶ
τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, Ἕνεκεν τοῦ ὀνόμα-
τός σου κύριε. καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρ-
τίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι. Τίς ἐστιν ἄνθρω-
πος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον νομοθετήσει αὐ-
τῷ ἐν ὁδῷ ᾗ ᾑρετίσατο. Η ψυχὴ αὐτοῦ
ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα

ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομ-
φαίας σοῦ, ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.
κύριε ἀπὸ ὀλίγον ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐ-
τοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. καὶ τῶν κεκρυμ-
μένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν.
ἐχορτάσθησαν ὑῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κα-
τάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν. ἐγὼ δὲ
ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώ-
πῳ σου. χορτασθήσομαι, ἐν τῷ ὀφθῆ-
ναί μοι τὴν δόξαν σου.

Πρὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου ὁ
θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα. μὴ καταισ-
χυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, μηδὲ καταγελα-
σάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου. καὶ γὰρ πάν-
τες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισ-
χυνθῶσιν. αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦν-
τες διακενῆς. Τὰς ὁδούς σου κύριε
γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δί-
δαξόν με. ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλή-

ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου.
ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ
θεός. Κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰ-
σάκουσον τῶν ῥημάτων μου. Θαυμά-
στωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων τοὺς ἐλπί-
ζοντας ἐπὶ σέ. ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ
δεξιᾷ σου φύλαξόν με κύριε ὡς κόρην
ὀφθαλμοῦ. Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων
σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώπου ἀ-
σεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. οἱ
ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον.
τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν. τὸ στόμα
αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν, ἐκβα-
λόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με. τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν
τῇ γῇ. ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοι-
μος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν
ἐν ἀποκρύφοις. Ἀνάστηθι κύριε πρόφθα-
σον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς

ὩΡΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΛΟΙΠΟΝ ἄρχου τῆς πρώτης.

Βασιλεῦ οὐράνιε, τρισάγιον, μετανοίας, γ. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ τρίτου, εἶτα τοὺς ψαλμούς.

Εἰσάκουσον, κύριε δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου. Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι. οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός. ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία, ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου, τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου, ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου, ἐν ταῖς τρίβοις σου,

καρδίας δέσποτα τῶν ἁπάντων. χάρισαι ἡμῖν ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ εὐαρεστῆσαί σοι διὰ φυλάττων ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ πάσης πονηρᾶς πράξεως. ῥυόμενος ἡμᾶς, ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως, πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου. τῶν ἀΰλων σου λειτουργῶν, καὶ ἐπουρανίων δυνάμεων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων. σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. Νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

δίδαξον ἡμᾶς τὰ σὰ μελετᾶν ἀεί, καὶ φθέγγεσθαι κρίματα. καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι διηνεκῶς, τῷ ἡμετέρῳ δεσπότῃ καὶ εὐεργέτῃ. τὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἔργα, πρὸς τὸ σὸν κατεύθυνον θέλημα, καὶ πρᾶξαι ἡμᾶς τὰ σοὶ εὐάρεστα καὶ φίλα εὐόδωσον. ἵνα καὶ διὰ τῶν ἀναξίων ἡμῶν, δοξάζηταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα. τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος τῆς μιᾶς θεότητός τε καὶ βασιλείας. ἡ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Εἶτα ἐπισυνάπτεται καὶ ταύτην, τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ ἐξαποστέλλων τὸ φῶς, καὶ πορεύεται. ὁ ἀνατέλλων τὸν ἥλιον ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, πονηρούς τε, καὶ ἀγαθούς, ὁ ποιῶν ὄρθρον καὶ φωτίζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς

ἡμῖν εὐλογημένη θεοτόκε. ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ αἰσχυνθῶμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. σὺ γὰρ εἶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ. ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλόγησον πάτερ. Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι. ποιοῦμεν μετανοίας μεγάλας, γ΄. μετὰ τῆς εὐχῆς ὡς διελάβομεν. εἶτα λέγομεν τὴν παροῦσαν εὐχὴν τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος. τὸ ἄναρχον καὶ ἀΐδιον φῶς, ὁ πάσης κτίσεως δημιουργός. ἡ τοῦ ἐλέους πηγή, τὸ τῆς ἀγαθότητος πέλαγος. καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, ἐπίφανον ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. κύριε λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, νοητὲ ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς σῆς εὐφροσύνης, τὰς ψυχὰς ἡμῶν πλήρωσον. καὶ

σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. Δόξα, καὶ νῦν. τρισάγιον, μετανοίας, γ'. παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν. καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα. εἰς ἦχον, πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς δεσπότῃ οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος. καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός σου πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. Καὶ νῦν. θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον

καιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ κέδρος
ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Πεφυ-
τευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, ἐν ταῖς αὐ-
λαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν. Ἔτι
πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι. καὶ
εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.
ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστιν ἀ-
δικία ἐν αὐτῷ.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο. Ἐνεδύσατο κς δύναμιν,
καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰ-
κουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἕτοιμος
ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε. ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε ἐπῆ-
ραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀροῦ-
σιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ
φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ
μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης. θαυμα-
στὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος. Τὰ μαρτύριά

ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν
χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι, ὡς ἐμεγαλύν-
θη τὰ ἔργα σου κύριε, σφόδρα ἐβα-
θύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου. Ἀνὴρ ἄ-
φρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συ-
νήσει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρ-
τωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος, σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα
κύριε. ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου κύριε, ὅτι
ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται καὶ δια-
σκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζό-
μενοι τὴν ἀνομίαν. καὶ ὑψωθήσεται
ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆ-
ρας μου, ἐν ἐλαίῳ πίονι. καὶ ἐπεῖδεν
ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου. καὶ
ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονη-
ρευομένοις, ἀκούσεται τὸ οὖς μου. Δί-

ἔκλιναν βασιλεῖαι. ἔδωκε φωνὴν αὐ-
τοῦ ὁ ὕψιστος. ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν
δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡ-
μῶν ὁ θ̅ς̅ ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ
ἔργα τοῦ θεοῦ. ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς
γῆς. ἀνταναιρῶν πολέμους, μέχρι τῶν πε-
ράτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει, καὶ
συνθλάσει ὅπλον. καὶ θυρεοὺς κατα-
καύσει ἐν πυρί. Σχολάσατε καὶ γνῶτε
ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος
τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν. ἀντιλήπτωρ
ἡμῶν, ὁ θεὸς ἰακώβ.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κ̅ῳ̅, καὶ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. Τοῦ
ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. Ἐν δε-
καχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ᾠδῆς, ἐν κι-
θάρᾳ. ὅτι εὔφρανάς με κύριε ἐν τῷ

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Τέλος τῆς πρώτης ὥρας.

Μεσώριον τῆς αὐτῆς ὥρας.

Μετὰ τὸν εὐλογητὸν, τρισάγιον. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τὸν ψαλμὸς.

Ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις. Βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη, ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν. ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ. ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται. Βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς, τὸ πρὸς πρωῒ, πρωΐ, ἐταράχθησαν ἔθνη

ὀνόματι κυρίου εὐλόγησον πάτερ. ὁ ἱε-
ρεὺς ἐκφωνεῖ, ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.
καὶ εἰ ἔστι τεσσαρακοστή, ποιοῦμεν τὰς γ΄.
μεγάλας μετανοίας λέγοντες τὴν προ-
γραφεῖσαν εὐχήν. κύριε καὶ δέσποτα
τῆς ζωῆς μου. ὁμοίως καὶ τὰς ἑτέρας
μικράς, ια΄. Εἶτα τὸ τελευταῖον,
γινόμεθα ὁμοῦ, ιε΄. Εἶτα, τρισάγιον,
παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν, τὸ κύριε
ἐλέησον, ιβ΄. καὶ τὴν παροῦσαν εὐχήν.

Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τὸ φωτίζον, καὶ
ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ᾽ ἡμᾶς τὸ
φῶς τοῦ προσώπου σου. ἵνα ἐν αὐτῷ
ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον καὶ κα-
τεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν, πρὸς
ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου. πρεσβεί-
αις τῆς παναχράντου σου μητρός, καὶ
πάντων σου τῶν ἁγίων, Ἀμήν.

ἡμῶν. Τῇ δὲ τετάρτῃ, καὶ παρασκευῇ, λέγε τοῦτο.

Τάχυ προκατάλαβε πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ἀνελε τῷ σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. γνώτωσαν πῶς ἰσχύει ὀρθοδόξων ἡ πίστις πρεσβείαις τῆς θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε. Τῷ σαββάτῳ τοῦτο.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι κύριε τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τὴν ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

Τῇ δὲ κυριακῇ, λέγομεν τὴν ὑπακοὴν τοῦ τυχόντος ἤχου, τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. τὸ κύριε ἐλέησον, γ΄. δόξα καὶ νῦν. τὴν τιμιωτέραν. ἐν

πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου, αἰνέσεώς σου κύριε. ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου. ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τρισάγιον. παναγία τριάς, σὺν τῷ πάτερ ἡμῶν. καὶ εἰ μὲν ἔστι τεσσαρακοστή, λέγε τὸ τοῦ ἁγίου κοντάκιον εἰ ἔχει. εἰ δὲ τυχούσης ἑορτῆς. καὶ τῇ μὲν δευτέρᾳ. τῇ τρίτῃ, καὶ τῇ ε', λέγε τὸ παρόν, ἦχος ς'.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ θεοῦ μητέρα, καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ στόματι θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν

Δόξα, καὶ νῦν. ἀλληλούϊα ἐκ γ΄. μετα-
νοίας, γ΄. καὶ εἰ μὲν ἔστι κύριος ἐψαλτοῦ,
λέγομεν, δόξα τῷ πατρί. τῆς ἡμέρας.
καὶ νῦν. Τίσι καλέσωμεν. τί δ' ἀλλη
λούϊα, λέγομεν τὸ πάτερ. εἰς ἦχον, πλ. Β΄.

Τὸ πρωῒ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ βα-
σιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου. στίχος, α΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε. στίχος Β΄.

Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κε. Δόξα καὶ.

Τίσι καλέσωμεν ὦ κεχαριτωμένη οὐρα-
νὸν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιο
σύνης. παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας
τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. παρθένον,
ὅτι ἔμεινας ἄφθορος. ἁγνὴν μητέρα,
ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγκάλαις υἱὸν τὸν πάν
των θεόν. αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
λόγιόν σου καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου

πᾶσα

μου. οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου
πρᾶγμα παράνομον. ποιοῦντας παρα-
βάσεις ἐμίσησα. οὐκ ἐκολλήθη μοι καρ-
δία σκαμβή. ἐκκλίνοντες ἀπ' ἐμοῦ τοῦ
πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν κατα-
λαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ,
τοῦτον ἐξεδίωκον. ὑπερηφάνῳ ὀφ-
θαλμῷ, καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ
συνήσθιον. οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πι-
στοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς
μετ' ἐμοῦ. πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώ-
μῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει. οὐ κατῴκει ἐν
μέσῳ τῆς οἰκίας μου, ποιῶν ὑπερηφυ-
φανίαν. λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυ-
νεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς
πρωΐας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρ-
τωλοὺς τῆς γῆς. τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ
πόλεως κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομέ-
νους τὴν ἀνομίαν ~

σθαι. Τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισόν
μοι, καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ
ἐν σοφίᾳ. Ἐπίστρεψον κύριε ἕως πότε,
καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.
Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου
κύριε καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφραν-
θημεν. ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
εὐφρανθείημεν. ἀνθ᾽ ὧν ἡμερῶν ἐτα-
πείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδομεν κα-
κά. καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ
τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐ-
τῶν. καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔρ-
γον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Λεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κύριε. ψα-
λῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ. πό-
τε ἥξεις πρός με. Διεπορευόμην ἐν ἀ-
κακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου

καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. Τὰ ἐξουδενώ-
ματα αὐτῶν ἔσονται. τὸ πρωῒ ὡσεὶ
χλόη παρέλθη, τὸ πρωῒ ἀνθήσαι, καὶ
παρέλθοι. Τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι,
σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη. ὅτι ἐξε-
λίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυ-
μῷ σου ἐταράχθημεν. ἔθου τὰς ἀνο-
μίας ἡμῶν ἐναντίον σου. ὁ αἰὼν ἡμῶν
εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου. ὅτι
πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ
ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν. Τὰ ἔτη
ἡμῶν, ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων. αἱ ἡμέ-
ραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς, ἑβδομή-
κοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγ-
δοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν, κόπος
καὶ πόνος. ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ᾽ ἡ-
μᾶς καὶ παιδευθησόμεθα. Τίς γινώ-
σκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ
τοῦ φόβου σου, τὸν θυμόν σου ἐξαριθμή-

ἐδολιοῦσαν. κρῖνον αὐτοὺς ὁ θεός. Ἀπο-
πεσέτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐ-
τῶν, ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν
σε κύριε. καὶ εὐφρανθείησαν πάντες
οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ. εἰς αἰῶνα ἀγαλ-
λιάσονται καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐ-
τοῖς. καὶ καυχήσονται ἐν σοί, οἱ ἀγα-
πῶντες τὸ ὄνομά σου. ὅτι σὺ εὐλογή-
σεις δίκαιον κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας
ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γε-
νεᾷ καὶ γενεᾷ. πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆ-
ναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν, καὶ τὴν οἰ-
κουμένην. καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶ-
νος σὺ εἶ. Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς
ταπείνωσιν καὶ εἶπας, ἐπιστρέψατε υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων. ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς
σου κε, ὡς ἡμέρα ἡ ἐχθές, ἥτις διῆλθε

τὸ πρωῒ, εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου.
Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπό-
ψει με. ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν
σὺ εἶ. ου παροικήσει σοι πονηρευόμε-
νος, οὐδὲ διαμενοῦσι, παράνομοι κατέ-
ναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. ἐμίσησας πάν-
τας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν,
ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ
ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον
βδελύσσεται κύριος. ἐγὼ δὲ ἐν τῷ
πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι
εἰς τὸν οἶκόν σου. Προσκυνήσω πρὸς
ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου κύριε ὁδή-
γησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. ἕνεκα
τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν
σου τὴν ὁδόν μου. Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν ἀλήθεια. ἡ καρδία αὐ-
τῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ
λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν

ἔλωκὼν ἡμῖν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α. καὶ πλ. β, βαρὺν, καὶ πλ. δ· λεγόμενα τάδε, ἦχος, πλ. δ.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαῤῥήξας τοῦ ἅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου κύριε. πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος. ἐμφανίσας ἑαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου. ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα. καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχου τῇ οἰκουμένῃ μόνε πολυέλεε.

Ἐκτενὴ καὶ ἀπόλυσις.

Τέλος τοῦ ὄρθρου.

ὯΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε. σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου. ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε.

καθ' ἑαυτοὺς ἐν ἑκάστῃ μετανοίᾳ, τὴν εὐχὴν τοῦ ὁσίου ἐφραίμ. Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου. Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικράς. ιβ΄. εἶτ' αὖθις, ἑτέραν μετάνοιαν μεγάλην μίαν. λέγοντες καὶ ἐν ταύτῃ, τὴν προγραφεῖσαν εὐχήν. Μετὰ δὲ τὸ ἀναστῆναι ἡμᾶς, ἄρχεται ὁ ἱερεύς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. μετανοίας, γ΄. καὶ ψάλλομεν τὴν πρώτην ὥραν.

Εἰ δὲ ἐστὶ κυριακή, μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας καὶ τοῦ τρισαγίου, λέγομεν τροπάρια ἀναστάσιμα, εἰς μὲν τὸν α΄, β΄, γ΄, δ΄, λέγομεν τὸ σταυρὸν ἀναστάσιμον τροπάριον, ἦχος δ΄.

2 Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν. καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος

Ἐν τῷ ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἑστάναι νομίζομεν. Θεοτόκε πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Εἶτα. τὸ κύριε ἐλέησον τεσσαράκοντα. Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβείμ. ἐν ὀνόματι κυρίου, εὐλόγησον πάτερ. ὁ ἱερεύς. ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί. καὶ ἡμεῖς λέγομεν. τό,

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον. τὴν πίστιν στήριξον. τὰ ἔθνη πράϋνον. τὸν κόσμον εἰρήνευσον. τὴν ἁγίαν μονὴν ταύτην, καλῶς διαφύλαξον. τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον, καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ, καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἶθ' οὕτω, μετανοίας, γ'. λέγοντες

τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Δόξα καὶ νῦν. τὸ ἰδιόμελον. εἰ ἔχει.
εἶτα τό,

Α' γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου. καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Μεθ' ὃ τρισάγιον, σὺν τῷ πάτερ ἡμῶν. ὁ ἱερεύς. ὅτι σοῦ ἐστιν. τροπάριον τῆς ἡμέρας. Δόξα καὶ νῦν, θεοτοκίον. ὁ ἱερεύς. ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεός, καὶ τὰ λοιπά. καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν. σοφία. καὶ ἡμεῖς στερεώσαι τοὺς βασιλεῖς. τό, δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ τὴν πρώτην ὥραν. εἰ δέ ἐστι τεσσαρακοστή, μετά, τό, ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. καὶ τὸ τρισάγιον, ὁ ἱερεύς. ὅτι σοῦ ἐστιν, τὸ κύριε ἐλέησον, μ'. τινὲς γὰρ τοῦτο, λέγουσιν ἀπολυτίκιον.

Κὲ καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν. Ἕως τό,
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκου-
σί σε. Εἶτα τό, Καταξίωσον κύριε
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. Μέχρι τέλους, ὁ
ἱερεύς, τό, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ κυρίῳ. Εἶτα τά, ὀκτωήχου στι-
χηρά. εἰ δὲ ἔστι δεσποτικὴ ἑορτή.

στίχος πρῶτος

Ἐνεπλήσθημεν τῷ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου
κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφραν-
θημεν. ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
εὐφρανθημεν. ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεί-
νωσας ἡμᾶς ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά. Καὶ
ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔρ-
γα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

στίχος δεύτερος.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου, τοῦ θεοῦ ἡμῶν
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡ-
μῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς. καὶ τό, ἔργον

...ινου τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
Ἅγιος ὁ θεός. ἅγιος ἰσχυρός. ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα καὶ νῦν.
Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
Εἶτα μεγαλοφωνοτέρᾳ φωνῇ. Ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. Εἰ δὲ ἔστι παρασκευὴ, ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα δοξολογίαν μεγάλην, μετὰ τὸ εἰς τοὺς αἰῶνας. δόξα, καὶ νῦν, λέγει ὁ ταχθεὶς μοναχὸς, οὕτως.
Σοὶ δόξα πρέπει κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι. νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις. ἕως τοῦ. Καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Εἶτα ὑπερβαθεὶς ...

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐκ τρίτου.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ, ἐγὼ εἶπα κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου, ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παρα

ἀλυθέρωται. ὁ θάνατος τεθανάτω-
ται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. διὸ ἀ-
νυμνοῦντες βοῶμεν εὐλογητὸς χριστὸς ὁ θεὸς
ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. ὑμνοῦμέν σε, εὐλο-
γοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολο-
γοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν
μεγάλην σου δόξαν. κύριε βασιλεῦ ἐπ-
ουράνιε. θεὲ πάτερ παντοκράτορ. κύριε
υἱὲ μονογενὲς, ἰησοῦ χριστὲ, καὶ ἅγιον πνεῦμα. κύριε
ὁ θεὸς, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ υἱὸς τοῦ πατρός.
ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν.
Ὁ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος
σὺ εἶ μόνος κύριος, ἰησοῦς χριστὸς, εἰς δόξαν
θεοῦ πατρός. Ἀμήν.

τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος. αἰνεῖτε αὐτὸν, ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ. Αἰνεῖτε αὐτὸν, ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον.

Εἰ ἔστι κυριακή. Δόξα, τὸ ἑωθινόν. καὶ νῦν. τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις θεοτόκε παρθένε. διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ᾅδης ᾐχμαλώτισται. ὁ ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται. ἡ εὔα

ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ. Ἄσατε τῷ
κῷ ᾆσμα καινόν. ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν
ἐκκλησίᾳ ὁσίων. εὐφρανθήτω ἰσραὴλ,
ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, καὶ υἱοὶ σιὼν
ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐ-
τῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐν
χορῷ. ἐν τυμπάνῳ, καὶ ψαλτηρίῳ,
ψαλλάτωσαν αὐτῷ ὅτι εὐδοκεῖ κύριος
ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς
ἐν σωτηρίᾳ. καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ
ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. αἱ
ὑψώσεις θεοῦ, ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν,
καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτῶν. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς. Τοῦ δῆ-
σαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν, ἐν χειροπέδαις
σιδηραῖς. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρί-
μα ἔγγραπτον. δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι

καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ
ἐκτίσθησαν. ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶ-
να, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. πρό-
σταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται. αἰ-
νεῖτε τὸν κν̄ ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι. πῦρ, χάλαζα, χιών,
κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ
ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ. τὰ ὄρη καὶ
πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι. τὰ θηρία, καὶ πάν-
τα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ, καὶ πετεινὰ πτε-
ρωτά. Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες
λαοί. ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι. πρεσβύτε-
ροι μετὰ νεωτέρων. αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα κῦ, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ
μόνου. Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ
οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς
ἰσραήλ,

λὴν δοξολογίαν, ψάλλεται οὕτως τὸ πᾶσα πνοή, εἰς τὸν τυχόντα ἦχον.

Π πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον, αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ.

Εἰς δ' ἄλλην ἡμέραν, οὕτως.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου. ὅτι αὐτὸς εἶπε

ἀβλαβίω κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδίκων ψῆφον.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρίτου τριάδος, δοχεῖον γεγονημένον, ἐν ᾧ πατὴρ ηὐδόκησεν. ὁ δὲ υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον. ἐπισκιάσαν σοι κόρη, ἀνέδειξε θεοτόκον.

Τῷ σαββάτῳ.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, δεσπόζων ὡς θεός. καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν. δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶζε. θ'.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα θεοτόκε, καὶ εἰς θεόν σε ἔχομεν προστασίαν. ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ ἁγίου.

Καὶ εὐθὺς οἱ αἶνοι, εἰ μὲν ἐστὶ κυριακή, ἢ δεσποτικὴ ἑορτή, ἢ ἅγιος ἔχων μεγά-

ἄλλην δοξολογίαν, ψάλλεται οὕτως τὸ πᾶσα πνοὴ, εἰς τὸν τυχόντα ἦχον.

Γ πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον, αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ.

Εἰ δὲ ἄλλη ἡμέρα, οὕτως.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ. Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου. ὅτι αὐτὸς εἶπε

ἀβλαβίω κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδίκως ψῆφον:~

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρίτου τριάδος, δοχεῖον γεγονημένον, ἐν ᾧ πατὴρ ηὐδόκησεν. ὁ δὲ υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον. ἐπισκιάσαν σοι κόρη, ἀνέδειξε θεοτόκον:~

Τῷ σαββάτῳ.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, δεσπόζων ὡς θεός. καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν. δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε:~ *Θ.*

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα θεοτόκε, καὶ εἰς θεόν σε ἔχομεν προστασίαν. ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν. σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ ἁγίου:~

Καὶ εὐθὺς οἱ αἶνοι, εἰ μὲν ἐστὶ κυριακή, ἢ δεσποτικὴ ἑορτή, ἢ ἅγιος ἔχων μετὰ

σταυρὸς ἡ ὡραιότης τῆς ἐκκλησίας, σταυρὸς
βασιλέων τὸ κραταίωμα· σταυρὸς πι-
στῶν τὸ στήριγμα. σταυρὸς ἀγγέλων ἡ δόξα,
καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα. [illegible]

Ε Ντῷ σταυρῷ παρεστῶσα ἐβόα. οἴμοι γλυ
κύτατον τέκνον. πῶς ἔδυς δὲ ὀφθαλ
μῶν μου, πῶς σὺ νεκροῖς ἐλογίσθης.

Τῆ ἁ. [illegible]

Ε ἰς πᾶσαν τὴν ὑφ᾽ ἥλιον, δραμόντες ἐκη
ρύξατε. τὴν τοῦ χριστοῦ ἐκ παρθένου, ἁγίαν
σάρκωσιν ὄντως. ἐκ πλάνης ἐπιστρέφον
τες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες. καὶ πάν-
τας ἐκδιδάσκοντες, τριάδα σέβειν
ἁγίαν, ἀπόστολοι τοῦ σωτῆρος. [illegible]

Τ ὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ ἱεράρχην
ἅπαντες. τὸν πρόεδρον τῶν μυρέων,
νικόλαον εὐφημοῦμεν. πολλοὺς γὰρ ἄν
δρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλον
τας. καὶ βασιλεῖ ὀπτάνεται. Σταυ

Φ ὡς ὑπάρχων κύριε, φώτισόν με ἐν σοί, πρεσβείαις τῶν ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με.

Ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης ἑβδομάδος.

αὐτόμελον τῇ δευτέρᾳ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας θεός. καὶ διὰ τῶν σῶν ἀγγέλων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε. θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά. χριστιανῶν ἡ προστάτις. παρθένε μήτηρ κυρίου. ἀντιλαβοῦ, ἡμᾶς ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων. τῇ τρίτῃ

Τὸν πρόδρομον ἰωάννην καὶ βαπτιστὴν τοῦ σωτῆρος. τὸν ἐν προφήταις, καὶ τῆς ἐρήμου θρέμμα. τῆς ἐλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες. θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων. ζήτει ἐν τῇ β΄. τῇ τετάρτῃ καὶ τῇ παρασκευῇ

Σ ταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης

μάτων καὶ σῶσόν με. ἦχος, γ΄.

Ε ξαπόστειλον τὸ φῶς σου χριστὲ ὁ θεὸς, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, πρεσβείαις τῶν ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με. ἦχος, δ΄.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχήν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, πρεσβείαις τῶν ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με. ἦχος, πλ. α΄.

Φ ωτοδότα κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισόν τὴν καρδίαν μου, πρεσβείαις τῶν ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με. ἦχος, πλ. β.

Π ρεσβείαις κύριε τῶν ἀσωμάτων κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον. ἦχος, βαρύς.

Π ρεσβείαις κύριε τῶν ἀσωμάτων, φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. ἦχος, πλ. δ΄.

Πρεσβείαις κε τοῦ προδρόμου καὶ σῶσόν με.

Τῇ τετάρτῃ, καὶ τῇ παρασκευῇ.

Δυνάμει κε τοῦ σταυροῦ σου καὶ σῶσόν με.

Τῇ πέμπτῃ.

Πρεσβείαις κε τῶν ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

Τῷ σαββάτῳ, λέγομεν αὐτὸ δίς, ἐν μὲν τῷ ά.

Πρεσβείαις κύριε τῶν ἁγίων καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ.

Πρεσβείαις κε τῆς θεοτόκου καὶ σῶσόν με.

Καὶ τὰ φωταγωγικὰ ὁμοίως κατ' ἦχον, ἐκ τρίτου φωταγωγικά. ἦχος, ά.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων κύριε τὴν ψυχήν μου καθάριζον, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. πρεσβείαις τῶν ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με.

ἦχος, β΄.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον ἐξαπόστειλον, κύριε καὶ φώτισόν τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, πρεσβείαις τῶν ἀσω

ώπου κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ·

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν· διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν. εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Δόξα, καὶ νῦν.

Εἰ μὲν, οὐκ ἔστι κυριακή, τό, Ἄξιον ἐστίν. εἰ δὲ ἐστι κυριακή, μετὰ τὸν εἱρμόν, συναπτή. τό, Ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ ἑωθινὸν ἐξαποστειλάριον. εἰ δὲ ἐστι τεσσαρακοστή, λέγομεν τὰ φωταγωγικά, εἰς τὸν τυχόντα ἦχον. εἰς γοῦν τὴν συμπλήρωσιν τοῦ φωταγωγικοῦ λέγομεν οὕτως. Τῇ μὲν Β.

Πρεσβείαις τῶν ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με.

Τῇ δὲ τρίτῃ.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ ἰσραήλ·
ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρω
σιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. καὶ ἤγειρε κέρας
σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ δαβὶδ τοῦ
παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ
στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος
προφητῶν αὐτοῦ σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν
ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούν
των ἡμᾶς. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πα
τέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης
ἁγίας αὐτοῦ·

ή Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς ἀβραὰμ τὸν πατέ
ρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χει-
ρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας·

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιο
σύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέ
ρας τῆς ζωῆς ἡμῶν·

ς' Καὶ σὺ παιδίον, προφήτης ὑψίστου
κληθήσῃ προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώ

πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με, πᾶσαι
αἱ γενεαί. ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα
ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ
τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν, καὶ γενεὰν
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ἐποίησε κρά-
τος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. διεσκόρπισεν
ὑπερηφάνους, διανοίᾳ καρδίας αὐ-
τῶν. καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὕψωσε ταπεινούς. πεινῶντας, ἐνέπλη-
σεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέ-
στειλε κενούς. ἀντελάβετο ἰσραὴλ παι-
δὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλά-
λησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ
ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ,
ἕως αἰῶνος.

Ὁ ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκον.
προσευχὴ ζαχαρίου, τοῦ πατρὸς τοῦ
προδρόμου.

τε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἀνανία, ἀζαρία, μισαήλ. τὸν κν̄ ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἀπόστολοι, προφῆται καὶ μάρτυρες κῡ, τὸν κν̄ ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογοῦμεν πατέρα υἱὸν καὶ ἅγιον πνᾱ. τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν κύριον.

ΩΔΗ ΕΝΝΑΤΗ.

ᾠδὴ τῆς θεοτόκου, ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν, ἁγίου εὐαγγελίου.

Τὸν υἱὸν ὑμνεῖ καὶ θεὸν, μήτηρ καὶ κόρη. τὴν θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου, τὸν κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνᾱ μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν

τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε γῆ ὄρη καὶ βουνοὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πηγαὶ θάλασσαι καὶ ποταμοί. κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογείτω ἰσραὴλ, τὸν κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἱερεῖς κυρίου, δοῦλοι κυρίου, τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν κύριον ὑμνεῖ-

Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπερά-
νω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις κῦ,
τὸν κῦ ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐ-
τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἥλιος,
καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος, καὶ
δρόσος. πάντα τὰ πνεύματα τὸν κῦ
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα
ψύχος καὶ καύσων, τὸν κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Εὐλογεῖτε δρόσοι, καὶ νιφετοί, πάγοι
καὶ ψύχος, τὸν κῦ ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ
ψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖ-
τε πάχναι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ
νεφέλαι τὸν κῦ ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦ
τε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε
φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι.

Εὐλογημένος εἶ, ὁ βλέπων ἀβύσσους ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λ' Εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος, εἰς τοὺς αἰῶνας. δόξα καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΟΓΔΟΗ.

Τὸν δεσπότην ὕμνησον, ἡ κτισῶν φύσις. Τὸν κν̄ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κν̄ ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ἄγγελοι κῡ, οὐρανοὶ κῡ τὸν κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ἀζαρίου εἰς τὴν κάμινον. καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου. καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ. οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐ παρηνώχλησεν αὐτούς. Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν καὶ εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες·

Ἀρχὴ τῆς καμίνου. τῶν τριῶν αἶνος νέων.

ά Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

β' Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

μῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου. καὶ κα-
τὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, ἐξελοῦ ἡ-
μᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς
δόξαν τῷ ὀνόματί σου κε. καὶ ἐντρα-
πείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς
δούλοις σου κακά. καὶ καταισχυνθείη-
σαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς
αὐτῶν, συντριβείη. καὶ γνώτωσαν ὅτι
σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς μόνος, καὶ ἔνδο-
ξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην. καὶ οὐ
διέλειπον οἱ ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπη-
ρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν
κάμινον, νάφθη, καὶ πίσση, καὶ στυπ-
πίω, καὶ κληματίδι. καὶ διεχεῖτο ἡ
φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου, ἐπὶ πή-
χεις τεσσαράκοντα ἐννέα. καὶ διώ-
δευσε, καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ
τὴν κάμινον τῶν χαλδαίων. ὁ δὲ ἄγγε
λος κυ, συνκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν.

ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὁλοκαύτωσις. Οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου καὶ εὑρεῖν ἔλεος. ἀλλ᾽ ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν, ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, ὡς ἐν μυριάσιν, ἀρνῶν πιόνων. οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον. καὶ ἐκτελείσθω ὄπισθέν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς. ἀλλὰ ποίησον μεθ᾽ ἡμῶν

μῶν

ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἐν ἡμῖν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας. καὶ παρέδωκας ἡμᾶς, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων, ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν, οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα. αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου. καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ᾽ ἡμῶν, διὰ ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου. Οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὅτι δέσποτα

τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας. Κατὰ πάντα ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἱερουσαλήμ. Ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν. Οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα ὅσα

δ Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄ-
βυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.
Ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων. κα-
τέβην εἰς γῆν, ἧς μοχλοὶ αὐτῆς κά-
τοχοι αἰώνιοι.
ς' Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου,
πρὸς σὲ κύριε ὁ θεός μου.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου,
τοῦ κυρίου ἐμνήσθην καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ
προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.
ζ' Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ,
ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.
Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξο-
μολογήσεως θύσω σοι.
Ὅσα ηὐξάμην, ἀποδώσω σοι εἰς σωτη-
ρίαν μου τῷ κυρίῳ. Δόξα, καὶ νῦν.

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Αἶνος φλόγα σβεννύει τῶν τριῶν νέων.
Προσευχὴ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων.

Η γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ, ἴαμα αὐτοῖς
ἔστω· ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.
Βάδιζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὸ ταμι-
εῖόν σου. ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου.
Ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν
παρέλθῃ ἡ ὀργὴ κυρίου. δόξα. καὶ νῦν.

ὨΔΗ ΕΚΤΗ.

Ἐκ θηρὸς ἐκραύγασεν, ἰωνᾶς λέγων.
Προσευχὴ ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν
θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου. Ἐκ κοι-
λίας ᾅδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς
μου. Ἀπέῤῥιψάς με εἰς βάθη καρδίας
θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.
Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύ-
ματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. κἀγὼ εἶ-
πον, ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου.
ἆρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς
ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ, οὐ μὴ ἀναστήσουσι. διὰ τοῦτο ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

ιε Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ κύριε πρόσθες κακὰ, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου, ἐν θλίψει μικρὰ ἡ παιδεία σοι ἡμῖν.

ιζ′ Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Διὰ τὸν φόβον σου κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐ πεσούμεθα ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

ιθ′ Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

στεῖμε ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ. δόξα καὶ νῦν.

ὨΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Ἡ σαῖς προρρήσεις εὐχὴ τὸ πλέον.

Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα μου πρὸς σὲ ὁ θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής, ὃ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς ἀλήθειαν, ὃ μὴ ποιήσει. Ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου. Κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ᾔδεισαν. γνόντες δὲ αἰσχυνθήτωσαν. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν. πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς. κύριε ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν. τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Οἱ δὲ

τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδα-
τα πολλά. ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη
ἡ καρδία μου ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς
χειλέων μου. καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ
ὀστᾶ μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς
μου. ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς
μου. τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροι-
κίας μου.
ή Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔ-
σται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.
Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία
οὐ ποιήσει βρῶσιν.
ς΄ Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ
οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.
Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρή-
σομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου.
ϑ Κύριος ὁ θεός μου δύναμίς μου. καὶ τάξει
τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.
Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με. τοῦ νικῆ-

καὶ ἡ ἱππασίασου σωτηρία. ἐντείνων
ἐντενεῖς τὸ τόξον σου, ἐπὶ σκῆπτρα λέ
γει κύριος. ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ, ὄψον
ταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί. σκορπί-
ζων ὕδατα πορείας. ἔδωκεν ἡ ἄβυσ
σος φωνὴν αὐτῆς ὕψος φαντασίας
αὐτῆς. ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη
ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰς φῶς βολίδες
σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς
ὅπλων σου. ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν,
καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη. ἐξῆλθες εἰς
σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χρι-
στούς σου ἐλήλυθας. ἔβαλες εἰς κεφα
λὰς ἀνόμων θάνατον. ἐξήγειρας δεσ-
μοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος. διέκο-
ψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν.
σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς. διανοίξουσι χα
λινοὺς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων, πτωχὸς λα-
θρα. καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν

τὴν ψυχήν μου ὀργῇ ἐλέους σου μνησθή-
σῃ. ὁ θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἥξει, καὶ ὁ ἅγιος
ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος. ἐκάλυψεν
οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέ-
σεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ. καὶ φέγγος
αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται, κέρατα ἐν χερ-
σὶν αὐτοῦ. καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κρα-
ταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ. πρὸ προσώπου
αὐτοῦ πορεύσεται λόγος. Καὶ ἐξελεύ-
σεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐ-
τοῦ. ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. ἐπέβλεψε
καὶ ἐτάκη ἔθνη. διεθρίβη τὰ ὄρη βίᾳ.
ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι. πορείας αἰω-
νίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον. σκηνώ-
ματα αἰθιόπων πτοηθήσονται, καὶ
σκηναὶ γῆς μαδιάμ. μὴ ἐν ποταμοῖς
ὀργίσθης κύριε, ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός
σου, ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σου, ὅ-
τι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου,

ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Α' Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Δ Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν. αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὤν. καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ᾨΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Τὴν τοῦ λόγου κένωσιν Ἀββακοὺμ φράζει.

Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην. Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ. ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ. ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. ἐν τῷ ταραχθῆναι

ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώ-
σαντο δύναμιν. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώ-
θησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν.
ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά. καὶ ἡ πολλὴ
ἐν τέκνοις ἠσθένησε. Κύριος θανατοῖ καὶ
ζωογονεῖ. κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνά-
γει. Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει. τα-
πεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ. ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πέ-
νητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτω-
χόν. τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυνα-
στῶν λαοῦ. καὶ θρόνου δόξης κατακλη-
ρονομῶν αὐτόν.

Διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ καὶ εὐλό-
γησεν ἔτη δικαίου. ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυ-
νατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. κύριος ἀσθενῆ
ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ κύριος. ἅγιος.
Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ
αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς
ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω

ταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ κύριος, τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

ὨΔΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἄννης τῆς μητρὸς σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

Θεὸν γεραίρει στεῖρα τίκτουσα ξένως.
Ἅγιος εἶ κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου. Ἐπλατύνθη στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, ηὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κύριος καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου. Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχήν, μὴ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Ὅτι θεὸς γνώσεων κύριος, καὶ θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Τόξον δυνατῶν

ποιήσω. πατάξω, κἀγὼ ἰάσομαι. καὶ
οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου,
ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου
καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ, ζῶ ἐ-
γὼ εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀ-
στραπὴν τὴν μάχαιράν μου. καὶ ἀν-
θέξεται κρίματος ἡ χείρ μου. καὶ ἀν-
ταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ
τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω. μεθύ-
σω τὰ βέλη μου ἀφ᾽ αἵματος, καὶ ἡ
μάχαιρά μου φάγεται κρέα. ἀφ᾽ αἵ-
ματος τραυματιῶν, καὶ αἰχμαλωσί-
ας. ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.
εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, προ-
σκυνησάτωσαν αὐτῷ, πάντες ἄγγε-
λοι θεοῦ. εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάν-
τες υἱοὶ θεοῦ. ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐ-
τοῦ, ἐκδικεῖται. καὶ ἐκδικήσει, καὶ αὐ-

ἀνίατος. οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοὶ καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου; ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν, ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν. καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ἡμῖν, ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους. καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἀπαγωγῇ, καὶ παρειμένους. καὶ εἶπε κύριος ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς. ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν. ἀναστήτωσαν, καὶ βοηθησάτωσαν ἡμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί. Ἴδετε, ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ. ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν

σύνον αὐτῶν. Εἰ μὴ δὶ ὀργὴν ἐχθρῶν,
ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συ-
νεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι. μὴ εἴποι-
εν ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ κύριος
ἐποίησε ταῦτα πάντα. ὅτι ἔθνος ἀπο-
λωλεκὸς βουλὴν ἐστὶ, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν
αὐτοῖς ἐπιστήμη. οὐκ ἐφρόνησαν συ-
νιέναι ταῦτα πάντα. καταδεξάσθω-
σαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον. πῶς διώ-
ξεται εἷς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσου-
σι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ θεὸς ἀπέδοτο αὐ-
τοὺς, καὶ ὁ κύριος παρέδωκεν αὐτούς. οὐ
γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν,
οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι. ἐκ γὰρ ἀμ-
πέλων σοδόμων, ἡ ἄμπελος αὐτῶν.
καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν, ἐκ γομόῤῥας.
ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς. βό-
τρυς πικρίας αὐτῶν. θυμὸς δρακόν-
των, ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων

υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. αὐτοὶ
παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ παρώργι-
σάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. κἀγὼ
παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει. ἐπ'
ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς. ὅτι
πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου. καυ-
θήσεται ἕως ᾅδου κατωτάτου. κα-
ταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα
αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων. συνά-
ξω εἰς αὐτοὺς κακά, καὶ τὰ βέλη μου συν-
τελέσω εἰς αὐτούς. τηκόμενοι λιμῷ καὶ
βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος.
ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτούς,
μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.
ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα. καὶ
ἐκ τῶν ταμιείων φόβος. νεανίσκος
σὺν παρθένῳ. θηλάζων μετὰ καθεστη-
κότος πρεσβύτου. εἶπεν διασπερῶ
αὐτούς. παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημό-
συνον

τὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ. καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπινον οἶνον. καὶ ἔφαγεν Ἰακὼβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἠγαπημένος. ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις. ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν, ἐξεπίκρανάν με. ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ. θεοῖς οἷς οὐκ εἴδεισαν. καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἥκασιν, οἷς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν. θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε; καὶ εἶδε κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων. καὶ εἶπεν, ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων, ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν.

ἀγγέλων θεοῦ. καὶ ἐγενήθη μερὶς κυ-
ρίου λαὸς αὐτοῦ ἰακὼβ, σχοίνισμα κλη-
ρονομίας αὐτοῦ ἰσραήλ. αὐτάρκησεν
αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐν δίψει καύμα-
τος ἐν ἀνύδρῳ. ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ
ἐπαίδευσε, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν
ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ὡς ἀετὸς σκεπά-
σαι νοσσιὰν ἑαυτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσ-
σοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε. Διεὶς τὰς πτέ-
ρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέ-
λαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐ-
τοῦ. κύριος μόνος ἦγεν αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἦν
μετ' αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος. Ἀνεβίβασεν
αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς. ἐψώμισεν
αὐτοὺς, γεννήματα ἀγρῶν. ἐθήλασαν
μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς
πέτρας. Βούτυρον βοῶν καὶ γάλα
προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ
κριῶν. υἱῶν ταύρων καὶ τράγων, με-

τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδα-
τα πολλά. ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη
ἡ καρδία μου ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς
χειλέων μου. καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ
ὀστᾶ μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχύς
μου. ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως
μου. τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροι-
κίας μου.
ιη Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔ-
σται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.
Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία
οὐ ποιήσει βρῶσιν.
ς' Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ
οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.
Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρή-
σομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου.
ιθ Κύριος ὁ θεός μου δύναμίς μου. καὶ τάξει
τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.
Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με. τοῦ νικῆ-

καὶ ἡ ἱππασία σου σωτηρία. ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου, ἐπὶ σκῆπτρα λέγει κύριος. ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ. ὄψονταί σε καὶ ὠδινήσουσι λαοί. σκορπίζων ὕδατα πορείας. ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς ὕψος φαντασίας αὐτῆς. ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου. ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη. ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας. ἔβαλας εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον. ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχήλου εἰς τέλος. διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν. σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς. διανοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα. καὶ ἐπιβίβασας εἰς θάλασσαν

τὴν ψυχήν μου ὀργῇ ἐλέους σου μνησθή-
σῃ. ὁ θεὸς ἀπὸ θαιμὰν ἥξει, καὶ ὁ ἅγιος
ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος. ἐκάλυψεν
οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέ-
σεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ. καὶ φέγγος
αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσαι, κέρατα ἐν χερ-
σὶν αὐτοῦ. καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κρα-
ταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ. πρὸ προσώπου
αὐτοῦ πορεύσεται λόγος. Καὶ ἐξελεύ-
σεται εἰς πεδία κατὰ πόδας αὐ-
τοῦ. ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. ἐπέβλεψε
καὶ ἐτάκη ἔθνη. διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ.
ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι. πορείας αἰω-
νίους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον. σκηνώ-
ματα αἰθιόπων πτοηθήσονται, καὶ
σκηναὶ γῆς μαδιάμ. μὴ ἐν ποταμοῖς
ὀργίσθης κύριε, ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός
σου, ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σου, ὅ-
τι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου,

ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.
Λ' ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
δ' Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν. αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὤν. καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστὸν αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ᾨΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Τὴν τοῦ λόγου κένωσιν ἀββακοὺμ φράζει.
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην. Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ. ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ. ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. ἐν τῷ ταραχθῆναι

ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώ-
σαντο δύναμιν. Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώ-
θησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρῆκαν γῆν.
ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά. καὶ ἡ πολλὴ
ἐν τέκνοις ἠσθένησε. Κύριος θανατοῖ καὶ
ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνά-
γει. Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει. τα-
πεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ. ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πέ-
νητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτω-
χόν. Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυνα-
στῶμ λαοῦ. καὶ θρόνον δόξης κατακλη-
ρονομῶμ αὐτόμ.

ι Διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ καὶ εὐλό-
γησεν ἔτη δικαίου. ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυ-
νατὸς ἀνήρ. ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. κς ἀσθενῆ
ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ κύριος. ἅ-
ς Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ
αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς
ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω

ταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ
τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει,
καὶ ἐκκαθαριεῖ κύριος, τὴν γῆν τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ.

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἄννης τῆς μητρὸς σαμουὴλ τοῦ προφήτου.
Θεὸν γεραίρει στεῖρα τίκτουσα ξένως.
Ἅγιος εἶ κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ, ὑψώ-
θη κέρας μου ἐν θεῷ μου. Ἐπλατύνθη
στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, ηὐφράνθην
ἐν σωτηρίῳ σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος
ὡς ὁ κύριος καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου. Μὴ
καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς
ὑπεροχήν, μὴ ἐξελθέτω μεγαλορρη-
μοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Ὅτι θεὸς
γνώσεων κύριος, καὶ θεὸς ἑτοιμάζων ἐπι-
τηδεύματα αὐτοῦ. τόξον δυνατῶν

νίων αὐτῶ [illegible]

ἵνα μὴ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ἐποίησε ταῦτα [illegible]

[illegible]

αὐτοῖς [illegible]

[illegible] ταῦτα [illegible]

[illegible] εἰς [illegible]

ξεται εἰς [illegible]

ὅτι [illegible]

[illegible]

γὰρ εἰσὶν [illegible]

οἱ δὲ ἐχθροί [illegible]

[illegible]

καὶ ἡ [illegible]

ἡ [illegible]

[illegible]

[illegible]

υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει. ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς. ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου. καυθήσεται ἕως ᾅδου κατωτάτου. καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων. συνάξω εἰς αὐτοὺς κακά, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς. τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος. ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα. καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος. νεανίσκος σὺν παρθένῳ. θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου. Εἶπεν διασπερῶ αὐτούς. παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημό-

συνον

ποιήσω· πατάξω, κἀγὼ ἰάσομαι. καὶ
οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου,
ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρα μου
καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου. καὶ ἐρῶ, ζῶ ἐ-
γὼ εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀ-
στραπὴν τὴν μάχαιράν μου. καὶ ἀν-
θέξεται κρίματος ἡ χείρ μου. καὶ ἀν-
ταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ
τοῖς μισοῦσίμε ἀνταποδώσω. μεθύ-
σω τὰ βέλη μου ἀφ᾽ αἵματος, καὶ ἡ
μάχαιρά μου φάγεται κρέα. ἀφ᾽ αἵ-
ματος τραυματιῶν, καὶ αἰχμαλωσί-
ας. ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.
εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, προ-
σκυνησάτωσαν αὐτῷ, πάντες ἄγγε-
λοι θεοῦ εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάν-
τες υἱοὶ θεοῦ. ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐ-
τοῦ, ἐκδικεῖται. καὶ ἐκδικήσει, καὶ ἀν-

ἀνίατος. οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοὶ καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου; ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ πους αὐτῶν, ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα ἀπολείας αὐτῶν. καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ἡμῖν, ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους. καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἀπαγωγῇ, καὶ παρειμένους. καὶ εἶπε κύριος ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς. ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν. ἀναστήτωσαν, καὶ βοηθησάτωσαν ἡμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί. ἴδετε, ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ. ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν

σῦνον αὐτῶν. Εἰ μὴ δὲ ὀργὴν ἐχθρῶν,
ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συ-
νεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι. μὴ εἴποι-
εν ἡ χεὶρ ἡμῶν ὑψηλή, καὶ οὐχὶ κύριος
ἐποίησε ταῦτα πάντα. ὅτι ἔθνος ἀπο
λωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν
αὐτοῖς ἐπιστήμη. οὐκ ἐφρόνησαν συ-
νιέναι ταῦτα πάντα. καταδεξάσθω-
σαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον. πῶς διώ-
ξεται εἷς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσου
σι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ θεὸς ἀπέδοτο αὐ
τούς, καὶ ὁ κύριος παρέδωκεν αὐτούς. οὐ
γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν,
οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι. ἐκ γὰρ ἀμ-
πέλου σοδόμων, ἡ ἄμπελος αὐτῶν.
καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν, ἐκ γομόρρας.
ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς. βό-
τρυς πικρίας αὐτῶν. θυμὸς δρακόν-
των, ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων

υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει. ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς. ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου. καυθήσεται ἕως ᾅδου κατωτάτου. καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων. συνάξω εἰς αὐτοὺς κακά, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς. τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ἀπισθότονος ἀνίατος. ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα. καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος. νεανίσκος σὺν παρθένῳ. θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου. Εἶπεν διασπερῶ αὐτούς. παύσω δὴ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημό-

συνον

τὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ. καὶ αἷμα
σταφυλῆς ἔπινον οἶνον. καὶ ἔφαγεν ἰα-
κὼβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν
ὁ ἠγαπημένος. ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη,
ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε θεὸν τὸν
ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ
σωτῆρος αὐτοῦ. παρώξυνάν με ἐπ'
ἀλλοτρίοις. ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν,
ἐξεπίκρανάν με. ἔθυσαν δαιμονίοις
καὶ οὐ θεῷ. θεοῖς οἷς οὐκ εἴδεισαν.
καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἥκασιν, οἷς οὐκ
ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν. θεὸν τὸν
γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπε-
λάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε; καὶ εἶ-
δε κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη
δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων.
καὶ εἶπεν, ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου
ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ'
ἐσχάτων, ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν.

ἀγγέλων θεοῦ. καὶ ἐγενήθη μερὶς κυ-
ρίου λαὸς αὐτοῦ ἰακώβ, σχοίνισμα κλη-
ρονομίας αὐτοῦ ἰσραήλ. αὐτάρκησεν
αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐνδίψει καύμα-
τος ἐν ἀνύδρῳ. ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ
ἐπαίδευσε, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν
ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ὡς ἀετὸς σκεπά-
σαι νοσσιὰν ἑαυτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσ-
σοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε. Διεὶς τὰς πτέ-
ρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέ-
λαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐ-
τοῦ. κύριος μόνος ἦγεν αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἦν
μετ᾽ αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος. Ἀνεβίβασεν
αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς. ἐψώμισεν
αὐτοὺς, γεννήματα ἀγρῶν. ἐθήλασαν
μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς
πέτρας. Βούτυρον βοῶν καὶ γάλα
προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ
κριῶν, υἱῶν ταύρων καὶ τράγων, με-

μά μου. καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ῥή-
ματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ᾽ ἄγρωστιν καὶ ὡ-
σεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον· ὅτι ὄνομα κυρίου
ἐκάλεσα. δότε μεγαλωσύνην τῷ θεῷ
ἡμῶν. θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ
πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσις. θεὸς πι-
στὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. δί-
καιος καὶ ὅσιος ὁ κύριος. ἡμάρτωσαν οὐκ
αὐτῷ τέκνα μωμητά, γενεὰ σκολιὰ καὶ
διεστραμμένη, ταῦτα κυρίῳ ἀνταπο-
δίδοτε. Οὗτος λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σο-
φός. οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατὴρ ἐκτή-
σατό σε, καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε;
μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος. σύνετε δὲ
ἔτη γενεᾶς γενεῶν, ἐπερώτησον τὸν πα-
τέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι. τοὺς πρε-
σβυτέρους σου καὶ ἐροῦσί σοι, ὅτε διεμέρι-
ζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς
Ἀδάμ. ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν

παρέλθοι ὁ λαός σου οὗτος ὃν ἐκτήσω.
εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς, εἰς ὄρος κληρονομίας σου εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω κύριε ἁγίασμα, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.
Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι, ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος φαραὼ σὺν ἅρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν.
καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης. οἱ δὲ υἱοὶ ἰσραὴλ, ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Δόξα, καὶ νῦν.

ᾨΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Νόμου γραφέντος αὖθις, ᾠδὴ μωσέως.
ᾨδὴ μωσέως ἐν τῷ δευτερονομίῳ.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω. καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγγ-

ὡσεὶ μόλιβδος ἐν ὕδατι σφοδρῷ.
τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε, τίς ὅμοιός
σοι. δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις. θαυμα-
στὸς, ἐν δόξαις ποιῶν τέρατα. ἐξέ-
τεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν
αὐτοὺς γῆ. ὡδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου
τὸν λαόν σου τοῦτον ὃν ἐλυτρώσω. πα-
ρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα
ἅγιόν σου. ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργί-
σθησαν. ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦν-
τας φυλιστιείμ.

ἱ τ ότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες ἐδὼμ, καὶ
ἄρχοντες μωαβιτῶν. ἔλαβεν αὐτοὺς
τρόμος. ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοι-
κοῦντες χαναάν.

ἐ πιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρό-
μος. μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθω-
θήτωσαν.

β' Εως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου κύριε, ἕως

τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔῤῥιψεν εἰς θά-
λασσαν. ἐπιλέκτους ἀναβάτας τρι-
στάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θα-
λάσσῃ. πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς, κα-
τέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος. Ἡ
δεξιά σου κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ. ἡ
δεξιά σου χεὶρ ἔθραυσεν ἐχθρούς, καὶ τῷ
πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς
ὑπεναντίους. ἀπέστειλας τὴν ὀργήν
σου. κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλά-
μην. καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου,
διέστη τὸ ὕδωρ, ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος
τὰ ὕδατα. ἐπάγη καὶ τὰ κύματα
ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. εἶπεν ὁ ἐχ-
θρὸς διώξας καταλήψομαι, μεριῶ
σκῦλα. ἐμπλήσω ψυχήν μου. ἀνε-
λῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χείρ
μου. ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου. ἐκά-
λυψεν αὐτοὺς θάλασσα. ἔδυσαν

σώματι κλίναντες, μετὰ ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός, διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τέλος τῶν βασιλικῶν ὕμνων.

Εἶτα, ἡ στιχολογία τοῦ ψαλτηρίου καὶ τὰ καθίσματα, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. καὶ μετὰ τούτων λέγομεν τὸν ν', ψαλμόν. καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τῶν ᾠδῶν.

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ.

Ἄρδην βυθίσας φαραὼ μωσῆς λέγει. Τῷ κυρίῳ ᾄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. οὗτος μου θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν, θεὸς τοῦ πατρός μου καὶ ὑψώσω αὐτόν. κύριος συντρίβων πολέμους, κύριος ὄνομα αὐτῷ. ἅρματα φαραὼ καὶ

πάντες αἶνον. μετὰ φόβου βοήσωμεν.
ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος. καὶ νῦν
Εἰς ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχὴ, διόρ-
θωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ κριτῇ. καὶ
σὺν φόβῳ βόησον. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος.

Ὕμνος τριαδικός. ἦχος πλ. δ'

Ὁρῶν σε μὴ τολμῶντα τὰ χερουβίμ, ἱπτά-
μενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ ἔνθεον
μέλος τῆς τρισαγίας φωνῆς. μεθ' ὧν
καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί. ἅγιος,
ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. δόξα
Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, ἀγγε-
λικὴν μιμησώμεθα τάξιν. καὶ σὺν φό-
βῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινί-
κιον ἀνακράζοντες αἶνον, ἅγιος, ἅγιος,
ἅγιος εἶ ὁ θεός. καὶ νῦν.
Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πται-
σμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτε-
νίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ

πέμπομεν. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος. δόξα.

Παριστάμενα φόβω τὰ χερουβίμ, ἐξιστάμενα τρόμω τὰ σεραφίμ. τὸν τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτω φωνῆ. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός.

Τριαδικῆς μονάδος θεότητα, ἀσυγχύτω γνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός.

Ὕμνοι τριαδικοί. ἦχος βαρύς.

Ὁ ὑψίστω δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ τῇ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς, ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός διὰ τῆς θεοτόκου. δόξα.

Τῇ ἀπροσίτω θεότητι, τῇ ἐν μονάδι τριάδι τὰ σεραφίμ, τὸ τρισάγιον ἀναπέμ-

οἱ θνητοὶ, τὸν ὕμνον τολμῶντες λέγομεν. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός.

Ὕμνοι τριαδικοί. ἦχος, πλ. α.

Ὑμνῳδίας ὁ καιρός, καὶ δεήσεως ὥρα, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι τῷ μόνῳ θεῷ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. Δόξα.

Εἰκονίζειν τολμῶντες, τὰ νοερά σου στρατεύματα τριὰς ἄναρχε, στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. Καὶ νῦν.

Ὁ ἐν μήτρα παρθενικῇ χωρηθεὶς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ πατρὸς μὴ χωρισθεὶς, σὺν ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι Χριστὲ ὁ θεὸς βοῶντάς σοι. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός.

Ὕμνοι τριαδικοί. ἦχος, πλ. β.

Ἀσωμάτοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις, τὰ ἑξαπτέρυγα ᾄδουσί σοι τὸν τρισάγιον ὕμνον ὁ θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀναξίοις χείλεσιν αἶνον ἀνα-

ἅγιος εἶ ὁ θεός. δόξα

Τριὰς ὁμοούσιε ἀδιαίρετε, μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναΐδιε. σοὶ ὡς θεῷ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγάζομεν. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. καὶ νῦν

Ἀθρόον ὁ κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἑκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός.

ὕμνοι τριαδικοί. ἦχος δ΄.

Τὸν ἄναρχόν σου πατέρα καὶ σὲ χριστὲ ὁ θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα, χοροβατικῶς, δοξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. δόξα

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ὑπὲρ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι ἀγαθέ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος. καὶ νῦν

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν προσφέρειν

ὕμνον βοῶμέν σοι δυνατέ· ἅγιος, ἅ-
γιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς διὰ τῆς θεοτόκου.

ὕμνοι τριαδικοί. ἦχος β΄.

Ἄκτιστε φύσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργός,
τὰ χείλη ἡμῶν ἄνοιξον, ὅπως ἀναγγέ-
λωμεν τὴν αἴνεσίν σου βοῶντες, ἅγιος,
ἅγιος, ἅγιος, εἶ ὁ θεός. Δόξα.

Ταῖς ἄνω δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς,
ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι ἀγα-
θέ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς διὰ
τῆς θεοτόκου. Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με
κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον καὶ τὴν καρ-
δίαν. καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ ὑ-
μνεῖν σε ἁγία τριάς. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
εἶ ὁ θεός. ὕμνοι τριαδικοί. ἦχος γ΄.

Πατέρα ἄναρχον. υἱὸν συνάναρχον.
πνεῦμα συναΐδιον θεότητα μίαν. χε-
ρουβικῶς δοξάσωμεν. ἅγιος, ἅγιος,

Π ρόσθες αὐτοῖς κακὰ κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά.

Καὶ μετὰ τὸ ἀλληλούϊα ψάλλομεν τὰ τριαδικὰ τοῦ ἤχου καθ' ἐν ἅπαξ.

Ὕμνοι τριαδικοί. ἦχος α΄.

Σωματικαῖς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, πρὸς νοερὰν καὶ ἄϋλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν. καὶ τρισαγίῳ μελῳδήματι τρισυποστάτου θεότητος δεχόμενοι ἔλλαμψιν, χερουβικῶς βοήσωμεν. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς διὰ τῆς θεοτόκου. δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων δυνάμεων, χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν τρισάγιον ἀναμέλποντες αἶνον. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. καὶ νῦν.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι ἀγαθέ, καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν

συναπτὴ ὑπὸ τοῦ ἱερέως. καὶ εὐθύς. ψάλλεται τὸ θεὸς κύριος. κατὰ τὸν ἦχον τοῦ τροπαρίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου. στίχος, α΄.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. στίχος, β΄.

Καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. στίχ. γ΄

Παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή.

Εἶτα, λέγομεν τὸ τροπάριον τῆς τυχούσης ἑορτῆς, ἢ τοῦ ἁγίου, ἢ τὸ ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος ἤχου. Τῇ δὲ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ μετὰ τὴν μικρὰν συναπτήν, ψάλλομεν τό, ἀλληλούϊα ἐκ γ΄. πρὸς ἦχον πλ. δ΄. εἶτα ταῦτα πρὸς ἦχον τὸν ἐν ἰορδάνῃ. στίχ. α΄.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ θεός. στίχος δεύτερος.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. στίχος, γ΄.

κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ἐξελοῦμε ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου. κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Ὅτι σοὶ εἶ ὁ θεός μου. τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου. καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σου εἰμί. Εἰσάκουσόν μου κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. Εἰσάκουσόν μου κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν, ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ. Εἶτα

σου· εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου. ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων. ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου. ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου. ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι

κύριε

νος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβου-
μένους αὐτόν. καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθή-
κην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν
αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. κύριος ἐν τῷ
οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ
ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐ-
τοῦ. δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον
αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων
αὐτοῦ. εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυ-
νάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦν-
τες τὸ θέλημα αὐτοῦ. εὐλογεῖτε τὸν κύριον
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ
τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. εὐλόγει ἡ ψυχή
μου τὸν κύριον ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσπο-
τείας αὐτοῦ, εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ

αὐτοῦ. οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος.
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. οὐκ εἰς τέ-
λος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μη-
νιεῖ. οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίη-
σεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡ-
μῶν, ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. ὅτι κατὰ
ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίω-
σε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβου-
μένους αὐτόν. καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνα-
τολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡ-
μῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. καθὼς οἰκτεί-
ρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε κύριος τοὺς
φοβουμένους αὐτόν. ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ
πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν.
ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος. αἱ ἡμέραι αὐτοῦ. ὡσεὶ
ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει. ὅτι
πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρ-
ξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐ-
τοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου, ἀπὸ τοῦ αἰῶ-

ας. κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου, εἰ-
σελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ πάν-
τα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐ-
τοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, καὶ
μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταπο-
δόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐιλατεύοντα πά-
σαις ταῖς ἀνομίαις σου. τὸν ἰώμενον
πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμε-
νον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου. τὸν στεφα-
νοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν
ἐμπιπλῶντα, ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυ-
μίαν σου. ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ
ἡ νεότης σου. ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ
κύριος καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμέ-
νοις. ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ μωϋ-
σῇ, τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ τὰ θελήματα

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου. Μὴ
τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἢ ἰα-
τροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔ-
λεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπω-
λείᾳ. Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
γῇ ἐπιλελησμένῃ; κἀγὼ πρὸς σὲ κύριε
ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου
προφθάσει σε. Ἵνα τί κύριε ἀπωθῇ τὴν
ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ᾽ ἐμοῦ. Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κό-
ποις ἐκ νεότητός μου. ὑψωθεὶς δὲ, ἐτα-
πεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλ-
θον αἱ ὀργαί σου. οἱ φοβερισμοί σου ἐξε-
τάραξάν με, ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕ-
δωρ. Ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅ-
μα. ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλη-
σίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρί-

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου. Κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου. ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου, τῷ ᾅδῃ ἤγγισε. προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι. καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν. Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ. ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς. Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. ἐκέκραξα πρὸς σὲ κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν.

ξιά σου. αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν
τὴν ψυχήν μου. εἰσελεύσονται εἰς τὰ
κατώτατα τῆς γῆς. παραδοθήσονται
εἰς χεῖρας ῥομφαίας. μερίδες ἀλωπέ
κων ἔσονται. ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφραν-
θήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ. ἐπαινεθήσεται
πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη
στόμα λαλούντων ἄδικα. Ἐν ταῖς ὄρ-
θροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης
βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτε-
ρύγων σου ἀγαλλιάσομαι. ἐκολλήθη ἡ
ψυχή μου ὀπίσω σου ἐμοῦ δέ, ἀντελάβε-
το ἡ δεξιά σου.

Καὶ ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ βήματος, καὶ λέγει τὰς ἑωθινὰς εὐχὰς ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνος τοῦ δεσπότου χριστοῦ μυστικῶς. Δόξα καὶ νῦν. ἀλληλούϊα. ἐκ τρίτου.

Κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

ἀπέστης ἀπ' ἐμοῦ. πρόσχες εἰς τὴν βοή-
θειάν μου, κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ο θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδί-
ψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ, οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην
σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δό-
ξαν σου. ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ
ζωάς. τὰ χείλη μου, ἐπαινέσουσί σε.
οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου. καὶ
ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου,
ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη
ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέ-
σει τὸ στόμα μου. εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ
τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμε-
λέτων εἰς σέ. ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου.
καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου
ἀγαλλιάσομαι. ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου
ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δε-

οὐκ ἀκούων, οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς, ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ κύριε ὁ θεός μου. ὅτι εἶπον μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν. ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος. καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός. ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ. πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, κύριε τῆς σωτηρίας μου.. πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου, μὴ

ἐπλήσθησαν ἐμπεγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν
ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου. ἐκακώθην καὶ
ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα. ὠρυόμην
ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου κύριε ἐναν-
τίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ
στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλι-
πέ με ἡ ἰσχύς μου. καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφ-
θαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου, ἐξεναν-
τίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν. καὶ οἱ
ἔγγισαί μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. καὶ
ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
μου. καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐ-
λάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιό-
τητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ
ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα
αὐτοῦ, καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος

συνέτριψας. τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία καὶ
ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου. ἐγὼ ἐ-
κοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι
κύριος ἀντιλήψεταί μου ~

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. μὴ
δὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. ὅτι
τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπε-
στήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. οὐκ ἔστιν
ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου, ἀπὸ προσώπου
τῆς ὀργῆς σου. οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς
ὀστέοις μου, ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρ-
τιῶν μου. ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν
τὴν κεφαλήν μου. ὡσεὶ φορτίον βα-
ρὺ, ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. προσώζε-
σαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου, ἀπὸ
προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. ἐτα-
λαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
τέλους. ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρω-
πάζων ἐπορευόμην. ὅτι αἱ ψόαι μου

σιωπῆ, καὶ κατανύξει ἀκροῶμεθα.

Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. τρίτον.

Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. ἐκ β.

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με. πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ. πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου. φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα. ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήψεταί μου. οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα κύριε, σῶσόν με ὁ θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως. Ὀδόντας ἁμαρτωλῶν

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε. μὴ παρίδῃς ἀγαθὴ τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε θεοτόκε. στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν. σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν. καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην. διότι ἔτεκες θεόν, μόνη εὐλογημένη·

Ὁ ἱερεύς

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον·

Ἐκφώνησις.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ λαός.

Ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλόγησον πάτερ ὁ ἱερεύς.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ τριάδι πάντοτε νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν·

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ ἑξαψάλμου, πάση

ποις σου. ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου ᾄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα καὶ νῦν. εἶτα, τρισάγιον. παναγία τριάς. τὸ πάτερ ἡμῶν. καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος. καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα. Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι χριστὲ ὁ θεός. εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχουσι τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον

κρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Με
γάλη ἡ δόξα αὐτοῦ, ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.
δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις
ἐπ' αὐτόν. ὅτι δώσεις αὐτῷ, εὐλογίαν
εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν
χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου. ὅτι ὁ βα
σιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον. καὶ ἐν τῷ ἐλέει
τοῦ ὑψίστου, οὐ μὴ σαλευθῇ. εὑρεθείη ἡ
χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου. ἡ δε-
ξιά σου, εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς
σε. ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυ-
ρὸς, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου. κύριος
ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, συνταράξει αὐτούς. καὶ
καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ. Τὸν καρ
πὸν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ
τὸ σπέρμα αὐτῶν, ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων,
ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά. διελογίσαντο
βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι. ὅτι
θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοί-

οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. οὗτοι ἐν ἅρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ, ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσώμεθα, αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον. ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν. κύριε σῶσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ, ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ, οὐκ ἐστέρησας αὐτόν. ὅτι προέφθασας αὐτὸν, ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μα-

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

εἰ μὲν ἐστὶ μεγάλη τεσσαρακοστὴ, πρῶτον, τρισάγιον, κύριε ἐλέησον, ιβ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ τοὺς β΄. ψαλμούς. εἰ δ᾽ οὖν, μετὰ τὸ εὐλογητὸν, δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ τοὺς ψαλμούς.

Ἐπακούσαι σου κύριος, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως. ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ἰακώβ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου. καὶ ἐκ σιὼν ἀντιλάβοιτό σου. Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω. Δώησοι κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι κῦ θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα. πληρώσαι κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. νῦν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε κς τὸν χν αὐτοῦ. Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ

οὐρανοῦ,

Τὰς ἀκτινοβόλους σου ἀστραπὰς. λάμψον μοι θεέ μου, τρισυπόστατε παντουργέ. καὶ εἰκόνα δεῖξον τῆς ἀπροσίτου δόξης. φαιδρὸν καὶ φωτοφόρον καὶ ἀναλλοίωτον.

Ὃν φρίσσει καὶ τρέμει τὰ χερουβίμ. καὶ δοξολογοῦσι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί. τὸν ἐκ τῆς παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα. χριστὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δοξάσωμεν.

Τρισάγιον. παναγία τριάς, πάτερ ἡμῶν, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου. ἢ τὸ ἐλέησον ἡμᾶς ιε', καὶ τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλυσις.

Ἰστέον ὅτι ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ ἄθω, μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα. ψάλλουσι τὴν τιμιωτέραν, δίχορον. εἶθ' οὕτω τρισάγιον. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν. ὅτι σοῦ ἐστιν. τὴν ὑπακοὴν τοῦ ἤχου. τὸ κύριε ἐλέησον μ'. δόξα καὶ νῦν τὴν τιμιωτέραν, καὶ τὰ λοιπὰ καὶ ἀπόλυσις.

Τέλος τῶν μεσονυκτικῶν.

χερουβὶμ καὶ δοξολογοῦσιν αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν. τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τά-
φου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. φόβῳ δοξάσωμεν.

Υ-μνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς. ἄσμα-
σιν ἐν θέοις, τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. καὶ
πνεῦμα τὸ θεῖον, τρισυπόστατον κράτος.
τὴν μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα:-

Ὃν ὑμνοῦσι πάντες οἱ γηγενεῖς. καὶ δοξο-
λογοῦσιν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν. τὴν ὑπὸ
τῶν πάντων πιστῶς προσκυνουμένην. μο-
νάδα κατ' οὐσίαν τὴν τρισυπόστατον:-

Τὴν κυριαρχίαν τῶν χερουβίμ. καὶ τὴν θεαρ-
χίαν ἀσυγκρίτως τῶν σεραφίμ. τὴν ἀ-
διαιρέτως τριάδα ἐν μονάδι. τὴν ὄντως
θεαρχίαν σε μεγαλύνομεν:-

Πατέρα τὸν ἄναρχον καὶ θεόν. Συνάναρχον
λόγον, σὺν τῷ πνεύματι προσκυνῶ. ἀ-
χώριστον μίαν ἑνουμένην οὐσίαν. τρισά-
ριθμον μονάδα ὕμνοις τιμήσωμεν:-

γία τριάς. πάτερ ἡμῶν. καὶ τὰ τροπά-
ρια. Μνήσθητι κε΄ ὡς ἀγαθός. Ὁ βάθει
σοφίας φιλανθρώπως δόξα. Μετὰ τῶν
ἁγίων ἀνάπαυσον χριστέ. Καὶ νῦν Μα-
καρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ κύριε ἐ-
λέησον, ιβ΄. Μνήσθητι κε΄ τὴν ἐπ' ἐλπί-
δι. ἅπερ πάντα περιεγράφησαν, εἰς τὸ
ἕτερον μεσονυκτικόν. ἀπόλυσις παρὰ τοῦ
ἱερέως, καὶ ἡ συγχώρησις.

Ἕτερον μεσονυκτικὸν τῆς κυριακῆς.
Μετὰ τὸν εὐλογητὸν, τὸ βασιλεῦ οὐρά-
νιε. τρισάγιον παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν.
κε΄ ἐλέησον, ιβ΄. δόξα καὶ νῦν. δεῦτε
προσκυνήσωμεν γ΄. ὁ ν΄. καὶ εὐθὺς λέ-
γομεν τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἐνεστῶ-
τος ἤχου. καὶ εὐθὺς τὰ τριαδικὰ ταῦτα.
Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Σοῦ δοξάζειν σε τὸν
θεὸν λόγον. ὃν φρίττει καὶ τρέμει τὰ

ἄγγελοί σου φαιδροὶ καὶ φωτεινοί. Δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ. καὶ τῇ σῇ δυνάμει ἀνάγαγέ με εἰς τὸ θεῖον σου βῆμα. Ἐν τῷ κρίνεσθαί με, ἵνα μὴ καταλάβοι με ἡ χεὶρ τοῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου τούτου, εἰς τὸ καταποντίσαί με τὸν ἁμαρτωλὸν εἰς βυθὸν ᾅδου, ἀλλὰ παράστηθί μοι, καὶ γενοῦ μου σωτὴρ καὶ ἀντιλήπτωρ. Αἱ γὰρ σωματικαὶ αὗται τιμωρίαι, εὐφρόσυναί εἰσι τοῖς δούλοις σου. ἐλέησόν με κύριε τὴν ῥυποθεῖσαν τοῖς πάθεσι τοῦ βίου ψυχήν μου, καὶ καθαρὰν αὐτὴν διὰ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως πρόσδεξαι. ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Εἶτα τὸ δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη. τὸ, ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον. Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον, παναγία

ἡμᾶς. Δέσποτα θεὲ πάτερ, καὶ ἡ παροῦσα εὐχή, τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου.

Μεγαλύνων μεγαλύνω σε κύριε, ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἀλλ' ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου. Καὶ νῦν δέσποτα, σκεπασάτω με ἡ χείρ σου, καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, ὅτι τετάρακται ἡ ψυχή μου, καὶ κατώδυνός ἐστιν ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν ἐκ τοῦ ἀθλίου μου καὶ ῥυπαροῦ σώματος τούτου, μήποτε ἡ πονηρὰ τοῦ ἀντικειμένου βουλή, συναντήσῃ αὐτῇ καὶ παρεμποδίσῃ ἐν σκότει, διὰ τὰς ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει ἐν τῷ βίῳ τούτῳ γενομένας μοι ἁμαρτίας. Ἵλεώς γενοῦ μοι δέσποτα, καὶ μὴ ἰδέτω ἡ ψυχή μου τὴν ζεζοφωμένην ὄψιν, τῶν πονηρῶν δαιμόνων, ἀλλὰ παραλαβέτωσαν αὐτὴν,

ἡμῶν. καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα. ἦχος β΄.

Ἄκτιστε φύσις ἡ τῶν ὅλων δημιουργός, τὰ χείλη ἡμῶν ἄνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἴνεσίν σου βοῶντες. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Τὰς ἄνω δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι ἀγαθέ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε ἁγία τριάς. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός. διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τό, κύριε ἐλέησον, μ΄. ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ. Δόξα καὶ νῦν. τὴν τιμιωτέραν. ἐν ὀνόματι κυρίου, εὐλόγησον πάτερ. ὁ ἱερεύς. ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι

αὐτὴν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός. καὶ λεγέτωσαν διαπαντός. μεγαλυνθήτω ὁ θεός, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης. ὁ θεὸς βοήθησόν μοι. βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ κύριε, μὴ χρονίσῃς. Δόξα καὶ νῦν.

Καὶ εὐθὺς τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα θεόν. Εἶτα τρισάγιον. παναγία τριάς. πάτερ

δικαιοσύνῃ σου. ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ
βίβλου ζώντων καὶ μετὰ δικαίων μὴ
γραφήτωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμὶ
ἐγώ. ἡ σωτηρία σου ὁ θεὸς ἀντιλάβοι-
τό μου. αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου μετ'
ᾠδῆς. μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. καὶ
ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον. κέρα-
τα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς. ἰδέτωσαν
πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν. ἐκζητήσα-
τε τὸν θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν.
Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ κύριος,
καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξου-
δένωσεν. αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐ-
ρανοί, καὶ ἡ γῆ. θάλασσα καὶ πάντα
τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ θεὸς σώσει
τὴν σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πό-
λεις τῆς ἰουδαίας. καὶ κατοικήσουσιν
ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν, καὶ
τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν

πωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον καὶ οὐχ ὑπῆρξε. Καὶ παρακαλοῦντας καὶ οὐχ εὗρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν, εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν, διαπαντὸς σύγκαμψον. ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς. γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν, ἠρημωμένη. καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν. ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν. καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου, προσέθηκαν. πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν. καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν

ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτη-
ρίας σου. σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ. ἵνα μὴ ἐμ-
παγῶ. ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με,
καὶ ἐκ τῶμ βαθέωμ τῶμ ὑδάτωμ. Μή-
με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδα-
τος. μὴ δὲ καταπιέτω με βυθός. μὴ
δὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐ-
τοῦ. εἰσάκουσόν μου κύριε, ὅτι χρηστὸμ τὸ
ἔλεός σου. κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρ-
μῶν σου, ἐπίβλεψομ ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀπο-
στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παι-
δός σου, ὅτι θλίβομαι ταχὺ ἐπάκου-
σόν μου. πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύ-
τρωσαι αὐτήν. ἕνεκα τῶμ ἐχθρῶμ
μου ῥῦσαί με. σὺ γὰρ γινώσκεις τὸμ
ὀνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου,
καὶ τὴν ἐντροπήν μου. ἐναντίον σου
πάντες οἱ θλίβοντές με. ὀνειδισμὸμ
προσεδόκησεμ ἡ ψυχή μου καὶ ταλαι-

βησαν. Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ᾽ ἐμὲ, οἱ ὑπομένοντές σε κε΄, κε΄ τῶν δυνάμεων. Μὴ δὲ ἐντραπείησαν ἐπ᾽ ἐμὲ, οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς τοῦ ἰσραήλ. ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν. ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου. ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με. καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ᾽ ἐμέ. καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ, τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐγενήθην εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί. καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. κατ᾽ ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον. ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ κε΄, καιρὸς εὐδοκίας. ὁ θεὸς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου,

αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ θεὸς ἰσραήλ. αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. ἀλληλούια ἐκ τρίτου.

Σῶσόν με ὁ θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου, ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με. ἐκοπίασα κράζων. ἐβραχίασεν ὁ λάρυγξ μου. ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν θεόν μου. ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, οἱ μισοῦντές με δωρεάν. ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυον. ὁ θεός, σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου. καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύ-

δα, ἡγεμόνες αὐτῶν. ἄρχοντες ζαβουλὼν, ἄρχοντες νεφθαλήμ. ἔντειλαι ὁ θεὸς τῇ δυνάμει σου, δυνάμωσον ὁ θεὸς τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ ἱερουσαλήμ. Σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα. ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου. ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν. τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ. διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα. ἥξουσι πρέσβεις ἐξ αἰγύπτου, αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ. αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ᾄσατε τῷ θεῷ. ψάλλατε τῷ κυρίῳ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς. Ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως. δότε δόξαν τῷ θεῷ ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις

εὐλογητὸς κύριος, ἡμέραν καθ' ἡμέραν.
κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων
ἡμῶν. ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ θεὸς τοῦ σώζειν. καὶ
τοῦ κυρίου κῦ αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.
πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχ-
θρῶν αὐτοῦ. κορυφὴν τριχὸς διαπο-
ρευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν εἶ-
πε κύριος ἐκ βασὰν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέ-
ψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης. ὅπως ἂν βα-
φῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι. ἡ γλῶσσα
τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐ-
τοῦ. ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ
θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ μου τοῦ βα-
σιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ. προέφθα-
σαν ἄρχοντες, ἐχόμενοι ψαλλόντων
ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν. ἐν
ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θεόν, κύ-
ριον ἐκ πηγῶν ἰσραήλ. ἐκεῖ βενιαμὴν
νεώτερος ἐν ἐκστάσει. ἄρχοντες ἰού-

λεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ.
τῇ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦ-
λα. ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλή-
ρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυ-
ρωμέναι. καὶ τὰ μετάφρενα αὐ-
τῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου. ἐν τῷ
διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς
ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν σελμών.
Ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πίον, ὄρος τετυρω-
μένον, ὄρος πίον. Ἵνα τί ὑπολαμβάνε-
ται ὄρη τετυρωμένα, τὸ ὄρος ὃ εὐδόκη-
σεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. καὶ γὰρ ὁ
κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. τὸ ἅρ-
μα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐ-
θυμούντων. κς ἐν αὐτοῖς ἐν σιναΐ, ἐν
τῷ ἁγίῳ. ἀνέβης εἰς ὕψος ᾐχμαλώτευ-
σας αἰχμαλωσίαν. ἔλαβες δόματα ἐν
ἀνθρώποις. καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ
κατασκηνῶσαι κς ὁ θεὸς εὐλογητός,

λιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ. ταραχθήσον-
ται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πα-
τρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χη-
ρῶν, ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ. ὁ θεὸς κα-
τοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, ἐξάγων
πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ. ὁμοίως τοὺς
παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας
ἐν τάφοις. ὁ θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε
ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου. ἐν τῷ διαβαίνειν
σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ
οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ
θεοῦ τοῦ σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ
ἰσραήλ. βροχὴν ἑκούσιον ἀφοριεῖς ὁ
θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου καὶ ἠσθένησε, σὺ
δὲ κατηρτίσω αὐτήν. τὰ ζῶα σου
κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ. ἡτοίμασας
ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θεός.
Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελι-
ζομένοις, δυνάμει πολλῇ. ὁ βασι-
λεὺς

ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ
πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.
εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός. ὁ θεὸς ἡμῶν εὐ-
λογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός, καὶ φοβηθήτωσαν
αὐτόν, πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα. ἐκ τ.

Ἀναστήτω ὁ θεός, καὶ διασκορπισθή-
τωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέ-
τωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, οἱ μι-
σοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς
ἐκλειπέτωσαν. ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
προσώπου πυρός. οὕτως ἀπολοῦν-
ται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.
Ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. Ἄσατε
τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυ-
σμῶν. κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀγαλ-

φοβούμενοι τὸν θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυ-
χῇ μου. πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐ-
κέκραξα καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσ-
σαν μου. ἀδικίαν ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ
μου. μὴ εἰσακουσάτω μου κύριος. διὰ τοῦ-
το εἰσήκουσέ μου ὁ θεός. προσέχε τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεώς μου. εὐλογητὸς ὁ θεός, ὃς
οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ
ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ :~

Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι
ἡμᾶς. ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶ-
ναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου. ἐν πᾶσιν ἔθνε-
σι τὸ σωτήριόν σου. ἐξομολογησάσθωσάν
σοι λαοὶ ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν
σοι λαοὶ πάντες. εὐφρανθήτωσαν
καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς
λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ
ὁδηγήσεις. ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ

τοῖς. εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ
ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως
αὐτοῦ. Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς
ζωήν. καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πό
δας μου. ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός. ἐ-
πυρώσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύ-
ριον. εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγί-
δα. ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.
ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφα-
λὰς ἡμῶν. Διήλθωμεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδα
τος. Καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκον σου ἐν ὁλο-
καυτώμασιν. ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς
μου ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου. καὶ ἐλάλη
σε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. ὁλοκαυ-
τώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι, μετὰ
θυμιάματος καὶ κριῶν. ἀνοίσω-
σοι βόας μετὰ χιμάρρων. Δεῦτε ἀκού
σατε καὶ διηγήσομαι ὑμῖν πάντες οἱ

αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον. κεκρά-
ξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν ~

Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλ-
λατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Δότε
δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ, εἴπατε τῷ θεῷ
ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλή-
θει τῆς δυνάμεώς σου, ψεύσονταί σε οἱ
ἐχθροί σου. πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησά-
τωσάν σοι καὶ ψαλλέτωσάν σοι. ψαλ
λάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.
Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, ὡς
φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων. ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασ-
σαν εἰς ξηράν. ἐν ποταμῷ διελεύσον-
ται ποδί. ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ'
αὐτῷ. τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ
αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν. οἱ πα-
ραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυ

σὼν τὸ κῆτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς, τίς ὑποστήσεται. ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ φοβηθήσονται, οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου. ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις. ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτὴν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν. ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων. Ἡτοίμασας, τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία, τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον. πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς. ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς, εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα. Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος. πιανθήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται. ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων. καὶ

τριάς. Πάτερ ἡμῶν, τὸ κύριε ἐλέησον,
ιβ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ. εἶτα ὁ
ν. ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου. Μεσονύκτιος εὐχὴ, ἡ τῶν σαββάτων.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν σιών, καὶ σοὶ
ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν ἱερουσαλήμ. εἰ-
σάκουσον προσευχῆς μου. πρὸς σὲ πᾶ-
σα σὰρξ ἥξει. λόγοι ἀνόμων ὑπερε-
δυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβεί-
αις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ. Μακάριος ὃν ἐξε-
λέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει
ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. πλησθησόμεθα
ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου ἅγιος
ὁ ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.
Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν
ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς,
καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν. Ἑτοιμά-
ζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. περιεζωσ-
μένος ἐν δυναστείᾳ. Ὁ συνταράσ-

πῶν τῆς γῆς.

Κ αὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων.

Μ ακαρίσωμεν τοὺ εὐσεβεῖ βασιλεῖς.

Τ οὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς, καὶ κτήτορας τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης.

Τ οὺς γονεῖς ἡμῶν, καὶ πάντας τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, τοὺς ἐνθάδε κειμένους καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξους. Ὁ πρεσβύς.

Εἶτα ποιμὲν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ κύριε ἐλέησον.

Δ ι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, κύριε ἰησοῦ χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς, ἀμήν.

Γ ρά χρή ὅτι οὕτως ὀφείλει ψάλλεσθαι ὅλη τῇ ἑβδομάδι τὸ μεσονυκτικόν.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ μεσονυκτικοῦ τοῦ σαββάτου. Μετὰ τὸν εὐλογητόν, τό, Βασιλεῦ οὐράνιε, τρισάγιον παναγία

συνήθη. ὁ ἱερεὺς λέγει.

Εὐξώμεθα ὑπὲρ τῶν κρατουῶν καὶ ἁ-
γίων βασιλέων ἡμῶν:~

καὶ ἡμεῖς τὸ κύριε ἐλέησον συνεχῶς.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φι-
λοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς
ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐλεούντων καὶ διακονούντων
ἡμᾶς ~

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀνα-
ξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναῤῥύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσσῃ πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρ-

νοῦς, ἐν τόποις χλοεροῖς, ἐν τόποις ἀναψύξεως. ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός. ὅπου ἡ ἐπισκοπὴ τοῦ προσώπου σου εὐφραίνει πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἁγίους σου. χάρισαι αὐτοῖς, καὶ ἡμῖν τὴν βασιλείαν σου, καὶ τὴν μέθεξιν τῶν ἀφράστων καὶ αἰωνίων σου ἀγαθῶν, καὶ τῆς σῆς ἀπεράντου καὶ μακαρίας ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν. Σὺ γὰρ εἶ ζωή, ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ἀνάπαυσις, τῶν κεκοιμημένων δούλων σου χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι. Νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

δόξα καὶ νῦν. κύριε ἐλέησον, εὐλόγησον. ὁ ἱερεὺς χριστὲ ὁ ἀληθινὸς. καὶ γίνεται ἀπόλυσις. καὶ λαμβάνομεν συγχώρησιν τὴν

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ θεοτόκε παρθένε. ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι ηὐδόκησε. μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχοντες. ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις κρατύνονται. διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι. χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. καὶ ἡ εὐχὴ αὕτη.

Μνήσθητι κύριε τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ πίστει τελειωθέντων. καὶ συγχώρησον αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν πλημμεληθὲν ὑπ' αὐτῶν, Καὶ κατασκήνωσον αὐτοὺς ἐν τόποις φωτι-

σὺ κύριος ἐκ σιὼν ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Δόξα καὶ νῦν τρισάγιον, μετανοίας, γ΄. τὸ παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν. καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Μνήσθητι κύριε ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἥμαρτον συγχώρησον, οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυναμένος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε δημιουργέ. ἀνάπαυσον κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ θεῷ ἡμῶν. Δόξα.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον χριστὲ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου. ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος. οὐ λύπη. οὐ στεναγμός. ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. καὶ νῦν, θεοτοκίον.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά
μου, παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν. Μὴ δῴης εἰς σάλον τὸν
πόδα σου, μὴ δὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων
σε. ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυ-
λάσσων τὸν ἰσραήλ. Κύριος φυλάξει
σε. κύριος σκέπη σου, ἐπὶ χεῖρα δεξιάν
σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε
οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. κύριος φυλά-
ξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν
ψυχήν σου ὁ κύριος. κύριος φυλά-
ξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον, πάντες οἱ δοῦ-
λοι κυρίου. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν αὐ-
λαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν. ἐν ταῖς νυξὶν ἐ-
πάρατε τὰς χεῖρας ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια,
καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον. εὐλογήσαι

ρας εἰς τὸ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου. ἀλλ' ὁ δυσωποῦμεν τὴν ἀπειράστόν σου ἀγαθότητας, φώτισον ἡμῶν τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμοὺς, καὶ τὸν νοῦν ἡμῶν ἐκ τοῦ βαρέως ὕπνου τῆς ῥαθυμίας ἀνάστησον. ἄνοιξον ἡμῶν τὸ στόμα, καὶ πλήρωσον αὐτὸ τῆς σῆς αἰνέσεως, ὅπως ἂν δυνηθῶμεν ἀπερισπάστως ᾄδειν τε καὶ ψάλλειν καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι τῷ ἐν πᾶσι καὶ ὑπὸ πάντων δοξαζομένῳ θεῷ, τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εἶτα δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ τρίτου. μετανοίας γ'. καὶ οἱ ψαλμοὺς

καὶ ἀνέκφραστος ἡδονὴ τῶν καθορών-
των τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ
ἄρρητον. σὺ γὰρ εἶ τὸ ἀληθινὸν φῶς τὸ
φωτίζων καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαν-
τα, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εἶτα ὑψοῖ ὁ ἱερεὺς τὰς χεῖρας,
λέγων τοῦ αὐτοῦ.

Σὲ εὐλογοῦμεν ὕψιστε θεὲ καὶ κύριε τοῦ
ἐλέους. τὸν ποιοῦντα ἀεὶ μεθ' ἡμῶν
μεγάλα τε καὶ ἀνεξιχνίαστα. ἔνδοξά
τε, καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.
τὸν παρασχόντα ἡμῖν τὸν ὕπνον εἰς
ἀνάπαυσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ
ἄνεσιν τῶν κόπων τῆς πολυμόχθου
σαρκός. εὐχαριστοῦμέν σοι ὅτι οὐ συνα-
πώλεσας ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν.
ἀλλ' ἐφιλανθρωπεύσω συνήθως, καὶ
ἐν ἀπογνώσει κειμένους ἡμᾶς ἤγει-

ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ διανοίᾳ γνώσε-
ως ἢ ἀγνοίας πλημμεληθέντα ἡμῖν.
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μο-
λυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. καὶ δώ-
ρησαι ἡμῖν ἐν ἀγρύπνῳ καὶ νηφούσῃ
διανοίᾳ, πᾶσαν τοῦ παρόντος βίου
τὴν νύκτα ἡμᾶς διελθεῖν. ἀπεκδεχο-
μένους τὴν παρουσίαν τῆς λαμπρᾶς
καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας, τοῦ μονογενοῦς σου
υἱοῦ, τοῦ κῦ καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν
ἰησοῦ χῦ. ἐν ᾗ μετὰ δόξης κριτὴς τῶν
ἁπάντων ἐλεύσεται, ἑκάστῳ ἀποδοῦ-
ναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀνα-
πεπτωκότες καὶ διοκνοῦντες, ἀλλ' ἐγρη-
γοροῦντες καὶ διεγηγερμένοι ἐν τῇ ἐρ-
γασίᾳ, εὑρεθείημεν ἕτοιμοι εἰς τὴν χα-
ράν. καὶ εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα τῆς δό-
ξης αὐτοῦ συνεισέλθωμεν, ἔνθα ὁ τῶν
ἑορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος,

καὶ αἱ μετάνοιαι, καὶ λέγομεν μόνον
τὸ Δέσποτα θεὲ πάτερ, καὶ τὰς εὐ-
χὰς ταύτας. Ἰστέον ὅτι ἡ εὐχὴ αὕτη
λέγεται ἀπὸ τῆς κβ. τοῦ σεπτεβρίου
μηνὸς, μέχρι τῆς κυριακῆς τῶν βαΐων.
Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Κύριε παντοκράτορ ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων
καὶ πάσης σαρκός. ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοι-
κῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν. καρ-
δίας τε καὶ νεφροὺς ὁ ἐτάζων. καὶ τὰ
κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων σαφῶς ἐπιστά-
μενος. τὸ ἄναρχον καὶ ἀΐδιον φῶς παρ'
ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγὴ ἢ τροπῆς ἀπο-
σκίασμα. αὐτὸς ἀθάνατε βασιλεῦ,
πρόσδεξαι τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ἃς κα-
τὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῷ πλήθει τῶν
σῶν οἰκτιρμῶν θαῤῥοῦντες, ἐκ ῥυπα-
ρῶν πρὸς σὲ χειλέων ποιούμεθα. καὶ ἄ-
φες ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ

ἐν ἔργῳ

δῶλαι. ναὶ κύριε βασιλεῦ δώρησαί μοι
ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατα
κρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς
εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν·-

Λέγε δὲ ταύτην ἐκ γ΄, ποιῶν μετα-
νοίας μεγάλας μὲν γ΄. μικρὰς δὲ, ιβ΄,
λέγων καθ' ἑκάστην. ὁ θεὸς ἱλάσθη-
τί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ πάλιν. ὕστε
ρον τὴν εὐχὴν, καὶ μετάνοιαν μίαν.
εἶτα τὴν εὐχὴν ταύτην

Δέσποτα θεὲ πάτερ παντοκράτορ, κύριε
υἱὲ μονογενὲς, ἰησοῦ χριστὲ καὶ ἅγιον πνεῦ
μα. μία θεότης. μία δύναμις ἐλέησόν
με τὸν ἁμαρτωλόν. καὶ οἷς ἐπίστασαι
κρίμασι σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν
σου. ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων, ἀμήν·-

Εἰ δ' οὐκ ἔστιν ἀλληλούϊα, καταλιμπάνο-
ντες τὸ, κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου,

κακῶν καὶ ὀδύνης· τείχισον ἡμᾶς ἁ-
γίοις ἀγγέλοις σου. ἵνα τῇ παρεμβολῇ
αὐτῶν φρουρούμενοι, καὶ ὁδηγούμενοι
καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς
πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς
ἀπροσίτου σου δόξης. ὅτι εὐλογητὸς
εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ κύριε ἐλέησον γ΄ δόξα, καὶ νῦν. τὴν
τιμιωτέραν. ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλόγη-
σον πάτερ. ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.
καὶ εἰ μέν ἐστι ἀλληλούια, ποιοῦμεν
μετανοίας, γ΄ μεγάλας. εἰ δὲ οὔ, λέγομεν
τὴν εὐχὴν ταύτην μυστικῶς τοῦ ἁγίου
Εὐφραίμ.

Κύριε καὶ δέσποτα, τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα
ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας. καὶ
ἀργολογίας μή μοι δῷς. πνεῦμα δὲ σω-
φροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομο-
νῆς, καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῷ

τείχισον, τῷ βασιλεῖ συμμάχησον
ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε, ὅτι
σὺ εἶ θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ κύριε ἐλέησον, μ΄. καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάσῃ ὥρα. ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος, καὶ δοξαζόμενος χ̄ς ὁ θ̄ς, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος ὁ πολυεύσπλαγχνος. ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν. ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν, διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. αὐτὸς κύριε. πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον. τὰ σώματα ἅγνισον. τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον. τὰς ἐννοίας κάθαρον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως,

ἀλλὰ ἀναύδητον κράζουσα, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός, διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν ἐννοοῦσα ψυχή μου γρηγόρησον. ἀνάπτουσα λαμπάδας σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα. οὐ γὰρ οἶδας πότε πρὸς σὲ ἐπελεύσεται ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα, ἰδοὺ ὁ νυμφίος. βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ νυστάξεις καὶ μείνης ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε παρθένοι. ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ ἐν ἐλαίῳ πίονι. καὶ δώσει σοι τὸν νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ νῦν.

Σὲ τὸ ἀπόρθητον τεῖχος τὸ τῆς σωτηρίας ὀχύρωμα θεοτόκε παρθένε ἱκετεύομεν. τὰς τῶν ἐναντίων βουλὰς διασκέδασον. τοῦ λαοῦ σου τὴν λύπην, εἰς χαρὰν μετάβαλε. τὴν πόλιν σου προ-

ιον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, ἀμήν.

Τρισάγιον μετανοίας τρεῖς παναγία τριάς πάτερ ἡμῶν καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ εἶτα τὰ τροπάρια ταῦτα, πρὸς ἦχον πλ. δ.

Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός. καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὑρήσει γρηγοροῦντα. ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὑρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῇς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῇς,

νῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτὸς, θεὸν ἀληθινὸν, ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ. Γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, καὶ μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν, ἐπὶ ποντίου πιλάτου. καὶ παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς. καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς, καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας, οὐκ ἔσται τέλος. καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμε-

πιόν με. εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με. ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου. φθέγξοιτο ἡ γλῶσσα μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη. γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην. ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κύριε καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί. ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

δόξα. καὶ νῦν, καὶ ἑξῆς.

Πιστεύω εἰς ἕνα θεόν. πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων, καὶ εἰς ἕνα κύριον Ἰησοῦν, χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὸν μονογε-

καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου. ἄρχοντες κατε-
δίωξάν με δωρεὰν, καὶ ἀπὸ τῶν λό-
γων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου. ἀγαλ-
λιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ
εὑρίσκων σκῦλα πολλά. Ἀδικίαν
ἐμίσησα, καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νό-
μον σου ἠγάπησα. ἑπτάκις τῆς ἡμέρας
ᾔνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιο-
σύνης σου. εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶ-
σι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
σκάνδαλον. προσεδόκων τὸ σωτήριόν
σου κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπη-
σα. ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά
σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. ἐ-
φύλαξα τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μαρ-
τύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναν-
τίον σου κύριε. ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου
ἐνώπιόν σου κε̄, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέ-

δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν. Ἐγ-
γὺς εἶ σὺ κύριε καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου
ἀλήθεια. κατ᾽ ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν
μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθε-
μελίωσας αὐτά. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν
μου καὶ ἐξελοῦ με ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ
ἐπελαθόμην. Κρῖνον τὴν κρίσιν μου
καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου
ζῆσόν με. Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν
σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου
οὐκ ἐξεζήτησαν. οἱ οἰκτιρμοί σου πολ-
λοὶ κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν
με. πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με, καὶ
θλίβοντές με ἐκ τῶν μαρτυρίων σου
οὐκ ἐξέκλινα. εἶδον ἀσυνετοῦν-
τας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά
σου οὐκ ἐφυλάξαντο, Ἴδε ὅτι τὰς ἐν-
τολάς σου ἠγάπησα κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου
ζῆσόν με. ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια,

καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό. Νεώ-
τερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος,
τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. Θλί-
ψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με, αἱ ἐν-
τολαί σου μελέτη μου. Δικαιοσύνη τὰ
μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτι-
σόν με καὶ ζήσομαι. ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου κύριε τὰ
δικαιώματά σου ἐκζητήσω. ἐκέκρα-
ξά σοι σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύ-
ριά σου. προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέ-
κραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα,
προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρ-
θρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου. Τῆς φω-
νῆς μου ἄκουσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου
κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. προσήγγι-
σαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ

Δόξα καὶ νῦν, ἀλληλούϊα ἐκ γ. μετανοίας, γ'. Στάσις γ'.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Δίκαιος εἶ κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου. Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα

Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου. ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου, κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με. Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου. καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου, ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον. διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην. πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα. Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου. ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου, φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους. Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

νόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγά-
πησα. Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου
εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
ἐκκλίνατε ἀπ᾽ ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ
ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ μου.
ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ
ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ
τῆς προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι καὶ
σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώ-
μασί σου διαπαντός. Ἐξουδένωσας πάν-
τας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιω-
μάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐ-
τῶν. παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάν-
τας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦ-
το ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου. καθή-
λωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας
μου. ἀπὸ τῶν κριμάτων σου ἐφοβή-
θην. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύ-
νην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

τοῦ, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου. Ὤμοσα καὶ ἔστησα, τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, κύριε ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου, εὐδόκησον δὴ κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με. Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί μου διαπαντὸς, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν. Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου, εἰς τὸν αἰῶνα δι᾽ ἀντάμειψιν. παρα-

Μέσθ.

Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με ὅτι τὰ δικαιώ-
ματά σου ἐξεζήτησα. ἐμὲ ὑπέμειναν
ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρ-
τύριά σου συνῆκα. πάσης συντε-
λείας, εἶδον πέρας. πλατεῖα ἡ ἐντο-
λή σου σφόδρα. Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον
σου. κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου
ἐστί. Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με
τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμή
ἐστιν. ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς
με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέ-
τη μου ἐστί Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆ-
κα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς
πόδας μου ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λό-
γους σου. Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ
ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.
Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά-

δούλου σου, πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν. Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κύριε. πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια. ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι, παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ. Ἐγὼ δὲ, οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου. ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει τῇ διατάξει σου, διαμένει ἡμέρα ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου. εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με :~

Μέση.

ληθείᾳ ἐταπείνωσάς με. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου, τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου, τῷ δούλῳ σου. Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν. Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ. Ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ. ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες πότε παρακαλέσεις με. ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ

λόγιόν σου ἐφύλαξα. χρηστὸς εἶ σὺ κύριε
καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου. Ἐπληθύνθη ἐπ᾽ ἐμὲ
ἀδικία ὑπερηφάνων. ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς
σου. ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν.
ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα. Ἀγα-
θόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν
μάθω τὰ δικαιώματά σου. Ἀγαθός μοι
ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιά-
δας χρυσίου, καὶ ἀργυρίου. ~

Δόξα, καὶ νῦν. ἀλληλούϊα ἐκ τρίτου.
μετανοίας γ΄. Στάσις, Β.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλα-
σάν με. συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι
τὰς ἐντολάς σου. οἱ φοβούμενοί σε ὄψον-
ταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς
λόγους σου ἐπήλπισα. Ἔγνων κύριε ὅτι
δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀ-

δίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέ-
στρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά
σου. Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην,
τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου. Σχοι
νία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι,
καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Με
σονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομολο-
γεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιο
σύνης σου. Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων
τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόν
των τὰς ἐντολάς σου. Τοῦ ἐλέους σου κύ
ριε πλήρης ἡ γῆ. τὰ δικαιώματά σου
δίδαξόν με. Χρηστότητα ἐποίησας
μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε, κατὰ τὸν
λόγον σου. χρηστότητα, καὶ παιδείαν, καὶ
γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς
σου ἐπίστευσα. πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆ-
ναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα. διὰ τοῦτο, τὸ λό

καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντο-
λάς σου ἃς ἠγάπησα. Καὶ ἠδολέσχουν ἐν
τοῖς δικαιώμασί σου. Μνήσθητι τῶν λό-
γων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήλπισάς
με, αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπει-
νώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.
Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα
ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα. Ἐμ-
νήσθην τῶν κριμάτων ἀπ' αἰῶνος κύριε
καὶ παρεκλήθην. ἀθυμία κατέσχε με
ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπα-
νόντων τὸν νόμον σου. Ψαλτὰ ἦσάν μοι
τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ πα-
ροικίας μου. Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀ-
νόματός σου κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον
σου. αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώ-
ματά σου ἐξεζήτησα. Μερίς μου εἶ κύ-
ριε, εἶπα, τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.
Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρ-

Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου
εἰς τὸν φόβον σου. περίελε τὸν ὀνειδι-
σμόν μου ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίμα
τά σου χρηστά. Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς
ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆ-
σόν με. καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύ-
ριε τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον
σου. Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζου-
σί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις
σου. καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου
λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ
τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα. Καὶ φυλά-
ξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς εἰς τὸν αἰῶ-
να, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. καὶ ἐπο-
ρευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντο
λάς σου ἐξεζήτησα. καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς
μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων καὶ
οὐκ ᾐσχυνόμην. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς
ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα.

τοῖς θαυμασίοις σου. Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή
μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς
λόγοις σου. ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον
ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με. ὁ-
δὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, καὶ τὰ κρί-
ματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. ἐκολλήθην
τοῖς μαρτυρίοις σου κύριε, μή με καται-
σχύνῃς. ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν
ἐπλάθυνας τὴν καρδίαν μου. Νομοθέ-
τησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμά-
των σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαν-
τός. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν
νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρ-
δίᾳ μου. ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν
ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. κλῖ-
νον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά
σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀπόστρεψον
τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν μα-
ταιότητα. ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

μάσια ἐκ τοῦ νόμου σου. Πάροικος ἐγώ
εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ
τὰς ἐντολάς σου. Ἐπεπόθησεν ἡ ψυ
χή μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου
ἐν παντὶ καιρῷ. Ἐπετίμησας ὑπερη
φάνοις, ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες
ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. περίελε ἀπ'
ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρ
τύριά σου ἐξεζήτησα. καὶ γὰρ ἐκάθι-
σαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλ-
ουν, ὁ δὲ δοῦλος σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου. καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά
σου μελέτη μου ἐστί, καὶ αἱ συμβουλίαι
μου τὰ δικαιώματά σου. Ἐκολλήθη τῷ
ἐδάφει ἡ ψυχή μου ζῆσόν με κατὰ τὸν
λόγον σου. Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα,
καὶ ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δι
καιώματά σου. ὁδὸν δικαιωμάτων
σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν

καιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκα-
ταλίπῃς ἕως σφόδρα. ἐν τίνι κατορ-
θώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἐν
τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ
με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. ἐν τῇ καρδίᾳ
μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ
ἁμάρτω σοι. εὐλογητὸς εἶ κύριε δίδα-
ξόν με τὰ δικαιώματά σου. ἐν τοῖς
χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρί-
ματα τοῦ στόματός σου. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν
μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παν-
τὶ πλούτῳ. ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδο-
λεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.
Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ
ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου. Ἀνταπό-
δος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με καὶ φυλά-
ξω τοὺς λόγους σου. Ἀποκάλυψον τοὺς
ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυ-

εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφο-
ρὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. τότε ἀνοίσου-
σιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἰς τὸν ἄμωμον.

Στάσις α΄.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πο-
ρευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου. Μακάριοι οἱ
ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. οὐ
γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐνε-
τείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι
σφόδρα. ὄφελον κατευθυνθείησαν
αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώ-
ματά σου. τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με
ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς
σου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι
καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου, τὰ δι-

νισόν ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποῤῥί-
ψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς
ἀπ' ἐμοῦ. ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν
τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονι-
κῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁ-
δούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεός, ὁ θεὸς τῆς
σωτηρίας μου. ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
τὴν δικαιοσύνην σου. κύριε τὰ χείλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν,
ἔδωκα ἄν. ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδο-
κήσεις. Θυσία τῷ θεῷ, πνεῦμα συντε-
τριμμένον, καρδίαν συντετριμμέ-
νην, καὶ τεταπεινωμένην, ὁ θεὸς οὐκ ἐξου-
δενώσει. ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐ-
δοκίᾳ σου τὴν σιών. καὶ οἰκοδομηθή-
τω τὰ τείχη ἱερουσαλήμ. Τότε εὐ-

μου. ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ
παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. ὅπως ἂν
δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νική-
σῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. ἰδοὺ γὰρ ἐν
ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρ-
τίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. ἰδοὺ γὰρ
ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα, καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι,
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθή-
σομαι. πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευ-
κανθήσομαι. ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλία-
σιν καὶ εὐφροσύνην. ἀγαλλιάσονται
ὀστέα τεταπεινωμένα. ἀπόστρεψον τὸ
πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου,
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλει-
ψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαί-

Ἀρχὴ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας. ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν. ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς ἐλθὲ καὶ ἐσκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος. καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τρισάγιον. μετάνοιαι γ.

Εἰ ἔστιν ἀλληλουΐα, μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ πάτερ ἡμῶν, τὸ κύριε ἐλέησον ιβ. δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἀεί. Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ τρίτου μετανοίας, γ.

Καὶ ψαλμὸς, ν.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν

κρίτος σου καὶ νῦν, φώτισόν μου τὰ ὄμματα τῆς διανοίας. ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου, καὶ συνιέναι τὰς ἐντολάς σου. καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά σου. καὶ ψάλλειν σοι ἐν ἐξομολογήσει καρδίας, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου. τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Δόξα σοι κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ τῇ θείᾳ σου καὶ φιλανθρώπῳ προνοίᾳ ἀξιώσας με τὸν ἀνάξιον ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξαναστῆναι, καὶ τῆς προσκυνήσεως τυχεῖν τῆς ἁγίας εἰκόνος σου. πρόσδεξαι κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. καὶ ἀξίωσόν με ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν ἐκ τῶν χειλέων μου προσενεχθῆναί σοι δέησιν, ὅπως κἀγὼ κοινωνὸς γένωμαι τῶν εὐχαριστούντων τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, ἀμήν.

κύριε καὶ τὸ νοῦν μου φώτισον καὶ τὴν καρ-
δίαν, καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ
ὑμνεῖν σε ἁγία τριὰς, ἅγιος, ἅγιος, ἅ-
γιος εἶ ὁ θεὸς, διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον
ἡμᾶς.

καὶ νῦν

Ἀθρόον ὁ κριτὴς ἐπελεύσεται καὶ ἑκά-
στου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται. ἀλλὰ
φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκ-
τὸς, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεὸς, διὰ τῆς
θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

τὸ κύριε ἐλέησον ιβ, καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην.

Ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξαναστὰς εὐχαριστῶ
σοι ἁγία τριὰς. ὅτι διὰ τὴν πολλήν
σου ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν, οὐκ ὠρ-
γίσθης μοι τῷ ῥαθύμῳ καὶ ἁμαρτωλῷ,
οὐδὲ συναπώλεσάς με ταῖς ἀνομίαις
μου. ἀλλ' ἐφιλανθρωπεύσω συνήθως,
καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον ἤγειράς
με, εἰς τὸ ὀρθρίσαι καὶ δοξολογῆσαι τὸ

ὩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΣΥΝ ΘΕῼ ἉΓΙῼ ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ἅπασαν ἀκολουθίαν.

Ἐξεγειρόμενος τοῦ ὕπνου ἀναχώρησον τῆς κλίνης καὶ εἰπέ. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν. εἶτα τρισάγιον. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν. καὶ τὰ τροπάρια.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου προσπίπτομέν σοι ἀγαθέ. καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι δυνατέ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός, διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με

σεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ,
καὶ εἶπεν. κύριε τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς
σε. Τοῦτον ἰδὼν ὁ πέτρος, λέγει τῷ
ἰησοῦ, κύριε οὗτος δὲ τί. λέγει αὐτῷ ὁ
ἰησοῦς. ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν, ἕως ἔρ-
χομαι, τί πρὸς σέ. σὺ ἀκολούθει μοι.
ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελ-
φούς. ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνή-
σκει. καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ὅτι
οὐκ ἀποθνήσκει. ἀλλ᾽ ἐὰν αὐτὸν θέλω μέ-
νειν. ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ. οὗτός ἐστιν
ὁ μαθητὴς, ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων,
καὶ γράψας ταῦτα. καὶ οἴδαμεν, ὅτι
ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. ἔστι δὲ
καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς.
ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ᾽ ἕν, οὐδὲ αὐ-
τὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γρα-
φόμενα βιβλία. ἀμήν.

Σίμων ἰωνᾶ ἀγαπᾶς με; λέγει αὐτῷ.
Ναὶ κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει
αὐτῷ. ποίμαινε τὰ πρόβατά μου λέ-
γει αὐτῷ τὸ τρίτον. Σίμων ἰωνᾶ φι-
λεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ πέτρος, ὅτι εἶ-
πεν αὐτῷ τὸ τρίτον φιλεῖς με. Καὶ
εἶπεν αὐτῷ. κύριε, σὺ πάντα οἶδας,
σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ
ὁ ἰησοῦς. Βόσκε τὰ πρόβατά μου.
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτε-
ρος, ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπά-
τεις, ὅπου ἤθελες. ὅταν δὲ γηράσῃς,
ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε
ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. τοῦτο δὲ
εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει
τὸν θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐ-
τῷ, ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ
πέτρος, βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγά-
πα ὁ ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπε-

αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψα-
ρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη σίμων
πέτρος, καὶ εἵλκυσεν τὸ δίκτυον ἐπὶ
τῆς γῆς μεστὸν ἰχθύων μεγάλων, ἑκα-
τὸν πεντήκοντα τριῶν. καὶ τοσούτων
ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. δεῦτε ἀριστήσατε. οὐ-
δεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετά-
σαι αὐτόν, σὺ τίς εἶ. εἰδότες ὅτι ὁ κύ-
ριός ἐστιν. ἔρχεται οὖν ὁ ἰς καὶ λαμβά-
νει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ
τὸ ὀψάριον ὁμοίως, τοῦτο ἤδη τρίτον, ἐ-
φανερώθη ὁ ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. ὅτε οὖν ἠρίστησαν.
λέγει τῷ σίμωνι πέτρῳ ὁ ἰς. Σίμων
ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; λέγει
αὐτῷ. Ναὶ κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ-
σε. λέγει αὐτῷ. Βόσκε τὰ ἀρνία
μου. λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον.

σαν οἱ μαθηταὶ ὅτι ἰησοῦς ἐστιν. λέγει αὖθις ὁ ἰησοῦς παιδία μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ. οὔ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς βάλλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον καὶ εὑρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος. ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς τῷ πέτρῳ. ὁ κς ἐστιν. Σίμων οὖν πέτρος ἀκούσας, ὅτι ὁ κύριος ἐστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνὸς, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον. οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν. βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. λέγει

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τού-
τῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύ-
σητε ὅτι ἰησοῦς ἐστὶν ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε
ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα
ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ ἰησοῦς τοῖς
μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς τι-
βεριάδος. ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. ἦσαν
ὁμοῦ σίμων πέτρος καὶ θωμᾶς ὁ λεγό-
μενος δίδυμος, καὶ ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ
κανὰ τῆς γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ ζεβε-
δαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς σίμων πέτρος,
ὑπάγω ἁλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ.
ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλ-
θον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐ-
θύς. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ, ἐπίασαν
οὐδέν. πρωΐας δὲ ἤδη γινομένης, ἔστη
ὁ ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν, οὐ μέντοι ᾔδει-

δοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἰς τὸν ἄμωμον.

Στάσις α΄.

ΜΑκάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου. Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν. οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας. ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου, τὰ δι-

νισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρί-
ψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς
ἀπ' ἐμοῦ. ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν
τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονι-
κῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁ-
δούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεός, ὁ θεὸς τῆς
σωτηρίας μου. ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
τὴν δικαιοσύνην σου. κύριε τὰ χείλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου: ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν,
ἔδωκα ἄν. ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδο-
κήσεις. Θυσία τῷ θεῷ, πνεῦμα συντε-
τριμμένον, καρδίαν συντετριμμέ-
νην, καὶ τεταπεινωμένην, ὁ θεὸς οὐκ ἐξου-
δενώσει. ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐ-
δοκίᾳ σου τὴν σιών. καὶ οἰκοδομηθή-
τω τὰ τείχη ἱερουσαλήμ. Τότε εὐ-

με. ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα, καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι, Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι. πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην. ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαί-

Ἀρχὴ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς ἐλθὲ καὶ ἐσκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τρισάγιον μετανοίας γ΄.

Εἰ ἔστιν ἀκολουθία, πνευματικὸς πάτερ ἡμῶν, τὸ κύριε ἐλέησον ιβ. Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἀεί. Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ τρίτου μετανοίας, γ.

Καὶ ψαλμὸς, ὁ ν΄.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν

κράτος σου καὶ νῦν, φώτισόν μου τὰ ὄμματα τῆς διανοίας. ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου, καὶ συνιέναι τὰς ἐντολάς σου. καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά σου. καὶ ψάλλειν σοι ἐν ἐξομολογήσει καρδίας, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου. τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Δόξα σοι κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ τῇ θείᾳ σου καὶ φιλανθρώπῳ προνοίᾳ ἀξιώσας με τὸν ἀνάξιον ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξαναστῆναι, καὶ τῆς προσκυνήσεως τυχεῖν τῆς ἁγίας εἰκόνος σου. πρόσδεξαι κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. καὶ ἀξίωσόν με ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν ἐκ τῶν χειλέων μου προσενεχθῆναί σοι δέησιν, ὅπως κἀγὼ κοινωνὸς γένωμαι τῶν εὐαρεστησάντων τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, ἀμήν.

κύριε καὶ τὸ νῦν με φώτισον ἐν τῇ καρ-
δίαν, καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ
ὑμνεῖν σε ἁγία τριάς, ἅγιος, ἅγιος, ἅ-
γιος εἶ ὁ θεός, διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον
ἡμᾶς. Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ κριτὴς ἐπελεύσεται καὶ ἑκά-
στου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται. ἀλλὰ
φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκ-
τός, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός, διὰ τῆς
θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ κύριε ἐλέησον ιβ', καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην.

Ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξανιστάμενος εὐχαριστῶ
σοι ἁγία τριάς, ὅτι διὰ τὴν πολλήν
σου ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν, οὐκ ὀρ-
γίσθης μοι τῷ ῥαθύμῳ καὶ ἁμαρτωλῷ,
οὐδὲ συναπόλεσάς με ταῖς ἀνομίαις
μου. ἀλλ' ἐφιλανθρωπεύσω συνήθως,
καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον ἤγειράς
με, εἰς τὸ ὀρθρίσαι καὶ δοξολογῆσαι τὸ

ὩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΣΥΝ ΘΕΩ͂ ἉΓΙΩ͂ ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ἅπασαν ἀκολουθίαν.

Ἐξεγειρόμενος τοῦ ὕπνου ἀναχώρησον τῆς κλίνης καὶ εἰπέ. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν. εἶτα τρισάγιον. παναγία τριάς. πάτερ ἡμῶν. καὶ τὰ τροπάρια.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου προσπίπτομέν σοι ἀγαθέ. καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι δυνατέ. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ θεός, διὰ τῆς θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με

καὶ ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ,
καὶ εἶπε. κύριε τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς
σε. Τοῦτον ἰδὼν ὁ πέτρος, λέγει τῷ
ἰησοῦ, κύριε οὗτος δὲ τί. λέγει αὐτῷ ὁ
ἰησοῦς. ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν, ἕως ἔρ-
χομαι, τί πρὸς σέ. σὺ ἀκολούθει μοι.
ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελ-
φοὺς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνή-
σκει. καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ὅτι
οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ᾽ ἐὰν αὐτὸν θέλω μέ-
νειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ. οὗτός ἐστιν
ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων,
καὶ γράψας ταῦτα. καὶ οἴδαμεν, ὅτι
ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. ἔστι δὲ
καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς.
ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ᾽ ἕν, οὐδὲ αὐ-
τὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γρα-
φόμενα βιβλία. ἀμήν.

Σίμων ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ. Ναὶ κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ. ποίμαινε τὰ πρόβατά μου λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον. Σίμων ἰωνᾶ φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον φιλεῖς με. Καὶ εἶπεν αὐτῷ. κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. Βόσκε τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις, ὅπου ἤθελες. ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖρας σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ πέτρος, βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπε-

αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. φέρετε ἀπὸ τῶν ὀψα-
ρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. ἀνέβη σίμων
πέτρος, καὶ ἕλκυσεν τὸ δίκτυον ἐπὶ
τῆς γῆς μεστὸν ἰχθύων μεγάλων, ἑκα-
τὸν πεντήκοντα τριῶν. καὶ τοσούτων
ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. δεῦτε ἀριστήσατε. οὐ-
δεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετά-
σαι αὐτόν, σὺ τίς εἶ. εἰδότες ὅτι ὁ κύ
ριός ἐστιν. ἔρχεται οὖν ὁ ἰς καὶ λαμβά
νει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ
τὸ ὀψάριον ὁμοίως, τοῦτο ἤδη τρίτον, ἐ-
φανερώθη ὁ ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐ
τοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. ὅτε οὖν ἠρίστησαν.
λέγει τῷ σίμωνι πέτρῳ ὁ ἰς. Σίμων
ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; λέγει
αὐτῷ. Ναὶ κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ-
σε. λέγει αὐτῷ. Βόσκε τὰ ἀρνία
μου. λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον.

σαν οἱ μαθηταὶ ὅτι ἰησοῦς ἐστιν. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς παιδία μήτι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ. οὔ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς βάλλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον καὶ εὑρήσετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος. ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς τῷ πέτρῳ. ὁ κς ἐστιν. Σίμων οὖν πέτρος ἀκούσας, ὅτι ὁ κύριος ἐστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνὸς, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον. οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν. βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. λέγει

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τού-
τῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύ-
σητε ὅτι ἰησοῦς ἐστὶν ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε
ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Μετὰ ταῦτα
ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ ἰς τοῖς
μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς τι-
βεριάδος. ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. ἦσαν
ὁμοῦ σίμων πέτρος καὶ θωμᾶς ὁ λεγό-
μενος δίδυμος, καὶ ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ
κανὰ τῆς γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ ζεβε-
δαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς σίμων πέτρος,
ὑπάγω ἁλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ.
ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλ-
θον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐ-
θύς. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ, ἐπίασαν
οὐδέν. πρωΐας δὲ ἤδη γινομένης, ἔστη
ὁ ἰς εἰς τὸν αἰγιαλὸν, οὐ μέντοι ᾔδει-

τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκ-
τυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων,
καὶ βάλω τὴν χεῖρα μου εἰς τὴν πλευ-
ρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. καὶ μεθ᾽ ἡμέ-
ρας ὀκτὼ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, καὶ θωμᾶς μετ᾽ αὐτῶν. ἔρχεται
ὁ ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων.
καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν. εἰρή-
νη ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ θωμᾷ. φέρε
τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς
χεῖρας μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρα σου, καὶ
βάλε εἰς τὴν πλευράν μου. καὶ μὴ γί-
νου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. καὶ ἀπεκρί-
θη θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὁ κύριός
μου καὶ ὁ θεός μου. λέγει αὐτῷ ὁ ἰς̃. ὅτι
ἑώρακάς με πεπίστευκας; μακάριοι,
οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. πολ-
λὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν
ὁ ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ

ρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μα-
θηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν
ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ
μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς, εἰρήνη ὑμῖν,
καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς
χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρη-
σαν οὖν οἱ μαθηταὶ, ἰδόντες τὸν κύ.
εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς πάλιν. εἰρήνη
ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατὴρ,
κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν,
ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς. λάβετε
πνεῦμα ἅγιον. Ἄντινων ἀφῆτε τὰς
ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς. ἄντινων
κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς
ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος δίδυμος,
οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ ἰησοῦς.
ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ, ἑω-
ράκαμεν τὸν κύ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς
ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν.

φη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν ἰησοῦν
ἑστῶτα. καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ ἰησοῦς ἐστὶν λέ-
γει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς. Γύναι, τί κλαίεις, τίνα
ζητεῖς. Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός
ἐστιν, λέγει αὐτῷ. Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστα-
σας αὐτὸν εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν.
κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ. λέγει αὐτῇ ὁ ἰς. Μα-
ρία. στραφεῖσα ἐκείνη. λέγει αὐτῷ ῥαβ
βουνί. ὃ λέγεται διδάσκαλε. λέγει
αὐτῇ ὁ ἰησοῦς, Μή μου ἅπτου. οὔπω γὰρ
ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου. πο-
ρεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ
εἰπὲ αὐτοῖς, ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα
μου καὶ πατέρα ὑμῶν. καὶ θεόν μου καὶ
θεὸν ὑμῶν. ἔρχεται μαρία ἡ μαγδα-
ληνή, ἀναγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι
ἑώρακε τὸν κύριον. καὶ ταῦτα εἶπεν αὐ-
τοῖς. οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυ-

τὰ ὀθόνια κείμενα. καὶ τὸ σουδάριον
ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ
τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐν-
τετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. Τότε
οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ ἄλλος ὁ μαθητὴς ὁ
ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εἶδε
καὶ ἐπίστευσεν. οὐδέπω ἤδεισαν τὴν
γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀνα-
στῆναι. ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυ-
τοὺς οἱ μαθηταί. Μαρία δὲ εἱστήκει
πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. ὡς οὖν
ἔκλαιεν, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ
θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς κα-
θεζομένους, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ
ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν, ὅπου ἔθηκαν τὸ
σῶμα τοῦ ἰησοῦ. λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι.
Γύναι, τί κλαίεις. λέγει αὐτοῖς, ὅτι ἦ-
ραν τὸν κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθη-
καν αὐτόν. καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη

τῶν ἰουδαίων ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον,
ἔθηκαν τὸν ἰησοῦν. Τῇ δὲ μιᾷ τῶν
σαββάτων μαρία ἡ μαγδαληνὴ ἔρ-
χεται πρωῒ, σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ
μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμέ-
νον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρ-
χεται πρὸς σίμωνα πέτρον, καὶ πρὸς
τὸν. ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ ἰησοῦς,
καὶ λέγει αὐτοῖς. ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ
μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν
αὐτόν ἐξῆλθεν οὖν ὁ πέτρος καὶ ὁ ἄλλος
μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.
ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος
μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ πέ-
τρου, καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.
καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ
ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. ἔρχεται οὖν
σίμων πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ. καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ

ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. ὀστοῦν
οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἑτέ-
ρα γραφὴ λέγει, ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέν-
τησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε
τὸν πιλάτον ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας
ὢν μαθητὴς τοῦ ἰησοῦ κεκρυμμένος
δὲ, διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ
τὸ σῶμα αὐτοῦ. καὶ ἐπέτρεψεν ὁ πι-
λάτος. Ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ
ἰησοῦ. ἦλθε δὲ καὶ νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς
τὸν ἰν̄ νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα
σμύρνης καὶ ἀλόης, ὡσεὶ λίτρας ἑκα-
τόν. ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ, καὶ
ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρω-
μάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς ἰουδαίοις
ἐνταφιάζειν. ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου
ἐσταυρώθη κῆπος. καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνη-
μεῖον καινόν. ἐν ᾧ οὐδέπω, οὐδεὶς ἐτέ-
θη. Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν

βεν τὸ ὄξος ὁ ἰησοῦς, εἶπεν. Τετέλεσται. καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα, οἱ οὖν ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ. ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν. ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου. ἠρώτησαν τὸν πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. ἐπὶ δὲ τὸν ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ᾽ εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε. καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα, καὶ ὕδωρ, καὶ ὁ ἑωρακώς. μεμαρτύρηκεν, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία, κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ἐγένετο γὰρ

Ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ ἡ λέγουσα. Διε-
μερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ
ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλλον κλῆρον.
οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.
Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ ἰησοῦ
ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς
αὐτοῦ, μαρία ἡ τοῦ κλωπᾶ. καὶ μαρία
ἡ μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα
καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα,
λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ. γύναι. ἴδε ὁ υἱός
σου. εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ. ἰδοὺ ἡ μή-
τηρ σου. καὶ ἀπ᾽ ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλα-
βεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. με-
τὰ ταῦτα ἰδὼν ὁ ἰησοῦς, ὅτι πάντα ἤδη
τετέλεσται περὶ αὐτοῦ ἵνα τελειωθῆ ἡ
γραφὴ λέγει, διψῶ. σκεῦος οὖν ἔκειτο
ὄξους μεστόν. οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον
ὄξους καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες, προσή-
νεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι ὅτε οὖν ἔλα-

ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ πιλάτος, καὶ
ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. ἦν δὲ γεγραμ-
μένον, ἰς ὁ ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον. πολλοὶ
ἀνέγνωσαν τῶν ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν
τῆς πόλεως ὁ τόπος, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ
ἰησοῦς. καὶ ἦν γεγραμμένον ἑβραϊστί.
ἑλληνιστί. ῥωμαϊστί. ἔλεγον οὖν τῷ πιλά-
τῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν ἰουδαίων. μὴ γράφε
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος
εἶπεν βασιλεύς εἰμι τῶν ἰουδαίων. ἀπε-
κρίθη ὁ πιλάτος. ὃ γέγραφα, γέγραφα.
οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν ἰν, ἔλα-
βον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσ-
σαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ
τὸν χιτῶνα. Ην δὲ ὁ χιτὼν ἄραφος ἐκ
τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου. Εἶπον
οὖν πρὸς ἀλλήλους. Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν
ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται.

ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει
τῷ καίσαρι. ὁ οὖν πιλάτος ἀκούσας
τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν ἰν̅, καὶ
ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον
λεγόμενον λιθόστρωτον, ἑβραϊστὶ δὲ γα
βαθᾶ, ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα.
ὥρα ὡσεὶ ἕκτη. καὶ λέγει τοῖς ἰουδαίοις.
ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. οἱ δὲ ἐκραύγα-
σαν ἆρον ἆρον σταύρωσον αὐτόν. λέ-
γει αὐτοῖς ὁ πιλάτος. τὸν βασιλέα ὑμῶν
σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς.
οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ καίσαρα. τό
τε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυ
ρωθῇ. παρέλαβον δὲ τὸν ἰν̅ καὶ ἀπή-
γαγον, καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ,
ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τό-
πον. ὃς λέγεται ἑβραϊστὶ γολγοθᾶ, ὅ-
που αὐτὸν ἐσταύρωσαν. καὶ μετ' αὐτοῦ
ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν. μέσον δὲ τὸν ἰν̅.

ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.
Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι. Ἡμεῖς
νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν
ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν θεοῦ
ἐποίησεν. ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ πιλάτος
τοῦτον τὸν λόγον μᾶλλον ἐφοβήθη. καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ
λέγει τῷ ἰησοῦ. πόθεν εἶ σύ. ὁ δὲ ἰησοῦς
ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ, λέγει οὖν
αὐτῷ ὁ πιλάτος. Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς, οὐκ
οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ
ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε, ἀπεκρίθη
ἰησοῦς. οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν
κατ᾽ ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνω-
θεν. διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοὶ μείζο-
να ἁμαρτίαν ἔχει. ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ πι-
λάτος ἀπολῦσαι αὐτόν. οἱ δὲ ἰουδαῖοι
ἔκραζον λέγοντες. Ἐὰν τοῦτον ἀπο-
λύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ καίσαρος. πᾶς

τοῦτον, μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν
δὲ ὁ Βαραββᾶς λῃστής. Τότε οὖν ἔλαβεν
ὁ πιλᾶτος τὸν ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσεν.
καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφα-
νον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ
κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέ-
βαλον αὐτὸν, καὶ ἔλεγον. Χαῖρε ὁ βα-
σιλεὺς τῶν ἰουδαίων. καὶ ἐδίδουν αὐ-
τῷ ῥαπίσματα. ἐξῆλθεν οὖν πάλιν
ἔξω ὁ πιλᾶτος καὶ λέγει αὐτοῖς. Ἴδε
ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε, ὅτι
ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω.
ἐξῆλθεν οὖν ὁ ἰς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάν-
θινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμά-
τιον, καὶ λέγει αὐτοῖς. ἴδε ὁ ἄνος. ὅτε
οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπη-
ρέται ἐκραύγασαν λέγοντες. ἆρον ἆρον
σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ πιλᾶ-
τος, λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε.

ἐγὼ

σμου τούτου, εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμοί, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς ἰουδαίοις. νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος. οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς. Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ. εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς. λέγει αὐτῷ ὁ πιλάτος, τί ἐστιν ἀλήθεια καὶ τοῦτο εἰπών, πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς. ἐγὼ οὐδὲ μίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ. ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα. βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν ἰουδαίων; ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγον-

φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ. εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιὸς, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ πιλάτος. Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι. Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα, ἵνα ὁ λόγος τοῦ ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπεν, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ πιλάτος καὶ ἐφώνησε τὸν ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων, ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς. Ἀφ᾽ ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ. Ἀπεκρίθη ὁ πιλάτος. Μήτι ἐγὼ ἰουδαῖος εἰμί: Τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοὶ, τί ἐποίησας. Ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς. Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κό-

νῃ τῷ ἀρχιερεῖ; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰς̅
εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ
τοῦ κακοῦ, εἰ δὲ καλῶς τί με δέρεις.
Ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ ἄννας δεδεμένον
πρὸς καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. Ἦν δὲ
σίμων πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμε-
νος. εἶπον οὖν αὐτῷ. μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο οὖν ἐκεῖνος
καὶ εἶπεν. οὐκ εἰμί. Λέγει εἷς τῶν δού-
λων τοῦ ἀρχιερέως συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέ
κοψε πέτρος τὸ ὠτίον. οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν
τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἠρνή-
σατο ὁ πέτρος καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ
ἐφώνησεν. Ἄγουσι τὸν ἰν̅ ἀπὸ τοῦ καϊά-
φα εἰς τὸ πραιτώριον, ἦν δὲ πρωΐ,
καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώρι-
ον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι
τὸ πάσχα. ἐξῆλθεν οὖν ὁ πιλάτος πρὸς
αὐτοὺς καὶ εἶπεν. τίνα κατηγορίαν

ρὸς τῷ πέτρῳ. μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μα-
θητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, λέγει ἐκεῖ-
νος, οὐκ εἰμί. εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι. καὶ
οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκό-
τες, ὅτι ψῦχος ἦν καὶ ἐθερμαίνοντο.
ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ πέτρος ἑστὼς καὶ θερ-
μαινόμενος. ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε
τὸν ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ
περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ ἰς. Ἐγὼ παῤῥησίᾳ ἐλάλησα
τῷ κόσμῳ. Ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα
ἐν συναγωγῇ, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ὅπου πάν-
τοτε οἱ ἰουδαῖοι συνέρχονται. καὶ ἐν
κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. Τί με ἐπερω-
τᾷς. ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί
ἐλάλησα αὐτοῖς. ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ
εἶπον ἐγώ. ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος,
εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς, ἔδωκε
ῥάπισμα τῷ ἰῦ εἰπὼν, οὕτως ἀποκρί-

μάχαιραν εἰς τὴν θήκην αὐτῆς. τὸ
ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατὴρ, οὐ μὴ
πίω αὐτό. ἡ οὖν σπεῖρα, καὶ ὁ χιλίαρ-
χος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν ἰουδαίων συ
νέλαβον τὸν ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτὸν,
καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς ἄνναν πρῶ-
τον. ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ καϊάφα, ὃς
ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. ἦν δὲ
καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς ἰουδαί-
οις, ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέ-
σθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. ἠκολούθει δὲ τῷ ἰῦ
σίμων πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ
μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιε-
ρεῖ. καὶ συνεισῆλθε τῷ ἰησοῦ, εἰς τὴν αὐ
λὴν τοῦ ἀρχιερέως. ὁ δὲ πέτρος εἱστήκει
πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθη-
τὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ.
καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν
πέτρον. λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρω-

πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν,
εἶπεν αὐτοῖς. τίνα ζητεῖτε, ἀπεκρίθη-
σαν αὐτῷ. Ἰησοῦν τὸν ναζωραῖον. λέγει
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς. ἐγώ εἰμι. εἱστήκει δὲ καὶ
ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ' αὐ-
τῶν. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι
ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χα-
μαί. πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε, τίνα
ζητεῖτε. οἱ δὲ εἶπον. Ἰησοῦν τὸν ναζω-
ραῖον. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς. εἶπον ὑμῖν ὅτι
ἐγώ εἰμι. Εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τού-
τους ὑπάγειν. Ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος, ὃν
εἶπεν, ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώ-
λεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. Σίμων οὖν πέ-
τρος ἔχων μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτὴν,
καὶ ἔπεσε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον,
καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δε-
ξιόν. ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ μάλχος.
εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς τῷ πέτρῳ. Βάλε τὴν

ριν αὐτὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια, διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ἐγένετο.

ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ ἰησοῦς, ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάῤῥου τῶν κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος. εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἤδει δὲ καὶ ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον. ὅτι πολλάκις συνήχθη καὶ ὁ ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὁ οὖν ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν, καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάν

πὸν ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν τῷ κό-
σμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένε-
το, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὰ
ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέ-
λαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι
τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων. οὐδὲ ἐκ θελήματος
σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς. ἀλλ'
ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. καὶ ὁ λόγος σὰρξ
ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. Καὶ
ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δό-
ξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρὸς, πλή-
ρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης
μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε
λέγων. οὗτος ἦν ὃν εἶπον, ὁ ὀπίσω μου
ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι
πρῶτός μου ἦν. καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος
αὐτοῦ, ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χά-

Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας
καὶ μεγάλης κυριακῆς τοῦ πάσχα κατὰ ἰωάννην.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν. καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. πάντα δι᾽ αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν, ὃ γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβον. ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ ἰωάννης. οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτὸς, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι᾽ αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ᾽ ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ην τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρω-

κὸς καὶ κατανυκτικὸς κανών. ἤγουν τό. πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεταλήψεως. πλουσία τε καὶ σεβασμιωτάτη.

Τοῦ ἁγίου κυρίλλου λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς καὶ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας.

Προσόμοια τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ. ποίημα χριστοφόρου πατρικίου καὶ ἀνθυπάτου τοῦ μιτυληναίου. περιέχοντα κατ' ὄνομα τοὺς ἁγίους ἅπαντας.

Κανὼν ἱκετήριος ψαλλόμενος εἰς τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους. κατὰ ἀλφάβητον ποίημα ἰωσὴφ τοῦ ὑμνογράφου.

Πασχάλιον ἐτῶν ιζ΄ ἀρχόμενον ἀπὸ χριστοῦ ἔτει χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ πεντηκοστῷ τετάρτῳ, ποιηθὲν παρὰ βασιλείου βαλερίδος.

πάντων.

Τὰ τῶν ὀκτὼ ἤχων ἀπολυτίκια, σὺν τοῖς θεοτοκίοις καὶ ταῖς ὑπακοαῖς αὐτῶν.

Τὰ ἐν ταῖς κυριακαῖς ψαλλόμενα μετὰ τὸν ἄμωμον ἀναστάσιμα τροπάρια.

Ὁμοίως τὰ ἐν τῷ σαββάτῳ ψαλλόμενα νεκρώσιμα τροπάρια μετὰ τὸν ἄμωμον.

Θεοτοκία ἀπολυτίκια ψαλλόμενα ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ, ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ, καὶ εἰς τὸ Θεὸς κύριος ἐν τῷ ὄρθρῳ, καὶ ἐπὶ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου.

Τὰ ἀπολυτίκια τῆς ὅλης ἑβδομάδος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον, ἀκαθίστου ὕμνου, σὺν τοῖς οἴκοις αὐτῆς.

Κανὼν κατανυκτικὸς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν, ἤγουν τὸ Ἰησοῦ γλυκύτατε.

Ὁ εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον. παρακλητι

Η° πρώτη τρίτη τε, καὶ ἕκτη ὥρα, σὺν τοῖς μεσωρίοις αὐτῶν.

Τ τὰ τυπικά, μετὰ τῆς προσκυνήσεως αὐτῶν ἑρμηνείας.

Η ἀκολουθία τῆς ὑψώσεως τῆς παναγίας, καὶ πῶς δεῖ ὑψοῦσθαι αὐτήν, καὶ διατὶ γέγονεν.

Η ἐννάτη ὥρα, μετὰ τοῦ μεσωρίου αὐτῆς

Η ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ.

Η μετὰ τὸν ἑσπερινὸν εὐλογία τῆς τραπέζης, καὶ πῶς δεῖ ποιεῖν.

Η ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου.

Τ τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον.

Τ τὸ μηνολόγιον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ πλουσιώτατον.

Α πολυτίκια καὶ κοντάκια τοῦ τριωδίου καὶ ὅλου πασχαλίου, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισίου, μέχρι τῆς κυριακῆς τῶν ἁγίων

ὩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΣΥ͂Ν ΘΕΩ͂ ἁγίῳ, περιέχον τὰ κάτωθεν γεγραμμένα.

Τὸ κατὰ ἰωάννην εὐαγγέλιον τῆς λαμπρᾶς κυριακῆς.

Σταύρωσις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου.

Αἱ μετὰ τὸ ἐγερθῆναι εὐχαριστήριοι εὐχαί.

Τὸ καθ' ἡμέραν μεσονυκτικόν.

Τὸ τοῦ σαββάτου μεσονυκτικόν.

Τὸ τῆς κυριακῆς μεσονυκτικόν.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου.

Οἱ κατ' ἦχον τριαδικοὶ ὕμνοι.

Αἱ ἐννέα ᾠδαί.

Τὰ κατ' ἦχον φωταγωγικά.

Ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης ἑβδομάδος, καὶ οἱ αἶνοι.

Coll. Rom. Soc. Jesu Cat. inscr.

ὩΡΟΛΟΓΙΟΝ.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

B ENETIIS.

B·S.

8-51-A-17
M

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

Digitized by Google